

Published by

Dalsukh Malvania

Secretary,

Prakrit Text Society

L.D. Institute of Indology,

Ahmedabad-380009.

5.

ice Rs. 5/-

Printed by

Mahant Tribhuyandas Shastri

Sree Ramanand Printing Press

Kankaria Road

Ahmedabad-380022

प्राकृत ग्रन्थ परिषद्, ग्रन्थाङ्क-२२

संक्षिप्तसारगतः

प्राकृताध्यायः

क्रमदीश्वरकृतः

संपादकः

डॉ. सत्य रंजन वेनरजी

एम.ए., डी.फिल (कलकत्ता), पीएच.डी. (एडिन्बर्ग)

प्राकृत ग्रन्थ परिषद्

अहमदाबाद

GENERAL EDITOR'S FOREWORD

The eighth book of Kramadiśvara's *Samkṣiptasāra* is devoted to Prakrit. It has its value as a text belonging to the Eastern School of Prakrit grammarians. Dr. Banerjee has given us here for the first time an edition of the *Prākṛtādhyāya* of the *Samkṣiptasāra* that is based on all the available manuscripts of the text. He has also consulted the earlier printed editions. In presenting the Sūtras he has indicated parallels from the works of other Eastern grammarians and from Hemacandra's Prakrit grammar. Thus he has given us a text that is carefully based on the available manuscript evidence, as against the text in the earlier uncritical and careless editions. In the present state of the available materials, there is very little that can be further reliably achieved in the matter of establishing the text.

It is however obvious that the resulting text is far from satisfactory and this is so because all the available manuscripts of the Prakrit book of the *Samkṣiptasāra*, agreeing very closely among themselves (as noted by Dr. Banerjee), derive from a prototype that appears to have been considerably incorrect and defective. Consideration of a few doubtful places in the Apabhramśa section will easily bring out this point.

Under 5, 5 we read *mūka vadha*. But compare *Siddhahema* (=SH.), 8, 4, 422 (13): *mūdhasya nāha-vadhau*¹ and the illustrations under 402, 422(4).

With *saṅgha sahu* compare SH. 8, 4, 366 *sarvasya sāho vā*, and the illustration under 4, 422(16).

Under 5, 7 we read *nūnam nada nadū nāvai*. Compare SH. 8, 4, 444 which notes *nam, nau, nāi, nāvai* and *jani* in the sense of

1 Under SH. 4, 2, 174 *vaḍhaḥ vaḍho* is obviously incorrect for *mūḍhaḥ vaḍho*

iva (i.e. as particles of comparison) In *jaddāso tadāso* (under 5, 113) for *jaiso taiso* also *i* is similarly misread as *dā*.

Under 5, 13 *kimpa* seems to stand for *kimva*.

5. 14 treats diminutive suffixes Compare SH. 8, 4, 429 and ff.

In *gāhulī -ula-* is the diminutive suffix Compare *gāhulī* (*Deśī-nāmamālā* 2, 89) derived from *gāha-* (Sk *grāha-*) and *sāhulī* (SH 4, 2, 174) derived from *sāhā* (Sk *śākhā*)

Besides the diminutive sense, these suffixes have other shades also, e.g. grief or depression (*kheda-*) This is illustrated by *hiadā* (derived from *hiāa-* with the diminutive suffix *-da-*) in *hiadā phūttī* (cf SH 8, 4, 357(3) *hiadā phūttī tadā-tti karī* etc., where *hiadā* means 'O poor heart') Under 5, 22 and 5, 30 it is said that *vāi* means *vāri* 'water'. This is very much suspect. Such a word is quite unknown. The expected forms are *vāriem*, *vārim* etc.

Under 5, 40, *alm* quite obviously stands for *māim*. Compare SH 1, 4, 377.

Under 5, 41 *lahatum* and *lahervatum* seem to stand for *lahaum* and *lahervaum* respectively.

Under 5, 48 *tūna* is given as an abstract noun forming suffix. This should be obviously *ttana* (Compare SH. 8, 4, 437. The commentary gives a form with the suffix *-ttana* as an option for one with the suffix *-ppana*).

Under 5 67 we read *śeṣo nāgare vāsakādau* Here the last word should read *rāsakādau* (Nitti-Dolci reads so see *Prakrit Grammars*, p. 150) As the metres like Dohā were characteristic of the compositions in the Vrācada variety of Apabhramśa, so the metres like Rāsaka were characteristic of Nāgara Apabhramśa²

2 Ratnaśrīdhāna in his commentary on Daṇḍin's *Kāvyaśaṅkṣa*, 1, 37 has mentioned Rāsaka as one of the characteristic literary forms or metres of Apabhramśa. See Thakur and Jha, *Kāvyaśaṅkṣa*, 1957, p. 25.

Among the 'Deśya' expressions (*deśokti*) listed under 5, 96 *bappe* (1), *puttare*³ (2) and *mārive* (3) should be possibly *bappa* etc i.e. ending in *a*, and *mariva* is an obvious corruption of *māṛisa amho*, *amhi*, *amha* (8) stand for *ammo*, *ammi*, *amma* respectively. Among the particles expressing ironical surprise (16) *maru* (morphologically, imperative second person singular of *mar-* to die', cf. Mod. Guj. *mare* 'expressing, *inter alia*, fond admiration under the ruse of a curse), *uha* (cf. 'jok') and *māri* (=imperative second person singular of the causative *mār*: cf. Hindi *mār dālā*, Guj. *māryā* or *māri nākhyā* used metaphorically in a comparable sense) are, like several other expressions in the list, to be taken as idioms or fixed phrases used metaphorically. *je* and *ji* are said to be *ivārthe*. But they are always used emphatic and not comparative particles. So the correct reading should be *evārthe*. Compare SH 8, 4, 420

There is some obvious textual confusion in the expressions listed under 5. 96 (23). The end portion should constitute one separate item : *kalla-kallī hyastana-śvasthanayoḥ*. What precedes this seems to be quite different, having no connection with the meanings 'yesterday' and 'tomorrow'.

Under 5, 96(32) we read *vissaha-viṭāno grhasamparkayoḥ*. Here *viṭāno* stands for *vittālo*. Compare *asprīyasamsargasya viṭṭālaḥ* under SH. 4, 8, 422 and its illustration. The fact is that the whole section called *Deśīsāra* seems to have numerous corruptions.

Finally in the illustration given under 5, 113 *jadāso* and *taḍāso* are, as already pointed out, obvious corruptions for *jaiso*, *taiso*. Compare SH 8, 4, 403.

It is thus quite clear that in the available manuscripts of the *Prākṛtādhyāya*, the Apabhramśa portion is very badly preserved.

Incidentally, it is to be observed that as we find several groups of Sūtras with the same internal sequence (and at times with the same illustrations) commonly shared by the Apabhramśa portion of Kramadīśvara's *Prākṛtādhyāya* and that of Hemacandra's Prakrit grammar,⁴

3 cf. the slang expression *pattar* in Modern Gujarati

4 See for example *Prākṛtādhyāya*, 5, 48 to 52 and SH 8, 4, 437 to 44 and the illustrated forms *daiena daieṁ*, *aggiem*, *aggim*, *aggina*, *ḡhollā*, *hlaḍā* etc commonly given in both of them.

we are led to believe that they must have used some identical earlier source for their treatment of Apabhramśa.

But till we come across some better manuscript preserving the original text more faithfully, we shall have to be satisfied with the text painstakingly set up by Dr. Banerjee. The Prakrit Text Society is grateful to him for having kindly edited the text on their behalf

H. C. Bhayan

INTRODUCTION

1. Earlier Studies on Kramadīśvara's Prākṛit grammar

§ 1. Christian Lassen was the first scholar, so far known to us, who had utilised from a manuscript in Paris the Prākṛit grammar in the *Samkṣiptasāra* of Kramadīśvara in his *Institutiones Linguae Pracriticae*¹ published in the year 1837. Two years later, Nicolas Delius had also utilised the same manuscript² and appended the 'dhātuvādeśa' portion of Kramadīśvara's Prākṛit grammar to his *Radices Pracriticae, Bonnae Ad Rhenum* in 1839, which is regarded as a supplement to Lassen's *Institutiones*. Though Kramadīśvara's Prākṛit grammar was utilised by these two scholars as early as 1837-39, yet they did not seem to have attached much value to his work. It was Cowell who had practically for the first time announced the proper worth of Kramadīśvara's Prākṛit grammar which is 'of great value in correcting Vararuci's text'.³ Cowell said that many difficult and obscure passages of Vararuci's *Prākṛta-prakāśa* could be made clear, if Kramadīśvara were properly consulted. Cowell really understood the value of Kramadīśvara, a fact which has strongly been emphasized by Grierson many years later.

§ 2. It was also reported by Cowell that a text of the Prākṛit Grammar of Kramadīśvara was in the process of editing by Rajendralal Mitra, for the Bibliotheca Indica, of the Asiatic Society of Bengal,⁴ but 'fortunately for his reputation', says Grierson,⁵ it was never published⁶. The date of its printing is not known, but, as Grierson⁷ informs us it was probably somewhere about the year 1870 (?). He also says that it has just the value of not a very good manuscript. Later

1) P. 16. He has consulted the commentary of Candīdevaśarmā, vide my L. infra (§10) for detailed analysis. 2) P. 10 (fn 1). 3) Cowell's edition of *Prākṛtata-prakāśa*, 1868, p. XII. 4) "It is with no small pleasure that I have seen, among the publications of the Bengal Asiatic Society, which are announced as in progress an edition of the Prākṛta portion (of Kramadīśvara), by Babu Rajendralal Mitra"—Cowell's *Prākṛtata-prakāśa*, p. XII. 5) The Prākṛta—*Dhātuvādeśa* etc, Calcutta, 1924, p. 79. 6) H. P. Śāstri's Des. Cat. (VI), 1931, p. 1xv. 7) Ibid, p. 79.

on, a new edition¹ of the eighth pīḍa of Kramadīśvara's Prākṛit Grammar was printed in Calcutta in 1836, but that was also a very bad and uncritical edition. Since then it has attracted the attention of many scholars, and lastly, Grierson had laid down strong stress on the importance of this work and remarked that this Prākṛit grammar of Kramadīśvara would be found useful for 'controlling or substantiating the statement of other writers'². He did not edit any portion of it, but utilized the 'dhātuvādesā' portion of his Prākṛit grammar from Delius's *Radices*. That a critical edition of Kramadīśvara's *Prākṛitādhyāya* has long been a desideratum is expressed by all these scholars. The present work is an humble attempt for the first time to improve considerably upon the existing text of Kramadīśvara, with the help of the manuscripts collated by me.

2. Critical Apparatus and Text-Constitution

I Critical Apparatus

§ 3. This *editio princeps* of Kramadīśvara's Prākṛit grammar called "*Prākṛitādhyāya*" with the *Prīti* is based on the following material the description of which is given below :

(1) Manuscripts

A = This stands for the country-made paper manuscript written in Bengali character, belonging to the Asiatic Society, Calcutta, and noticed by H P. Śāstri in his *Descriptive Catalogue of Sanskrit Manuscripts in the Asiatic Society, Vol VI (grammar), 1931, p 180, item No. 4495, MS. No. G. 694*. The description, given there, is as follows :

"Substance, country-made paper 15×3½ inches. Folio, 27. Lines 5, 6 on a page. Extent in Ślokaś, 436. Character, Bengali. Appearance, tolerable. Complete"

Out of these 27 folios, the Prākṛit portion runs only upto the 22nd folio, the remaining folios being for the metres and rhetorics. On the first page of the folio (i.e., 1a), some other things, which are not connected with the text, are written. The analysis of the Prākṛit portion can briefly be stated thus .

1) Vide my printed material P infra (§ 14) for the analysis of the printed editions of Kramadīśvara's Prākṛit grammar. 2) Grierson, *Ibid*, p 79.

1b 3b—The First chapter—*Svara-kāryaṃ nirvṛtam*.

3b-9a—The Second chapter—Consonants with conjuncts.

9a-12a—The Third chapter—Declension.

12a-15b—The Fourth chapter—Conjugation (with *Dhātuvādesas*).

15b-22a—The Fifth chapter—*Apabhraṃśārambhah*.

Excepting the first and the last, there is no chapter-mark. At the end, it is written—

विद्यातपोऽर्थो वादीन्द्रः पूर्वग्रामि-द्वजः कविः ।

चक्रपाणिस्तुतो ज्यायान् नतानौ श्रीपतेः कृती ॥

इति वादीन्द्र-चक्रचूडामणि-महापण्डित-श्रीक्रमदीश्वरकृतौ सक्षिप्तसारे रसवत्यां वृत्तौ सधि-पादादिना प्राकृतान्तेन द्वितीयोऽध्यायः । ॐ दुर्गा शरणम् ॥

The marginal glosses of the manuscript are generally the Prākṛit renderings of some Sanskrit words, classed as "*ākṛitgana*" and *vice-versa*. The ink used for the text is black, while some lines are marked with a red pencil, probably by the compiler of the catalogues. The manuscript is complete and is in a good condition. The hand-writing of this manuscript is almost uniform and clear, it is sometimes written in a small size, and sometimes in a big size, as a sequel to which the lines in each page vary from 4 to 6. It is also carefully written save for some slight mistakes common to the other manuscripts consulted and collated by me. It has some scribal errors, here and there, which arise sometimes out of orthographical similarity in the Bengali script of the 17th and 18th centuries A. D, and sometimes owing to the ignorance of the copyist. These errors are quite negligible, and could easily be corrected with the aid of other manuscripts. The manuscript bears no date.

§ 4 B—This manuscript in Bengali character, which has been preserved in the Vangīya Sāhitya Paṛiṣat Library, Calcutta, bearing the number, Sanskrit 287, contains 15 folios written on both sides of the country-made paper, the first folio and the last being blank. Its measurement is 19 by 5½ inches. It is complete and contains the textual portions of Prākṛit, Chandaḥ and Alankāras only. The ink used for the manuscript is black. In the margin, some notes, such as, the evolution of Sanskrit sounds (a > ā, i, u, etc) are found, and it is clear from the scholia that the hand-writing of the marginal notes is quite different

from that of the body of the text and belongs to some other scribe of later times. Furthermore, in between the lines and also in the margin some corrections were made by a different hand; otherwise the hand-writing of this manuscript is uniform and clear. It has no marginal glosses as in other manuscripts. It does neither mention the name of the copyist, nor the date of its writing, but judging from the general appearance of the hand-writing, the age of the manuscript might be assigned to the close of the 18th or the beginning of the 19th century A D It is interesting to note that somebody might have used this manuscript in recent times, as some English words (although very few) are found in the margin. It omits many *sūtras*, *vr̥ttis* and words. It also indicates the sign of incorrect representation of a *sūtra* or *vr̥tti* by putting a cross sign (×) over the margin. This has been made, I think, by the scribe The manuscript has 9—12 lines in a page. The Prākṛit grammar runs upto the 12th folio of the manuscript, while the rest are devoted to metres and rhetorics. The first page of the folio (i.e., 1a) though originally kept blank, shows the contents of the manuscript, (probably prepared by some other hand), which are not always correct The brief analysis is as follows :—

1b—2b=The First chapter=*Svara-kāryan. nivr̥ttam.*

2b—5b=The Second chapter=Consonants with conjuncts.

5b—7b=The Third chapter=Declension.

7b—9b=The Fourth chapter=Conjugation (with *Dhā:vādesās*).

9b—12b=The Fifth chapter=*Aprabhraṃsārambhah.*

Excepting the first and the last, there is no chapter-mark. It begins with " ओ नमो गणेशाय and ends with

त्रिधातपोऽर्थो वादीन्द्रः पूर्वग्रामि-द्विजः कविः ।

चक्रपाणिमुतो ज्ञायान् नमसो धीपतेः कृती ॥

इति वादीन्द्र-चक्रचूडामणि-महापण्डित-श्रीकमदीश्वरकृती सच्चिदासरे महा-
राजाधिराज-श्रीमज्जुमर-परिशोधित-वृत्तावष्टमपाद. समाप्तः । श्रीकृष्णाय नमः ॥

§ 5. O=This country-made paper manuscript, written in Bengali character, belongs to the University of Calcutta, Sanskrit Department, bearing the number 1226 It has 25 folios, 17×3¼ inches with 5 or 6 lines to a page. In the margin, Prākṛit renderings of some Sanskrit words, classed as "*ākṛitigana*", of the first, second and the fifth

chapters, are found. The hand-writing is clear and uniform with some topographical peculiarities common to a Bengali script. The manuscript is complete, but its condition is not good, as the edges of the manuscript are spoiled and torn, and here and there some repairs have been made by pasting paper. The manuscript bears the date of its writing, but it is damaged on one numerical point, thus creating some *lacunae* in the matter of fixing the date of writing of the manuscript. At the end, it gives the Śaka era 16 [?] 8 of the four digits the third from the left (which I have put in the square bracket) is illegible, although only a left-side scrap of Bengali zero is visible, from which I conjecture that the digit might be zero. Whatever may be the number, it is pretty certain that of all the manuscripts consulted by me, it is the oldest, and thus, it helps us in correcting and improving some readings of the text. Out of the 25 folios, the Prākṛit portion covers upto the 20th folio, while the remaining portions are for the metres and rhetorics. It is written on both sides of the folio, the first and the last pages being filled up with some lines quoted from the works of Kalidāsa, Bhatti and others. It has the following chapter-divisions :—

1b—3a = The First chapter = *Svara-kāryaṇi nṛvṛttam*.

3a—8a = The Second chapter = Consonants with conjuncts

8a—11b = The Third chapter = Declension.

11b—15a = The Fourth chapter = Conjugation (with *Dhātuvādeśa*)

15a—20a = The Fifth chapter = *Apabhraṃśa*.

Excepting the first there is no chapter-mark. It begins with “.....ओं नमो शिवाय” and ends with the following :—

विद्यातपोऽर्थी वादीन्द्रः पूर्वग्रामी द्विजः कविः ।

चक्रपाणिमुतो ज्यायान् नसासौ श्रीपतेः कृती ॥

इति वादीन्द्र-चक्रचूडामणि-महापण्डित-श्रीक्रमदीश्वरकृतौ संचिप्तसारे रसवत्यां वृत्तौ सधि-पादादिना प्राकृतान्तेन द्वितीयोऽध्यायः ॥ गुरुचरणेभ्यो नमः । श्रीरस्तु मयि लेखके सदा । यथा दृष्टो यो दि । श्रीरामगोपाल देवशर्मणो लिपिरियं पुस्तकञ्च ॥ शकाब्द १६ (०) ८ ॥ श्रीरामः स्वाक्षरम् । श्रीदुर्गा ॥

One interesting thing that appears from the colophon is that it has been copied from the book of Śrī Rāmagopāla Devaśarmā, but who this Rāmagopāla was, is very difficult to ascertain now-a-days.

§ 6. O₁ = This country-made paper manuscript, written in Bengali character, also belongs to the University of Calcutta and is deposited in the Department of Sanskrit. It bears the No 1308 and measures 15×4 inches. It is in good condition and contains not only the Prākṛit portion of the grammar, but also the Sanskrit portion. The whole manuscript is written on both sides, the first and the last pages being blank. Black ink is used for the body of the text. The entire manuscript has 308 folios with different pagination mark for each and every chapter of the grammar. Thus folios 1-34 are for *Samdhi*, folios 1-65 for *Timanta*, folios 1-36 for *Krdanta*, folios 1-51 for *Taddhita*, folios 1-20 for *Kāraṇa*, folios 1-31 for *Subanta*; folios 2-16 for *Samāsa* and folios 1-15 for the Prākṛit portion, of which again the last five folios are devoted to metres and rhetorics. The Prākṛit portion has 5 or 6 lines on a page. In the scholia of this portion, the Prākṛit renderings of some Sanskrit words are given. This manuscript is well-preserved and is written in neat and clear hand-writing, though the entire manuscript was copied by two different persons—the Sanskrit portion being written by Śrī Nanda Kumar Devaśarmā¹ and the Prākṛit portion by Śrī Rāmamaya Devaśarmā² on different dates³ which are also mentioned by the scribes. It is also said that it has been copied from the book of Śrī Premacandra Devaśarmā⁴. Folios 1b-3a are devoted to vowels, written as "*Svara-kāryaṇi nirṛtam*" with some Prākṛit renderings in the margin, while folios 3b-7a are for consonantal changes with conjuncts, folios 7a-11a for declension, folios 11a-14b for conjugation and folios 14b-20a for *Apabhraṃśa* and other sub-dialects, with a

1) *likhitāṇi Śrī-Nanda-Kuṇṭira-Devaśarmānaḥ svāh aram idam*" This is found after *Kāraṇa*, *Subanta* and *Samāsa* chapters. The style of writing of other portions e.g. *Samdhi*, *Timanta*, *Krdanta* and *Taddhita* is a bit different; so it seems to us that those have been copied by different persons. 2) *Śrī-Rāmamaya-śarmanah svāh aram idam pustakam*". This is found under Prākṛit portion. 3) These two scribes mention their dates of copying the manuscript thus; the *Kāraṇa* portion was copied on the 7th of Śrīvana, Śaka 1756; *Subanta* on the 17th of Śrīvana Śaka 1756 (Bengali era 1241), *Samāsa* on the 7th of Āśvina, Śaka 1756 (Bengali era 1241) by Śrī Nanda Kumar Devaśarmā while the Prākṛit portion was copied on Śaka 1771 by Śrī Rāmamaya Devaśarmā. 4) Is he the great Paṇḍita Śrī Premacandra Tarkavīgīṣa? (*Śrī Premacandra Devaśarmanah pustakam*).

chapter-mark "*Apabhraṃśārambhak*". The Prākṛit portion opens thus"· om *Rāmah* and the concluding portion runs as follows :

विद्यातपोऽर्थी वादीन्द्रः पूर्वग्रामी द्विजः कविः ।

चक्रपाणिसुतो ज्यायान् नघासौ श्रीपतेः कृती ॥

इति वादीन्द्र-चक्रचूडामणि-महापण्डित-श्रीक्रमदीश्वरकृतौ संचितसारे रसवत्यां वृत्तौ सधिपादादिना प्राकृतान्तेन द्वितीयोध्यायः । श्रीराममयशर्मणः स्वाक्षरमिदं पुस्तकं च ॥ शक १७७१ ॥

§ 7. V=This is also a country-made paper manuscript¹ of the University of Viśva-Bhāratī, bearing the No. 554. It is only fragmentary and has six folios only. It begins from the eleventh folio and ends with the sixteenth. Details of this portion of the manuscript are as follows —

Folio 11a starts with the line "*jjā ityetau vā bhavatah*" of the verb-chapter. Then it has the *Dhātvādeśa* chapter, which begins with "*jalpāder jampādih*" and ends in the middle of 12b.

Folios 12b—13a = *Deśīsāro nṛpātaḥ*.

Folios 13a—15b = *Apabhraṃśārambhak*.

Folio 15b—15b (4th line) = *Śauraseni-prākṛta-saprākṛtamīśra-upanā-gare gāthādaḥ*.

Folios 15b (last line)—16a = *Māgadkī prākṛta*.

Folios 16a—16b = discussion of the sūtra "*Śabare sor etvam*".

It has five or six lines to a page and its size is 16½ x 4 inches. It bears neither the date, nor the name of the scribe. But from the general appearance of the Bengali character of this manuscript, it may be conjectured that it was written about some 150 years ago. The commentary (*Vṛtti*) of this manuscript fully corresponds to that given in Lassen's *Institutiones*. So it may be regarded as the commentary of Candīdevaśarmā.

§ 8. S=This manuscript in Bengali script, found in the Government Sanskrit College, Calcutta, is complete in 27 folios of country-made paper and is distinctly written in black ink by a modern copyist from some earlier one. It has been collected from Shri J. N. Training School, Majhīpur, 24 Parganas, near Calcutta. The number of this

1) Reference to this manuscript is found in the Puthi Paricaya (Vol-II) by Śrī Pañcānana Maṇḍala, Śāntiniketaṇa, 1959, p 282

Ms. is Vyākaraṇa 565. It was copied in the Bengali year 1316 (=1908 A.D). There are numerous glosses of Prākṛit and Sanskrit words. One important feature of this Ms. is that some explanations (= *tīkās*) of some sūtras are found in the margin and these explanations are not found in any of the other manuscripts. All these *tīkās* are included in the text. Moreover, the beginning of this Ms. is exactly the same as we find it in Lassen's book. It has some new additions also. All these will be found in the beginning of the *tīkā* of this text. This Ms. is no doubt a fair specimen of its class. There are some slight scribal errors in the matter of rendering Sanskrit words into Prākṛit; and these matters have not been recorded in the foot-notes as variants. It begins with—

ॐ नमो गणेशाय ॥ समृद्ध्यादेरादिरदाद् वा ।

and ends with—विषातपोर्षा वाटोन्द्र द्वितीयोऽध्याय समाप्तः । श्रीमन्नारायण-दर्शन-पुस्तकमिदं स्वाक्षरम् ॥ (27 folio) The Prākṛit grammar is upto folio 21a and the first line of 21b.

§ 9. S₁ = This country-made paper manuscript, written in almost modern Bengali character, with usual method of topographical peculiarities which can be inferred from the form of the letters and the quality of the paper, is also found in the Government Sanskrit College Library, Calcutta. It is written in black ink and bears the number Vyākaraṇa 716. It has 5 lines per page. It has 10 folios and is incomplete. It contains the Prākṛit renderings of Sanskrit words found in the *Vṛtti* and Sanskrit renderings of Prākṛit words found in the examples of the sūtras. There are some marginal notes and explanatory statements (i. e., *tīkās*), and these have also been included in the text. These two *tīkās* of S and S₁ do not tally with each other in respect of explaining the sūtras, i. e., these two Mss. do not explain the same sūtras in the margin. The beginning of this Ms. is—

नमो गणेशाय ॥ समृद्ध्यादेरादिरदाद् वा ॥

and it extends upto the *vṛtti*—

महत्तानुसारत्तु नुपा सह शुष्मदम्—

of the sūtra no. III 58

(11) Printed material

§ 10. L = This indicates the textual portions of Kramadīśvara's Prākṛit grammar as given by Christian Lassen in his *Institutiones*

Linguae Pracriticae, Bonnæ Ad Rhonum, 1837 Lassen has not given a complete text of Kramadīśvara's Prākṛit grammar, but some important portions of the text (with the exclusion of Mahārāstrī dialect) have been dealt with. The text as given by Lassen is as follows :

- A. Text of Māgadhī—p. 393
- B. „ „ Paśācī—pp 440-41.
- C. „ „ Apabhramśa—pp. 449-53.
- D. „ „ Śaurasenī—pp. 50-51 (Appendix).

Lassen's stress was mainly on the fifth chapter of Kramadīśvara's Prākṛit grammar, i. e., the chapter which deals with the Apabhramśa, Śauramāgadhī, Paśācī and other sub-dialects. Lassen has also discussed analytically the main peculiarities of these dialects which are based on Vararuci¹ and Kramadīśvara. In pp. 39-49 of the Appendix (*Excursus V Ad Librum II*) he has given, in a nutshell, some abstracts of the first and second chapters (i. e., vowels and consonants) of the text of Kramadīśvara's Prākṛit grammar with constant reference to the sūtras of Vararuci. In instituting this comparison Lassen has quoted only a few important extracts (sometimes only one or two words) from the manuscript consulted and collated by him, in order to show the variations from Vararuci. In several other places,² a few sūtras or lines from the manuscript have also been quoted, and I have consulted them in their respective places.

§ 11 Lassen himself notes that the Prākṛit portion of Kramadīśvara's grammar has been taken from a manuscript in Paris. He also informs us that the name of the commentary (*vitti*) of this manuscript is *Prākṛta-dīpikā* by Candīdevaśarmā.³ The beginning of the manuscript of *Prākṛta-dīpikā* by Candīdevaśarmā, as quoted by Lassen, is as follows :

प्रणम्य गुरुमानन्द सान्द्रकारुण्यवारिधिम् ।

श्रीकृष्णारुय परमात्मनं⁴ तदीयप्रीतिहेतवे ॥

1) The text of Vararuci has also been partly edited by him 2) Vide pp. 18, 354, 356, 357, 367, 369 and p. 52 (Appendix). 3) P 16 4) *Dolei-parātmānam*.

शोभाकर-कूलोद्भूत-श्रीचण्डीदेव-शर्मणा ।

क्रियतेऽष्टमपादस्य टीका प्राकृत-दीपिका ॥

तत्र “सर्वभाषासु लक्षणं नक्षिप्रसारमाचष्ट”¹ इत्यनेन प्रथमं प्रतिज्ञातम् । सपूर्ण-सर्वभाषासु सस्कृत-प्राकृतादिस्वभाषासु² यत्तल्लक्षणं तदेतत् स्पष्टं वक्तव्यमिति तत्रेदानीं सपूर्ण-सस्कृत-भाषा-लक्षणं समाप्य लक्षणान्तरम् आरंभे³ समृद्धीत्यादि । (मनुस्मृत्या-देवादिरकारो आद् वा भवति लोकानुगारात् प्राकृते⁴) ।

ननु सर्वेषां प्रयोक्तव्या भाषा वृद्धानुगारतो ग्रन्थशेषेणैव सस्कृतभाषालक्षणस्य लिप्यप्रयोगस्य विधानमवशेष उक्तन्तत् त्रिमर्थं लक्षणान्तराणीत्यत आद् नावानु-गारात् प्राकृत इति । सस्कृतं समृद्धिणस्तदस्य केवलस्य वर्तमानत्वादिभूतस्याकारस्य आद्विधानं नास्तीति । अतः पारिजेप्यात् प्राकृत एवायं विधिर्दृष्टव्यः । एतदपि लोकानुगारान् नाटकादौ महारुचि-प्रयोग दर्शनात् प्राकृत महाराष्ट्रदेशीय प्रकृतभाषणम् । तथा च दण्डी—महाराष्ट्राश्रया भाषां प्रकृतं प्राकृतं विदुरिति, तथा आभीरादिगिरः काव्येष्वप्यत्रंश इति स्थितिरिति ॥

§ 12. It is important to note here that just after a century, Luigia Nitti-Dolci has also consulted the same manuscript preserved in the *Bibliothèque Nationale*, Paris, (Skt Coll. No. 578), the beginning of which is also the same as given by Lassen, with the slight variation noted above Dolci⁵ has also informed us that the eighth *pāda* of Kramadīśvara's *Samkṣiptasāra* was made known to Europe by Father Pons, a Jesuit missionary, who sent a copy of the same to the Royal Library in 1733. Dolci is of the opinion that, so far as it is known to her, this is the only manuscript in Europe in Bengali character, of the 8th *pāda* of the *Samkṣiptasāra*, which was probably copied in the 17th century A D It is this Bengali manuscript of Paris which had been utilised by Lassen in his *Institutiones* According to her this very manuscript of the *Prākṛta-dīpikā* by Candīdevaśarmā was copied by Jaquet for Lassen. The copy was done so carefully that it could easily replace the original The manuscript bears no date. It has 36 folios and has the same colophon as that of A, C & C₁.

§ 13. D=This stands for the text of *Prākṛta-dhātuvādeśa* of Kramadīśvara as edited by Nicolas Delius and given in his *Radices*

1) This line is found in the commentary of Goyicandra under *mangalā-carāṇa* verse. 2) Dolci *īdarūpāsu* 3) Dolci gives *ārabhate* 4) Found in the foot-note of L p 16 5) Les Gramm Pkt pp 129 & 132

*Pracriticas*¹, Bonnae Ad Rhenum, 1839. He too had edited this text from the same Bengali manuscript² from Paris, consulted and collated by Lassen. That is why Delius's treatise is regarded as a supplement to Lassen's work. We are, therefore, fortunate enough to consult the *Dhātuvādesa* portion of Candīdeva's commentary with the help of Delius's *Radices*

§ 14 P=This means the text of the eighth *pāda* (i.e., *Prākṛtāpāda*) only, in Devanāgarī character, published by Banerjee and Mukherjee & Co., No 62, Amherst Street, Calcutta, 1886, and printed by Pitambera Vandyopādhyāya at the Anglo Sanskrit Press No 2 Nababdi Ostagar's Lane (Sanskrit Press Depository). On the cover page it is written —

नहाराजाधिराज-जुमरनन्दि-परिशोधिताया रसवत्या वृत्तौ अष्टमपादपयन्तं
श्रीनीलमाधवन्वायालङ्कार-श्रीक्षेत्रनाथकाव्यतीर्थेन सम्पादितः ॥

This is the only text that has been printed so far in Devanāgarī character. It is needless to say that this printed edition (P) can hardly be called a critical edition, as the editor has not given us sufficient indications of the manuscripts utilised by him. As a sequel to this, no variant readings have been given by the editor. The readings as given there are not always correct, nor are they warranted by the available manuscripts. It has been printed carelessly, and not even proper care has been given in the matter of spelling the Prākṛit words. The reading of the text does not always correspond to that of the *vṛtti* (commentary) thereon

§ 15 P₁=This is the text edited by Benimādhava Chakrabarty in Bengali script, with the *vṛtti* of Jumarānandī and the commentary of Goyīcandra, and published by the author himself, Calcutta, 1899 A. D. (=1907 B. S.).

§ 16. P₂=This text is edited by Śyāmācarana Kaviratna with the *vṛtti* and commentary of Jumarānandī and Goyīcandra respectively and published by Gurudāsa Chaṭtopādhyāya, Calcutta, 1910 A. D. (=1918 B. S.). The script of the text is Bengali.

§ 17. P₃=This is the text lately edited by Gurunātha Vidyānidhi, with the *vṛtti* of Jumarānandī and the commentary of Goyīcandra

1) Vide pp. 10-12 2) Vide p 10 (fn. 1)

dra, and published from the Chātrapustakālaya, Calcutta, 1924 A.D. (=1382 B S.). The editor has used the Bengali script for the text

§ 18. All these three editions (P₁, P₂ & P₃) are complete (i.e. including Sanskrit portion) and are in Bengali character. It has been found that all of them are badly and uncritically edited and one has blindly followed the other. So far as the Prākṛit portions are concerned, it is evident that all these three (P₁, P₂ & P₃) have copied from P which is earlier, because the errors that we find in P have also crept into these editions without any improvement whatsoever. So with regard to the Prākṛit text, the editions P₁, P₂ and P₃ are *ad verbatim* of P. I have, therefore, consulted only the text P, although occasionally others have also been consulted in a very few cases, where any difference was noticed.

§ 19. These four printed editions (P, P₁, P₂ & P₃) are eclectic and based on no recognizable principles. In reality, these are neither trustworthy nor adequate as a good Prākṛit grammar. Since the editors of these printed editions have not given us any information whatsoever, about the Mss. consulted and collated by them, the value of these printed editions, as it can be judged, is less than that of a single good manuscript.

(iii) Textual readings of all the Manuscripts and those of L and D identical

§ 20. Now, from the descriptions of L, D and S above, we are in a position to say that we have been able to consult partly the *Prākṛita āṅgikā* of Candīdevaśarmā, although we cannot definitely assert this until the manuscript of Candīdeva as consulted and collated by Lassen, Delius and Dolci has personally been examined by us in its entirety. It is found that Lassen and Dolci have only quoted the beginnings from this manuscript in which the name Candīdeva along with his *tīkā Prākṛita-āṅgikā* occurs. We have also noticed that Lassen and Delius have presented us many portions of the text, such as, Māgadhi, Paśāci, Apabhramśa, Dhūtvādeśa and others, from this manuscript. This gives us some opportunity to consult, compare and contrast the texts of Lassen and Delius with those of the manuscripts, A, B, C, C₁, V, S and S₁ consulted and collated by me. On closer analysis and examination, it is observed that the portions edited by Lassen and Delius

are perfectly in common with the manuscripts A, B, C, C₁, V, S, and S₁ excepting a few readings of L and D, which can easily be regarded as variants. It is curious to note again that the sūtras and the commentary thereon, are exactly the same as the edited portions of Lassen and Delius. In order to show this similarity the following instances may be cited :

Chapters and No. sūtras	Text of L and D	Manuscripts A B C C ₁ V S S ₁ and P
Ch. I Sū. 8	lavana-vadarayor nityam !! lonam, voram !! (LP. 40 APP)	Sū 8 lavana-vadarayor nityam !! lonam, voram !!
.. .. 14	ādīdūtaśca samyukto !! kajjam, karanijjam, sujjo !! (LP 40 APP.). In L (P 40 APP.) the first chapter ends with Svara-kāryam nivṛ- ttam.	.. 14. ādīdūtaśca samyukto !! kajjam, karanijjam, sujjo !! So also in A B C C ₁ S S ₁ and P.
.. II .. 2	kvacid yatvam vā !! gaanam, gay nam vā !! (LP. 41 APP.)	.. 2. kvacid yatvam vā !! gaanam, gayanam vā !!
.. .. 3	kvacid yatvam vā !! suhao, sūhavo vā !!	.. 3. kvacid yatvam vā !! suhao, sūhavo vā !!
.. IV .. 46	jampādir jalpādeḥ !! jalpāder dhātoḥ sthāne jampādir bhavati// jampai !! After this D gives a long list of root- substitutes. (Delius- Dhātvaśeṣa p 10)	.. 46. jalpāder jampādiḥ !! jalpāder dhātoḥ sthāne jampādir bhavati// jampai !! After this A B C C ₁ V and S (also P) give a long list of root- substitutes The number is a bit lesser than in D
.. V .. 86	Māgadhyām saṣoḥ śaḥ !!	.. 86 Māgadhyām ṣaṣoḥ śaḥ !!
.. .. 87	ro laḥ !!	.. 87. ro laḥ !!
.. .. 88	yapacavargayuktā manāg- uccāryāḥ !! (Lassen p 393)	.. 88. ṣata-varga-yuktā manāguccāryāḥ !! A = yata cāvarga etc.

Such instances need not be multiplied. In this way, if the whole text is reproduced, identical readings (excepting a few variants) will be noticed. Furthermore, Lassen and Delius have sometimes presented us better types of readings which have been incorporated in the text, where the manuscripts are not clear. It will also be seen (vide emendation § 26) that the readings of Lassen and Delius have helped us much in determining the correct readings of the text in some doubtful and obscure cases. Below are given the references to those portions of Candideva's *Prākṛtadīpikā* which have been given by both L and D.

Chapters	No. of sūtras accord to the printed edn. and Mss	No. of sūtras	Text of L & D	Remarks
I <i>Śaraṅāryaṁ</i> .	43	43	PP 16-77 For the introductory verses of Candideva (APP) of Lassen	Only a few abstracts from the Mss of Candideva are given, but these are the same as in the Mss and L.
II (<i>Hal-Līṅga-</i> chapter - m a r t not given by ABCC ₁ , SS ₁ , P and LD	153	155	PP 41-48 (APP. of Lassen)	The excess in L is due to split-up of one sūtra of the Mss and P into two
III (<i>Sūbarta-līṅgam</i>)	89	.	No text of this portion has been given by L	
IV (<i>Tmar'ta-līṅgam</i>).	83	Sū 22-25 Sū 23-30 Sū 46-83 (<i>Dhṛitīśaśa</i>)	P 354 of L PP 356-57 L PP 10-12 P krtem gīthī- dau etc) of Delius	The entire <i>dṛṣṭi-śaśa</i> is given by Delius
		For nipāta	of PP 369-70 of Lassen	
V <i>Apāhramśū- rambhāḥ</i>	117	Apabrahmsa Sū 1-70 Saurasenī Sū 71-85 Māgadhi Sū 86-99 Paisaci Sū 102-16	PP 449-53 (L) PP 50-51 (APP) of L, PP, 893 of L PP 440-41 of L	The last sūtra (No 117) is not given by Lassen
V (contd) Colo- phon (after metres & rheto- ric portions)		<i>śrī vīdāndra</i> etc (vide critical appa- ratus Mss- ABCC ₁)	<i>śrī vīdāndra</i> etc vide the description of Lassen before (cf, p 15 of Lassen)	Same as in ABCC ₁ , SP

There can thus be no doubt from the examples quoted above that the textual readings of all the manuscripts and those of L and D are identical.

(iv) Candīdevaśarmā's Prākṛta-dīpikā not identical with
the vṛtti of Jumarānandī

§ 21. But it should be noted here at the same time that although there are similarities in textual readings between them, yet two important points can easily be discerned in this connection: first, the introductory verses of Lassen are not found in all these manuscripts excepting S; secondly, the colophon of all of them does not bear the name of Candīdevaśarmā. From these one may conjecture that the present vṛtti of the *Prākṛtapāda* (ascribed to Jumarānandī) and the commentary of Candīdevaśarmā are not identical, but they are confused with each other. Two possible explanations for this confusion may be suggested. First, it may be said that Candīdeva wrote his commentary on the vṛtti of Jumarānandī, with an introduction at the beginning. He was, perhaps, at the beginning a bit elaborate, as the introduction of Lassen and S shows, and then epitomised his discussions and wrote the vṛtti in a condensed form. Initially, he had also given some explanations of some sūtras, but later on perhaps, he discarded that idea, and left it to Jumarānandī. That is why it is found that the commentary of Candīdeva is incomplete and fragmentary. What it seems to me is this that Candīdeva, perhaps, did not write his commentary on all the sūtras of Kramadīśvarā's Prakrit grammar (at least we do not find it in this form so far); or he had begun to write the commentary, but could not complete it. This incomplete and fragmentary aspect of Candīdeva's commentary, as it can be judged from Lassen and S, makes this confusion between the vṛtti of Jumarānandī and the commentary of Candīdeva. Practically speaking these two commentaries are not identical. Secondly, it can also be surmised that when there was no commentary on the *Prākṛtapāda* (as we do not know of any other commentary earlier than this—Goyīcandra's commentary not being available now), Candīdeva wrote this commentary independently, which had been styled, in course of time, after the *Rasavatī* of Jumarānandī. And as his commentary was written only on the *Prākṛtapāda* (after which we have portions on metres and rhetorics), we do not find any colophon of Candīdeva immediately after the Prakrit portion. But the colophon in which the word "*Rasavatī*" occurs, is found at the end of metres and rhetoric portion. That is why in all the manuscripts

(ABCC₁S) as well as in the printed editions including Lassen's we find in the colophon the imputation of "rasavatyūṃ vṛttan" to the *Prākṛtapāda* also,¹ and this inclusion of the word *rasavati* creates a confusion between these two commentaries. Incidentally it may also be mentioned here that the exegetical notes (= *ṭikā*) found in the margin of S and S₁ were written so sporadically and unsystematically that they could not be the fragments of the commentary of Candideya, because in that case they would have been identical. It may also be pointed out here that sometimes some explanations are found in A and these are also totally absent in these two manuscripts (i e., in S and S₁). As all these *ṭikās* found in the margins of A, S and S₁ do not explain the same sūtras, they must have been written by different persons or copyists who had utilised them for their purposes. It is therefore, quite possible that these *ṭikās* should vary from manuscript to manuscript. However, considering that these *ṭikās*, though sporadic and fragmentary in nature, may be helpful for the understanding of some of the sūtras of Kramadīśvara's Prākṛit grammar, these have been printed here in a different type under the caption *ṭikā* in the main body of the text.

II. Evaluation of the manuscripts

(i) Congruity in MSS.

§ 22. It will be evident from the above description of the manuscripts used for the edition of Kramadīśvara's Prākṛit grammar that all these manuscripts do not show anything like recensions, nor do they fall into any group, on the contrary, they show a close kinship and identical recension, and belong to one and the same group or family. From a careful perusal of all these manuscripts, it is not unlikely for one to surmise that one has, perhaps, copied from the other, although we are not in a position to find out the original copyist. These manuscripts do not even vary from the printed editions, the subsequent editors of which have followed the earlier one. These manuscripts have so many common characteristics that the style of writing of the copyist is almost the same, excepting the forms

1) It is interesting to note that the commentary on the 8th *pāda* is always found separately. If it is found with the Sanskrit grammar, it has still no connection whatsoever with the original manuscript it entirely differs in leaves and in the style of writing and it is generally copied by a different man and, perhaps, in a different place and time (vide my manuscript C₁)

of letters, which are bound to vary from copyist to copyist. In forms, contents and chapter-markings, all these are akin to each other, excepting the number of folios which vary from manuscript to manuscript. They are all written in a Bengali character of not very old type. Only after the first chapter, do we find the chapter-markings "Svara-kāryaṇī" in A B C C₁ S S₁ and even in L and before the beginning of the fifth as "Apibhramṣūrambhāḥ". All the colophons are exactly the same, excepting in B where an additional inclusion of "mahārājā-dhīrāja-śrīraj-Jumara-parisōdhitā tritau" is found. All these manuscripts contain the metre and rhetoric portions also. The marginal glosses of Prākṛit renderings are found, excepting in B where the evolution of Sanskrit sounds is given. The Sūtras and the *vṛtti*'s are identical and exactly the same, save a few misreadings and omissions.

§ 23. Generally speaking, the readings of all these manuscripts of Kṛemādī-vara's Prākṛit grammar, consulted and collated by me, are almost invariably the same, and the variants in readings which we notice in all these manuscripts are not such as to prove the existence of two or more recensions of the work. In all the Mss. the same carelessness of individual copyists, sometimes with the intention of improving upon the text of the author, is also noticed.

§ 24. Some orthographical peculiarities which are common to all these Bengali manuscripts may be noted below

(1) Vowels

i) Sometimes it is very difficult for us to ascertain initial or medial *a* (अ) or *ā* (आ) which is normally confounded with *e* (ए) or rarely with *ai* (ऐ)

ii) Confusions in short *i* (इ) with *hi* (ऋ), long *ī* (ई) with *ddī* (ऌ), *o* (उ) with *lū* (ऴ) or sometimes with *lu* (ळ), *u* (ऊ) with *ū* (ऴ), *e* (ए) with *trā* (ऌ)—are noticed.

iii) *ḥ* (*visarga*) is retained when it should be dropped in Prākṛit words, and it is, at times, dropped in Sanskrit words where it is to be retained

iv) *ḥ* (*anusvāra*) is given with a dot () above the word, and sometimes as usual (ḥ).

(2) Consonants . Simple

v) In consonant, the following sounds, initial or medial—are generally confounded :

ka (क) and *pha* (फ), *lha* (ख) and *tha* (थ); *na* (ङ) and *bha* (ङ); *ca* (च) and *va* or *ba* (व), *tha* (ठ) and *ca* (ङ), *ca* (ङ) and *u* (उ), *na* (ण) and *la* (ल) and also with *na* (न), *da* (द) and *pa* (प); *ra* (र) and *ba* or *va* (व); *ya* (य) and *ja* (ज).

vi) Besides, the following consonants with vowels, other than *a* (अ), are also confounded :

dhū (धी) and *r* (र); *bhū* with *hū* (ह) or *gu* (गु); *pu* (पू) and *mu* (मू) with *su* (सू).

vii) The three sibilants are freely confused.

(3) Conjuncts

viii) It is to be noted that conjuncts like *gra* (ग्ग) and *ja* (ज्ज); *dru* (द्रु) and *hra* (ह्र); *sra* (श्र) and *stra* (श्र); *stha* (श्थ) and *hu* (ह्र) are not easy to distinguish.

ix) As all the manuscripts are written in Bengali script, we find the following system of doubling :

rrja (र्र), *rdhā* (र्ধ), *ryya* (र्य), *rvva* (र्व), *rmmā* (र्म) etc.

x) Two aspirate sounds are generally retained, where the previous one should be de-aspirated. It is curious again to note that the mistakes of these manuscripts are almost exactly the same, save in a few cases which are, however, generally helpful to us in improving the reading of the text.

(ii) Differences in the MSS.

§ 25. Although there are points of similarity, still they differ in some respects. The beginnings of all of them are not always similar and so also the colophons. Besides, in O and O₂ the dates of copying the manuscripts are given, while the rest are silent on this point. There are also some differences in readings, and these are helpful to us in ascertaining the correct readings of the text by eliminating many misreadings and scribal errors.

(iii) Emendations

§ 26 To edit a text like Kramadīśvara's Prākṛit grammar, some sort of emendations are necessary, where the readings of the text are exclusively incorrect and meaningless as can be inferred from the texts of other grammarians, earlier or later. If this is not done, I am afraid, the text will be full of misrepresentation of the characteristics of Prākṛit language, because, as the readings of all these manuscripts as well as of the printed editions generally follow each other in forms and contents, and even in the case of omissions, mistakes, carelessness and slipshod penmanship etc., it is necessary to suggest some convenient emendations of the text in some rare cases (which are put in [] square brackets), not with the pretension of improving upon the author, but to arrive at the genuine readings of Kramadīśvara's Prākṛit grammar which have suffered a good deal at the hands of the scribe through generation after generation of manuscript copying. Although the emended readings have been incorporated in the text, their variants have been recorded in the footnotes. It may be that with this procedure this edition may not claim to be critical in the true sense of the term, but it is hoped that this may be an authentic edition within the compass of the material available at our disposal. This does not mean that I have levelled down the linguistic peculiarities of the text, but the text itself is presented in a standardised form following the linguistic characteristics of Kramadīśvara as evidenced from the text. For example, under the sūtra-"*śayyāderet*" (14) the word "*vandī*" is given as one of the words belonging to this class of "*ākṛtīgana*" in all the manuscripts as well as in the printed editions. Lassen's quotation contains "*vallī*", although the ligature is "*vandī*" and this lends support to my emended reading as [*vallī*], because, in all the texts of the eastern grammarians, under the same "*ākṛtīgana*", the word "*vallī*" is found and not "*vandī*". In this way, in ABCO₁SS₁L and P, the reading of the sūtra *lobhārthe bāṣpe* (II. 71) is hazy and difficult to understand. It is found that Lassen has tried to correct it as *alobhārthe* etc., in order to arrive at the genuine reading of the text. But still the meaning of this sūtra is unintelligible. It can, therefore, be presumed, on the strength of other grammarians, that the sūtra might have been composed in the

form of *lo* [*vārdra*] *bū-ya* [*han*] which, in course of time, has undergone a radical change. Considering this, the portions enclosed in the bracket have been emended as such. In the same way the examples, such as, *akva*, *pusya*, *śvaśrū* and *mītra* found in the *vṛtti* of the *sūtra-durlabhādar yuktasya* (II. 111), have been corrected by me in place of *adhvan*, *puspa*, *śatru* and *mītra* respectively, because it is found from a perusal of other texts that words belonging to this class—where the preceding vowel is optionally lengthened when one member of the conjunct is dropped—are *akva*, *pusya*, *śvaśrū* and *mītra* and not *adhvan* *puspa*, *śatru* and *mītra* which become in Prākṛit as *addha*, *puppha*, *sattu* and *mitta* respectively. Similarly, in ABCO₁VS and P the readings of the two sūtras, such as (1) *gāhulyādir gāthāder alpādau*" (Sū. V 14 printed editions)—*gāhulī vahvati* !! and (2) *khede*" (V. 15 *ibid*)—*hiadā phuṭṭadai uttabbhā* !! —are not clear. It has been thought that "*gāhulī vahvati khede hiadā phuṭṭa daru tubbha*" may be the reading of the text (only by joining the sūtra "*khede*" with the original example). Luckily Lassen's readings have come to our rescue. He has given it as follows :—

gāhunyādir yathāder alpādau !! 14 !!

gāhunī vadḍhadai khede hiadā phuṭṭa daru tubbha !! 14 !!

(p. 450 of the *Apabhramśa* chapter)

Lassen has also pointed out its correction as "*vadḍhadai*" *khede hiadāphuta* etc., in the footnote. Here also we notice the identical readings of the text. In the same manner the reading of the *sūtra-sata-vargayuktā manāguccāryāḥ* (V. 88) of all the printed texts is unintelligible and obscure. The manuscripts consulted by me contain the readings as

"*yata-cavargayuktā manāguccāryāḥ*" (C₁),

"*yata cavargayuktā manāguccāryāḥ*" (C),

"*yaṭa-cavargayuktā manāguccāryāḥ*" (A).

The reading of Lassen is

"*yapacavargayuktā manāguccāryāḥ*".

Whatever may be the readings, it is pretty certain, that all these readings are not clear on this point. The insertions of *p* (in the reading of Lassen) and *t* (in the others) leave us in doubtful obscurity. Another reading beginning with *ṣ* is undoubtedly a scribal error for *y* as corroborated by the readings of the other manuscripts. Here

also the reading of Lassen has helped us much to emend the reading of the text which will be *yapa[ra] cavargayutkā manāguccāryāh*, in which case 'r' has been dropped by the scribe through oversight. If this emended or conjectural reading is correct, then the meaning of this sūtra will be quite clear and it will go at par with the readings of the later eastern Prākṛit grammarians like, Purusottama (*cuh spaṣṭa-tālavyaḥ*. XII. 13), Rāmaśarmā (*cavargakānām upari prayojyo yukteṣu cāntaḥsthayakāra*. II. 2.18) and Mārkaṇḍeya (*cajayor upari yaḥ syāt* XII. 21). It is quite possible that at the time of Kramadīśvara the palatal sounds were pronounced with *y* prefixed to it. This was still prevalent at the time of Rāmaśarmā and Mārkaṇḍeya.

§ 27. In fine, it may be added that in judging the readings of the text of Kramadīśvara's Prākṛit grammar a mechanical adherence to the forms of the *sūtras* is as deceptive as blind allegiance to the text of any particular manuscript, howsoever excellent or useful it might be¹. "It needs mention in this connection that the true method of finding out a sense depends entirely upon the proper consultation and collation of the manuscripts, sometimes by joining one or two words, if necessary, or sometimes by separating or by emendations, where the sense urgently so requires. Because, it is a matter of great surprise but nevertheless perfectly true that in ancient times the manuscripts did undergo change of colour with odds beyond arithmetic, due to the corruption and confusion of the Mss, or due to the ignorance of the scribes, or due to some additions that are made with the intention of improving upon the author. As a sequel to this, the interchanges of ca (च) and va (व), sa (स) and ma (म), ka (क) and pha (फ), tha (थ) and ya (य) etc, were so much so that we are quite at a loss to decide now-a-days which was correct and should

1) The problem—the Manuscripts vs the Grammarians—has been discussed by Th. Bloch, *Vararuci und Hemacandra*, p 48 ; by R. Pischel, *Grammatik der Prākṛit Sprachen* (§ 44), by Walter Eugene Clark, *Māgadhi and Ardhamāgadhi*, JAOS, 44, 1924, pp 118—121 (§ 19). In addition to their arguments, I may add here that neither the grammarians nor the manuscripts alone should be given proper importance, but the manuscripts should be judged in the light of the spirit of the author.

be taken. The collators of manuscripts best know how the original readings of ancient classics do undergo change of complexion, sometimes beyond recognition, at the hands of grammarians, rhetoricians, prosodists, and lexicographers, how blots and blemishes steal into the manuscripts through the negligence or ignorance of the scribes; how the intrusive hand of the poetasters, deluded by a chimerical and insolent hope of improving upon the author, inflicts a wound here and there, more serious than the mere negligence or ignorance of the copyists; how archaisms gradually give way to modern manners of expression at the hands of scholiasts long habituated to and well conversant with familiar forms and phraseologies of the modern classics¹” Such is also the case with Kramadivara's Prākṛit grammar for which some sort of emendations have been suggested in order to arrive at the genuine reading of the text.

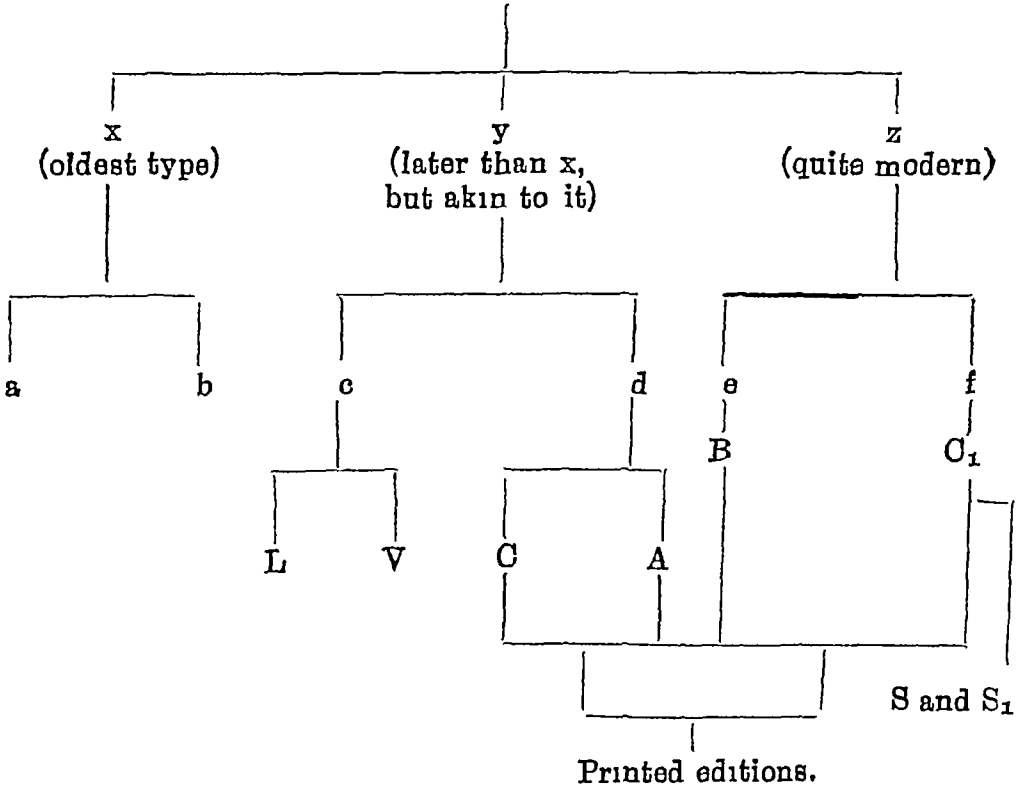
III. Constitution and presentation of the text

§ 28. Of the seven manuscripts (A B C C₁ V S and S₁) on which this edition is based, C is the only oldest dated manuscript which bears the date Śaka 16(0)8 (+78=1686 A.D) Then comes the manuscript C₁ which is also dated as Śaka 1771 (+78=1849 A. D) Only these two are the dated manuscripts, while the rest (A, B, V S and S₁) are silent on this point. We can conjecture the date of L which, as Nitti-Dolci says, was copied probably in the 17th century, because of the fact that it was made known to Europe by Father Pons who sent a copy of it to the Royal Library in 1733 A.D If her assumption is true, then it can be said that it was the oldest of the manuscripts consulted by me. But as the text of this manuscript has been partly given by Lassen, I have no other alternative than to depend upon C mainly. Again, there is a similarity between C and A, as well as between L and V, the manuscripts B and C₁ are almost modern written within the range of hundred years. For convenience, C and A may be classed together, while L and V (though fragmentary) form the other class, and B and C₁ may be kept separately. S and S₁ form one group, but akin to B and C₁. The printed editions are based on some other manuscripts which are akin to ABC C₁ SS₁. They must, therefore, be classed according to the following diagram

1) Quoted from my paper, *vide* PTAIOC, 18th session, 1958, pp 275-76

Some unknown Manuscripts.

(Archetype)

For my edition, presented here, I have primarily followed the manuscripts C and A, though I have also consulted L and V (those portions available). The manuscripts B and C₁ are consulted only when C A L V are not clear S and S₁ have been consulted mainly for the *tīkās*. The printed editions have been consulted only to check the omissions of the text. Each and every material has been scrutinised and judged from this angle of vision in order to make the text a useful one.

§29. So far as the presentation of the Prākṛit renderings of some Sanskrit words, classed as “*ākṛitgana*” is concerned, I have generally followed the manuscripts ACC₁ SS₁ (although P has been consulted) and have included them just after the end of the *vṛtti* within the the third bracket []. These Prākṛit renderings are found in the marginal notes of ACC₁ SS₁ and in the footnotes of P. In this rendering, some incorrect Prākṛit forms or scribal errors are noticeable ,

and these have been corrected following the rules of Kramadīśvara's Prākṛit grammar. In these renderings the case-terminations of Prākṛit words are not given, because the Sanskrit words in the *ākṛitgana* are devoid of case-terminations, although the Mes. bear such terminations. Only the base forms are given.

§30. In presenting this text certain principles have been adopted with regard to the treatment of *ya-śruti*, labial *b* and semi-vowel *v*, and dental *n* and cerebral *ṇ*. In these three aspects¹ the eastern Prākṛit grammarians², such as, Vararuci, Kramadīśvara, Purusottama, Rāmaśarmā, Mārkaṇḍeya etc differ widely from the western grammarians, like Hemacandra, Trivikrama and others. According to the dictum of the eastern grammarians *a* (अ) is always to be written in case of *ya śruti*. Because, in their opinion the rules regarding the substitution of *ya* for *a* refer to pronunciation and not to writing. So there will be no harm, if we write *a* (अ) instead of *ya* after any vowel, e g, *a*, *ā*, *i*, *ī*, *u*, *ū*, *e* and *o*, when they are the remnants of the *udvṛtta* vowel, and the reader will pronounce it according to his practice. It is for this reason that we do not find any *ya-śruti*, at least, in writing, in the manuscripts of the eastern grammarians. Similarly, according to the principles of the eastern authors, the dental *n* is altogether omitted—be it initial, medial or conjunct. Bharata and Vararuci (नो ण सर्वत्र-II. 42) advocate cerebral *ṇ* everywhere, so also Kramadīśvara, Rāmaśarmā and Mārkaṇḍeya. But the latter three writers (probably by the influence of the western authors) also knew its option. It is found that Prākṛit grammarians of the eastern School are almost unanimous with regard to the change of dental *n* into cerebral *ṇ* in the *Mahārāṣṭrī*. The treatment of labial *b* and semi vowel *v* is somewhat different. For practical purposes *v* is written, although it is to be pronounced like labial *b*. The two sūtras of Hemacandra—*po baḥ*

1) The detailed study of these three aspects along with others will be found in my paper, entitled, 'Some linguistic traits peculiar to the Eastern School of Prākṛit Grammarians' submitted to the Professor Sukumar Sen Felicitation volume to be published shortly from Calcutta. Here I need not go into the details about these three aspects 2) On the two schools of Prākṛit grammarians, *vide* my article 'A note on the two schools of Prākṛit grammarians, *Jana Bhārati*, January 1964, pp 32-41

(I. 231) and *bo vah* (I. 237) are not found in any of the eastern texts. As the manuscripts of the eastern grammarians are either in Bengali or in Oriya character (and rarely in Devanāgarī), it is very difficult to understand what व they actually mean when they compose the sūtra in the form of वः, because in Bengali and in Oriya the same character *b* corresponds to the Nāgarī व and व. When we come to Kramadīśvara, we find no such distinction between a labial *b* and a semi-vowel *v* maintained from the point of view of the construction of the sūtras. He simply states वः (II. 5), but what व he means to say is neither clear from the manuscript nor from the other rules of the text. The above-mentioned two sūtras of Hemacandra, (viz. *po vah* and *bo vah*) are not also found in Kramadīśvara. So also is the case with the other grammarians like Purusottama, Rāmaśarmā and Mārkaṇḍeya. Mārkaṇḍeya's text is written in Oriya character and hence we are to come across the same difficulty. Considering all these aspects of the problem, I have adopted the method of Cowell, who in his introduction to Vararuci's *Prākṛta-prakāśa* says—"I have also throughout followed the manuscripts in writing (व) as the Prākṛit equivalent for the Sanskrit *p*; in the continental editions of the plays it has been usual to write *b*, but for this there is no authority, as the manuscripts make no difference between the *v*=the Skt. *p*, and that=the Skt. *v*. The rules of Vararuci evidently show that there was no distinction whatever between *b* and *v*". He further adds—"It is not so easy to determine which of the two sounds thus absorbed the other and whether in translation we should represent it by *b* or *v* universally, the analogy of the modern languages would incline us to the former, but a sūtra in Hemacandra ... seems to favour the latter, which I have, therefore, adopted throughout". He has, therefore, printed semi-vowel *v* and has rejected *b* altogether in his edition of *Prākṛta-prakāśa*. Similarly, I have also printed semi-vowel *v* in the sūtra *po vah* (II. 5) of Kramadīśvara and left it to the reader to pronounce it according to his speech habit.

§31. In fine, it may be added that a modest and conscientious effort has been made to present the text faithfully, carefully and cautiously as far as possible after judiciously eschewing the scribal errors. I have not

silently tampered with any of the genuine readings of the text in order to fulfil any dialectal convention or some linguistic expectation. I have always carefully noted the actual readings of the text and their variants in the footnotes where any alternative correction or emendation is suggested ; not a single manuscript reading is consciously sacrificed in the interest of some editorial discipline.

3. KRAMADIŚVARA

1. His Life and Personal History¹

(1) *An Anecdote about the Composition of his Grammar*

§ 32. The name Kramadiśvara,² often credited with a grandiose appellation "*Vādīndracakracūḍāmani*" i.e., 'crest jewel of the circle of great controversialists or disputants', is a well-known grammarian and logician. His grammar entitled "*Samkṣiptasāravvyākaraṇa*", had the widest circulation in the western part of West Bengal, and Montgomery Martin³ relates that even at Dinajpur in the 17th and 18th centuries the students spent many years in studying the *Samkṣiptasāra* of Kramadiśvara. But unfortunately the life and

1) My information is chiefly based on the following O Lassen, *Institutiones* etc Bonnæ Ad Rhenum, 1837 ; N. Delius, *Radices Pracriticæ*, Bonnæ Ad Rhenum, 1839 ; Th. Zachariæ, Kramadiśvara's *Samkṣiptasāra* in *Bezzenger's Beiträge*, V, 1890, pp 22-63 ; R. Pischel, *Gramm. Pkt. Spr.* § 37 (also in his *De Grammaticis Pracriticis*, p 19ff) ; Gurunītha Vidyānidhī, *Samkṣiptasāra Vyākaraṇa*, Calcutta, 1924 ; H. P. Sāstri, *A Des. Out. Skt. Mss.*, Vol. VI pp lx ff ; L. Nitti-Dolci, *Les Gramm. Pkt.* pp 129-146 ; Nalinīnāth Dāsgupta, *Kramadiśvara and his School of Grammar*, IO (V), 1938-39, pp 357-61 2) The derivation of his name offers some difficulty. According to the strict grammatical rules, it should be "*Krāmadiśvara*" with a lengthening of the initial vowel, as it is a combination of the present participle form of the $\sqrt{\text{krām}}$, "to step" "to walk", with *īśvara*. Goyicandra, under māṅgalīcarana verse, has tried to defend this in the following manner क्रमदीश्वर इति "क्रमः परस्मै शक्यतो दीर्घः (sūtra no. 215) इति कस्मान्न भवतीति षडितम्न्याश्चोदयन्ति तदसञ्, न हि लौकिक-सहाशब्देषु प्रकृति-प्रत्यय-विभाग-परिकल्प-नया व्यवहारः केनापि कृतः ॥ 3) *History of Eastern India* Vol. II, 1898, p 713.

personal history of this grammarian Kramadīśvara are shrouded in obscurity, and as time rolls on it has succeeded in keeping some traditions, most of them, no doubt of an apocryphal origin. These traditions, overlaid with clouds of myth and legend, (for which it is very difficult to believe and accept them) lead us to admit one thing regarding the origin of Kramadīśvara's grammar and his school, for which some scholars believe that Kramadīśvara, Jumarānandī and Goyīcandra were almost contemporaries with an interval of less than hundred years between them. However, the anecdotes¹ about the composition of his grammar may be given below.

§ 33. Kramadīśvara became an orphan even from his very childhood; and so there was none to look after him. Once upon a time, when he sat down near a stream with his cowherd comrades who were playing there, a teacher, while travelling, had come there and asked the boys about the direction of his destination. Some of the boys pointed to him the direction where he found a stream which he would have to cross in order to reach his goal. As there was no conveyance to take him across, he asked the boys about the depth of the river where he would find shallow water, if he wanted to ford it. The cowherds could not give any reply to it, but the child Kramadīśvara, without the least hesitation, gave a fitting reply, "Sir, you can go safely on foot by this way where the current of the stream is too strong" (and therefore shallow). The teacher did accordingly. After crossing the stream he thought that even at that tender age the child knew the intricacy of this phenomenon. Surely, he must be an intelligent boy. The teacher could not check himself and so he returned to that bank. He asked the boy two more questions in order to test his intelligence. Upon enquiry, he came to know that the name of the boy was Kramadīśvara, a Brahmin by caste. Knowing fully well that the boy would be a great savant (*Pandita*) in future, he took him home and began to teach him Grammar, Philosophy, Logic, Literature and allied subjects. In due course he had become an adept in grammar, and therefore, he wished that he would compose a Sanskrit Grammar. Without informing anybody, even his teacher, he began to write a Sanskrit grammar very

1) Op Gurunātha Vidyānidhi, Ibid, Preface, p, 8 ff

avidly. One of his class-mates tacitly understood the intention of Kramadīśvara and out of sheer malice to his genius he became an impediment to the progress of his work and tried to kill him in order to put a stop to it. One day, all on a sudden, he ran amuck and made an assault upon Kramadīśvara, while he had been composing his grammar. For some time a tussle went on, when, at last, Kramadīśvara began to run away with his manuscript to his preceptor's house where he threw it away into his room. His friend attacked him from the back and beat him with a stick on his head, and Kramadīśvara died instantaneously. Finding him dead his friend was quite at a loss to decide which course to adopt; and at last, he fled away leaving the dead body buried under the seat of his preceptor, where he used to impart lessons to his students. In course of time the news spread far and wide, and ultimately that assassin was caught and the teacher drove him away from his school. After a few days the teacher found some portions of Kramadīśvara's grammar in his room. Then he presented that manuscript to the then king Jumarānandī who revised the grammar and also tried to restore the lost portions by the *pančits* of his assembly.

§ 34. There is another version of this story which relates a somewhat different situation for the circulation of his grammar. It is stated that Kramadīśvara composed his grammar very carefully, but it had no circulation being a new one. He tried his best to teach his students, but none would give any importance to it. So, out of anger, he threw it into a pond. Others say that his grammar was so full of errors and logical fallacies that after some time he himself could not understand some portions of it. He, therefore, threw it into the pond of Jumarānandī, the then king of his time.

§ 35. However, one day while Jumarānandī was walking in the evening along the bank of the pond, he saw it and brought it through his servant. The king was well-versed in different branches of the Śāstras and he, therefore, understood the value of this work, but unfortunately some portions of *Kṛdanta*, *Unādi* and *Taddhita-pādas* were lost. In order to recover the lost portions he wanted to find out the real author of that manuscript. On enquiry he found out Kramadīśvara whom the king requested to recover the lost portions.

But Kramadīśvara did not do it ; and the king, therefore, replaced the lost portions by the *pandits* of his assembly.

§ 36. In this way, the king recovered and corrected some portions of his grammar and circulated it in his kingdom by composing a *vṛtti* on it. Seeing such a deep and sincere interest of the king in the work, Goyīcandra wrote lucidly, under the aegis of the king, an elaborate exegetical commentary on both of them. In this way the grammar had become famous and been circulated during his life time.

§ 37. From the first story narrated above, it may be presumed that Kramadīśvara did not live long enough to complete his grammar. He had originally composed the *sūtras* (but not completed them), while Jumarānandī, one of his contemporaries, had revised his *sūtras* and also composed a *vṛtti*, called "Rasavati", along with the lost portions, in order to complete it. Goyīcandra has elaborately written a commentary (*tīkā*) on both of them. It is also understood from the story that *Samkṣiptasāra* school had passed three stages of development to become a complete regular school. So, like Pāṇini, his grammar can also be called a "triad".

(11) Parentage and Native place

§ 38 Unlike other later Sanskrit writers, who are often confident self-puffers, Kramadīśvara leaves but a scanty record with regard to himself and his date. So we know very little of his parentage and native place.¹ But only from the end of the eighth *pāda*² of his grammar we come to know that he was devoted to learning as a hermit, a supreme logician, a very learned Brahmin, a poet and an inhabitant of Pūrva-grāma ; he was the son of one Cakrapāṇi and the grand-son of one Śrīpati , and he was a successful man.

§ 39. Now, to identify Kramadīśvara with the physician Cakrapāṇi (datta) of Lodhravali family, the commentator of the *Caraka-saṃhitā*

1) It is not true to say that 'nothing is known of Kramadīśvara's parentage and nativity' vide S. K. Belvalkar, *Systems of Sanskrit Grammar*, Poona, 1915, p. 108.

2) विद्यातपोऽर्थी वादीन्द्रः पूर्वग्रामो द्विज कवि । चक्रपाणिस्तो ज्यायान् नसासौ श्रोपते कृती ॥

P. 524 of *Samkṣiptasāra vyākharana* ed. by Gurunātha Vidyānidhi, Calcutta, 1924

and contemporary of Nayapāla, is idle and futile¹ ; as the former was a Vaidya, while Kramadīśvara came from a Brahmin stock. Similarly we are not in a position to identify Kramadīśvara's grand-father with Śrīpati² who supplemented the *Kātantra Vyākaraṇa* of Śarvavarmā.

§ 40. As regards his native place we are confronted with some difficulties. Because, as the word "*pūrvagrāma*" generally means "a village in the east", the people of East Bengal think that he was a native of East Bengal, while others are of the opinion that since his grammar has a wide circulation in West Bengal, he must belong to that region.

(ii) Discussion on Pūrvagrāma

§ 41. *Pūrvagrāma* is an old name of a particular village or locality, and to it belonged the '*pūrvagrāma-kulakalānidhi*' Nārāyaṇa Vidyāvinoda, son of Vāṇeśvara and grandson of Jatādharma, who wrote a commentary on the *Amarakoṣa*³. From the same *pūrvagrāma* hailed the Śaiva pontiff Viśveśvara Śaivācārya,⁴ who was highly enlogised as a very learned scholar in the Malkapuram stone pillar Inscription⁵ (1261-62 A D.) and in whose connection we come to know definitely that *Pūrvagrāma* was in the province of Dakṣiṇa Rūdhā of the Gauda country. The village *Pūrvagrāma* is also celebrated in the Malkapuram stone pillar Inscription⁶ by the

1) *Jāti tattva-cārādhī* (in Bengali), by Umesh Chandra Gupta, Calcutta, 1902 p 237 2) There is another Śrīpati of the same name who wrote a small treatise called *Pradarādīrti* which was written in the Śaka era 1297 (=1375 A D), vide Belvalkar, Ibid, p 111 But no reference is found about his connection with Kramadīśvara. 3) A manuscript of which is found in the Government Oriental Library, Madras, vide, Triennial Catalogue, Part I, Sanskrit C, 1928, pp 5894-95 R No 3645 cp Eggeling's Catalogue of Sanskrit Manuscripts in the Library of the India Office, Part II, p 221, No 830, 4) Epigraphist's Report, Government of Madras, Home Department (Education) G O 1035, p 122 5) Mention of *Pūrvagrāma* is found in the Malkapuram Stone Pillar Inscription which stands in front of the ruined temple of Viśveśvara, at Malkapuram, Guntintakur in the Guntur district, Madras, vide Epigraphist's Reports etc pp, 122, 124 ; Malkapuram Stone Pillar Inscription of Rudradeva, JAHRS (IV), 1930, pp 147-62, R C Majumdar, History of Bengal, Vol-I (Hindu period), Dacca, 1943, pp 683, 685 (fn) 6) अञ्चला निगमस्य धर्मनतयः श्रीगोड-राडोहसव-पूर्वग्राम-शिलामणि-गणपतिद्विनापाल-दीक्षागुरुः क्षिराधेरिव चन्द्रमा जशिकलामालैर्यथा पणमुखः श्रीविश्वेश्वर-शम्भुरप्रतपस-श्रीधम शम्भोरमृत्—JAHRS(IV), p 158

Kākatīyā queen Rudradevī, and is described to have been situated in the Rādha division of Gauda, as also in Dakṣiṇa Rādha of Gauda. So from this epigraphical evidence it is clear that *Pūrvagrāma* was a village in Dakṣiṇa Rādha of the Gauda country which can be taken as the present Burdwan division excluding north and west Birbhum, Purulia and Bankura. Kramadīśvara must, therefore, belong to that region, and in that Dakṣiṇa Rādha of the Gauda (West Bengal) country where his grammar was once widely circulated and nicely taught¹

(iv) His religion

§ 42. With regard to his religion some say that Kramadīśvara was a Śaiva as he began his grammar with a salutation² to this deity (i. e. Śiva). But it should be remembered that the science of grammar started with Śiva and hence it is also expected that he should start his work with a salutation to Śiva : but that does not necessarily mean that he was a Śivaite³

(v) His work

(a) About the name of his grammar

§ 43. The only work of Kramadīśvara that we know is his grammar which is known as "*Samkṣiptasāra*" i. e., a short treatise

1) N. N. Dasgupta has aptly said, "The wide circulation of a certain work in a particular region may, therefore, it is important to note, sometimes constitute a ground to surmise, in the absence of first hand proof, that its author belonged to that region" IO (V), p. 358

2) शिव प्रणम्य सर्वेषां सर्वभाषासु लक्षणम् । सद्भिस्स-
सारमाचष्टे पण्डितः क्रमदीश्वर ॥ 3) It should be noted that even the oldest

commentator Goyicandra in the context of the *mangalācarana* verse explains the

word "Śiva" used by him at the beginning of his grammar as 'auspicious'. Thus he says—"*kalpānāsamsi sūtrakāraḥ kusalapadasadr̥śārthaṃ śvapaḍam ādāv upanyastavān*"

Some may surmise that since he hails from *Pūrvagrāma*, which was an abode of Śaivism at that time and to which Viśveśvara Śaivācūrya belonged, he may be an advocate of Śaiva religion ; but he has not mentioned Śiva

at the beginning of his work because of that. It should be noted at the same time that whatever religion he may have professed—be he a follower of Śaivism or some

other faith—it is pretty certain that he was above the sectarian prejudices.

in which all the rules of grammar are succinctly described. Some¹ scholars are of the opinion that it is an epitome or an abridgement of some larger grammar; and as it is seen that this is a hand-book in which the niceties of Pāṇini's grammar have been dispensed with for the comprehension of the beginners, it could be the abridgement of no other grammar than Pāṇini's. But it should be borne in mind at the same time that although it is called "*Samkṣiptasāra*", its bulk is second in magnitude to that of Pāṇini's *Aṣṭādhyāyī*² Rāmacandra's *Prakriyūkaumudī* and Bhaṭṭojī's *Siddhānta-kaumudī* cannot be classed with it, as their grammars are based on Pāṇini's *Aṣṭādhyāyī*, recast and re-arranged. Kramadīśvara adopts altogether a different method of collocation and arrangement for his grammar and he does not even follow the arrangement of Pāṇini. The commentator Goyicandra³ has also given a different explanation for the title of Kramadīśvara's grammar. He says that the title may signify a treatise in which all sorts of essential grammatical elements have been collected for the proper understanding of the beginners. So the question of an abridgement from other grammars does not arise. While criticising Belvalkar who calls 'the title' 'a misnomer', H. P. Śāstrī⁴ opines that the grammar has rightly been called "*Samkṣiptasāra*", because Kramadīśvara, has utilised the materials of the entire grammatical literature even of the different schools, previous to him. In that case he only reiterates the statement of Goyicandra.

(b) *Special features of his grammar*

§ 44. Kramadīśvara, like Pāṇini, has followed a system of his own, he divides his grammar into eight chapters⁵ ("*pādas*"), the last chapter being on Prākṛit grammar and on metres and rhetorics. The first seven *pādas* are devoted to Sanskrit grammar

1) S K Belvalkar Sys Skt. Gram p 103 f 2) Pāṇini has 3938 sūtras, while Kramadīśvara has 3857. It is to be noted that if we exclude the sūtras relating to Vedic (say about 1000) the number would have been more. We cannot, therefore, say that it is an abridgement of Pāṇini. 3) सञ्ज्ञिषञ्च तत् सारञ्चेति । अथवा सञ्ज्ञिषसगृहीतः सारो यत्र तत् सञ्ज्ञिषसारम् । अन्यत्र प्रकीर्णमसार विद्यते । तदध्ययने मन्दधिया केवलमात्मवञ्चनमेव फल, न तु रहस्य परिज्ञानम्—*īkā* of Goyicandra under *mangalācarana* verse 4) Des Cat Skt. Mss. (VI), p lxxiv 5) Does he refer to the Vaidic '*aṣṭīpādīvāk'* (eightfold speech) ?

on its different aspects, such as, *Samdhi*, *Tinanta*, *Krdanta*, *Taddhita*, *Karala*, *Subanta* and *Samāsa*. That he has not followed the arrangement of Pāṇini is clear from the fact that *Samdhi* comes first in his system, while according to that of Pāṇini it comes at the end. Moreover, he has rejected some of the apparently unnecessary and difficult sūtras of Pāṇini as well as the Vedic rules. H. P. Śāstrī¹ is of the opinion that Kramadīśvara had followed the *Vākyapadīya* of Bhartṛhari (651 A. D.).² But there is no justification for this surmise.

§ 45. One of the striking features of his grammar is this that the commentators of this school take illustrative examples from the *Bhattikāvya* and in this respect it has a resemblance to Bhartṛhari's *Dīpikā* on Patañjali's *Mahābhāṣya*. It is interesting to note, again, that (Nara-)nārāyana Vidyāvinodācārya³ of *Pūrvyagrāma* wrote a commentary called *Bhattibodhinī*, on the *Bhattikāvya*, and he explains all grammatical peculiarities of the poem by citing the authority of Kramadīśvara's grammar.

§ 46. Another special feature which is interesting for our present study is the inclusion of Prākṛit in continuation of his Sanskrit grammar; and in this section (which is divided into five chapters, namely, vowels, consonants, declensions, conjugations and Apabhramśa including Māgadhī, Śaurasenī, Paisācī and several other sub-dialects), he has recorded some of the special traits, other than those which are common to all, of Prākṛit language, particularly of Apabhramśa.

(c) *On the genuineness of his Prākṛit grammar*

§ 47. But scholars are not always unanimous with regard to the genuineness of this portion. Doubts have been raised on the authenticity of the eighth chapter dealing with Prākṛit, which, according to Belvalkar,⁴ is a later addition. But by citing the authority of Goyīcandra⁵ we may say that the eighth-pāda (i. e. the Prākṛit

1) Des Oat Skt Mss p 1x1 The similarity in the method of arrangement, though farfetched it is, does not mean that Kramadīśvara has followed it truly; but the resemblance may be regarded as accidental 2) Keith, History of Sanskrit Literature, p 429 3) R L Mitra's Notices of Skt Mss Vol-IV, pp 209-10, No 1697, Calcutta, 1878. 4) Sys Skt Gram p 109 5) (a) सर्वेश शिव प्रणम्य सर्वमापासु सस्कृत-प्राकृतपैशाच्यादितु सच्चिप्तसार लक्षणं क्रमदीश्वरनामा पण्डित 'आचष्टे ब्रवीतीति श्लोकार्थ'। (b) सस्कृतभाषालक्षणानि समाप्याष्टमेन पादेन प्राकृतादिभाषालक्षणानि विरचितवान्—Goyīcandra under *Mangalācarana* verse,

portion) is a genuine one. Goyicandra clearly says in his commentary that after finishing Sanskrit grammar, Kramadīśvara had composed the grammar for Prākṛit languages in the eighth chapter. Besides, we have seen that Kramadīśvara has followed the same scheme and technique as he used in the first seven pādas of his Sanskrit grammar. Nitti-Dolci¹ also voiced the same opinion when she tried to prove its genuineness. So, nothing can be said against the validity of the eighth pāda of his grammar.

(d) *Why has he included the Prākṛit portion in his Sanskrit Grammar?*

§ 48. But a question may be raised why a treatment of Prākṛit be appended to his Sanskrit grammar? The answer is simple - he has treated the language as a whole which not only includes Sanskrit ('purified') but also Prākṛit ('natural'). In the Sanskrit dramas, Sanskrit and Prākṛit languages have been simultaneously used. To a learner of Sanskrit who would read Sanskrit literature (specially the dramas), a knowledge of Prākṛit is necessary. So, for proficiency in Sanskrit the study of Prākṛit can in no way be ignored. Kramadīśvara, therefore, thought it necessary to include Prākṛit in his Sanskrit grammar.

§ 49 Pischel² is of the opinion that Kramadīśvara included it, because Hemacandra did the same thing in his grammar. Unless Kramadīśvara's date is determined, we cannot find the veracity of Pischel's remark. H P. Śūstrī wants to say that Kramadīśvara had included it in the interest of the Śaivas of Bengal, because the Śaivas at this period used the Prākṛits and vernaculars in their propaganda work. The Bengal Śaivas of Candradvīpa wrote in the vernacular, traces of which are to be found in later Buddhist works; and the Kāśmīra Śaiva works are almost invariably accompanied with some verses in the vernacular at the end of each chapter.³ Kramadīśvara, therefore, found it necessary to give some grammar of the

1) Les Gramm Pkt pp. 181-82 2) Gramm. Pkt Spr, § 87 3) Upadhye, A N Prākṛit Language and Kashmir Saivism in Dr S. K. Belvalkar Felicitation Volume, Patna, pp. 192-95

Prākṛita and the vernaculars.¹ H. P. Śāstrī's argument, it seems to me, is far-fetched.

(vi) Jumarānandī and Goyicandra—the two earliest commentators of his grammar

§ 50. Kramadīśvara's name is intimately connected with Jumarānandī and Goyicandra, the two earliest commentators of his grammar, of whom we know nothing except their names. From the commentary of Goyicandra we come to know that Jumarānandī was an independent king, as he had an imperial title, "*Mahārājā-dhvrāja*".² Umesh Chandra Vidyāratna³ has given an account of Jumarānandī without referring to any authority. We cannot, therefore, identify Jumarānandī with all those facts mentioned by Vidyāratna.

§ 51. Goyicandra has clearly stated that Jumarānandī wrote his commentary (*vr̥tti*), entitled *Rasavatī*⁴ on the complete text of Kramadīśvara. The *Rasavatī-vr̥tti* of Jumara had become so famous at that time that the name of this school was designated as "*Rāsavata*", and he himself was called "*Rasavaj-Jumara*".⁵ Since Jumara had revised and corrected Kramadīśvara's grammar, it is designated as "*Jumara school*".

1) Des. Cat Skt Mss (VI), p lxii 2) It is found in the colophon of the commentary of Goyicandra 3) Vide his *Jātittva-vāridhi*, 2nd edition ; Calcutta, 1911, pp 503-05 For information, I am giving this account in brief It is said that Jumarānandī was the son of Jagadānandanandī in the line of Bhṛgunandī (a head clerk of Vallūlasona of Bengal) and was born in the year 775 B S (=1868 A D) He belonged to Kāśyapagotra and was an inhabitant of Rāḍha His name was variously spelt like Jumanēśvara, Jambura and then Jumara He had two sons Lavaneśvara and Maheśvara, of whom the former had three sons It is also stated that Jumarānandī had to leave Rāḍha and had to settle down at Murshidabad and from there his sons shifted to reside in different places in connection with their services 4) In one manuscript this *Rasavati-vr̥tti* is wrongly ascribed to Kramadīśvara, vide, *Catalogue Sommaire des manuscrits Sanskrits et Palis, de la Bibliothèque Nationale*, by A. Cabaton, 1907-08, Paris. p 95. 5) Cp R G Bhandarkar's Report on the search for Sanskrit manuscripts in the Bombay Presidency for 1883-84, p 63

§ 52. But it should be borne in mind that the *vṛtti* of Jumarānandī is not exegetical, it is merely illustrative. He only gives examples of each and every sūtra, but does not explain them. In so doing, he sometimes quotes and criticises some irregular grammatical anomalies found in the writings of the famous poets of Sanskrit literature. The authors, cited from the Kāvya literature, are Kālidāsa, Bhāravi, Māgha, Dandī, Bāna, Bhavabhūti and Murāri. Some works, such as, *Jānakāharana*, *Bhāttikāvya*, *Sapta-lumārīkā*, *Pañcatantra* have also been cited by him. Of the lexicographical works *Amarakoṣa*, *Trīkānda* and *Utpalamālā* are mentioned. Grammarians like Jayāditya-Vāmana, Rakṣita, Bhāgavṛtti, Bhaṭṭavārtika have duly been mentioned by him in acknowledging their views in their respective places. It is curious to note again that he cites from one "*Dhātupārāyana*", a treatise on the classification and conjugation of Sanskrit roots. Rajendralal Mitra¹ also notices one *Dhātupārāyana* attributed to Jumarānandī. H. P. Śārtri² also mentions one *Dhātumālā* by Jumarānandī in the beginning of which the name of the author occurs

॥ ॐ नमः शिवाय ॥

घातौ शम्भु-मुखोद्भूते भ्रान्त-वैकल्यमागते ।

क्रियते तस्य शुद्धयर्थं यत्नो जुमरानन्दिना ॥

मायदादौ जुहोत्यादौ etc. etc... This work, it is said, is intended to serve as an appendix to Kramadīśvara's grammar. Has he then cited from his own work? Besides this, we know nothing about Jumarānandī and his work.

§ 53. Next in the line comes Goyīcandra who has written an elaborate commentary on all the chapters of Kramadīśvara's grammar as well as on Jumarānandī's *vṛtti*. The name of his commentary (*ṭīlā*) is called "*Samkṣiptasāra-vivaraṇa*". From his commentary we come to know that he has written his commentary on the Prākṛit portion also, but now it is not available. It is also added that for the proper comprehension of the aphorisms of Kramadīśvara, he has listed 127

1) Notices of Skt Mss (IV), p 212, No 1640 The colophon is—"*śrī śr-maj-jumarānandī-kṛtau dhātupārāyanaḥ samāptaḥ*" 2) Notices of Skt Mss (second series), Vol-1, Calcutta, 1900, p 198 No 196

paribhāṣās of ancient grammarians. It is also to be noted that he has also written two more commentaries on the *Prakīrnavṛtti* and *Unādisūtras*. *Taddhita-pariśiṣṭa* and *Kṛdunādisesavṛtti* are also attributed to him.

§ 54. Goyīcandra has been credited with an epithet "*autthā-saṅgha*" meaning thereby, 'one to whom the king stands up and offers seat when he comes to the court'.¹ This is the explanation given by Keśavataṛkapañcāna, one of his commentators. Belvalkar surmises that this may be a 'patronymic or some religious or political title the significance of which is lost to us.'² But H. P. Śāstrī informs us that 'this custom still prevails in Rājputānā but it has lost its Sanskrit name at present. A noble man, who is honoured by the king in this way, is called a "*Tazīmī omrah*".'³

§ 55. From Goyīcandra's commentary⁴ we come to know that Umāpatidatta whom the king loved very much adorned the court of Jumarānandī; and perhaps it was at his request that Goyīcandra undertook to write a running commentary on the sūtras of Kramadīśvara and the *vṛtti*'s of Jumarānandī when these had become corrupt and mutilated owing to copyists' fault.

II The other commentaries of his grammar

(1) *On the Sanskrit portion*

§ 56. Goyīcandra is the last original commentator of this school. Others, who came after him, have commented more or less either on the *Vivaranatīkā* of Goyīcandra or on different sections of Kramadīśvara's grammar. Of the commentaries the *Sārāṛthadīpikā* of Vamśīvadana, the *Vyākāra-sāra-laharī* of Kavīcandra, *Vyākāradīpikā* of Nārāyana

1) उत्थाय आसन दीयते राजादिभिरिति । अन्यमुद्दिश्य राज्ञा (v. I राजा ?) नाभ्यु-
त्थियते, तस्मै (v. I. अस्म) आसनमपि दीयते इत्याधिक्यमस्ति—Keśavataṛkapañcāna
IOG (II), London, 1889, p 222 (fn) 2) Sys Skt Gramm. p. 110. 3) Des.
Cat Skt Mss. (VI), p 1xiv 4) तेषां च लक्षणाना व्यास-शीलादि-परिशोद्धन-विमल-
मतिरधिकृतोमापतिदत्त प्रभृति-समाजन-सभाजनपर-उखामुक्त दुरुक्त-विचार-चारु-चतुरो सुमरनन्दि-
परिशोधित-लक्षण वृत्ति कृतवान् । We have several poets of the name of Umāpati,
Umāpatidhara, Umāpatidatta (for which vide Aufrecht's *Catalogus Catalogorum*),
but none of them has definitely been identified We are, therefore, not in a position
to say anything regarding him

Nyāyapañicānana, *Durghatodghata* of Keśavaśarmā, Tarkapañicānana Bhaṭṭācārya, *Kaumudī* of Abhirāmavidyānāthā, *Arthabodhanī* of Candrasēkhara Vidyānāthā and Harirāma Vācaspati, *tīkā* of Sarva-vidyānāthā Bhaṭṭācārya, *Bhāvūrtihadīpikā* of Maheśa Pañicānana are worth-mentioning. The *Sārasaṅgraha* of Pitāmbaraśarmā is an abstract from the *Samksiptasāra*. This school is also rich in its treatises on roots. Besides the *Dhātupārāyana* or *Dhātumālā* of Jumarānandī, we have several other important works, such as, the *Dhātumālā* of Maheśa, *Rūpaprakāśa* of Kullūkabhaṭṭa, *Dhāturatnāvalī* of Rādhākṛṣṇa-Śarmā, *Daśavala-kārikā* of one Daśavala (?), and the *Vasudhātukārikā* of an unknown author. On *ganas*, the *Ganaprakāśa* of Nārāyaṇa Nyāyapañicānana and the *Ganamārtanda* of Nṛsiṃha Tarkapañicānana are remarkable. The *Jñāpālāvalī* of Haragovinda Vācaspati can also be mentioned in this connection.¹

(11) On the Prākṛit portion

§ 57. None of the authors has written any commentary on the Prākṛit portion of Kramadīśvara's *Samksiptasāra*. It is said that Jumarānandī wrote a *ṛitti* on the Prākṛit *pāda* also ; it is also said that Goyicandra too wrote an elaborate exegetical note on the 8th *pāda* of Kramadīśvara. But unfortunately Goyicandra's commentary on the *Prākṛita-pāda* is not available now-a-days, and regarding Jumarānandī's *ṛitti* nothing can be said at present, until the manuscript of Candīdevaśarmā has been carefully examined.

§ 58 The only commentator of Kramadīśvara's *Prākṛitapāda*, so far as it is known to us, is Candīdevaśarmā described above. We know one Candīdāsa who is the commentator of *Kāvya-prakāśa*. He is also described as the younger brother of the grand-father (or according to some the great grand-father) of Viśvānātha, the author of *Sāhitya-darpana* (14th cent. A. D.). It is also said (IOC. No. 899) that Nṛsiṃha Tarkapañicānana is the descendant of Candīdāsa who belonged to the endogamous groups called *Vaṅga-melī*. They lived at Ketugrāma four miles away to the Uddharanapura on the Ganges. But nowhere do we find any reference to his authorship of a commentary on Krama-

1) My information is chiefly based on Mitra's Notices of Skt. Mss. (IV) and H. P. Śāstri's Notices of Skt. Mss. 2nd series, Vol-II ; Des. Cat. Skt. Mss. (VI), Preface, pp. lxiv-lxxiii ; IOC. Vol-I, part II and Vol-II.

diśvara's *Sanhṣiptasāra*. So in the absence of any conclusive evidence we cannot identify this Candīdāsa with Candīdevaśarmā of *Prākṛtadīpikā*. Moreover, in the introductory verses the author Candīdevaśarmā describes himself as one who was born in the family of "Śobhākara" (*śobhākarakulodbhava*). But we do not know whether Candīdāsa, the commentator of *Kāvyaṣāstra*, also belonged to that family. So these two Candīdāsas cannot be identified. It seems to us that Candīdevaśarmā of *Prākṛtadīpikā* is later than Candīdāsa, the commentator of *Kāvyaṣāstra*.

III The date of Kramadīśvara

§ 59. As regards the date or antiquity of Kramadīśvara nothing can be said definitely at present, as the materials at our disposal are scanty and meagre; so his date has remained undetermined as yet. Scholars are not even unanimous in this respect, they have attempted to place him either between Hemacandra (1088-1172 A. D) and Vopadeva (1250 A. D)¹ or after Vopadeva.² Zacharia³ has remarked that we can neither prove that Kramadīśvara flourished after Hemacandra, nor could we say that he had written his grammar before Hemacandra. Nitti-Dolci⁴ has almost voiced the same opinion when she says that the date of Kramadīśvara between Hemacandra and Vopadeva can only be provisionally acceptable. In determining the age or antiquity of Kramadīśvara, let us discuss the problem anew

§ 60. It is important to note, at least, for the antiquity of Kramadīśvara that he mentions in his sūtras⁵ such predecessors as Kātantra (1st cent. A. D.), Cāndra (470-600 A. D.), Bhāgavān Kṣapanaka and Vāmana. It is again worth noting that the latest of the authors cited by him is Vāmana. Now, we have two Vāmanas—one is the author of an *Alaṅkāraśāstra*, called *Kāvyaālaṅkāraśāstra*,

1) Belvalkar, S, K Ibid; A B Keith places him in the 13th cent A. D. Hist Skt Lit p 432 2) Colebrooke intends to place him after Vopadeva, op Mis, Es. II 3) BB V. p 26 4) Les Gramm Pkt. p 130 5) लमपरस्य नेति कातन्त्रम् (Sandhi 196, see also 106); आचार्यमोगिन इति चान्द्र (Sandhi 342) and पदपुच्छयोर्वेति चान्द्र (Samāsa 212), कृतिपष्टो वेति भागवृत्ति (Kūraṅka 101); op also 436, पितुरच पितर इति क्षणकः (Samāsa 407); हलादौ प्राच्यकारनाम्नि नित्यमिति वामनः (Samāsa 163)

who, it is guessed, must have lived in 800 A. D.¹, and the other is one of the writers of the *Kāśikā* which was composed about 660 A. D.². It is to be noted here that it will not be unwise to suppose that Kramadīśvara might have mentioned the grammarian Vāmana and not the rhetorician Vāmana. But in any case the upper limit of Kramadīśvara's grammar may be tentatively assigned to the end of the 9th century and the beginning of the 10th century A. D., if we do not place him in the 7th-8th centuries A. D. Furthermore, Goyicandra has also informed us that when the *Bhāṣya* of Pānini differs from its *vṛtti*, Kramadīśvara gives the option to both the forms, or sometimes rejects the *vṛtti* which is nothing but the commentary of Jayāditya and Vāmana who came a little later than the Bhartṛhari in the 7th century A. D. That settles again the upper limit of Kramadīśvara.

§ 61. The date of Kramadīśvara is intimately connected with that of Jumarānandī and Goyīcandra. As regards Jumarānandī's date it can be said that he cannot be later than the first quarter of the 15th century A. D., since Rāyamukūṭa, in his commentary on the *Amarakoṣa*, calls him "*Rasavaṅ-jumara*".³ Rāyamukūṭa wrote his commentary at Gauda in 1431 A. D. It may be pointed out, on the other hand, that Sarvānanda, one of the oldest commentators on *Amarakoṣa*, (dated 1159 A. D.?) mentions one "*dhātupārāyana*" in his commentary. If it is identical with Jumara's treatise of the same name, then can it not be surmised that he or his work was well-known in the 12th century A. D.? These two dates may be regarded as the upper and lower limits respectively of Jumara in the absence of any conclusive evidence. It is to be noted that the authors and the works cited by him, are not later than the 11th century A. D. Moreover the title "*Mahārājādhirāja*" is significant. It gives to some extent some hints of the approximate time of Jumarānandī. It is known that the last *Sāmantādhipati* of the lower Bengal region was Dāmodarapāla (1190 A. D.). So the epithet *Mahārājādhirāja* might be earlier than

1) S. N. Dasgupta and S. K. De, *Hist. Skt. Lit.*, p. 536. 2) P. V. Kane, *Intro. to Sāhityadarpana*, p. 139. 3) Vide, Th. Aufrecht, *Zur Handschriften Kunde (Kommentare zum Amarakoṣa)* in *ZDMG* (28), 1874, p. 113 where he has given a list of authorities quoted and consulted by Rāyamukūṭa.

that period. It is not impossible, therefore, that Jumara who might have descended from a high official of the Pāla's who acquired a semi-independent status after the house called himself a 'Mahārāja' in the 11th or 12th century A.D.. Sandhyākaranandī's (11th century A.D.) father, Prajāpatinandī was a minister, a pleni-potentiary as well as a provincial governor (*Pratirāja*) under king Rāmapāla. Jumara might have, therefore, lived in the 11th or 12th century A.D

§ 62. We are still in the dark as regards the date of Goyīcandra ; but from one of his commentators, namely, Vaṃśīvadana, son of Vaśiṣṭha and Rāyamati, we may say that Goyīcandra might have lived before 1300 A.D. The date of Vaṃśīvadana, as can be deduced from a manuscript which bears the date of its composition, is Śaka 1243 (=1321 A.D.).² If that is correct, then it can be said that Vaṃśīvadana is to be placed before 1300 A.D., and Goyīcandra earlier still.

§ 63. There is a tradition that Jumaranandī and Goyīcandra, were contemporaries. Although there is no genuine proof on this point, excepting one single manuscript² in which it is stated that that Goyīcandra's *īkā* was corrected by Jumaranandī, still it can be said that if Vaṃśīvadana's date can be taken before 1300 A.D., then we may probably place Jumaranandī at least in the 12th century A.D., if not earlier. From the above it is guessed that Jumaranandī might have lived in the 11th or 12th century A.D., Goyīcandra, therefore, may be a little later to that time. Kramadīśvara's date, therefore, may be placed earlier i.e. between the tenth and the eleventh centuries A.D.

1) In Notices of Sanskrit Manuscripts (2nd series), Vol-III, Calcutta, 1907, No 319, pp 208-09, by H P, Sastri, we find the date in the following verse .

शकाब्देऽनल-वेद-मित्र-विमिते मासे आपादके ।

पक्ष चापि तु कृष्णके शुभ-तिथौ वारे तथा भूमिजे ॥

2) IOC, p. 218, No. 816 The reading of the manuscript is defective. N. N. Dasgupta has corrected the reading of the manuscript and says as follows 'If we correct the '*krtāyām*' and '*pariśodhitāyām*' of this corrupt colophon as '*krtā*' and '*pariśodhitā*', it would give rise to the presumption that Goyīcandra was but a contemporary of Jumaranandī, who corrected his *īkā*' IOC. (V) p. 360

4. Kramadīśvara's, Prākṛtādhyāya . a Critical Study

I On the arrangement of the sūtras

§ 64. Now, we shall say something about his Prākṛit grammar. It is found from a perusal of Kramadīśvara's Prākṛit grammar that he not only knew the sūtras of Vararuci, but also reproduced in a great measure the same on the main Prākṛit (i.e. Mahurāṣṭrī). It is also found that Kramadīśvara followed an edition which is nearer to Bhāmaha's, but, on the contrary, it may be said that in certain cases he adopted the readings of Vasantaraja, Sadānanda and others. Although he has followed Vararuci in the arrangement of the sūtras, yet certain remarkable innovations are discernible. He has added a certain number of new sūtras and ignored many of those which are found in the *Prākṛta-prakāśa*. The phenomenon of *ya śrutī* is partially known to Kramadīśvara, while it is unknown to Vararuci. Similarly the chapter on Apabhramśa is exclusively Kramadīśvara's innovation and these are interesting and helpful to the students of Prākṛit Philology

§ 65 Kramadīśvara's Prākṛit grammar is divided into five chapters, e.g. *svara-kāryam* (i). *halakāryam* (ii). *subanta-kāryam* (iii). *tinanta-kāryam* (iv) and *Apabhraṇṣārambhah* (v) including many dialects and sub-dialects, such as, Māgadhī, Paisācī, Vṛcāda, Sūbarī and so on. In the *Vṛtti* of the sūtra "*śabare sor etvam*" (V. 98) he mentions the name of Śaurasenī as one of the sub-dialects of Prākṛit. Barring this, he has not clearly mentioned the name of Śaurasenī, although from the sūtras, it can be inferred that he has also given some characteristics of the Śaurasenī dialect. Lassen has, therefore, included those sūtras under the category of Śaurasenī. In the first chapter Kramadīśvara has described in due order the changes of vowel sounds in Prākṛit. His second chapter can be sub-divided into two parts. The first part contains the treatment of single consonants, while the second deals with the conjunct consonants. In the third chapter he describes the nominal and pronominal declensions, while in the fourth the treatment of conjugation, verbal substitutes and indeclinables are described. In the fifth he has first discussed the characteristics of Apabhramśa and then mentions numerous dialects and sub-dialects of Prākṛit. In this arrangement Kramadīśvara has followed some new

procedure of his own. He discusses the [Śaurasenī], Māgadhī, Paiśācī, Śābarī Vṛācada and other dialects after the Apabhraṃśa. Does he, therefore, consider these dialects as varieties of Apabhraṃśa ?

§ 66. Kramadīśvara has not elaborately discussed the principles of Prākṛit like later writers, but has nicely collected the main characteristics of Prākṛit language current at the time. Sometimes he is too brief to be understood (e.g. the sūtra, ṛt—I.27), but that is because of the fact that he has always tried to curtail the number of the sūtras by incorporating the "adhikāras" to the sūtras. In fact, so far as the treatment of the principal Prākṛit is concerned, he has not added anything remarkable, except some forms which are not found elsewhere. Besides controlling and elucidating the sūtras of Vararuci, the value of Kramadīśvara lies in the fact that he has incorporated numerous dialects of Prākṛit which are totally absent in Vararuci. Linguistically Kramadīśvara is important, because he represents truly the eastern school of Prākṛit grammarians.

II The Prākṛit dialects found in his grammar

§ 67. The Prākṛit dialects as described and mentioned by Kramadīśvara are the following Mahārāstrī, [Śaurasenī] Māgadhī (v. 83), Ardhamāgadhī, Paiśācī (v. 93), Vṛācada (v. 66), Nāgara (v. 67), Śābarī (v. 96) and Apabhraṃśa. He mentions the name of Mahārāstrī while describing the Ardhamāgadhī (*Mahārāstrīmīśrārdhamāgadhī*, v. 95). I have said above (§ 63) that Śaurasenī has not been mentioned by him. He has given the characteristics of Vṛācada (v. 66), Nāgara (v. 67) and Śābarī (v. 96) in one sūtra each. In the *Ṛtti* of the sūtra "śabare sor etvam" (v. 96) we find the names of Śaka, Ābhira, Drāvida, Odra, Āvantya, Āvanti, Śrāvanti, Prācyā, Śaurasena, Bāhlikī, Dāksinātyā and Deśī-vocables; and it is also said there that these are used in a drama according to the characters of the play. So far as Vṛācada is concerned it is described as a variety of Apabhraṃśa (*Vṛācadāśr-Apabhraṃśabhedaḥ*) and this Vṛācada Apabhraṃśa is used in the *gāthās*. Similarly, it is said that Nāgara is different from Vṛācada, which is also used in the *gāthās*. Upanāgara, a variety of Nāgara, is also mentioned in the *Ṛtti* of the sūtra "śeṣe nāgara vā skādaḥ" (v. 67). The names of these 21 or 22 dialects and sub-dialects of Prākṛit are found in the Prākṛit grammar

of Kramadīśvara. While giving examples of those Prākṛit languages, the commentator has quoted some lines from some verses which are not, however, traceable.

III *Analytical contents of the Apabhraṃśa chapter
of his Prakrit grammar*

(1) *Apabhraṃśa*

§ 68. Kramadīśvara has given the following characteristics of Apabhraṃśa.

I. Non-initial voiceless single consonants become voiced (V. 1) e.g. *vaka* > *vaga*, *sukhita* > *sughīda*.

II. *ṛ* (V. 15) and conjuncts with *r* are optionally retained (V. 2, 5); *sukṛta* > *sukṛa*, *sukāa*, *putra* > *putta*, *vyāsa brāsa* >, *bhāṣya* > *bhrāsa*.

III The following pronominal substitutes are found :—*etat* > *eha* (in all genders) (V. 8); *īdam* > *īmu* (in neuter) (V. 10); *yādṛk* > *jeḥī*, *jehe*, *jehu* (V. 9); *tādṛk* > *toḥī*, *kīdṛk* > *keḥī*, *īdṛk* > *ehī*; *kim* > *kimpa* (V.13).

IV. Adverbial substitutes *katham* > *kemu* (V.11); *yathā* > *jema*, *jema*, *īdha*, *īadha*. *tathā* > *tīma* (V. 12), *tēma*, *tīdha*, *tādha*, *yatra* > *jeṭhu* (V. 5. comm.), *tatra* > *toṭhu*, *lutra* > *keṭhu*; *atra* > *etṭhu*, *yāvāt* > *jāma*; *tāvāt* > *tāma*, *tataḥ* > *to*.

V. *jjeva* and *jāni* are substituted for *iva* (V. 6)

VI. *nada*, *nadā* and *nāvaḥ* are substituted for *nūnam* (V. 7).

VII. The following case-terminations of *-a*, *-ī* and *-u* bases of the masculine, feminine and neuter nouns are given,

Singular.

Original endings.	Apabhraṃśa endings.	Masculine.	Feminine.	Neuter.
su.	<i>e</i> (18) :	nara gacchhai	mahilā pucchhai	
	<i>u</i> (19) :	naru		
	<i>o</i> (20) :	godo meho.		
am.	<i>e</i> (18) :		mahilā pucchhai.	
	<i>u</i> (19) :	dhaṇu.		

singular

tā.	<i>em</i> (21) :	daiem, aggiem	<i>e</i> (36) :	khattāe.
	<i>ena</i> (21) :	daiena		
	<i>nā</i> (23) of			
-	<i>i-u bases</i> :	agginā aggim.		
ñasi.	<i>he</i> (27)	rukkhahe.	<i>he</i> (33) :	<i>he</i> (34)
	<i>adū</i> (27) :	rukkādū.	khattāhe	mahuhe.
nas	<i>ho</i> (28) :	rukkaho,		
		aggiho.	-do-	-do-
	<i>su</i> (28) :	rukkhasu.		
	<i>ssa</i> (28) :	rukkhasa.		
	<i>haṇ</i> (32) of	aggiham.		
	<i>i-u bases</i> :			
nī	<i>hiṇ</i> (26) :	aggihim		
		mahuhim		
su (Voc).	<i>long</i> (14) :	dñollā hiadā.		
	<i>short</i> (16) :	putti.		
	<i>a</i> (16) :	hale bhagge.		

Plural.

Original endings	Apabhrāmśa endings.	Masculine	Feminine	Neuter.
jas	[<i>ho</i>] <i>u, o</i> (35) :	aggiho	mahlāho (17) kumārīu. khattāu. mahilāo.	
śas	<i>u, o</i> (35)		mālāo pechaha	
bhis		
bhyas	<i>huṇ</i> (26) :	rukkhaḥum		
		padīdo.		
	<i>haṇ</i> (31) of.	tarubam		
	<i>i-u bases</i>			

am	<i>haṇ</i> (29) :	<i>rakkhabam</i>	
	<i>heṇ</i> (30) of:	<i>vahihem</i>	
	<i>i-u</i> bases	<i>taruhem.</i>	
sup	
jas (voc.).	<i>ho</i> (17)	<i>aggiho</i>	<i>mabilāho.</i>

VIII. The bases of *yusmad* are *tuha*, *tubbha*, *tujjha* and *tumha*, and those of *asmad* are *hamuṇ*, *majjha* and *amha*.

Singular

Decl. of	<i>yusmad.</i>	<i>and</i>	<i>asmad.</i>
Nom.	<i>tuha jādo</i>		
	<i>tuham</i>		<i>hamuṇ</i>
Acc.	<i>taṣṇ pucchāmi</i>		<i>aṇ puccha</i>
Inst.	<i>tahṇ</i>		<i>aṇ</i>
Abl.	<i>tuha, tuhūṇ</i>		<i>majjha, mahūṇ</i>
Gen.	<i>tuha, tuhūṇ</i>		
	<i>tujjha, tubbha</i>		<i>majjha, mahūṇ</i>
Loc.	<i>taṣṇ</i>		<i>aṇ</i>

Plural.

Nom.	<i>tumhe pucchaha</i>	<i>amhe pucchāmo</i>
Acc.	<i>tumhahaṇ pucchāmi</i>	<i>amhahaṇ pucchaho</i>
Inst.	<i>tumhehiṇ dānnaṇ</i>	<i>amhehiṇ</i>
Abl.	<i>tumha</i>	<i>amha</i>
Gen.	<i>tumha</i>	<i>amha</i>
Loc.	<i>tumhāsu</i>	<i>amhāsu</i>

IX. The accusative singular forms of *yat* and *tat* are *ḡruṇ* and *drūṇ* respectively (V. 46).

X The locative singular forms of *yat* and *tat* are *jadru* and *ḡadru* respectively (V. 47).

XI. Abstract-suffixes are formed with *dā*, *tūna* and *ppana* (V 48).

XII. *tvā* > *ev*, *epp* and *eppinu* (V. 50).

tum > *naṇ*, *tūṇ ev*, *epp* and *eppinu* (V. 52) e.g. *broppi*, *broppinu* (V. 55), *karoppi*, *kṛppi* (V. 56), *gameppi*, *gaṇppi* (V. 56).

tavya > *vuvaṇ* (V. 49) e. g. *karivvaṇ*.

XIII. Verbal substitutes :—(V. 57-65)

stihā > tihā ; *mṛṇ > mara* ; *dhṛṇ > dhara* ; *drś > passa* ;
vraḥ > vaja ; *brūñ > bro* , *bhū > ho* ; *grah > genha* , *kṛ > kāsā*
(in future).

XIV. The passive voice is formed with *ṛja* (V. 60) ; e.g. *sumarṛjadī* ; and also with *ṛjja*, as, *sumarṛjjadī*.

XV. The second and first personal endings of the imperative are as follows .—

	1st person.	2nd person
Sg	<i>dehūṃ</i> (V. 63)	<i>kari, kare, kuru, karaḥ</i> (V. 61).
Pl.	<i>saṃkrahūṃ</i> (V. 63)	<i>deṁ, saṃkaṁ</i> (V. 62).

XVI. The future is formed with *ss* (V. 65) ; as, *sumarissidī*.

(ii) *Vṛācada*

§ 69. *Vṛācada* is a variety of *Apabhramśa* and in it the retention of *r* in a conjunct-consonant is permissible. *drum* and *ḡrum* are also used in this dialect. *eppi* and *eppinu* are used for gerund (*tvā*) (V. 66).

(iii) *Nāgara-Upanāgar*

§ 70. *Nāgara* is another variety of *Apabhramśa* and *s* and *k* are profusely used in this dialect (V. 67). *Upanāgara*, a sub-variety of *Nāgara*, is the language of the *gāthās*.

(iv) [Śaurasenī]

§ 71. The following characteristics of Śaurasenī are discernible.

- I. *l, d, dh* and *bh* are optionally retained (V. 68) of . e.g. *moar, mōdāde, madhukari, surabhi*.
- II. *l* is found in the preposition *pratī* (V. 74), e.g. *pratīḡñū > palīñcā*.
- III. Gerund (*tvā*) is formed with *ea* (V. 70), but in *gam* and *ler* it is formed with *dua*, (*kadua*, V. 71 and *gadua*, V. 72).
- IV. *ḡāvat* and *tāvat* become *yettika* and *tottika* respectively (V. 69)
- V. The nominative and accusative plural ending of neuter is with or without *n* (V. 75), e.g. *kumdarṃ, kumdān*.
- VI. The genitive singular termination of all genders is *do* (V. 76), e.g. *purisādo, mahilādo, aggīdo*.

- VII. The substitutes of *bhū* and *sthū* are *bho* and *cittha* respectively (V. 78) and that of *az* is *atthi* (V. 79).
- VIII. The future is formed with *ha*, *sa*, *ssa* (V. 80) and these are also added to the Causative with *+* or *ī* before it (V. 81).

(v) *Māgadhī*

§ 72. Next are given the characteristics of *Māgadhī* in the following manner.

- I. In *Māgadhī*, the palatal sounds (*ca-varga*) are pronounced with but a slight contact of the tongue with the roof of the mouth and an *y* is prefixed to the sounds of *ca-varga*. (V. 85).
- II. *ḡ* becomes *y* (V. 87); e.g. *varḡayitvā* > *vayyayidāni*.
- III. *r* becomes *l* (V. 84), e.g. *roṣaḡ* > *lośe*,
- IV. *ṣ* and *s* become *ś* (V. 83), e.g. *sādhuḡ* > *śāhū*; *ṣatpadaḡ* > *śappaāe*.
- V. *haḍakka* is substituted for *hṛdaya* (V. 86).
- VI. The genitive plural ends in *huṃ* (sometimes with the lengthening of the final vowel) (V. 91); e.g. *brāhmaṇasya* > *bamhanāhuṃ*.
- VII. The vocative ends in *ā* (V. 90) e.g. *deva* > *devā*
- VIII. *hake* and *hage* are substituted for *aham* (V. 94).
- IX. The root *sthā* becomes *cittha* (V. 92).
- X. *niā* is substituted for the ending *ta* of the past passive participle (V. 89).
- XI. *dāni* is substituted for the gerund ending *tvā* (V. 88).

(vi) *Ardhamāgadhī*

§ 73. According to *Kramadīśvara*, *Ardhamāgadhī* is nothing but an admixture of *Mahārāṣṭrī* [and *Māgadhī*] (V. 95).

(vii) *Śābarī*

§ 74. The nominative singular of *Śābarī* ends in *e* (V. 96) e.g. *eśe meśe*. The long and short vowels are freely interchanged (V. 98).

(viii) *Paśśācī*

§ 75. The following characteristics of *Paśśācī* are given by *Kramadīśvara*.

- I The voiced sounds are changed into the voiceless (V. 100),
e g *gagana* > *lakala*, *gharma* > *khamma*, sometimes voice
is retained (V 101), e g *yajana* > *jajala* and also *cacala*
- II *n* and *n > l* (V 103), e g *bhanati* > *phalati*, *dhvanati* >
thralati *ana* > *pala* (V 104)
- III *r > l* (V 105), e g *carana* > *calala*
- IV *n* and *n > ñ* (optionally V 106) e g *lanaka* > *kañaka*,
anna > *vañña*
- V *na*, *eva* > *yeva* (V 107), e g *harin eva* > *halī yeva*
- VI *hrdaya* > *hitaala* (V. 108)
- VII The nominative plurals of the first and second personal
pronouns are *ampha* and *tumpha* (also *tuypha*) respectively
(V, 109-110)
- VIII *pho* and *phura* are substituted for *bhū* (V 111),
- IX The rest are like the common Prakrit (V 112)
- X In Paśācī the words are to be formed from usages
(V 113), for example, he has quoted the following verse,
जडासो तडासो चारिहत्थो घर [त]इ अग्गे खेडुवुत्तो ।
गाई होही घरणि विदोही सो किस वोळ्ळ अणाहि णाहिति ॥

संक्षिप्तसारे प्राकृताध्यायः

प्रथमः परिच्छेदः

स्वरकार्यम्

ओ नमः शिवाय¹

समृद्ध्यादेरादिरद् आद् वा² ॥१॥

Vr 1. 2 Hc I 44
RT I.1.1. T. I 2.10
Mk I 3

समृद्ध्यादेरादिरकार आद् वा भवति ॥ लोकानुसारात् प्राकृते । समिद्धी
सामिद्धी वा समृद्धिः ॥ प्रकट अभिजात मनस्विनी प्रतिपत् सदृत्त सदृश प्रसुप्त
प्रसिद्धि प्रतिसिद्धि³ प्रतिस्पद्धिन्⁴ ॥ लिङ्गविशिष्टग्रहणात् स्त्रीपुंनपुंसकेष्वपि
वोद्धव्यम्⁵ ॥ [पअड पाअड । अहिआअ आहिआअ । मणंसिणि माणंसिणी ।
पडिवआ पाडिवआ । सरिच्छ सारिच्छ । सरिस सारिस । पसुत्त पासुत्त ।
पसिद्धि पासिद्धि । पडिसिद्धि पाडिसिद्धि । पडिप्फद्धि पाडिप्फद्धि ।]

टीका ।

ओं नमः शिवाय⁶

प्रणम्य गुरुमानन्दं सान्द्रकारुण्यवारिधिम् ।

श्रीकृष्णारुच्यं परात्मानं⁷ तदीयप्रीतिहेतवे ॥

शोभाकर-कुलोद्भूत-श्राचण्डीदेव-शर्मणा ।

क्रियतेऽष्टमपादस्य टीका प्राकृत-दीपिका ॥

तत्र “सर्वभाषासु लक्षणं संक्षिप्तसारमाचष्ट⁸” इत्यनेन प्रथम प्रतिज्ञातम् ।
संपूर्ण-सर्वभाषासु संस्कृत-प्राकृतादिरूपासु⁹ यल्लक्षणं तदेव स्पष्टं वक्तव्यमिति ।

1) ACP. ओ नमः शिवाय, BSS₁. ओ नमो गणेशाय, C₁ ओ रामः । 2) C समृद्ध-
यादेरादिरद् वा । 3) Not found in B. 4) Found in the margin of B. 5) Found
only in S. 6) L omits, but it is given by Dolei, vide Les Gramm. Pkt.
P. 132, fn. 1. 7) L. परमात्मानम् । 8) This line is found in the commen-
tary of Goyīcandra's mangalācarāṇa verse. 9) Dolei has तादिरूपासु ।

तत्रेदानीं संपूर्ण^१-संस्कृत-भाषा-लक्षणं समाप्य लक्षणान्तरम् आरभते^२ समृद्धी-
त्यादि । (समृद्ध्यादेरादिरकारो आद् वा भवति लोकानुसारात् प्राकृतं^३) ।

ननु सर्वेषां प्रयोक्तव्या भाषा वृद्धानुसारतो ग्रन्थशेषेणैव संस्कृतभाषा-
लक्षणस्य शिष्टप्रयोगस्य विधानं^४ मवशेष उक्तस्तत् किमर्थं लक्षणान्तराणीत्यत^५
आह लोकानुसारात् प्राकृत इति । संस्कृते समृद्धिशब्दस्य केवलस्य कचिदप्यादि-
भूतस्याकारस्य आद्विधानं नास्तीति । अतः पारिशेष्यात् प्राकृत एवायं^६ विधि-
द्रष्टव्यः । एतदपि लोकानुसारान् नाटकादौ महाकवि-प्रयोग-दर्शनात् प्राकृतं
महाराष्ट्रदेशीयं प्रकृतभाषणम् । तथा च दण्डी—महाराष्ट्राश्रयां भाषा प्रकृतं
प्राकृतं विदुरिति, तथा आभीरादिगिरः काव्येष्वपभ्रंश इति स्थितिरिति^७ ॥

^१सामिद्धीति समृद्धिरिति । प्रकृतेः ऋष्यादेराकृतिगणत्वाद् ऋष्यादेरिति
(1. 32) ऋतः स्थाने इकारः । लुक् कादिर्युक्तस्येति (II. 46)
युक्तस्यादि-दकारलुक् । द्विरनादौ प्राग् युक्तोऽरादिरिति (II. 105) धकारस्य
द्वित्वम् । धकारद्वयवानर्यं शब्दः । अथवा संस्कृतवच्छेष इति वर्गस्यादिः
पदान्तेऽह्ये चेति^८ धकारस्य तकारः । अपदान्तेऽपि धादा^९ वित्यादिना
तस्य द इत्येव दकारयुक्त-धकारान्तोऽयम् । भिसुसुपोरपि दीर्घश्चेति
(III. 21) इकारस्य ईकारः । सोर्नित्यमिति (III. 21) सुलुक् । हसोः
स्थानीयो विसर्गोऽपि सुपदेनोक्त इति । समृद्ध्यादिगणमाह प्रकृत इत्यादि ।
एकादश समृद्ध्यादयः । एतेनैतत् प्रतिपादितं संस्कृतभाषा-लक्षणसिद्ध्यन्येव
समग्रपदानि विधेयप्राकृतपदानां प्रकृतय इति । आदौ प्राथमिकत्वेन स्वर-
कार्यमेव विधातुमुचितमिति स्वरकार्यमुक्तवान् ॥

1) L gives आरेभे । 2) Found in the foot-note of L. P. 16
3) S विधीनाम् 4) S. लक्षणान्येतानि । 5) S. प्राकृत एव । 6) This is found
in S and L (PP 16—17). 7) This paragraph is found only in S.
8) Vide SS सुवन्तपाद Sū. No. 128. 9) Vide SS सन्धिपाद Sū.
No. 188.

इत् पक्वादेः ॥२॥

Vr I 8 Ho I 4 6
RT I 1 2 T I 2 11
Mk I 4

पक्वादेरादिरकार इद् भवति ॥ पिक्कं पक्कम् ॥ ईषत् वेतस स्वप्न व्यजन मृदङ्ग
अङ्गार ॥ [ईसि । वेडिस । सिविण । विअण । मुइंग । इंगाल ।]

टीका । इत् । पिक्कमिति प्रकृतेः आयुपान्त-लवरः (II. 47) इति
वकारलुक् । द्विरनादौ प्राग्युक्तोऽरादिरिति (II. 105) ककारस्य द्विरुक्तिः ।
संस्कृत- [वच्छेष इति¹] ॥

लुगरण्यस्य ॥३॥

Vr I 4 Ho I. 66
RT I 1 6 T. I. 2 4
Mk I 6

रणं ॥ अरण्यम् ॥

शय्यादेरेत् ॥४॥

Vr I. 5 Ho I 57
RT I. 1 3 T. I 2. 26
Mk. I 7

शय्यादेरादिरकार एद् भवति ॥ सेजा शय्या ॥ आश्चर्यं पर्यन्त² सौन्दर्य²
उत्कर [वल्ली]³ कियत् स्तोकमात्र वृन्त इत्यादि ॥ [अच्छेर । पेरंत ।
सुंदेर । उक्केर । वेल्ली । केत्तिअ । थोअमेत्त । वेंट ।]

टीका । सेजा । शषयोः सः (II. 100) इति सः⁴ ॥

ऊर्नूपुरस्य ॥५॥

Vr I 26 Ho I 128
RT I 1 14 T. I. 2. 71
Mk. I. 82

णेरं ॥ नूपुरम् ॥

टीका । नूपुरशब्दस्य ऊरेद् भवति । लोपोऽनाद्युग्वर्गादितृतीययोरिति
(II. 1) पकारलुक् । उकारस्य प्रकृत्यवस्थानम्⁴ ॥

1) As the manuscript S is incomplete in this respect, it has been
supplied by me to complete the sense 2) Not found in A. 3) Emended
by me. ABCC₁P. वन्दी । 4) Found only in S.

मुकुटादेरुद्¹ अत् ॥६॥

Vr I 22 Hc. I 107
RT I. 1 18 T. I 2 58
Mk I 26

मुकुटादेरादिरुकारोऽद् भवति ॥ मउडं मुकुटम् ॥ मुकुल युधिष्ठिर सौकुमार्यं
उपरि गुरु गुरुक वाहु ॥ [मउल । जहिद्विल । सोधमल्ल । अवरि ।
गरु । गरुअ । वाहा ।]

टीका । लोपोऽनाद्युगित्यादिना ककारलुक् । टो डः इति टस्य डः² ॥

मयूरादेरोद् वानन्तरैः ॥७॥

Vr I 8-9 Hc I 171
RT I 1 4-5 Comm
Mk I 11-12 T I 3 5

अनन्तरैर्वर्णैः सह मयूरादेरादिरुद्³ ओद् वा भवति ॥ मोरो मऊरो वा ।
पक्षे मयूरो वा⁴ ॥ चतुर्थी चतुर्दशी ॥ [चोत्थी चवत्थी । चोदही
चउदही ।]

टीका । मोरो इति मयूर-प्रकृतेर्म इत्यस्याकारो मू इत्यनेनानन्तरवर्णेन सह
ओकारः । अता सोरिति ओकारः । पक्षे मऊरो इति यस्यायादेर्वा (II 3)
इति पक्षे य-लुक् । ऊकारस्य स्थितिः⁵ ॥

लवण-वदरयोर्नित्यम् ॥८॥

Vr I 6-7 Hc I 170
RT I 1 4 T I 3 4
Mk I 8-9

लोणं । वोर ॥ लवणम् । वदरम् ॥

टीका । वकार-दकाराभ्या सह लकार-वकारयोरकारस्य स्थाने ओत् । अता
सोरिति (III. 2) न तस्य ओकारः⁵ ॥

ह्रस्वो यथादेरात् ॥९॥

Vr I, 10 Hc I 67
RT I 1 6-7 T I 2 37
Mk I 13

यथादेराद् ह्रस्वो वा⁶ भवति ॥ जह जहा वा यथा ॥ तथा सर्वथा अन्यथा
प्राकृत हालिक उत्खात⁷ खादित प्रहार चाटु वाचाट प्रस्तार प्रवाह मार्जार

1) P. मुकुटादेरत्, BCC₁ S. स्व । 2) Found only in S. 3) रादि is not
found in A. B has रुद् ओद्वा भवति, मऊरो । 4) Found only in A
5) Found only in S. 6) वा is not found in B CC₁ भवति वा । 7) B उत्खात
and उत्कट ।

तालवृन्त चामर वराकी स्थापित कुमारी इत्यादि¹ ॥ [तह तहा । सव्वह सव्वहा
अण्णह अण्णहा । पअअ पाअअ । हल्लिअ हल्लिअ । उक्खअ उक्खाअ ।
खदिअ खादिअ । पहर पहार । चडु चाडु । वाअड वाआड । पत्थर पत्थार ।
पवह पवाह । मज्जर मज्जार । तलवेट तालवेट । चमर चामर । वरई वराई ।
यविअ थाविअ । कुमरी कुमारी ।]

टीका । आदिर्ज इति यस्य जः । खादिर्ह इति खस्य हः² । आदिना
पारिजातः परिजाओ पारिजाओ³ ॥

सदा शब्दस्येद् वा ॥१०॥

Vr I 11 Hc I 72
RT I 1 8 T I 2. 34
Mk I 14

सद् सभा वा⁴ ॥ सदा ॥

टीका । लोपोऽनाद्युग्वर्गादितृतीययोरिति दकारलुक्⁵ ॥

पानीयादेरीत्⁶ ॥११॥

Vr I 18 Hc I 101
RT I 1 11 T. I 2 51-2
Mk I 21

पानीयादेरीद् ह्रस्वो भवति ॥ पाणिअं पानीयम् ॥ अलीक करीष
द्वितीय तृतीय इत्यादि⁷ ॥ [अलिअ । करिस । दुइअ । तइअ ।]

टीका । णोऽयुगमस्य (II. 103) इति नस्य णः । यस्यायादेर्वा (II. 3)
इति यलुक् पाक्षिकः⁸ ॥

1) C. कुमर्यादिः ; others कुमारादि । 2) Found only in S. 3) Found
in S₂ only 4) After this P has नह नभा ; तह तभा. But it is not
found in any other manuscripts. Besides the sūtra itself gives the
prescription only for the word सदा. Hence these have not been included.
5) Found in S 6) B. इत् । It is evidently a mistake, because in the
वृत्ति we find long ई । 7) BP. तृतीय इत्यादि , others तृतीयेत्यादि । 8) Found
only in S.

गभीरादेर्वा ॥१२॥

Vr. I. 18 Hc. 1. 101
RT I 1 11 T I 2 51-62
Mk I. 21
(Comm)

गहिरं गहीरं वा ¹ गभीरम् ॥ व्रीडित महीतल ॥ [विडिध वीडिध ।
महिअल महीअल ।]

टीका । खादिर्ह इति भस्य हः । गहिरं ² ॥

ऊ³नित्यं मधूकस्य ॥१३॥

Vr I 24 Hc I 122
RT I 1 14 T. I 2 70
Mk. I 30

महुअं⁴ ॥ मधूकम् ॥

टीका । खादिर्ह इति धस्य हः । लोपोऽनाद्युग्वर्गादितृतीययोरिति (II. 1)
ककारलुक्⁵ ॥

आड्-ईड्-ऊतश्च संयुक्ते ॥१४॥

Pa. IV 7. Hc I 84-85
T I. ° 40-41

कज्जं । करणिज्जं । सुज्जो ॥ कार्यम् । करणीयम् । सूर्यः ॥

टीका । संयुक्ते परे आदीदूतश्च ह्रस्वो भवति । ज्जो र्यस्य इति र्यस्य ज्ज
इत्यादेशः⁵ ॥

नीडादेरेत् ॥१५॥

Vr I 19 Hc I.105-6
RT. I 1 10 T I 2 66
Mk I 28

नीडादेरीद् एकारो भवति ॥ णेडुं⁶ नीडम् ॥ आपीड कीदृश ईदृश ॥
[आमेल (II. 6) । केरिस । एरिस ।]

टीका । पक्षिणो वासवाचिनीडमिति प्रकृतेः द्विर्नीडाद्युपान्तोयौवनवश्चेति
(II. 108) डस्य द्वित्वम्⁶ ॥

1) P. गहीर गहिरं वा । 2) Found only in S. 3) AP. उन्नित्यम् etc.
4) B. माहुअं । 5) Found in S only. 6) BP नेडुं ।

पिण्डादेरिद् एद्¹ वा ॥१६॥

Vr I 12 Ho I. 85
RT. I. 1 8 T I 2. 41
Mk. I 15

पिण्डादेरिद् एद्² वा भवति ॥ पिंडं पेंड पिण्डम् ॥ किंशुक रिष्टि³ पिष्ट
सिन्दूर विष्णु धम्मिल्ल⁴ विल्व⁵ ॥ [किंसुअ केंसुअ । रिष्टि रेष्टि ।
पिष्ट पेष्ट । सिन्दूर सेंदूर । विष्णु वेण्डु । धम्मिल्ल धम्मेल्ल । विल्ल वेल्ल ।]

दीर्घो जिह्वा-सिंहयोः⁶ ॥१७॥

Vr I 17 Ho. I. 92
RT. I 1 10
Mk I. 20

जीहा । सीहो ॥ वकारानुत्वारयोर्लुक् ॥ जिह्वा । सिंहः ॥
टीका । ननु ँभो हस्य (II, 96) इत्यादिना विशेषविधित्वाद् ँभ इत्यादेशः
कथं न स्यादित्यत आह वकारेति बहुलाधिकारादिति शेषः⁷ ॥

अत् पथ्यादेः ॥१८॥

Vr I 13 Ho I. 88
RT I 1. 9. T. I. 2. 43
Mk. I 16

पथ्यादेरिद् अद् भवति ॥ पथो पन्था ॥ हरिद्रा पृथिवी ॥ [हलद्वा ।
पुहर्द्वा ।]

टीका । खादिर्ह इति थस्य हः⁸ ॥

अद् इतेरन्तः ॥१९॥

Vr I 14 Ho I 91
RT. I. 1. 9. T. I 2 45
Mk I 17

वाक्यादौ पदादौ⁹ वा प्रयुक्तस्येति¹⁰ शब्दस्यान्त इद्¹¹ अद् भवति ॥
इअ परिभाविअ सुइरं ॥ इति परिभाव्य सुचिरम्¹² ॥

अनादेरादिलुग्¹³ द्विशच तः ॥२०॥

Vr 1. 14 Ho. 1. 42
Mk I 17 T. I. 2 6-7
(comm)

अह¹⁴ स त्ति ॥ अथ स इति¹⁵ ॥

- 1) BPL—रीद्वा 2) B.—रीद् वा । 3) B. रिष्ट ; पिष्ट । 4) B. धम्मिल्ल । 5) ACC₁
विल्व ; S₁ विष्ठ ; L. विन्द, विन्दु (?) । 6) B—हिंसयो । 7) Found in S₁ only.
8) Found in S only. 9) After this ACC₁ have वा । 10) B. इति शब्दस्य ।
11) B. इद् भवति । 12) Not found in CC₁. 13) B.—दि । 14) B—अह ।
15) Not found in BC₁.

उदोच्च¹ धातु-प्राग्-द्विधेत्यस्य ॥२१॥

Vr I 16 Hc I. 97
RT I. 1 9 T I 2 49
Mk. I. 19

धातु-प्राग्-भूतस्य द्विधा-शब्दस्य इद् उद् भवति । ओच्च ॥ द्विधाकृतम्
दुहाकअं दोहाकअं वा ॥

उद् इञ्जु-वृश्चिकयोः ॥२२॥

Vr I 15 Hc I 128
cp Vr I 28 Hc I 95
RT. I 1 9 Hc II 16
Mk I. 18 T. I 2 485
cp T I 2 7
T I 4. 18

उच्छू² । विचुंओ³ ॥ इञ्जुः । वृश्चिकः ॥

तुण्डादेरुत् ॥२३॥

Vr I 20 Hc I 116
RT I 1 12 T. I. 2. 65
Mk I 24

तुण्डादेरुद् ओद् भवति ॥ तोंडं तुण्डम् ॥ मुस्त⁴ मुक्ता पुष्कर पुस्तक
लुब्धक कुसुम्भ कुन्तल कुट्टिम दुर्दान⁵ मुद्गर कुण्डादि ॥ [मोत्थ । मोत्ता ।
पोक्खर । पोत्थअ । लोद्धअ । कोसुम्ह । कोंतल । कोट्टिम । दोहाण ।
मोग्गर । कोंड ।]

टीका । आदिना सुकुमारः सौचमारो⁶ ॥

द्वा वोदूखले ॥२४॥

Vr I 21 Hc I 171
RT I 1 18 T I. 8. 5
Mk I 25

उदूखलशब्दे⁷ दूकारेण सह उद् ओद् वा भवति ॥ ओक्खलं⁸
उल्लुहलं⁸ (II. 16) वा उदूखलम् ॥

टीका । उदूखलं तत्पुरुषादावित्यादिना द्वित्वम्⁹ ॥

ऊद्¹⁰-अद्-दुकूले¹¹ द्विर्लश्च ॥२५॥

Vr I 25 Hc I 119
Mk I 31 T I 2 67

दुकूलशब्दे ऊद् अद् वा भवति ॥ अस्मिन् पक्षे लकारो द्विश्च ॥ दुऊलं¹⁰
दुअल्लं वा ॥ दुकूलम् ॥

- 1) B. उदोश्च । 2) P. उच्छू । 3) P. विञ्जुओ ABCO₁ विञ्जुओ । 4) B. सुत ।
5) B. दुर्दान । 6) Found only in S₁ 7) P.—खले शब्दे । 8) ABCO₁. उदूखल वा ।
9) Found in S₁ only. 10) AB. उत् etc 11) A.—दुलोके (wrong).

इत् पुरुषमध्ये¹ नित्यम् ॥२६॥

Vr I 23 Hc I 111
RT I 1 13 T. I 2 59
Mk. I. 28

पुरिसो ॥ पुरुषः ॥

टीका । पुरुषशब्दस्य मध्यस्थित उकारो नित्यमिद् भवति² ॥

ऋत्³ ॥२७॥

Vr I 27 Hc I 126
RT I. 1 14 T. 1 2 73
Mk I 33

ऋकारोऽद् भवति ॥ तणं ॥ रुणम् ॥

केवलो रिः ॥२८॥

Vr I 30 Hc I 140
RT I 1 14 T I 2 89
Mk I 36

रिद्धो ॥ ऋद्धिः ॥

तादृशादेश्च ॥२९॥

Vr I 31 Hc I 142
RT I 1 15 T I 2 90

तारिसो । जारिसो ॥ तादृशः । यादृशः ॥

उद् ऋत्वादेश्च⁴ ॥३०॥

Vr I 29 Hc I 131
RT I 1 17 T I 2 80
Mk I 35

ऋत्वादेः ऋद्⁵ उद् भवति ॥ उदुकालो ऋतुकालः ॥ ऋतु⁶ मृणाल
पृथिवी वृन्दावन वृन्दारक⁷ प्रावृत विवृत⁸ संवृत प्रावृष संभृति प्रवृत्ति भ्रावृ
जामावृ मावृ यावृ⁹ वृद्धि निवृत्ति वृत्तान्त प्राभृत परभृत मृत वृत प्रभृति मृद् ॥
[उदु । मुणाल । पुहई । वुंदावण । वुंदारअ । पावुअ । विवुअ । संवुअ ।
पावस । संहुदि । पउत्ति । भाउ । जामाउ । माउ । जाउ । वुद्धि ।
णिवुत्ति । वुत्तंत । पाहुत्त । परहुअ । मुअ । वुअ । पहुदि । मुआ ।]

ऊद्¹⁰ ऋणस्य ॥३१॥

Hc I 141
T I. 2 91

ऊणं¹¹ ॥ ऋणम् ॥

1) BP. मध्योन्नित्यम् । 2) Found only in S₁. 3) This sūtra is not found in B 4) B, ऋत्वादेः । 5) B, ऋत्यादेर ऋत् । 6) Not found in ABCO₁. 7) Not found in O₁. 8) Not found in B. 10) Not found in B. 10) P. उद् । 11) P. ऊणं ।

ऋष्यादेरित् ॥३२॥

Vr I 28 Ho I 128
RT I. 1 15 T. I 2 75
Mk. I. 84

ऋष्यादेः ऋद्¹ इद् भवति ॥ इसि ऋपिः ॥ गृष्टि² दृष्टि सृष्टि मृगाङ्क
कृत हृदय मसृण वितृष्ण वृंहित कृपर³ कृष्ण कृत्य भृत्य वृष्टि वृश्चिक कृति
हृति वृप्ति भृङ्ग भृङ्गार शृङ्गार शृगाल⁴ कृपा कृपाण ॥ [गिष्टि । दिष्टि । सिष्टि ।
मिअंक । किअ कअ । हिअअ । मसिण । विइण्ह । विहिअ । किसर । किमण
(II. 53) कण्ह (II. 53) । किष् । मिच्च । विष्टि । विचुंअ (I. 22;
II. 65) । किइ । हिइ । तित्ति । भिंग । भिंगार । सिंगार । सिआल ।
किवा । किवाण ।]

लृद् इलिः क्लृप्ति-क्लृप्तयोः ॥३३॥

Vr I 33 Ho I 145
RT I 1 19 T I 2 92
Mk I 39-40

क्विलिन्ती ॥ क्लृप्तिः ॥

एद् इद्⁶ वा वेदना-देवरयोः ॥३४॥

Vr I 34 Ho I 146
RT I 1 19 T I. 2 93
Mk I 41

वेदना-देवरयोरेद् इद्⁶ वा भवति ॥ वेअणा विअणा वा । देअरो
दिअरो वा ॥ वेदना । देवरः ॥

ऐत् ॥३५॥

Vr I 35 Ho I. 148
RT I 1 19 T I 2 101
Mk I 42

ऐकार एद् भवति ॥ सेवो ॥ शैवः ॥

ईद् धैर्ये सैन्धवे ह्रस्वः ॥३६॥

Vr I. 39 Ho I 155
RT I 1 21-22 T I. 2 108
Mk I 45-46

धीरं । सिंधअं⁶ ॥ धैर्यम् । सैन्धवम् ॥

अइदैत्यादेः ॥३७॥

Vr I 36 Ho I 151
RT I 1 20 T I 2 103
Mk I 48

दैत्यादेः ऐद् अइर्भवति ॥ इइच्चो⁷ दैत्यः ॥ चैत्र भैरव कैरव वैदेशिक
वैश्य वैदेही वैशाख वैपयिक वैपम्य वैशम्पायन ॥ [चइत्त । भइरव । कइरव ।
वइदेसिअ । वइस्स । वइदेही । वइसाह । वइसइअ । वइसम्म । वइसपाअण ।]

1) C₁—रिग् P ऋद् । 2) B. धृष्टि । 3) After this P has कृष्ण ।
4) Not found in B 5) P ईद्वा । 6) B. सिन्धवम् । 7) B दैचो ।

दैवे वा ॥३८॥

Vr I 37 Ho I 153
RT I 1 21
Mk I 44

दइवं दइव्वं¹ देव्वं वा ॥ दैवम् ॥

ओद्² औत् ॥३९॥

Vr I 41 Ho I 159
RT I 1 22 T I 2 101
Mk I. 48

औकार ओद् भवति ॥ कोमुई ॥ कौमुदी ॥

ओद् अद् वा प्रकोष्ठे कश्च वः³ ॥४०॥

Vr I 40 Ho I 156
RT I J 22 T I. 2 96
Mk I 47

पओट्टो पवट्टो⁴ वा ॥ प्रकोष्ठः ॥

अउः पौरादेः ॥४१॥

Vr I 42 Ho I 162
RT I 1 23 T I 2 106
Mk I 49

पौरादेः औद् अउर्भवति⁵ ॥ पउरो पौरः ॥ पौरव कौरव पौरुष⁶
कौशल इत्यादि ॥ [पउरव । कउरव । पउरुस । कउसल ।]

आ वा गौरवे ॥४२॥

Vr I 43 Ho I 163
RT I 1 23 T I. 2 105
Mk I 51

गउरवं गारवं वा ॥ गौरवम् ॥

सौन्दर्यादेरुन्नित्यम्⁷ ॥४३॥

Vr I. 44 Ho I 160
RT I.1 22-23 T I 2 97
Mk I 52

सुंदेरं सौन्दर्यम् ॥ सौञ्जायन शौण्ड शौण्डिक⁸ कौञ्जेयक दौवारिक⁹
इत्यादि ॥ [सुंजायण । सुंड । सुंडिअ । कुक्खेअअ । दुवारिअ ।]

टीका । शय्यादेरेद् (I. 4) इति एद् भवति¹⁰ ॥

इति¹¹ स्वर-कार्यं निवृत्तम् ॥

1) P. दइवं, दैव्वं ; S₁ दइअं । 2) P. औदोत् । 3) ABCO₁—कश्च रः ।
4) B पवट्टो । 5) P.—रौदुर्भवति । 6) Not found in B 7) After this
B has नित्य वा । 8) A सौण्डिक । 9) CO₁. दौवारिकेत्यादि । 10) Found
in S only 11) Not found in ABCO₁SS₁.

द्वितीयः परिच्छेदः

हल्कार्यम्

अयुग्-विधिः

लोपोऽनाद्ययुग्-वर्गादि-तृतीययोः ॥१॥

Vr II 1-2 Hc I.177,192
RT 1 2 1-4 T I 8 8
Mk II 1-2 T I 8 18

अनाद्योरयुजोर्वर्गाणाम् आदितृतीययोर्लोपो भवति ॥ लोओ । विष्कणो ॥
लोकः विप्रगणः¹ ॥ अनाद्ययुग् इति किम् । कालो । सङ्को । कालः ।
शक्यः ॥ क्वचिद् यत्वं वा² । गअणं गयण वा गगनम् ॥ क्वचिद् यत्वं
वा² । सुहओ सूहवो³ वा सुभगः ॥ क्वचिन्न लोपः² । पवाओ । सुवाओ ।
पूजणं । पवित्तं ॥ प्रवातः । सुवाक् । पूजनम् । पवित्रम् ॥

लोपो यमुनाया मस्य ॥२॥

Vr II 9 Hc I 178
RT 1. 2 1 T I 3. 11
Mk II 3

जउणा⁴ ॥ यमुना ॥

यस्यायादेर्वा ॥३॥

Mk II 2 Hc 1. 130
Comm T I 8. 10

णयणं णअणं वा ॥ नयनम् ॥

अञ् उत्तरान्वय-चस्य ॥४॥

तस्स अ ॥ तस्य च ॥

पो वः⁵ ॥५॥

Vr II 15 Hc I. 281
RT I 2 7 T. I. 3 55
Mk II 14

अनाद्ययुक् पकारो वो भवति ॥ अवरो ॥ उपरि ॥

1) Not found in B. 2) In P these are given as separate सूत्र
(Nos. 2-4) 3) ACC₁SS₁P. सुहवो । But सु should be long when व
follows (cf. II. 138). 4) ABOC₁ P. यउणा । 5) For this सूत्र, vide
introduction.

म आपीडे ॥६॥

Vr II 16 He I 231
RT I 2 9 T I 8 67
MI II 15

आमेतो ॥ आपीड. ॥

टो डः ॥७॥

Vr II 20 He I 195
PF I 2 3 T I 3 31
MI II 18

अनामयुद् टकारो टो भवति ॥ विडवो ॥ विटपः ॥

टः सटा-शकट-कैटभानाम् ॥८॥

Vr II 21 He I 196
RT I 2 4 T I 3 27
MI II 19

सटा । सअटो । सँटवो । सटा । शकट. । कैटभ ॥

स्तटिकम्प लः ॥९॥

Vr II 1, 22 He I 196,
RT I 2 12 197
MI II 20 T I 3 19, 25

स्तटिको ॥ स्तटिकः ॥

टो लोड्यटिशादेः ॥१०॥

Vr II 23 He I 202
MI II 21 T I 3 30

अवटिशः अनामयुद् टकारो लो भवति ॥ लनाओ लडागः ॥ अवडिशादे-
निति टिम । वटिको । णिविडो । जटो ॥ वडिशः । निविडः । जडः ॥

स्तादिकः ॥११॥

Vr II 27 He I 187
RT I 2 11 T I 3 20
MI II 25

अनामयुद् स्तादिको भवति ॥ सुहं सुखम् ॥ घ् ॥ मेहो मेघः ॥ थ् ॥
घृत् घृथिवी ॥ घ् ॥ वोहो घोघः ॥ फ् ॥ विहलो विकलः ॥ भ् । रहसो
रथस. ॥ हनिघ्नं स्थान । निघणं णिखिलं ॥ लिखनम् निखिलम् ॥

शिफा-शफरयोर्मः ॥१२॥

Vr II 26 He I 236
RT II 1 7 T I 3 60
MI II 24

शिमा । नभरा ॥ शिफा । शफर. ॥

प्रयमादेदः ॥१३॥

Vr II 28 He I 55, 215
RT I 2 4 T I 2 20
T. I 3 48

पटमो प्रथमः ॥ शिथिल निपथ औपथ दग्ध विदग्धादि ॥ [सिदिल ।

णिमट । ओमट । दड्ड । विअड्ड ।]

1) In P order is not maintained. 2) In P it is given as a separate

सूत्र (No. 15) 3) P. निषेध ।

ठो ढः ॥१४॥

Vr. II. 24 Hc I. 199
RT I 2 4 T. I 8 28
Mk II. 21

अनाद्ययुक् ठकारो ढो भवति ॥ सढो ॥ शढः ॥

अङ्कोठे ल्लः ॥१५॥

Vr II. 25 Hc I 200
RT I 2 9 T. I 3 26
Mk I 22

अंकोल्लो ॥ अङ्कोठः ॥

दो लादिर्दोहदादेः ॥१६॥

Vr II 12 Hc I 221
RT. I 2 9 T-I 3 41
Mk. II 12

दोहदादेरनाद्ययुग् दकारो लादिर्भवति ॥ दोहलो दोहदः ॥ कदम्ब
प्रदीप्त ॥ [कलं व । पलित्त ।]

रः संख्या-गद्गदयोः ॥१७॥

Vr II 18-14 Hc I 219
RT I 2 8 T I 8. 42
Mk II. 18

एआरह । गगरो ॥ एकादश । गद्गदः ॥

घस्य ज्ञः ॥१८॥

Vr. III 17, 27 Hc II 24
Pu III. 3
RT I 8 7 T I. 4 24
Mk III 31

विला ॥ विद्या ॥

गर्दभादेर्दः ॥१९॥

Vr III 26 Hc II, 37, 86
Pu III 1
RT I 3 10
Mk. III 30

गडुहो गर्दभः ॥ संमर्दं वितर्दिं विच्छर्दिं ॥ [संमडु । विअडु ।
विच्छडु ।]

को हादिर्निकपादेः ॥२०॥

Vr II 4, 22. Hc. I. 186,
197
RT I. 2 12. T I 8 19,
25.

Mk. II 6

निकपादेः ककारो हादिर्भवति ॥ णिहसो निकपः ॥ स्फटिक विकल¹
चिकुर ॥ [फलिह । विहल । चिहुर ।]

मश्चन्द्रिकायाः ॥२१॥

Vr II 6 Hc I 185.
RT. I 2 8 T. I 3. 16.
Mk II 5

चंदिमा ॥ चन्द्रिका ॥

भः शीकरस्य ॥२२॥

Vr II, 5 Hc 1 184
RT 1 2 7. T I, 8 17
Mk II, 5

सीभरो ॥ शीकरः ॥

1) B. विकुल ।

भो वः कैटमस्य ॥२३॥

Vr. II 21, 29 Hc I. 240
RT I 2 7. T. I. 3 64
Mk II, 28

पेडवो ॥ कैटमः ॥

ऋत्वादेस्तो दः ॥२४॥

Vr II. 7 Hc I 209
RT 1 2 5 Comm.
Mk II. 7 T. I 3 49
Comm.

ऋत्वादेस्तकारो दो भवति ॥ उद्, ऋतुः ॥ रजत आगत निवृत्त सुरत
मरुत्त सुवृत्त संयत विवृत्ति प्रवृत्ति आवृत्ति आकृत्ति विधृत्ति संहृत्ति निवृत्ति निष्पत्ति
संपत्ति प्रतिपत्ति इत्यादि ॥ [रअद । आअद । णिब्बुद । सुरद । मरअद ।
सुरुद । संजद । विग्दि । पविदि । आवदि । आकदि । विहदि । सहदि ।
णिवदि । णिप्पदि । संपदि । पडिपदि ।]

टीका । वादिना श्रुतं बुदं, स्यातिः छादी, तातः तादो, साम्प्रतं संपदं,
प्रवत्ति. पञ्चान्वो^१ ॥

डादिः प्रत्यादेः ॥२५॥

Vr II 8 & Hc 2 206
III 25 T. I. 3. 33
Mk II. 10

प्रत्यादेस्तकारो डादिर्भवति ॥ पडिवद्धो प्रतिवद्धः ॥ प्राभृत वेतस पताका
गत्त ॥ [पाहुट । वेडस । पडाभा । गहु ।]

वसति-भरतयोर्दः ॥२६॥

Vr II. 9 Hc I 214
RT I 2 12 T 1 8 88 89
Mk II 9

वसती । भरटो ॥ वसतिः । भरतः ॥

णो गर्भितैरावतयोः ॥२७॥

Vr II 10-11 Hc. I 208
RT 1 2 6 T. I 3 50 51
Mk II 11

गम्भिणो^२ । ऐरावणो ॥ गर्भितः । ऐरावतः ॥

त्यस्य चः ॥२८॥

Vr III 27 Hc II. 13
Pu III 2
RT I 3 4 T I 4 17
Mk III 81

सच्चं ॥ मत्वम् ॥

त्वस्य चत्वरं वा ॥२९॥

RT I 8 4 Hc II 12
Mk III 58 T. I 4 16

चक्षरं चत्तरं^३ वा ॥

1) Found only in S₁. 2) After this S₁ P. गम्भिणी । 3) P. चत्वरम् (wrong).

द्वो र्तस्याधूर्तादेः¹ ॥३०॥

Vr III 27,24 Hc II. 30
RT I. 8 8 T I 4. 80
Mk III. 27

वट्टइ वर्तते ॥ धूर्तादेभ्यु धुत्तो ॥ कीर्ति वर्तन आवर्त मूर्ति निर्वर्तित वर्तमान
संवर्त अन्तर्वर्ती कर्ता कर्तरि इत्यादि ॥ [किति । वत्तण । आवत्त । मुत्ति ।
णिव्वत्तिअ । वत्तमाण । संवत्त । अंतव्वत्ती । फत्तार । कत्तरि ।]

टीका । आदिना मुहूर्तादेर्यहणम् । मुहूर्तं मुहुत्तं² ॥

पत्तनस्य च ॥३१॥

Vr III 23
Mk III 28.

पट्टण ॥ पत्तनम् ॥

रो लो हरिद्रादेः ॥३२॥

Vr II 30 Hc I 254
RT I 2 9-10 T I 8 77-78
Mk II. 29

हरिद्रादीनां रेफो लो भवति ॥ हलदा हरिद्रा ॥ तरुण मुखर सुकुमार
युधिष्ठिर अङ्गार दरिद्र परिघ परिखा किरात ॥ [तल्लुण । मुह्ल । सोमाल ।
जहिद्विल । इंगाल । दलिह । फलिह । फलिहा । चिलाअ ।]

टीका । सोमालो इत्यत्र मयूरादेरोद् वानन्तरैः (I. 7) इति कुवणैः सह
सकारस्य ओकारः³ ॥

यो ज्जो वत्तरीयानीयतीयानाम् ॥३३॥

Vr II 17 Hc. I. 248
RT. I 2. 8. T I 3. 68
Mk II. 16

उत्तरीयानीय-तीयानां यकारो ज्जो वा भवति ॥ उत्तरीअ उत्तरिज्जं वा ।
करणीअं करणिज्जं वा । तिइज्जं⁴ तिइअं⁴ वा ॥ उत्तरीयम् । करणीयम् ।
वृतीयम् ॥

द्वे दुइज्जे वा ॥३४॥

Vr I. 18 Hc I. 101
RT. I 2 8 Comm.
Mk. II. 16
Comm.

दुइज्जं दुइअं वा । अन्यत्र वीअं वा⁵ ॥ द्वितीयम् ॥

टीका । अत्र ज्ज-कारपरत्वाभावाद् वीयमिति लुक्कावियुक्तस्येति (II. 46)
दकारलोपः । आद्युपान्त-लवरः (II. 47) इति प्राप्ते वकारलोपाभावस्कारे
लुप्ते सवर्णेन दीर्घत्वमेतत् सर्वं निपातनीयमिति शेषः⁶ ॥

1) In ABCC₁SS₁P these two सूत्र (30-31) are given in one सूत्र
(No. 34). 2) Found in SS₁ 3) Found only in S₁ 4) P. तिइज्जं तिइअं वा,
S₁ तिह्यं 5) P. रीयं (wrong). 6) Found in S₁ only.

आदिर्जः ॥३५॥

Vr. II 31 He I 245
PT I 2 14 T. I 3 74
Mk II 30

आदिर्यकारो जो भवति ॥ जसो ॥ यशः ॥

लो यष्टेः^१ ॥३६॥

Vr. II 12 He I 247
PT I 2 14 T. I 3 74
Mk II 31

लट्टी ॥ यष्टिः ॥

खादिः कुञ्जादेः ॥३७॥

Vr. II 34 He I 191
PT I 2 14 T. I 3 12
Mk II 43

कुञ्जादेरादिः खादिर्भवति ॥ खुञ्जा ॥ कुञ्जा ॥

चः किरातस्य ॥३८॥

Vr. II 33 He I 193
PT I 2 14 T. I 3 15
Mk II 42

चिलाओ ॥ किरातः ॥

दोलादेर्डः ॥३९॥

Vr. II 35 He I 217
PT I 2 15 T. I 3 35
Mk II 34 35

डोला दोला ॥ दण्ड दहन दशन ॥ [डंड । डहण । डमण ।]

फः परुपादेः^२ ॥४०॥

Vr. II 36 He I 222
PT I 2 16 T. I 3 16
Mk II 37

फरुसं^३ परुपम् ॥ परिघ परिखा ॥ [फलिह । फलिहा ।]

विसिन्यादेर्भः ॥४१॥

Vr. II 38 He I 224
PT I 2 16 T. I 3 16
Mk II 37

भिसिणी ॥ विमिनी ॥

मन्मथे चः ॥४२॥

वम्माहो । मन्मथः ॥

छः पडादेः ॥४३॥

Vr II 41	Ho I 49 265
RT I 2 16	T I 2. 18
Mk II. 40	T. I 8 90

छ पट् ॥ पष्ठ शाव सप्तपर्ण ॥ [छट्ट । छाव । छत्तवण्ण ।]

टीका । पट्पदः छप्पदो इत्यादीनामेवं साध्यम्¹ ॥

णो लाङ्गलादेः ॥४४॥

Vr II 40	Ho I 266
RT I 2 16	T I 3 82
Mk II 39	

णंगलं । णोहलो² ॥ लोहलः स्याद् अस्फुटवाग् इत्यमरः³ ॥

वृत्तस्य सस्वरो र्वा ॥४५॥

Vr I 32 &	Ho II. 127
III 81	
RT 1 3 6	
Mk I 38	

वृत्तशब्दस्यादिवणः स्वरसहितो र्वा भवति⁴ ॥ रुक्खो वच्छो वा ॥ वृत्तः ॥

[अथ युक्तविधिः]

लुक् कादिर्युक्तस्य ॥४६॥

Vr III 1	Ho II 77
RT I 3 1	T I 4 77
Mk III 1	

युक्तस्यादिः ककारादिर्लुग् भवति ॥ भुक्तं ॥ग् ॥ दुद्धं ॥ड् ॥ खग्गो ॥ त् ॥
 वप्पत्ती ॥द् ॥ गग्गरो ॥प् ॥ समत्तं ॥ प् ॥ णिट्टुरो ॥ स् ॥ पत्थरं⁵ ॥
 भुक्तम् । दुग्धम् । खड्गः । उत्पत्तिः । गद्गदः । समाप्तम् । निष्ठुरः । प्रस्तरम् ॥

आद्युपान्त-लवरः ॥४७॥

Vr III 8	Ho II 79
RT I. 3 1	T I 4 78
Mk III 3	

उक्ता । पिक्क । चक्कं ॥ उल्का । पक्कम् । चक्कम् ॥

टीका । युक्तस्यादिभूता उपान्तभूता वान्तस्वरात् प्राक्स्थिता ये लवरा इति त्रयो वर्णास्तेषा लोपो भवति⁶ ॥

उपान्त-मनयश्च ॥४८॥

Vr III 2	Ho II. 78
RT I 3 I	T I 4 79
Mk III 2	

जुग्गं । भग्गो । संखा ॥ युग्मम् । भग्गः । सख्या ।

1) Found in S₁ only. 2) P लोहल । 3) Not found in B 4) This vrtti is found in the margin of S₁ only 5) P. पत्थानं । 6) Found in S₁ only.

जः¹ सर्वज्ञादेः ॥४६॥

Vr III 9 Op Ho. 1 56
RT I 8 1 (Vrtti)
Mk III 6 T I.2.17

सञ्चञ्जो । अहिञ्जो । सुञ्जो । जाणं ॥ सर्वज्ञः । अभिज्ञः । सृजः । ज्ञानम् ॥

श्मशानादेः शः² ॥५०॥

Vr III 6 Ho II 86
RT I 8 2 T I.4 78
Mk III 7

मसाणं । मस्तू ॥ श्मशानम् । श्मश्रुः ॥

मध्याह्ने हः ॥५१॥

Vr III 7 Ho II 84
RT I 3 2 T I 4 81
Mk III 8

मज्जणो ॥ मध्याह्नः ॥

वियुक् क्लिप्तादेः परस्वरश्च ॥५२॥

Vr III, 60 Ho II, 101
Pu III 27 T 1.4,96-96
RT I 3 17
Mk III 77

छिष्टादेर्युक्त्यादिवियुग् भवति ॥ परस्वर इतरस्य स्वरश्च भवति ।
क्लिष्टो छिष्टः ॥ श्लिष्ट रत्र क्रिया शाङ्गं ॥ [सिलिष्ट । रण । किरिभा ।
सारंग ।]

कृष्णे वा ॥५३॥

Vr III 61 Ho II 110
R.P. I 3 16 T I 4.104
Mk III 78

कृष्णो कसणो किसणो वा ॥ कृष्णः ॥

टीका । ऋत् (I. 27) इति अकारः³ ॥

चमादेर्हस्वरश्च ॥५४॥

Vr III 63 Ho II 18
Pu III 80 101, 104
RT I 3 16
Mk III 42

खमा ॥ श्लाघा छेश ही श्री स्त्री ॥ [सलाहा । किलेस । हिरी ।
सिरी । इत्थिरी⁴]

टीका । आदावप्यत्र इकारस्य पृथग् वियुक्तत्वं लोकानुसारात्⁵ ॥

1) P जः । 2) P स (wrong). 3) Found in S only. 4) इत्थिरी
is found in S₁ only. 5) This ṭikā is found in S₁ and in the
foot-note of P.

स्नेहे वा ॥५५॥

Vr III. 64 Hc II. 102
Pu III. 31 T. I. 4 97;
RT 1 3 18
Mk III. 67

सिणेहो णेहो¹ वा ॥ स्नेहः ॥

टीका । आदावप्यत्र इकारस्य पृथग्वियुक्तत्वं लोकानुसारात्² ॥

क्लान्त्यादेरित्वान् ॥५६॥

Vr III. 62 Hc. II. 106
Pu III. 28-29 T. I. 4 101
RT I. 3 17
Mk III. 80

क्लिप्तो क्लान्तः ॥ ग्लान म्लान स्वप्न गर्हा अर्हा हर्ष इत्यादि ॥
[गिलाण । मिलाण । सिविण । गरिहा । अरिहा । हरिस ।]

टीका । प्रक्लान्तत्वादादियुक्तत्वम्² । अत्रादि-ग्रहणात् सर्षपः सरिसब्धो, स्पर्शः
फरिसो फंसो वा, दर्शनं दरिसणं दंसणं वा, आदर्शः आथरिसो, उत्कर्षः³ उक्करिसो,
वर्षवरः वरिसवरो इत्यादीनां ग्रहणम्⁴ ॥

स्नानादेर्वा ॥५७॥

RT I 3 18
Mk III 89

ण्हाणं सिणाणं वा स्नानम् । अग्गी अगिणी वा अग्निः ॥ सुत्थं
सुसित्थं वा सुस्थ्यम् ॥

टीका । बहुलाधिकारादस्य विधेरनित्यत्वादग्गीत्यादौ न भवति⁵ ॥

ज्यायामीत्वान् ॥५८॥

Vr III. 66 Hc. II. 115
RT I. 8 19 T. I. 4 110
Mk III. 93

जीआ जीया⁶ वा ॥ ज्या ॥

टीका । यस्यायादेर्वा (II. 3)⁷ ॥

1) P. ण्णेहो । 2) Found in S₁ only. 3) P reads उक्कृष्टः । 4) This
tīkā from अत्रादि to ग्रहणम् is found in S₁ and in the foot-note of P,
where it begins with आदिना and ends in वरिसवरो । 5) Found in
S₁ only 6) BS₁ जीया । 7) Found in S only.

तन्व्यादेरुत्वान् ॥५६॥

Vr. III 65 Ho II. 113
Pu. III 32 T I 4
RT. I 8 19 106-107
Mk III. 94

तण्ड । गण्ड¹ । रुक्खं ।² पदुमं ॥ तन्वी । गुर्वी । वृत्तः । पद्मम् ॥

प्पादिरात्मादेः ॥६०॥

Vr III 48-49
Pu III 18, 17
RT I 3 11
Mk III 61

आत्मादेर्युक्तस्य स्थाने प्पादिर्भवति ॥ अप्पा । रूप्यं³ ॥ आत्मा । रुक्मम् ॥

स्वस्ताभ्राभ्रयोः⁴ ॥६१॥

Vr III 53 Ho II. 56
RT I 3 11 T I 4 49
Mk III 72

तवं । अवं ॥ ताम्रम् । आम्रम् ॥

न्दो ण्डो भिन्दिपाले ॥६२॥

Vr III 46 Ho II. 38
RT I 3 9
Mk III 64

भिन्डिवालो ॥ भिन्दिपालः ॥

पञ्चाशत्-पञ्चदशयोर्णः⁵ ॥६३॥

Vr III. 44 Ho II 43
RT. I 3 11 T I 4 86
Mk III 57

पण्णासा⁶ । पण्णरह ॥ पञ्चाशत् । पञ्चदश ॥

टीका । हो दशादेरिति (II. 101) हः ॥⁶

तालवृन्ते ण्टः ॥६४॥

Vr III 45
RT I 3 9

तालवेट ॥ तालवृन्तम् ॥

वृश्चिके ञ्वः ॥६५॥

Vr. III 41 Ho II 16
T I 4 18

विंचुओ⁷ ॥ वृश्चिकः (I. 22 ; I. 32) ॥

टीका । उदिच्छु-वृश्चिकयोरिति (I. 22) उकारः⁶ ॥

1) B. गुण्ड । 2) P omits this. 3) After this SP have वृत्तः रुक्ख, and the order is रुक्म रूप्य । 4) B reads as स्वस्ताभ्राभ्रयो । 5) P नः ; पण्णासं । 6) Found in S only. 7) P. विञ्चओ ।

द्वोऽस्थः ॥६६॥

Vr III 51
RT I 3 9

अद्वी ॥ अस्थि ॥

शय्याभिमन्व्योर्जः ॥६७॥

Vr III 17 Ho II 25
RT I 3 7 T. I 4 25

सेजा । अहिमज्जू ॥ शय्या । अभिमन्व्युः ॥

टीका । शय्यादेरेत्¹ (I. 4) ॥

हः कार्पापणे ॥६८॥

Vr III 39 Ho II 71
RT I 3 12 T I 4 62
Mk III 46

काहावणो ॥ कार्पापणः ॥

विह्वले वा ॥६९॥

Vr III 47 Ho II 58
RT. I 3 12 T. I 4. 52
Mk III 68विह्वलो² विन्मलो² वा ॥

कुष्माण्ड्यां पूर्वस्य ॥७०॥

RT I 3 15 Ho II. 78
Mk III 45 T 1 4 68

कोहंडी ॥ कुष्माण्डी ॥

लो [वाद्रे] वाष्पे [हः]³ ॥७१॥Vr III 38 Ho II 70
Pu III 13 T I. 4. 61
RT I 8 15
Mk I. I 25, 52[अल्लं आर्द्रम्]⁴ ॥ वाहं वाष्पम् ॥

1) Found only in S. 2) P विह्वलो विन्मलो । 3) ABCC₁ SS₁ LP have लोमार्ये वाष्पे । L has corrected it as अलोमार्ये etc. [corrigé अलो-P.44 Ex.] । But as the meaning of this sūtra is still unintelligible, the portions enclosed in the bracket have been emended by me on the strength of other grammarians. It can also be split up into two distinct sūtras—लो वाद्रे, and वाष्पे ह , but as the whole is almost an emendation by me, it has been kept into one sūtra.

4) Not found in other manuscripts ; added by me

ज्मः साध्वसे ॥७२॥

Vr III 28 Ho II. 26
Mk III. 84 T I 4.26-27

सज्मसं ॥ साध्वसम् ॥

टीका । आदीदृतश्चेति ह्रस्वः¹ (I. 14)॥

खः स्फोटके ॥७३॥

Vr III 16 Ho II 6
Mk III 18 T. I. 4. 5

खोडओ² ॥ स्फोटकः ॥

स्तम्भे चादेः ॥७४॥

Vr III 14 Ho. II 8
RT I 8 9 T. I. 4 11
Mk. III 17

संभो ॥ स्तम्भः ॥

स्थाणौ चाहरे ॥७५॥

Vr III. 16 Ho II. 7
T I. 4. 9

खाणू ॥ हरे तु नमह त्याणुं ॥ नमत³ स्थाणुं शिवमित्यर्थः⁴ ॥

रोर्यस्तुर्यादिः ॥७६॥

Vr III 18 Ho II
63-66
RT. I 3 13 T. I. 4 57-
Mk III 21 63

तूरं तुर्यम् ॥ धैर्यं आश्चर्यं पर्यन्त सौन्दर्यं इत्यादि ॥ [धीर । अच्छेर ।
पेरंत । सुंदर ।]

टीका । ईद्वैर्यं सैन्धवे ह्रस्व इति (I. 36) धीरमिति प्रयोगः ।
सौन्दर्यादेरन्नित्यम् (I. 43) इति⁵ ॥

प्लः पर्यस्तादेः ॥७७॥

Vr III 21 Ho II 68
RT I 8 14 T 1 4 55
Mk III 24

पल्लथो पर्यस्तः ॥ पर्याण पर्यङ्क सौकुमार्यं इत्यादि ॥ [पल्लाण । पल्लंक ।
सोअमल्ल ।]

टीका । मुकुटादेरुद् अत् (I. 6) इति अकारः । सोअमल्ल इति⁵ ॥

1) Found in S only. 2) S खोटओ । 3) S reads नमामि । 4) Found in
S₁ only. 5) Found in S only.

रिअश्रौर्यादेः ॥७८॥

Vr III 20
RT I 3 13
Mk III 22

चोरिअं । सोरिअं ॥ चौर्यम् । शौर्यम् ॥

टीका । अत्र गणे आश्चर्यशब्दोऽप्यस्ति । तेन अच्छेरिअ इति च¹ ॥

छोऽच्यादेः क्षस्य ॥७९॥ ॥

Vr III 30 Ho II 17
Pu III 7 T I 4. 22
RT I 3 6
Mk III 40

अच्छी² अक्षि ॥ लक्ष्मी इक्षु क्षुधा क्षुत् क्षुण्ण क्षार क्षिप्त समक्ष
क्षीर मक्षिका क्षेत्र कुक्षी इत्यादि ॥ [लच्छी । उच्छु । छुहा । छुआ ।
छुण्ण । छार । छित्त । समच्छ । छीर । मच्छिआ । छेत्त । कुच्छी ।]
आदिना दक्षः दच्छो³ ॥

क्षमादेर्वा ॥८०॥

Vr III 81 Ho II 18,
Pu III 8 20
Mk. III 42 T I 4 20 21

खमा छमा वा ॥ क्खमेति केचित् ॥ वृक्ष वक्षः क्षण ॥ [वच्छ रक्ख ।
वच्छो वक्खो । छण खण ।]

प्रक्षरितादेर्झः ॥८१॥

Pu. III. 9

पञ्जरिओ⁴ । झीणो⁵ ॥ प्रक्षरितः । क्षीणः ॥

स्तादेः त्यादिः ॥८२॥

स्तादेः स्थाने त्यादिर्भवति ॥ कोत्थुहो ॥ कौस्तुभः ॥

ष्टस्य डुः ॥८३॥

Mk. III, 18

लट्टी ॥ यष्टिः ॥

टीका । यष्टिः । लो यष्टेः (II. 36) इति यस्य लः⁶ ॥

1) Found in S₁ only. 2) P. अक्षि । 3) P adds this in the foot-note. 4) P. पञ्जरिओ । 5) P. झीणो । 6) Found in S only.

ध्य-ह्ययोर्ज्मः¹ ॥८४॥

Pu III 4

मज्मं । बज्मं ॥ मध्यं मह्यं वा । बाह्यम् ॥

ष्क-स्क-क्षाणां क्वः ॥८५॥

Vr III 29 Ho II 2-3
Pu III 6 T.I 4. 4, 8
RT I 3 3
Mk III 37

विक्रवंभो । मक्खरो । अक्खरं ॥ विष्कम्भः । मस्करः । अक्षरम् ॥

ज्जो र्यस्य ॥८६॥

Mk III 20

कज्जं ॥ कार्यम् ॥

टीका । कार्यमिति । आदीदूतश्चसंयुक्ते (I. 14) इति ह्रस्वः ॥

श्नादेर्हः ॥८७॥

Vr. III 8, 38 Ho II. 75
Pu III 11 T I 4
RT I. 3 15 69-70

पण्हो । ण । कण्हो । रन । ण्हाणं । ङ्ण । तिण्हं ॥ प्रश्नः । कृष्णः ।
स्नानम् । तीङ्णम् ॥

स्नुषा षकारः ॥८८॥

सोण्हा णोहा² ॥ स्नुषा ॥

थ्य-श्च-त्स-प्सानां च्छः ॥८९॥

Vr III 27, 40 Ho II 21
Pu, III 2. 14 T I 4 23
Mk III 53

मिच्छा । पच्छिमो । कुच्छिओ । अच्छरो ॥ मिथ्या । पश्चिमः ।
कुत्सितः । अप्सरः ॥

नोत्सुकोत्सवयोः ॥९०॥

Vr III 42 Ho. I 114
Mk, III 54 II 22
T. I 2. 61

एतयोश्छ न [भवति]³ ॥ ऊसुओ⁴ । ऊसवो ॥ उत्सुकः । उत्सवः ॥

1) P. इर्मः । 2) S णोण्हा । 3) Found only in S 4) S ओत्सुओ ;
P. ओत्सुओ ।

ष्मादेर्म्हः ॥६१॥

Pa. III 10
Mk III 43

गिम्हो । स्म । विम्हो । द्म । पम्हो ॥ ग्रीष्मः । विस्मितः । पद्मम् ॥

न्हो ह्यस्य ॥६२॥

Vr. III. 8 Hc II 78
T. I. 4. 68

कल्हारो ॥ क्लहारः ॥

टीका । अत्र उपान्त-मनयश्चेति (II. 48) लकारलोप इति केचित्¹ ॥

म्हो ह्यस्य ॥६३॥

Vr III 8,32 Hc II 74
T I 4 67-68

वम्हणो ॥ ब्राह्मणः ॥

ब्भो ह्यस्य ॥६४॥

Mk III. 62 Hc II 57
T. I 4 51

गब्भरो ॥ गह्वरः ॥

म्मो न्मस्य ॥६५॥

Vr III 43 Hc II. 61
Pa III 15 T I. 4. 48
Mk III 56

उम्मत्तो ॥ उन्मत्तः ॥

ण्हो ह्यस्य ॥६६॥

Vr III 8, 33 Hc II. 75
T I 4 69-70

वण्ही ॥ वह्निः ॥

ष्प-स्पयोः ष्फः ॥६७॥

Vr III 85-36 Hc II. 53
Pa III 12 T I 4 44, 75
Mk III 48

पुष्फं । फंसो ॥ पुष्पम् । स्पर्शः ॥

1) Found only in S₁.

प्रतेः स्पस्य सिर्वा¹ ॥६८॥

Vr III 37

पडिष्फदी पडिसिद्धी वा ॥

टीका । डादि प्रत्यादेरिति (II. 25) तकारस्य डकारः² ॥

ज्ञ-गणयोर्णः ॥६९॥

जण्णो । रुण्णो ॥ यज्ञः । रुग्णः ॥

शपयोः सः ॥१००॥

Vr II 43

Ho I 280

Mk II 44

T I 3. 87

णिसा । विसं ॥ निशा । विपम् ॥

हो दशादेः ॥१०१॥

Vr II 44 45

Ho I.282

Mk II 45

T I 3 88

दहो । पलाहो । पाहाणो ॥ दश । पलाशः । पापाणः ॥

टीका । दशपदेन दशान्ताः शब्दा गृह्यन्ते² ॥

संज्ञायां वा दिवसस्य च ॥१०२॥

Vr II. 46

Ho I 263

Mk. II 47

T I 3 88

दहवलो दसवलो वा । दिअहो दिअसो वा ॥ दशवत्तः । दिवसः ॥

णोऽयुग्मस्य ॥१०३॥

Vr II 42

Ho. I 228

Mk II 41-42 T I 8 62

विण्णजणो ॥ विज्ञजनः ॥

आदौ वा ॥१०४॥

Mk II 43

Ho I 229

T I 3 53

अकारयुक्तनस्य णः स्यात्³ ॥ णई नई वा ॥ नदी ॥

1) The prescription of सि for स्प of the word प्रतिस्पदी as given in the example is not sanctioned by other grammarians To this Vararuci has only one analogous sūtra सि च (III 37) which is again doubtful, not being sanctioned by all Mss consulted and collated by Cowell.

2) Found only in S₁. 3) Found only in S

द्विरनादौ प्राग्युक्तोऽरादिः ॥१०५॥

Vr III. ६० Ho II ८९
Pu III. २० T I ४. ८६

पूर्वप्रकृत्यवस्थाया युक्तोऽनादौ वर्तमानो वर्णो रादिवर्जं द्विर्भवति ॥
जुग्गं । दिट्टी ॥ आदौ तु खंभो । खलिअं । अरादियुग् इति किम् ।
तूरं । जीहा । सीहो । माणंसिणी ॥ युग्मम् । दृष्टिः । स्तम्भः । खलितम् ।
तुर्यम् । जिह्वा । सिंहः । मनस्विनी ॥

टीका । दृष्टिरिति । ऋण्यादेरित् (I. 32) इति इः^१ । एस्य ङुः (II 83)
इति ङादेशे दिट्टीति रूपं भविष्यति । स्तम्भः । स्तम्भे चादेरिति (II. 74) सस्य
स्थाने खः ॥ यत्रानादिस्थस्य प्राग्युक्तस्य द्वित्वं न दृश्यते तदप्यस्य विषयः । अन्येऽपि
सशाशब्दाश्च । यथा षण्मुखः संग्रहो निश्चलः णिच्छलो इत्यर्थः^२ ॥

आङ्पूर्वो ज्ञा ॥१०६॥

Mk III 74

आणा । आणत्ती ॥ आज्ञा । आज्ञप्तिः ॥

नभश्चर-हरिश्चन्द्रोरश्चरादौ^३ निपातः ॥१०७॥

RT 1 ६ 1० Ho. II. ८७
Mk III 10 T. 1 ४ 76

णहश्चरो । हरिअंदो^४ । उरश्चरो ॥ नभश्चरः । हरिश्चन्द्रः । उरश्चरः ॥

द्विर्नीडाद्युपान्तो यौवन-वश्च ॥१०८॥

Vr III 52 Ho II 98
Pu III. 21 T. I, 4 93.
RT I 4 1
Mk III 71

णेङुं । जोव्वणं ॥ स्रोतस् व्याहृत ऋजु जानु युवन् स्थूल प्रेम चलित ॥
[सोत्त । वाहत्त । रिङ्जु । जण्णु । जुव्वण । सुल्ल । पेम्म । चलित्त ॥]

सेवादेर्वा ॥१०९॥

Vr III 58 Ho II 99
Pu III 22 T I 4 92
RT I 4 1-2
Mk. III 76

सेवा सेव्वा वा ॥ दैव नख एक शिव तैल भ्रूण हेम निहित मण्डूक
तूष्णीक ॥ [दइव दइव्व । णह णक्ख । एअ एक । सिअ सिव्व । तैल तैल्ल ।
भूण भुण्ण । हेम हेम्म । णिहिअ णिहित्त । मंडुअ मंडुक्क । तुण्हिअ तुण्हिक्क ।]

1) Found in S only. 2) Found in S₁ only 3) P.—श्चन्द्रोरस्तटादौ ।
4) SP हरिअण्णो, and after this P has उरश्चरो and SS₁ have उरअठो ।

दुःसह-दुःसंचर-दुःखितानां संधौ ॥११०॥

Ho II 72
T. I 4 63

दुस्सहो दूसहो वा । दुस्संचरो¹ दूसंचरो वा । दुक्खिओ दूहिओ वा ॥
दुःसहः । दु.संचरः । दुःखितः ॥

दुर्लभादेयुक्त्स्य ॥१११॥

of Ho I 43
T. I. 2 8

दुल्लहो दूलहो ॥ दुर्भग त्रैलोक्य [अश्व²] कर्णिकार दीर्घरात्र [पुष्य³]
अश्रु ईश्वर [श्वश्रू⁴] [मिश्र⁵] विश्वास रश्मि इत्यादि ॥ [दूहग दुग्भज ।
तेलोअ तेल्लोक । आस अस्स । काणिआर कण्णिआर । दीहरत्त दिग्घरत्त ।
पूस पुस्स । अंसु अस्तु । ईसर इस्सर⁶ । सासू सस्तू । मीस मिस्स ।
वीसास विस्सास । रासि रस्सि ।]

टीका । अश्राविति । अश्रादेरादिमध्यगुर्वक्षरपर इति (II.119) अनुस्वारः⁷ ॥

समासे वा ॥११२॥

Vr III 57. Ho II. 97.
Pu IV 10 T I 4 90-91
III. 28

देवथुई देवत्थुई वा ॥ देवस्तुतिः ॥

टीका । देवस्तुतिरिति । स्तादेः तथादिरिति (II. 82) स्तकारस्य स्थाने
त्यकारः⁷ ॥ स्तादेः तथादिरिति तथादेशेनापि यन्नित्य तदपि विकल्पेनात्र भवतीति
वचनार्थं पुनर्वापदमत्रोपन्यस्तम्⁸ ॥

तत्पुरुपादावयुक्त्श्चोत्तरपदादिः ॥११३॥

Pu IV. 11

वहुहलं बहुफल वा ॥ बहुफलम् ॥

टीका । खादिर्ह (II. 11) इति हः⁸ ।

1) P दूसञ्चरो दुस्सञ्चरो etc 2) Emended by me. All have अध्वन् ।
3) Emended by me. All have पुष्प । 4) Emended by me. All have
शत्रु । 5) Emended by me All have मित्र । 6) After this all the
Mss. and P in the foot-note read "व्यवस्थित विभाषया सत्त् इति नित्यम्" ,
7) Found in S only. 8) Found in S₁ only.

दाढादिर्दं द्रादेः ॥११४॥

Vr IV.36 of Ho II.117
Pu IV 84 123,139,174
RT I 5 24
Mk. IV.64

दद्रादेः स्थाने दाढादिर्भवति ॥ दं द्रादाढा । दुहिता धूआ । भ्रूः भूमआ ।
वैदूर्यम् वेरुलीयं । लजाटम् णडालं । उभयम् अद्दुहं । पाश्वर्यम् पास ।
वृहत् वाहु । स्तम्भः लंबो । चिहम् चिष्णं । वधः वद्धो । कवन्धः
कवद्धो । वृहस्पतिः भअप्फई । आलानम् आणालं । भस्म छारं ।
गृहम् घरं ॥

न गृहपतौ ॥११५॥

Vr. IV 32 Ho II 144
Mk IV. 61 T. I 8. 96

गहवई ॥ गृहपतिः ॥

करेणो रणोर्व्यत्ययः स्त्रियाम् ॥११६॥

Vr IV 28 Ho II 116
RT. I 5 9 T I. 4 113
Mk IV 55

कणेरू¹ ॥ करेणुः ॥

गोणादिर्वा गोदावयादिः ॥११७॥

Vr IV 31,33 of Ho. II
RT I 5 9 138
cf Mk IV 64 II 178

गोआवरी गोणा वा ॥ नित्यः णिहेलणो । उत्पलम् फलोद्वं² ।
चूतः माअंदो । शुक्तिः सिष्पी³ । पीतम् पीअणं । विद्युत् विज्जुणा ।
मलिनम् मइलं । सुवर्णम् सुण्णं । अवकाशः ओआसो । अपसारः
ओसारो ॥

डनार्हल्यनुस्वारः ॥११८॥

Vr IV 17 Ho I 80
RT I 5 15 T I 1 47
Mk IV 23

हलि परे डनोः स्थानेऽनुस्वारो भवति ॥ पंती । मंती ॥ पड्क्तिः । मन्त्री ॥

अश्रादेरादिमध्य-गुर्वक्षरपरः ॥११९॥

Vr IV 15 Ho 1 26
Mk IV 20 Vr I 1 42

अंसू अश्रु ॥ वक्रः वंको ॥ श्मश्रू स्पर्श मनस्विनी शुष्क दर्शन
इत्यादि । [मंसू । फंस । माणंसिणी । सुंह । दंसण ।]

1) BCC₁P. कुणेश, SS₁ कणेरू । 2) P. फलोद्वं । 3) P शिष्पी,

लुगन्तो हल् ॥१२०॥

Vr IV 6 Ho I 11
Pu IV 12 T. I I 26
Mk IV. 13

अन्तो हल् लुग् भवति ॥ मरु । अच्छरअणो ॥ मरुत् । अप्सरोगणः ॥
टीका । अप्सरोगणः । ओकारस्य अकारः प्रकृतित्वात् ओकारोऽत्रलुसः ।
एवमन्यदपि बोध्यम्¹ ॥

न निर्दुरोरति ॥१२१॥

Ho I 13-14
T. I 1 26

निरासो । दुरासो ॥

पुनरो नोक्ते ॥१२२॥

RT I 5 4

पुणरुत्तं ॥ क्विद्वावि² ॥ पुणोवि पुणवि पुणरवि वा ॥
टीका । मनःशिलादौ स ओद्वा (II. 146) इति रेफस्य स्थाने ओकारः ।
विसर्गविधौ सकार-रेफयोरैक्यात्³ ॥

मांमादेरनुस्वारो वा ॥१२३॥

Vr IV 16 Ho I 29
Pu III 25 T I. 1 44
RT I 5 15
Mk. IV. 25

मंसं मासं वा । कहं कहं वा ॥ नूनं किंपुनः इदानीं सम्मुख इत्यादि ॥
[णूण णूण । किउण किउणो । दाणीं इदाणीं । समुहं समुहं ।]

स्त्रियामात् ॥१२४॥

Vr IV 7, 9 Ho I. 15
Mk IV 14 T I 1 29

स्त्रीलिङ्गेऽन्तो हल् आकारो भवति । सरिआ ॥ सरित् ॥

न विद्युतः ॥१२५॥

Vr IV 9 Ho I. 15
Mk IV 14

विज्जू ॥ विद्युत् ॥

टीका । विद्युदित्यस्य स्थाने यस्य ज्ज (II. 18) इति ज्जः³ ॥

1) Found in S₁ only. 2) In P it is given as a separate sūtra (no. 126). 3) Found in S only.

समास-पुंलिङ्गयोरकारः ॥१२६॥

वाअकअं । सुवाओ ॥ वाचाकृतम् । सुवाक् ॥

दिक्-शरत्-प्रावृषोऽदन्ताश्च ॥१२७॥

Vr IV 10-11 Ho I 18-19
Pu IV 15 T I 1 85-86
RT I 5 12
Mk IV 27

दिसो । सरदो । पाउसो ॥

टीका । पाउस । पाउस इति प्रकृते पुंसि प्रावृट्-शरन्नसन्ताः (II. 129)
इति पुंस्त्वम् । लुगन्तो हल् (II. 120) इति लोपः । अता सोरिति (III 2)
ओत्वम्¹ ॥

पृष्ठादिर्वा ॥१२८॥

Mk IV. 29

पृष्ठादिः स्त्रियां वा भवति ॥ पुट्टं पुट्टी ॥ अच्चि प्रश्न ॥ [अच्छी
अच्छि । पण्हा पण्हो ।]

टीका । पुट्टमिति । उहत्वादेश्च² (I. 30) ॥

पुंसि प्रावृट्-शरन्नसन्ताः³ ॥१२९॥

Vr IV 18 Ho I 31
Pu IV 18 T I 1. 50
RT I 5 18
Mk IV 27

प्रावृट्-शरन्-नकार-सकारान्ताश्च पुंसि भवन्ति ॥ पाउसो । सरदो ।
कम्मो । जसो ॥ प्रावृट् । शरत् । कर्म । यशः ॥

टीका । नान्त नपु सकं विद्धि पुंलिङ्गेऽपि प्रचक्षते ।

एवं लिङ्गे विपर्यासो ज्ञेयः शब्दान्तरेष्वपि¹ ॥

न शिरो-नभसी ॥१३०॥

Vr IV 18-19 Ho I 32
Pu IV 18 T I 1 49
Mk IV 27

सिरं⁴ । णहं ॥

1) Found in S₁ only 2) Found in S only. 3) ABCC₁ SS₁P—
शरन्नसन्ताः । But it should be corrected as न, which we find in the
vr̥bbi, 4) S सिरि ।

क्नादेस्तूणडादिः ॥१३१॥

Vr IV, 23 Ho II 146
Pu IV 23 T. II 1. 29
RT I 5 22
Mk IV 39

होऊण । गंतूण ॥ भूत्वा । गत्वा ॥

न्तड् शतुः ॥१३२॥

Ho III 180
T II 4 41

होंतो ॥ भवन् ॥

टीका । ङित्वाद्गर्गपञ्चमलोपाभावः । धातुमतोऽडेर्म इति मस्य नः ।
डनोर्हल्यनुस्वारः (II. 118) इत्यस्यानुस्वारः¹ ।

शानस्य वा ॥१३३॥

Vr VII 10 Ho. III 181
T. II. 4 42

वेवंतो वेवमाणो वा ॥ वेपमानः ॥

तृडेरिरः ॥१३४॥

Vr IV. 24 Ho II 145
T II 1 28

गमिरो ॥ गन्ता ॥

ता-त्वयोर्दा-तूणो² ॥१३५॥

Pu IV 28

मूढदा । मूढतूण² ॥ मूढता मूढत्वं वा ॥

मतोरिन्नादिः ॥१३६॥

Vr IV 25 Ho II 159
Pu IV 30 T. II 1 1
RT I 5 21
Mk. IV 46-47

धणइल्लो । णिद्वालू । निद्वाला । उवहारुल्लं³ । पुण्यवंतो । रोसइल्लो⁴ ॥

धनवान् । निद्रालुः निद्रावान् वा । निद्रावती । उपहारवत् । पुण्यवान् ।
रोपवान् ॥

1) Found in S₁ only. 2) ABCC₁P तुण । 3) P.-रुण्णं । 4) P.-इत्तो ।

संधिर्वा प्राप्तः ॥१३७॥

नित्यप्राप्तोऽपि संधिर्वा भवति ॥ ब्रामडसी ब्रासेसी वा । कुसअग्गी
कुसग्गी¹ वा ॥ देवं इमं देवमिमं वा । तिइअं तीअं वा ॥ व्यासऋषिः ।
कुशाम्निः । देवमिमम् । तृतीयम् ॥ कचिन्न स्यादेव² । वालाए ॥ वालायाः ॥

दीर्घो वा सुभगादे- ॥१३८॥

सुहओ सुहवो³वा । विस वीसं वा ॥ वेणुवणं वेणूवणं वा ॥
कचिन्नित्यम्⁴ ॥ सालीवणं । पीलूवणं ॥

Ho I 43.
T I 2. 8

आद्-ईद्-ऊल्-लुप्तव्यञ्जने⁵ ॥१३९॥

आसासो⁶ । वीसासो । ऊसवो ॥ आश्वासः । विश्वासः । उत्सवः ॥
टीका । लुप्त व्यञ्जन यस्य तल्लुप्तव्यञ्जनम्⁷ । आश्वासशब्दस्याद्यूपान्तलवरः
(II. 47) इति वकारलुक् । आदीदूतश्च सयुक्ते (I. 14) इति ह्रस्वे कृते
पुनर्दीर्घः⁸ ॥

दुर्लभादावदुःखितेऽद्वित्वे वा ॥१४०॥

दूलहो⁹ ॥ दुःखिते तु दूहिओ ॥ द्वित्वे तु दुल्लहो दुक्खिओ ॥

विशत्यादौ डादिलुक्¹⁰ ॥१४१॥

Vr I 17
RT I 5 14
Mk IV 5

Ho. I 92

वीसई¹¹ । तीसा¹² ॥ विशतिः । त्रिंशत् ॥

टीका । स्त्रियामात् (II. 124) इति तकारस्य आकारः¹³ ॥ ङ-पदेनात्रानु-
स्वारो गृह्यते । प्रकृतेऽनुस्वारस्थानीयत्वात्¹⁴ ॥

1) P कुसाग्गी । 2) In P this is given as a separate सूत्र (No 142).
3) ABCO₁P. सुहवो वा । 4) In P it is given as a separate sūtra (No 144)
5) P reads अद्-ईद्-ऊल् etc 6) P आसो । 7) Found in S₁ only.
8) Found in S only. 9) P दुलहो दूलहो वा 10) P reads मादिलुक् । 11) B. वीसई
12) P. तीसआ । 13) Found in S only. 14) Found in S₁ only.

स्वस्त्यादेर्व ओद्वा ॥१४२॥

सत्थि सोत्थि वा ॥ सष्णं सोष्णं वा ॥ णअह्लिअं णोह्लिअं वा ॥
स्वस्ति । स्वज्ञम् । नवफलिकम् ॥ क्वचिद् ह्रस्वो वा¹ ॥ णइसोत्तो
णईसोत्तो वा ॥ नदीस्रोतः ॥

तेत्त्रयसः ॥१४३॥

Mk IV 5

Ho I 165
T. I. 8 1

तेरह । तेवीस² ॥ त्रयोदश । त्रयोविंशत् ॥

लुग्³ वा वादेर्यावदादौ ॥१४४॥

Mk IV. 9

जा जाव वा । ता ताव वा । भाणं भाअणं वा । जीअं जीविअं
वा । मूलप्पाडी मूलोप्पाडी वा । चक्काओ चक्कवाओ वा । केणवि केणावि वा ।
इत्यादि ॥ यावत् । तावत् । भाजनम् । जीवितम् । मूलोत्पादी ।
चक्रवाकः । केनापि ॥

उदुम्बरे दोर्नित्यम् ॥१४५॥

RT I 5 11
Mk IV 7

उं वरो ॥ उदुम्बरः ॥

मनःशिलादौ स ओद्वा ॥१४६॥

मणसिला । मणोसिला वा । मणरहो मणोरहो वा । सररुहं
सरोरुहं वा⁴ । पुणपुणो पुणोपुणो वा इत्यादि ॥

[इति हल्-कार्यं निवृत्तम्⁵] ॥

1) In P this is given as a separate sūtra (No. 149). 2) P. तेरीसं,
3) P लुग्वा वादे etc. 4) After this P has पुणपुणो पुणोपुणो वा । 5) Not found
in ABCO₁SS₁P.

तृतीयः परिच्छेदः
सुबन्त-कार्यम्

स्वादेरोदादिः ॥१॥

सुप्रमृतेः स्थाने ओद् आदिर्भवति ॥

अता सोरोत् ॥२॥

Vr V 1 Hc. III. 2
Pu V. 8
RT I 6 2 T. II. 2. 18
Mk. V. 1

वच्छो ॥ वृत्तः ॥

टीका । वृत्त इत्यस्य स्थाने ह्मादेर्वेति (II. 80) चकारस्य छकारः¹ ॥

एतदो वा ॥३॥

Vr VI 19. Hc III 8
RT I 6 8 T. II. 2 14
Mk V. 2

एसो एस वा ॥ एषः ॥

एणष्टा ॥४॥

Vr V. 4 Hc III 6
Pu V 12 T. II. 2. 18, 4
Mk. V 5

अता इत्यनुवर्तते² । रुम्बेण ॥ वृत्तेण ॥

टीका । वृत्तस्य सस्वरो र्वा (II. 45) इति वृस्थाने रः । ष्क-स्क-क्षाणां
क्वः (II 85) ॥³

चहुवचनवत् सर्वत्रैव द्विवचनम् ॥५॥

Vr V. 2 Hc. III. 4
Pu V 1 T II 2. 3
Mk V. 8

एतेन जस्-शसादीनां यथारूपं तथा औ-औतादीनामपि⁴ ॥

जस्-ङ्खोरादता⁵ शस एत् ॥६॥

Vr V 2 Hc III 4
Pu V 10 11
Mk V 3 T II 2 3

वच्छा वच्छे ॥ वृजाः वृजाद्वा वृजान् ॥

1) This tikā is found in S only. 2) This vr̥tti is found in the margin of AC₁. 3) Found in S only. 4) Found in the margin of AC₁. 5) ष-देता ।

भिसोहिं अत एच ॥७॥

Vr. V 5 Ho. III. 7
Pu V 4 9 T. II. 2. 5
RT. I 6 8
Mk V. 6

वच्छेहिं । मालाहिं ॥ वृक्षैः । मालाभिः ॥

दसेदो-दु-हयः प्राग्दीर्घश्च ॥८॥

Vr V 6, 19 Ho. III 8
Pu V 5
Mk. V. 7 T. II 2 6.
15

वच्छादो । अग्गीदु अग्गीहि वा ॥ वृक्षतः । अग्नेः । अग्निः ॥

सर्वनाम्नां न दीर्घो दो-पराणाम् ॥९॥

तदो । जदो । सब्दो ॥ ततः तस्माद् वा । यत. यस्माद् वा । सर्वतः
सर्वस्माद् वा ॥

पुरतोऽग्रतःप्रभृतेश्च ॥१०॥

पुरदो । अग्गदो । पृष्टदो ॥ पुरतः । अग्रतः । पृष्ठतः ॥

भ्यसो हितो सुतो अत^१एदातौ च ॥११॥

Vr V 7 Ho. III. 9.
RT I 6 8
Mk V. 8. T II. 2 6-7.

वच्छेहितो वच्छासु^२तो । साहुहितो साहुसु^३तो ॥ वृक्षाभ्यां वृक्षेभ्यो वा ।
साधुभ्या साधुभ्यो वा ॥

टीका । बहुवचनवदिति (III. 5) वचनात् वृक्षाभ्या वृक्षेभ्यो वा^४ ॥

दसः स्सः ॥१२॥

Vr V. 8 Ho I II. 10
Pu V 14 T. II 2. 10
Mk V 9

विप्पस्स धणं ॥ विप्रस्य धनम् ॥

आमो णः प्राग्दीर्घश्च ॥१३॥

Vr V 4 Ho III 6
Mk V 5 T II. 2 18,4

वच्छाण । अग्गीण ॥ वृक्षाणाम् । अग्नीनाम् ॥

1) S. इत् । 2) S₁. सुन्तो । 3) S. सुन्तो । 4) Found in S₁ only.

सर्वत्र षष्ठीवच्चतुर्थ्याः¹ ॥१४॥

Vr VI 64 Hc. III 191
Pu. V 2 T. II 8. 86

विष्यस्स देहि ॥ विप्राय देहि ॥

डेर्मिः ॥१५॥

Vr V 9 Hc III 11
RT I 6 4 T II. 2 11,16
Mk. V 10

वच्छस्मि । अग्निस्मि ॥ वृक्षे । अग्नी ॥

अतैद्वा ॥१६॥

Pu V. 14-15

वच्छस्मि² वच्छे इमे वा ॥ वृक्षे अस्मिन् ॥

इणः शस्-डसोर्णोः ॥१७॥

Vr V 14 Hc III 18,22,28
Pu V 16 19 T II. 2 8,26-27
Mk V. 17

इण उत्तरयोः शस्-डसोः स्थाने णोर्भवति ॥ अग्निणो । साहुणो ॥ अग्नीन्
अग्नेर्वा । साधून् साधोर्वा ॥

डसः स्सश्च ॥१८॥

Pu V 21

इण उत्तरस्य डसः स्सः स्यात्³ ॥ अग्निस्स । साहुस्स ॥ अग्नेः । साधोः ॥

जस ओरोरिणश्चात् ॥१९॥

Pu V. 17

इण उत्तरस्य जसः स्थाने ओर्भवति । इण उत्तरस्य जसः स्थाने रोर्वा⁴
भवति । इणः स्थानेऽच्च । अग्गओ अग्गरो वा । साहुओ साहुरो वा ॥

णोर्वा ॥२०॥

Vr, V 16 (Comm)
Pu V. 17

अग्निणो । साहुणो ॥ अग्गयः । साधवः ॥

जसो लुगवा सोर्नित्यं भिस्-सुपोरपि दीर्घश्च ॥२१॥

Vr V 18
Pu, V 16

अग्गी अच्छति अच्छइ वा । अग्गीहि । साहुसु ॥ अग्गयः सन्ति
अग्निरस्ति वा । अग्निभिः । साधुषु ॥

1) S and S₂ omit वत् । 2) Not found in S and P 3) This vṛtti is
found in the margin of S. 4) S. रो वा ; S₂ रोर्वा ।

अश्रिवत् सख्यादिष्ठादौ ॥२२॥

Pu. V, 20

सहिणा । पङ्णा¹ ॥ सख्या । पत्या ॥

टीका । अत्र सस्कृतवच्छेष इति संस्कृतातिदेशात् टा स्थाने णा² ॥

स्त्रियामुदोत् शसश्च ॥२३॥

Vr V 19

स्त्रीलिङ्गे जसः स्थाने शसश्च स्थाने³ उद् भवति । ओञ्च ॥ मालाञ्च
मालाओ । णईञ् णईओ ॥ मालाः । नद्यो नदीः ॥

जसो लुग्वा ॥२४॥

Vr V 2

वहू अच्छंति ॥ वध्वः सन्ति ॥

ह्रस्वोऽमि ॥२५॥

Vr V. 21
Pu V 88, 47

अमि परे स्त्रियां दीर्घो ह्रस्वो भवति । मालं । वहुं ॥ मालाम् । वधूम् ॥

टा-ङस्-डीनामिदेददातः ॥२६॥

Vr. V. 20
Pu V 41 42

स्त्रिया टा-ङस्-डीना स्थाने इद् एद् अद् आद् इत्येते आदेशा भवन्ति ॥
णईइ कअं णईए णईअ णईआ वा ॥ ङस्-ङयोरप्येवम् ॥ नद्या कृतम् ॥

टीका । समसख्यत्वाभावात् क्रमोऽत्र नेष्टः⁴ ॥

आदन्ताददिदेतः ॥२७॥

Vr. V 23

मालाअ । मालाइ । मालाए ॥

टीका । क्रमोऽत्रनेष्टः समसख्यत्वात्⁴ ॥

शेरिं प्राग्दीर्घश्च⁵ ॥२८॥

Vr V 26
Pu V 37

नपुंसके जस्-शसादेशस्य⁶ शेः स्थाने इं भवति । प्राग्दीर्घश्च । घणाइं ।
जसाइं । दहीइं⁷ । प्रागनुस्वारो वेत्येके । घणाइं । वणाइं⁷ ॥

1) P. पहिणा । 2) This tikā is found in S₁ only. 3) This स्थाने is found only in S. 4) This tikā is found in S₁ only 5) S₁ omits प्राग्दीर्घश्च, and adds it in the vrtti; but S omits प्राग्दीर्घश्च in the vrtti. 6) SS₁ शसोः । 7) S omits this example

स्वमोऽनुस्वारः ॥२६॥

Vr V 30 Hc III 25
Pu. V. 36 T. II 2. 30

दहिं । महुं ॥ दधि । मधु ॥

ऋदारः स्वादौ ॥३०॥

Vr V 31 Hc III 45
Pu V 24 T II 2. 49
Mk V 38

स्वादौ परे ऋद् आरो भवति । भत्तारो । कत्तारो ॥ भर्ता । कर्ता ॥

पित्रादेररः ॥३१॥

Vr V 34 Hc III 47
Pu V 25-26 T II 2 51
Mk V 39

पिअरं । पिअरेण ॥ पितरम् । पित्रा ॥

आ वा सौ ॥३२॥

Vr V 35
Pu. V 26

पिअरो पिआ वा ॥ पिता ॥

मातुः स्वादौ नित्यम् ॥३३॥

Vr V 32 Hc III 46
Pu. V 34 T II 2 50
Mk V 42

माआ । माअं । माआइ ॥ माता । मातरम् । मात्रा ॥

जस्-शस्-टा-डस्भिरूद्वा ॥३४॥

Vr V 33
Pu. V 27

भत्तू अच्छंति । भत्तू रक्खइ । भत्तू कअं । भत्तू धण ॥ भर्त्तारः सन्ति ।
भत्तून् रक्षत । भर्त्ता कृतम् । भत्तुं धनम् ॥

टीका । भर्त्त-शब्दस्य ऋकारस्य स्थाने आरे कृते पश्चाद् अदन्तत्वाद् अता
सोरिति (III 2)¹ ॥

राज्ञो वा जसामोर्णोणं प्राग्-दीर्घश्च² ॥३५॥

Vr. V 36-37 Hc III 49-50
Pu V 33 T II 2. 53-55

राज्ञ उत्तरयोर्जसामोः स्थाने यथाक्रमं णोणं इत्येतौ वा भवतः । प्राग्-
दीर्घश्च ॥ राआ राआणो वा । राआण राआणं वा । राजानः । राजानम् ।

सौ च दीर्घः³ ॥३६॥

Vr III 36

राआ ॥ राजा ॥

1) This tīkā is found in S₁ only. 2) S and S₁ omit प्राग् । 3) S₁
has further च after दीर्घः ।

संबुद्धावनुस्वारो वा ॥३७॥

हे राआ हे राअं वा । णं वान्यतोऽपीत्येके । वल्लरीणं मुहं वल्लरीणां मुहं ॥ वल्लरीणां मुखम् ॥

शस्-डसि-डसामदिच्च¹ ॥३८॥

Pu V 35

राज्ञः शस्-डसि-डसा स्थाने णोर्भवति । अकारश्चेद्वा ॥ राइणो पेक्ख । राइणो गेण्हदि । राइणो धणं ॥ राज्ञः प्रेक्षस्व । राज्ञो गृह्णाति । राज्ञो धनम् ॥ पक्षान्तरेऽल्लुक् द्विर्णोश्च वा² ॥ राइणो³ राअणो रण्णो वा ॥

टा णा ण्णा वा ॥३९॥

Vr V 41
Pu V 34
Mk. V. 46

राणा राइणा वा । रण्णा राइण्णा⁴ वा ॥ राज्ञा ॥

आत्मादेरप्पणादिश्च⁵ ॥४०॥

Vr V 45
Pu. V 32
Mk V 58

आत्मन्-ब्रह्मन्-युवन्शब्दानां स्थाने अप्पण⁶ बम्हणजुव्वणा वा भवन्ति । अप्पणो⁷ अप्पणेण । पक्षान्तरे इद्⁸ द्वित्वाल्लुग्वर्जं राजवत् । अप्पा । अप्पणा । अप्पणो धणं । आसि⁹ । अप्पणो अप्पाणं ॥ आत्मा । आत्मना । आत्मनः धनम् । आत्मानम् ॥

डेः स्सिं-स्सि-त्थाः सर्वनाम्नः ॥४१॥

Pu V. 51

सर्वनाम्नो ङीत्यस्य स्थाने स्सिं स्सि तथा भवन्ति । तस्सि तस्सि तत्थ ॥ तस्मिन् ॥

हिं वा किं-यत्-तदाम् ॥४२॥

Pu V 55

किं-यत्-तदां ङीत्यस्य स्थाने हिं वा भवति । कर्हि कस्सिं । जर्हि¹⁰ जस्सिं । तर्हि तस्सिं ॥ कस्मिन् । यस्मिन् । तस्मिन् ॥

1) This sūtra and its vṛtti with examples are not found in S and S₁. 2) In P it is given as a separate sūtra (No 39). 3) Not found in P. 4) P has राइण्णा रण्णा वा । 5) S reads—राप्पणादिश्च । 6) S. अप्पाण । 7) S. अप्पणो । 8) S omits इद् । 9) S omits from आसि to अप्पाण । 10) S omits from जर्हि to तस्मिन् ।

आहे¹ हिआ च काले ॥४३॥

Vr. VI 8
Pu V 56
RT I 6 16
Mk. V. 62

काहे कहिआ वा । कहिं कस्सिं च ॥ कदा कस्मिन् काले ॥

स्त्रियामीच्च डसः स्सा से ॥४४॥

Vr VI 6 Hc III 64
RT I 6 16 T. II 2 68
Mk V 60

खील्लिङ्गे किं-यत्तदां डसः स्थाने स्सा से इत्येतौ भवतः । अदीच्च ॥

आ च [दार्थे²] ॥४५॥

Pu V 56
Mk V 62

किस्सा कीसे । पत्तान्तरे कीड कीए कीअ कीआ ॥ कस्याः ॥

टीका । किस्सा इत्यत्र आदीदृतश्च सयुक्ते (I 14) ह्रस्वः । कीआ । एत-
न्नियमार्थं टा-डस्-डीनामिदेवदातः (III 26) इत्यनेन सामान्ये प्राप्ते आद्येव
विधीयते [दार्थे³] गम्ये तेनातिवैलायाः कस्या इत्यर्थे कीआ⁴ ॥

अस्त्रियामासो वा ॥४६॥

Pu. V 57

कस्स कासो वा ॥

तदो डसा त्रिपु वा से ॥४७॥

Pu V 61, 68

तिस्सा तस्स । से वा ॥ तस्याः तम्य ॥

त्तो दो डसेश्च ॥४८॥

किं-यत्तदा डसेः स्थाने त्तो दो इत्येतौ भवतः । कत्तो कदो ॥

1) P reads अहे etc 2) ABCO₁ SS₁ P. दार्थ्ये । The word दार्थ्ये, it seems to us, is a corrupt form of दार्थ, and hence it has been emended by me as दार्थे which also goes at par with the previous sūtra आहे हिआ च काले (III 43). Here दार्थे stands for कालार्थ suffix दा+अर्थ. It is to be noted that the tīkā has not even explained the word, on the contrary, it has stated only दार्थ्ये गम्ये etc Hence the tīkā has also been emended. 3) Ms. has दार्थ्ये; emended by me. 4) This tīkā is found in S only.

तच्छब्दस्य दो तो¹ वा ॥४६॥

ततो तदो तदतो² वा ॥

एतदस्तो-दो-दु-हयः ॥५०॥

तो-दो-त्येषु तलोपश्च³ ॥५१॥

Pu V 70

एतो एदो एदादु एदाहि एत्थ ॥ एतस्मात् । एतस्मिन् ॥

टीका । एत्थ । डेः स्विस्विस्थाः (III 41) इति त्थः⁴ ॥

इदमेतदोष्णामोरिणा एसिं ॥५२॥

Vr III 14-15
Pu V 67

इदमेतदोः किं-यत्तदां च टा आम् इत्येतयोः स्थाने इणा एसि इत्येतौ वा भवतः । इमेण इमिणा इमेसिं⁵ वा । एदेण एदिणा एदेसिं⁵ वा । केण किणा केसिं⁵ वा । इमाण इमिणा इमेसि वा । एदाण एदिणा एदेसि वा । काण किणा केसि वा ॥ अनेन । एतेन । केन । एषाम् । एतेषाम् । केषाम् ॥

टीका । आमो णः प्राग्दीर्घश्च (III. 13) इत्यामः स्थाने णः पूर्वस्य दीर्घः । इमाण । एते यथाक्रमेण टा स्थाने इण आमः स्थाने एसिं । इदमादेरल्लुक् च (III. 53) इत्यकारः ॥⁴

इदमादेरल्लुक् च ॥५३॥

Pu V 69

एदो एदाहि इमा⁶ ॥

इदम इमः ॥५४॥

Vr VI 14 Hc III 72
Pu V 64
RT I 6 18 T. II 2 76
Mk V 70

खादौ परे इदमः स्थाने इमो भवति । इमे अच्छइ ॥ अस्मिन्नस्ति ॥

1) P has ओः । 2) P has तदओ । 3) In P this (no 51) is included in the above sūtra 4) Found only in S. 5) S omits this 6) In P these examples are given as if forming one separate sūtra (no. 54). In Pdo P has एतद ।

स्स-स्सिमोरद्वा ॥५५॥

Vr VI 15 Hc III 74
T II 2 78

अस्स इमस्स वा । अस्सि इमस्सि वा¹ ॥

स्वम्भ्यामिणमादि² क्लीवे ॥५६॥

Vr VI 18
Pu V 67, 71

इणं धण । इणमो इमं वा ॥ त्य³-प्रयोगाभावः ॥ इदम् ॥

अदसो दो सुः सुना अहो वा ॥५७॥

Vr VI 23-24

स्वादौ परे अदसो दकारो मुर्भवति । सुणा सह अहो वा ॥ अमू अच्छइ
अहो वा । अमुणो अमूहि ॥ असौ । अमी । अमीभिः ।

युष्मदस्मदोस्तं-हमादी ॥५८॥

संस्कृतानुसारात् सुपा सह युष्मदस्मदोः⁴ स्थाने तं-हमादी भवतः ॥

युष्मदस्तं-तुमं सुना ॥ ॥५९॥

Vr VI 26 Hc. III 90
P V 78
RT I 6 24 T II, 3. 1
Mk V 81

तं होसि तुमं वा ॥

तुं चामा ॥६०॥

Vr VI 27 Hc III. 92
Mk V 82 T II. 3 2

तुं पुच्छामि तं तुमं वा ॥ त्वां पृच्छामि ॥

तुज्जे तुम्हे जसा ॥६१॥

Vr VI 28 Hc III 91
Pu V 74
Mk V 88 T II 3. 3

तुज्जे भणह तुम्हे वा ॥ यूयं भणथ ॥

शसा वोश्च ॥६२॥

Vr VI 29 Hc III 93
Mk V 84 T II 3 4

पुच्छामि वो तुज्जे तुम्हे वा ॥ युष्मान् पृच्छामि ॥

टा-डिभ्यां तइ तए तुमए डिना तुमम्मि⁵ च ॥६३॥

Vr VI 80-83 Hc III 94
Mk V 85, 94 T. II. 3. 5

तइ कअं । तइ ठिअं तुमम्मि⁵ वा ॥ त्वया कृतम् । त्वयि स्थितम् ॥

1) अस्सि इमस्सि वा are not found in S 2) S has आदिश्च । 3) P. त्ये etc.
4) The subsequent folios of the manuscript S₁ are lost after this (i. e.
after वस्म) । 5) P तुमस्मि ।

डसा तुमो-तुइ-तुज्भ-तुम्ह-तुब्भाः ॥६४॥

Vr VI 81-82 Ho III 99
RT I 6 27 T II 8 12
Mk V 91

तुमो धणं ॥ तव धनम् ॥

ते दे च टा-डसभ्याम् ॥६५॥

Vr VI. 30 88 Ho, III 94
Mk V 85, 92 T II. 8 5

ते कअं । दे^१ धणं ॥ त्वया कृतम् । तव धनम् ॥

टया तुमाइ च ॥६६॥

Vr VI 80-83 Ho III 94
Mk VI 85 T. II. 3. 5

तुमाइ कअं ॥ त्वया कृतम् ॥

तुम्हेहिं तुब्भेहिं भिसा ॥६७॥

Vr VI 84 Ho III, 95
Mk. V 89 T. II 8, 10

तुम्हेहिं कअं तुब्भेहिं वा ॥ युष्माभिः कृतम् ॥

डसिना तत्तो-तइत्तो तमाडु^२-तुमाडु-तुमाहि ॥६८॥

Vr VI 85
Mk V 88

तत्तो पडिओ ॥ त्वत् पतितः ॥

भ्यसा तुब्भाहिंतो तुब्भासुंतो ॥६९॥

Vr. VI 36
Mk V. 89

तुब्भाहिंतो पडिओ ॥ युष्मत् पतितः ॥

वो तुज्भाणं तुम्हाणमामा ॥७०॥

Vr VI 87 Ho III. 100
T II 8.18
Mk. V 98

धणं वो ॥ युष्माक धनम् ॥

सुपा तुज्भेसुं तुम्हेसुं ॥७१॥

Vr. VI 89 Ho III 108
T II 8 9
Mk V 95

तुज्भेसुं तुम्हेसु ठिअं^३ ॥ युष्मासु स्थितम् ॥

सुनास्मदो हं अहं अहअं अम्हि ॥७२॥

Vr VI 40-41 Ho III 105
Pu V 75 T II 8 15
Mk V 97

हं पुच्छामि ॥ अहं पृच्छामि ॥

अमा अम्मि^४ अहम्मि^४ ॥७३॥

Vr VI 41-42 Ho III 107
T II 8 19
Mk. V 98

अम्मि^५ पुच्छ ॥ मां पृच्छ ॥

1) P. ते, S has only दे । 2) Only S has तमाडु । 3) P. द्विअ 4) APS
अस्मि असम्मि । 5) AP. अस्मि ।

अम्हे जसा ॥७४॥

Vr. VI 48 Hc III 106
T.II. 8 16,17
Mk. V 101

अम्हे जाणिमो ॥ वयं जानीमः ॥

शसा अम्हेणो च ॥७५॥

Vr VI 49 Hc III 108
T II 8, 17-18

अम्हे पृच्छ अम्हेणो वा ॥ अस्मान् पृच्छ ॥

टया मे मइ मए ॥७६॥

Vr VI. 45-46 Hc. III. 109
T II 9 20
Mk V. 103

मे कअं ॥ मया कृतम् ॥

अम्हेहिं भिसा ॥७७॥

Vr. VI 47 Hc. III. 110
Mk. V. 105

अम्हेहिं कअं ॥ अस्माभिः कृतम् ॥

डसिना मत्तो-मइत्तो-ममादो-ममादु-ममाहि ॥७८॥

मत्तो पडिओ ॥ मत् पतितः ॥

Mk. V. 106

भ्यसा अम्हाहिंतो अम्हासुंतो ॥७९॥

Vr VI. 49 Hc III 112
Mk V 107

अम्हाहिंतो पडिओ ॥ अस्मत् पतितः ॥

मे-मम-मह-मज्झा डसा ॥८०॥

Vr VI 48 Hc III. 111
Mk. V. 109

धणं मे ॥ धनं मम ॥

आमा मज्झाणं अम्हो अम्ह अम्हाणो ॥८१॥

मज्झाणं धणं ॥ अस्माकं धनम् ॥

Vr VI 51 Hc III. 114
Mk. V 110

डिना ममम्मि¹-मइ-मए ॥८२॥

Vr III 52 Hc III 116
Mk V 111

ममम्मि¹ ठिअं² ॥ मयि स्थितम् ॥

सुपा अम्हेसुं ॥८३॥

Vr VI 53 Hc. III 117
Mk V 112

अम्हेसुं वसइ ॥ अस्मासु वसति ॥

लुक् प्रथमा-द्वितीययोः ॥१८॥

प्रथमा-द्वितीययोर्लुग् भवति । णर गच्छइ महिला पुच्छइ^१ ॥ नरो
गच्छति । महिला पृच्छति ॥

अता स्वमोरुद्रा ॥१९॥

Pu. XVII 41

अता सह स्वमोरुद्रा भवति । णरु वहइ । धणु पेच्छइ ॥ नरो वहति ।
धनें पश्यति ॥

पुंस्योच्च ॥२०॥

गदो मेही ॥

एं टा ॥२१॥

Pu XVII 47

अता सह टा^२ एं भवति ॥ दडण्ण दइएं वा ॥

अनुस्वारश्चेणः ॥२२॥

Pu XVII 47

इण उत्तरपटा एं भवति । अनुस्वारश्च ॥ वइएं वइं वा । महुएं महुं वा^३ ।
वारिणा मधुना । वारिवाचको वइ शब्द^४ ॥

पुंसि णा वा ॥२३॥

अग्गिएं^५ अग्गि अग्गिणा वा ॥

हिं सप्तम्याः ॥२४॥

सप्तम्याः स्थाने हिं भवति ॥ अग्गिहिं महुहि ॥ अग्गी मधुनि ॥

हे रिदेतौ^६ चात्ता^७ ॥२५॥

घरहिं घरि घरे वा । सुरहिं सुरि सुरे वा ॥

1) B. पुच्छति । 2) Not found in B 3) B. मुहुत्तम्, मुहनम् मुहुं वा । 4) Not
5) B. अग्गिम् । 6) B. दिरित्तौ, C₁ नेरिदेतौ । 7) B. चेतौ ।

किमः किंपादिः ॥१३॥

Pu XVII. 25

किंप भणइ । किंव¹ कहेइ² । किम कहेइ³ । किम कह । कहि⁴ कुप्यति⁵ ॥
किं भणति । किं कुप्यति ॥

गाहुण्यादिर्गाथादेरन्पादौ⁶ ॥१४॥

गाहुली विहती⁷ । खेदे⁸ हिअडा फुट्ट दइउ तुन्म ॥ गाथा वृहती । हे
हृदय, स्फुट दैवं तव ॥

ऋद्-लृत्तोरयुक्ता नाद्योरधःस्थयोरद् वा ॥१५॥

सुकृतं सुकृअं सुकअं⁹ वा । कृप्तं कृतं कत्तं वा ॥

दीर्घादिः सम्बुद्धौ ॥१६॥

सम्बुद्धौ यथासंभवं दीर्घादिर्भवति ॥ ढोला हिअडा ॥ हे प्रिय हृदय ॥
कचिद् ह्रस्वः [लिङ्गस्य¹⁰] ॥ पुत्ति । कचिदेत्वम्¹¹ ॥ हले भग्गे । हे भाग्य ॥

जसो हो ॥१७॥

सम्बुद्धौ जसः स्थाने हो भवति ॥ अग्गिहो । महिलाहो ॥ हे अग्रयः । हे
महिलाः ॥

1) L. किर । Not found in B. 2) L. काहइ । Not found in B. 3) Not found in BL 4) Not found in L 5) L. कुपादि । 6) L. गाहुण्यादिर्यथादेरन्पादौ । For the discussion of this sūtra, vide § 26 7) P वृहति 8) In P खेदे is given as a separate sūtra (No 15) 9) L. सुकृतम् सुकृतम् । 10) ABCO₂ PL. कचिद् ह्रस्व ॥ लिङ्गस्य पुत्ति ॥ In P it is given as a separate sūtra No18. 11) In P it is given as a separate sūtra No 19.

इवस्य¹ ज्जेव्व²-जण्यादिः ॥६॥

Pu XVII 26

णरु³ ज्जेव्व⁴ जणि⁵ वा⁶ ॥

नूनं⁷ णड णडा णावड⁷ ॥७॥

Pu XVII. 26

एहादिरेतदस्त्रिसम ॥८॥

Pu. XVII. 60

एह णारी⁸ णरु धणु वा ॥ एहो एहे वा ॥ एपा नारी एप नरः
एतद् धनम् । एते नार्यो, एतौ नरौ एते धने । एता नार्यः एते नराः एतानि
धनानि । एकवचनादिभेदेन एते त्रय आदेशाः⁹ ॥

जेह्यादिर्यादृशादेः स्श्यादौ ॥९॥

जेही णारी जेहे णरु जेहु धणु ॥ तादृक् तेही । कीदृक् केही । ईदृक्
णही ॥

इदम इमु नपुंसके ॥१०॥

Pu XVII 57-58

इमु धणु ॥

कयं केमु-किमौ ॥११॥

केमु कहेइ । किम कहेइ ॥ कथं कथयति ॥

जिम-तिमादिर्यथा-तथादेः ॥१२॥

जिम वम्हण तिम लट्ट¹⁰ ॥ जिम तिम, जेम तेम । जिध तिध । जधा
तथा ॥ यथा ब्राह्मणस्तथा लब्धः ॥

1) B इवस्य, 2) B. जेव्व । 3) B. णरु 4) B जेव्व । P. ज्जेव्व ।
5) जाणु 6) Not found in B and L. 7) L. णावड । 8) P. नारी,
9) Found in A only 10) A and C₁ P णद ।

किमः किंपादिः ॥१३॥

Pa. XVII 25

किंप भणइ । किंव¹ कहेइ² । किम कहेइ³ । किम कह । कहि⁴ कुप्यति⁵ ॥
किं भणति । किं कुप्यति ॥

गाहुल्यादिर्गाथादेरल्पादौ⁶ ॥१४॥

गाहुली विहती⁷ । खेदे⁸ हिअडा फुट्ट दइउ तुव्भ ॥ गाथा वृहती । हे
हृदय, स्फुट्ट देवं तव ॥

ऋद्-लृत्तोरयुक्ता नाद्योरधःस्थयोरद् वा ॥१५॥

सुकृतं सुकृतं सुकृतं⁹ वा । कृप्तं कृतं कृतं वा ॥

दीर्घादिः सम्बुद्धौ ॥१६॥

सम्बुद्धौ यथासभवं दीर्घादिर्भवति ॥ ढोला हिअडा ॥ हे प्रिय हृदय ॥
कचिद् ह्रस्वः [लिङ्गस्य¹⁰] ॥ पुत्ति । कचिदेत्वम्¹¹ ॥ हले भग्गे । हे भाग्य ॥

जसो हो ॥१७॥

सम्बुद्धौ जसः स्थाने हो भवति ॥ अगिगहो । महिलाहो ॥ हे अग्रयः । हे
महिलाः ॥

1) L किर । Not found in B. 2) L काहह । Not found in B. 3) Not found in BL 4) Not found in L 5) L. कुपादि । 6) L. गाहुल्यादिर्गाथादेरल्पादौ । For the discussion of this sūtra, vide § 26. 7) P वृहति 8) In P खेदे is given as a separate sūtra (No. 15) 9) L. सुकृतम् सुकृतम् । 10) ABCO₁ PL. कचिद् ह्रस्व ॥ लिङ्गस्य पुत्ति ॥ In P it is given as a separate sūtra No. 18. 11) In P it is given as a separate sūtra No 19.

सि-म्हस्तेः सिङ्-मिङ्भ्याम् ॥८॥

Vr VII. 6-7 Ho III 146-147
T. II. 4 8-9

सिङ्-मिङ्भ्यां सह अस्तेः स्थाने सि ङ्हि इत्येतौ भवतः ॥ जइ सि ।
गओम्हि ॥

उत्तम-बहूनां म्होम्हौ ॥९॥

आगअम्हो आगअम्ह वा ॥

अच्छोऽन्यत्र ॥१०॥

अच्छइ अच्छंति । अच्छह अच्छत्थ वा ॥

भूत-विहितैकवचनेनासिः ॥११॥

Vr VII 25 Ho III 164
Mk. VI 15 T II 4 24

आसि राआ तं वा हं वा ॥

टीका । आसीद् राजेति प्राकृते सौ च वेति दीर्घः¹ ॥

यक ईअ-इज्जौ ॥१२॥

Vr VII 8 Ho III. 160
Pu VI 33 T II 4 91
Mk VI 10

यकः स्थाने ईअ- इज्ज इत्येतौ आदेशो भवतः ॥ सहीअइ सहिज्जइ वा ॥

गमाद्यन्तो यका द्विर्वा ॥१३॥

Vr VI 9

गम्मइ । भण्णइ ॥ गमीअइ गमिज्जइ वा ॥

स्थादेराल्लुक् ॥१४॥

ठीअइ । ठिज्जइ² ॥ स्थीयते ॥

लुडादौ हिङ् ॥१५॥

Vr VII, 12 Ho III 166
T II 4 25

लुट्-लुट्-लुङ्-लु परेषु धातोरुत्तरे हिङ् भवति ॥ होहिइ होहिंति³ होहित्थ ॥

स्सा-हा चोत्तमे ॥१६॥

Vr VII 13 Ho, III 167
Mk VI 24, T II 4 26
26

लुडादिषूत्तमे पुरुषे परे स्सा हा हिङ् च भवति ॥ होस्सामि होहामि
होहिमि ।

1) Found in S only. 2) P ठीज्जइ । 3) S omits this.

मिडा सह स्सं हिस्सं वा ॥१७॥

Vr VII. 14 Hc. III. 169
T. II 4. 83

होस्स होहिस्स वा ॥

मो-मु-मेपु¹ हि-स्सा हित्था वा ॥१८॥

Vr. VII 15 Hc III 168
RT. I 7 6 T II 4. 27

होस्सामो होहामो होहिमो² । होहिस्सामो होहित्थामो होहिस्सा होहित्था ॥

मो-मु-मैवेत्येके³ ॥

क्रादेः काहमादिर्मिडा ॥१९॥

Vr VII 16 Hc III 170 171
Pu VI 18-20 T II 4 28, 82
RT I 7 7-8
Mk V-29

लुडादौ परे मिडा सह क्वादेः स्थाने काहमादिर्भवति ॥ काहं । दा दाहं ।
वच् वोच्छं । श्रु सोच्छं । गम्ल गच्छं । रुद् रोच्छं । मुच्ल मोच्छं ।
विद्⁴ विच्छ ॥

वच्छयादिर्वचादेर्हेलुग् वा ॥२०॥

Op Vr. VII 17 Hc III. 17
Pu VI 18-19 T II. 4. 28
RT I. 7. 7-8

लुडादौ परे वचादेः स्थाने वच्छयादिर्भवति ॥ तत्र हेलुग् वा भवति ॥
वच्छिहिइ वच्छिइ वा । वच्छिहित्ति वच्छित्ति वा । सोच्छिइ । गच्छिइ ।
रुच्छिइ । मोच्छिइ⁵ । विच्छिइ ॥

लुग् वा मिडश्च ॥२१॥

वच्छिहिमि वच्छिमि वच्छि वा ॥

लुडादेरीअः ॥२२॥

Vr VII. 28

लड्-लुड्-लिट्ठां स्थाने ईओ भवति ॥ हसीअ ॥

ऋतो डीअः कृञ्-वर्जम् ॥२३॥

मरीअ । कृञ्स्तु काहीअ ॥

1) पु is not found in S. 2) Found only in S. 3) P includes this in the
sūtra No. 18. 4) SP. विश् विच्छम् ॥ 5) P. मोच्छिइ ।

अजन्ताद् हीअः ॥२४॥

अजन्ताद्धातोरुत्तरस्य लडादेः स्थाने हीअ इत्ययमादेशो भवति ॥ होहीअ ॥

नानेकाचः ॥२५॥

Vr VII 22

दलिहाईअ ॥

उ स्स [स्स¹] लिङ्-लोटोरेकत्वे ॥२६॥

प्रथमपुरुषादेरेकत्वे लिङ्-लोटोः स्थाने यथाक्रमम् उ स्स [स्स¹] इत्येते भवन्ति ॥ हसउ । हसस्स । हसस्सं ॥

स्सस्याद् वा ॥२७॥

हस । वह । भिंद ॥

न्तु-ह-मो बहुषु ॥२८॥

Vr. VII 19

बहुषु लिङ्-लोटोः स्थाने यथाक्रमं न्तु ह मो इत्येते भवन्ति ॥ होंतु ।

होह । होमो ॥

ज्ज-ज्जा वाजन्ताल्लडादौ ॥२९॥

लट्-लड्-लुङ्-लिट्-लिङ्-लोट्-लुङादौ परेऽजन्ताद् धातोरुत्तरे ज्ज-ज्जा इत्येतौ वा भवतः ॥ लट् । होइ होज्जइ होज्जाइ वा ॥ लड् लुङ् लिट् । होहीअ होईअ होज्जईअ होज्जाईअ वा । लिङ् लोट् । होउ होज्जउ होज्जाउ वा ॥ लुट् लृट् लृङ् । होहिइ होज्जहिइ होज्जाहिइ वा ॥

लड्-लुङ्-लिट् भिर्वा ॥३०॥

होइ होहीअ होज्ज होज्जा वा ॥

नानेकाचः ॥३१॥

I

दलिहाइ ॥

ऋद्-उद्भ्रलभ्यः शङ् लडादौ ॥३२॥

लद्-लोद्-लङ्-लिङ्सु परेषु ऋदन्तोदन्त-हलन्तोभ्यो धातुभ्य उत्तरे
शङ् भवति ॥ मरड । रवड । देवड् ॥ कचित् शः^१ ॥ पुरड् । फुरड् ॥

दादेरजेत् ॥३३॥

लडादौ परे दादेरजेद् भवति ॥
देड् । धेहि ॥

इदन्तस्य णोष्णः ॥३४॥

एष्णड् । कारेष्णड् ॥

अङ्खुडादौ ॥३५॥

दङ्खिड् ॥

अदेङ् वा ॥३६॥

लडादौ परे अकार एङ् वा भवति ॥ हसङ् हसेङ् वा । चअङ् चएङ् वा ॥

हाविङ् ऋद्भ्रलभ्याम् ॥३७॥

हौ परे ऋतो हलश्चोत्तरे इङ् भवति ॥ एङ् वा ॥ मरिङ् मरेङ्
वा । पडिङ् पडेङ् वा ॥

सेङ् ऋद्भ्यां तु^१-तव्य^२-क्वासु ॥३८॥

Vr VII 38

हसिङ् हसेङ् वा ॥ हसिअव्वं हसेअव्वं वा ॥ हसिऊण^३ हसेऊण^३ वा ॥
मरिङ् मरेङ् वा ॥

प्रायेणेङ् ऋतः क्ते ॥३९॥

धरिओ । ओसरिओ ॥ कचिन्न स्यात्^४ । अमअ^५ कअं ॥

1) In P this is given as a separate सूत्र (No 33) 2) P. तु^१ तव्यम् ।
3) P-तृण । 4) In P this is given as a separate sutra (no. 41).

बृहत्तमे ॥४०॥

बहु-वचने उत्तमे परे इड् भवति वा ॥ हसिमो हसामो वा ॥

मिडघाद् दीर्घो वा ॥४१॥

Fr. VII 26-27

हसामि हसमि वा ॥

णिडश्चा[वि]^१एड् वा ॥४२॥

णिडः स्थाने आवे भवति ॥ एड् वा ॥ कारावेइ कारेइ वा ॥

आ^२विर्वा क्त.भावकर्मसु ॥४३॥

Fr VII 28

कारिओ काराविओ^३ वा । कारिज्जि काराविज्जि^४ वा ॥

[अथ घात्वादेशः]

जल्पादेर्ज^५पादिः^६ ॥४४॥

Fr VIII 24 Ho IV 2
T. III 1 69

जल्पादेर्घातोः स्थाने जंपादिर्भवति ॥ जपइ ॥ (१) धूर्ण धोण ॥

(२) त्वरा तुवर ॥ (३) गुद गोण्ण ॥ (४) ढुड् दुम्म^६ ॥ (५) पाटि

फाल^७ ॥ (६) ज्रमि जंभाअ जिंभाअ^८ ॥ (७) वृप् थिप्प थेप्प ॥ (८)

घट गढ ॥ (९) सन्तु ओस^९ ॥ (१०) निपद गुमज्ज^९ ॥ (११) आड् र्म्

आढव^९ ॥ (१२) उत्-शल् उत्थल^९ (१३) पिवति घोट्ट^९ ॥ (१४)

ग्रस घिस^९ ॥ (१५) चिक् चिण ॥ (१६) च्चि जिज्ज^{१०} ॥ (१७) च्चिप्

विज्ज ॥ (१८) भिद् भिंद ॥ (१९) छिद् छिंद^{११} ॥ (२०) कथ कड्ड ॥

(२१) वृधु वुड्ड^{१२} ॥ (२२) हन् हम्म^{१३} ॥ (२३) व्रज वच्च ॥ (२४)

नृत्ति^{१४} णच्च ॥ (२५) वुध् वुज्ज^{१५} ॥ (२६) युध् जुज्ज ॥ (२७) प्रच्छ्

पुच्छ ॥ (२८) शद्ल् सड्ड^{१६} ॥ (२९) पल्ल पड ॥ (३०) पठ् पड^{१७} ॥

1) P. आरे । 2) P. वारिर । 3) P कारारिओ । 4) P. कारारिज्जइ ।
5) V reads जम्पादिर्जल्पादे । 6) P दुए दूम । 7) P फाल and काल । 8) Not
found in DV 9) P. घस । 10) D. जिज्ज । P. फिज्ज । 11) DV. छिय ॥
12) DV. वद्ध ॥ 13) P. हम्म हल्ल ॥ 14) DV. नृती । 15) P. वुज्ज ॥ 16) P सड्ड ॥
17) After this P has तच्च , वप्प वच्छ , but D gives them after the sūtra
No. 46.

(३१) तच्च वप्प वच्छ । (३२) तसु तम्म^१ । (३३) खिद्द विसूर (३४) क्रुध्
 कुज्ज्म ॥ (३५) कन्द जूर^२ ॥ (३६) त्रस् वज्ज ॥ (३७) भुज^३ विअल ॥ (३८) चर्च
 चव्व ॥ (३९) चर्च चच्च^४ ॥ (४०) श्रत्-पूर्वधा सदद^५ ॥ (४१) उत्
 पूर्वध्मा वद्धूम^६ ॥ (४२) अवपूर्वगाह् ओवाड ॥ (४३) अवपूर्वकास्
 ओवास ॥ (४४) निर्माड् निम्माण ॥ (४५) वद्विज वव्वेज^७ ॥ (४६) मृद्
 मल्ल^८ ॥ (४७) परि-मृज् परिसइल ॥

ज्ञो जाण-आणौ^९ ॥४५॥

Vr. VIII 23 Hc IV 7
 RT. I. 8 6 T II. 4. 130
 Mk VII 18

जाणइ आणइ वा ॥

मीयो भा-वीहौ ॥४६॥

Hc. IV. 53,
 Vr. VIII 19 238
 Pa VII 16
 RT. I. 8 7 T II. 4 136,
 Mk. VII, 29-30 71

भाइ वीहइ ॥

स्मरतेभर^{१०}-सुमरौ ॥४७॥

Vr VIII 18 Hc IV 74
 RT I 8 3 T III 1. 12
 Mk VII 14

भरइ^{११} सुमरइ वा ॥

कृपः खिप्पः ॥४८॥

खिप्पइ ॥

मसजो बुद्ध^{१२} खुप्पौ ॥४९॥

Vr VIII. 68
 RT. I. 8 23 Hc IV 101
 Mk VII. 98 T III. 1. 45

बुद्ध^{१२} खुप्पइ ॥

1) P. तम्म तह्म । 2) VP. व्वर, but not found in D. 3) P. ओजो,
 D. भुजो । 4) P. चप्प । 5) D. सदद । 6) After this D gives कृप् खिप्प ।
 7) P. ओव्वेव ॥ 8) DV मण ॥ 9) This and the subsequent sūtras
 are included under the जप्प class in DV, but the examples are
 not given by DV. 10) D. मर । 11) D. मरइ । 12) D मस्सेव्हुक्क ।

रुधो रुंभ¹-रुंधौ ॥५०॥

Vr VIII 49 Hc IV 218,
RT I 8 12 239
Mk VII 69 T II 4 51,
69

रुंभइ । रुंधइ ॥

मृजेर्लुभ-सुपौ² ॥५१॥

Vr VIII 67 Hc IV 105
RT I 8 23 T III 1 48
Mk VII 56

लुभइ । सुपइ ॥

कृअः कर-कुणौ ॥५२॥

Vr VIII 13 Hc IV 65,
Pu VII. 5 284-85
RT I 8 3-4 T III. 1 20
Mk VII 112 II. 4 66-67

करइ कुणइ³ वा ॥

हीअ-हि-तुं-तव्यक्वासु का ॥५३॥

Vr VIII 17 Hc. IV. 214
RT I 8 4
Mk VII 113-14

काहीअ । काहिइ । काउं । काअव्वं । काऊण ॥

भुवो हो-हुवौ ॥५४॥

Vr VIII 1 Hc IV 60
Pu VII 1 T III 1 1
RT I 8 1
Mk VII 1, 102

होइ । हुवइ ॥

हूः क्ते ॥५५॥

Vr VIII 2 Hc IV 64
Pu VII 2 T III 1 1
RT I 8 1
Mk. VII 3

हूअं ॥

प्रादेर्हवः ॥५६॥

Vr VIII 8 Hc IV 60
RT I 8 1 T III. 1 1
Mk VII. 2

पहवइ ॥

द्विरन्तो लगादेः ॥५७॥

Vr VIII 52 Hc IV 230
RT I 8 14 26 T II 4 63
Mk VII 84

लग्गइ । तुट्टइ ॥

शकेश्वअ-तर-तीराश्च ॥५८॥

Vr VIII 52 Hc IV. 86
70
RT I 8 25 14 T III 1 97
Mk VII 55, 84

सकइ । चअइ । तरइ । तीरइ ॥

1) D रुस्त । 2) D. लुड-प्रसौ । 3) P. कुणई ।

स्फुट-चलोर्वा ॥५६॥

Vr VIII 53 Hc. IV 231
RT I 8 15 T II. 4 62
Mk. VII. 85

फुटइ फुट्टइ वा । चलइ चलइ वा¹ ॥

प्रादेर्मीलश्च ॥६०॥

Vr VIII 54 Hc. IV 232
RT I 8 16 T II 4 61
Mk VII 86

पमीलइ पमिलइ वा ॥

ग्रहेर्गेण्हः ॥६१॥

Vr VIII 15 Hc IV 209
Pu VII 8 T II. 4, 157
Hc I 8 4
Mk VII 98

गेण्हइ ॥

घे² तुं-तव्य-क्त्वासु ॥६२॥

Vr. VIII 16 Hc IV 210
Pu VII 9
Mk VII 97

घेचं² ॥

म्लै वा वाअरच ॥६३॥

Vr VIII 21 Hc IV 18
Mk. VII 31 T II. 4 44

वाइ वाअइ वा ॥

दृशोर्णिअच्छ³-पुलअ-अवज्झ-पेच्छ⁴-सच्चर⁵-पेक्खाः ॥६४॥

णिअच्छइ । पुलअइ इत्यादि ॥

Vr VIII 69 Hc IV 181
Pu VII 17 T II 4 158
RT I 8 23
Mk VII 105

वेढोवेष्टः⁶ ॥६५॥

Vr VIII 40 Hc IV 221
Pu VII 11 T II 4 56
Mk VII, 71

वेढइ ॥

वेल्लः समुद्भ्याम्⁶ ॥६६॥

Vr VIII. 41 Hc IV 222,
Pu VII. 11 223
RT I 8 14 T II. 4 57
Mk. VII 72

संवेल्लइ । उव्वेल्लइ ॥

रुपादेर्दीर्घश्च⁷ ॥६७॥

Vr VIII 46 Hc IV 236,
Pu VII 21 239
RT I 8 12 T II 4 68-69
Mk VII 83

रुसइ । दूसइ । तूसइ । मूसइ ॥

1) Not found in D 2) P. छे 3) P. णिषक् पुणअ ; D. पुणअ 4) Not found in D. 5) P. सच्चर, 6) In P these two sūtras (Nos. 66 and 67) are included in one सत्र (P, No 67) 7) श्च is omitted by P.

धुवादिर्धावादेः ॥६८॥

Vr VIII 42 Hc IV 238
RT I 8 24 11T. II 4 71
Mk. VII 100, 80

धुवइ धुव्वइ धोवइ ॥ रुद् । रुवइ रुव्वइ रोवइ रोअइ रुअइ ॥

क्रीनः किणः ॥६९॥

Vr VIII 30 Hc IV 52
Pu VII 14 T II 122-
RT I 8 8 123
Mk VII 38

किणइ ॥

वेः केर्वा¹ द्विश्च कः ॥७०॥

Vr VIII 31 Hc IV, 520.
Pu, VII 1 242
RT, I 8 8 T II 4 12
Mk VII 99 123

विकिणइ विकेइ वा ॥

ऋतोऽरिवृषादेः ॥७१॥

Vr VIII 11 Hc. IV 187,
Pu VII 19 235
RT I 8 2 T III 1 109
Mk VII. 76, II 4 67
53

वरिसइ ॥ कृष् मृष् हृष्² जष्³ ॥

अन्तेऽरः⁴ ॥७२॥

Vr VIII. 12
Pu VII 20

अन्ते स्थितस्य ऋतः स्थाने अर आदेशो भवति ॥ हरइ । धरइ⁵ इति वक्तव्यम् ॥

ल्लादेर्णो ह्रस्वश्च ॥७३॥

Vr VIII 56 Hc, IV 241
Pu VII 24
RT I 8 18
Mk. VII 87, 90, 93

लुणइ ॥ श्रु हु जि धून् ॥

यग्वा व्वश्च ॥७४॥

Vr VIII 57 Hc IV 241
RT I 8 19 T II 4. 72
Mk VI 95

लुणिञ्जइ । लुव्वइ ॥

1) PD. केर्वा । 2) Found only in DV. 3) Found only in P.
4) This sūtra and its vṛtti are found only in DV. 5) This portion from धरइ to वक्तव्यम् is found only in D.

ठाअ आदिः ष्टादेः ॥७५॥

ठाअंति । ध्यै माअंति¹ । गै गाअंति ॥

ठादिर्वैकवचने ॥७६॥

ठाइ ठाअइ वा ॥

खादेः खा नित्यम् ॥७७॥

खाइ ॥

तु²-तव्य-क्लास्वन्तलुग् भुजादेः ॥७८॥

भोडं । रोडं । भोतव्वं³ । भोज्ज² । इत्यादि ॥

हीरादिर्हादिर्भावकर्मणोः ॥७९॥

भावे कर्मणि च वाच्ये³ ह्रन्वादेः स्थाने हीरादिर्भवति ॥ हीरीअइ हीरिज्जइ ॥
ह्रन् हीर⁴ । जृप् जीर³ । कृन् कीर³ । वद् वच्छ । दुह् दुज्ज⁵ । लिह्,
लिज्ज⁶ । वह् वज्ज⁷ ॥

वा सयका च⁸ ॥८०॥

हीरीअइ हीरइ वा ॥

ज्ञो वा णज्ज-णव्वो सयकश्च ॥८१॥

जाणीअइ आणीअइ । णज्जीअइ णव्वीअइ । णज्जइ णव्वइ वा ॥

Vr VIII 25 Ho IV. 16 24
Pu VII 22 T II 4 70
RT I 8 9
Mk VII 60, 102 127

Vr VIII 27 Ho IV 228
RT I 8 10 T, II 4 58
Mk VII 59

Vr VIII 55 Ho IV 212
Pu VII 31 T II 4 45
RT I 8 16-17
Mk VII 102

Vr VIII 57 Ho IV 250,
60 245
RT I 8-20 T II 4 81,
Mk VII 173 76

RT I 8 20 Ho IV 252
Mk VII 160

- 1) P धाअन्ति 2) This is not found in D 3) Not found in D
4) Not found in P 5) P. दुच्छ । 6) P लिज्ज 7) P. वव्म । 8) D. सयकरश्च

ग्रहेर्घेष्पो वा सयकश्च ॥८२॥

Vr VIII 16 Ho. IV. 256
RT I 8 2 T I. 2. 11
Mk VII 178T I. 4 36

गेण्हिज्जइ घेप्पिज्जइ¹ घेप्पइ वा ॥

दादेदिण्णादिः क्लेन ॥८३॥

Vr VIII 52 Ho I 46
Pu VII 82 T II 4 84
RT I 8 21
Mk VII 182

दिण्ण । रुद्धं रुण्णं इत्यादि ॥ प्राकृतं गाथादौ संस्कृतवच्छेषः² ॥ सखिलं रहसि³ ॥

[अथ निपाताः]

१. हुं दान-पृच्छा-निर्धारणेषु⁴ ॥ Vr. IX 2
२. मिअ-वेअ⁵ अवधारणे ॥ Vr IX 3
Pu VIII 2
३. ओ पश्चात्ताप-सूचनारोपण-वितर्केषु ॥ Vr IX. 4
४. इर-किर-किला अनिशिचताख्याने ॥ Vr IX, 5
५. [हुं क्वु]⁶ निश्चय-वितर्क-सूचनासु ॥ Vr. IX 6
६. इजेरा पादपूरणे ॥
७. णवरः⁷ केवले ॥ Vr IX 7
Pu. VIII 6
८. तुरं हार्ये ॥
९. णवरि⁸ आनन्तर्ये ॥ Vr IX 8
Pu VIII 7
१०. उ भय-विस्मयाक्षेप-वितर्क-सूचनासु ॥
११. कीस-कीणौ प्रश्ने ॥ Vr IX 9

1) After this D has वा । 2) P संस्कृत-वचनविशेषः । 3) D वहसि ॥
4) P. निवारणेषु । In P these are given under the वृत्ति of the
sūtra No 83, but here these have been treated as separate sūtras.
5) P. च्छे । 6) P. क्वु, emended by me. 7) मन्वः 8) L.P. गवरि ॥

१२. अच्चो दुख-सूचना-संभाषणे पु ॥ Vr IX 10
१३. अत्ताहि^१ निवारणे ॥ Vr. IX 11
१४. अइ वले^२ संभावने ॥ Vr IX. 12
१५. णवि वैपरीत्ये ॥ Vr IX. 13
१६. वेच्चे^३ आमन्त्रणे ॥
१७. थु कुत्सायाम् ॥
१८. रे अरे हिरे^३संभाषण-रतिकलहाक्षेपेपु ॥ Vr IX. 15
१९. पिव-मिव-विव-वच्चा इवार्थे ॥ Vr IX 16
Pu. VIII. 8

इत्यादि देशीसारो निपातः ॥

इति तिङन्तकार्यं निवृत्तम् ॥

पञ्चमः परिच्छेदः

अपभ्रंशारम्भः

अयुक्तानादिवर्गाद्योस्त्रिचतुर्थो ॥१॥

Pu XVII 13 Ho IV 396
RT III 1 2
Mk XVII. 2

अयुक्तानादिवर्गाद्योः स्थाने त्रि-चतुर्थो भवतः ॥ लोकानुसारादपभ्रंशे ॥
वकः वग¹ । सुखितः सुखिद² ॥ अयुक्तानादीति किम् । शक्रः सक्³ ।
कार्यं कज्जम् ॥

अधो रो लुग् वा ॥२॥

Pu XVII 15 Ho IV 398
RT III 1 4
Mk XVIII 3

अधः⁴ स्थितस्य रेफस्य लुग् वा भवति ॥ पुत्⁵ पुत्तो वा ॥

अयुक्तानादेः क्वचित् कस्य ॥३॥

Pu XVII 5

कञ्जिकं कञ्जिअं ॥

तस्य वा ॥४॥

गदो गओ वा ॥

व्रासादिव्यासादेः ॥५॥

Pu. XVII 14
RT. III I 4
Mk XVII 3

व्यासादेः स्थाने व्रासादिर्भवति ॥ व्रासु⁶ भणइ ॥ भाष्य भ्रास । मूक
वढ⁷ । सघ सहु⁸ । एवम् ए । मुखे कुरंइ । एवंविध एज्जाह । किल
किर । ध्रुव⁹ ध्रु । ततः तो । कुतः क्त । यत्र जेथु¹⁰ ॥ तत्र तेथु¹⁰ ।
कुत्र केथु¹⁰ । अत्र एथु¹⁰ । यावत् जाम । तावत् ताम ॥

1) BO. बहू (·) P. वग । 2) AP सुखिदः ॥ 3) P शक्र । 4) Not found in A. 5) ACC₁ पुत्र, P पुत् । 6) ABCC₁P व्रास । 7) L वध । 8) L सहुम् । 9) B ध्रुव ध्रु । 10) ABCC₁ P. जेथु, तेथु, केथु and कत्थु, but L has जेत्थु etc

इवस्य¹ ज्जेव्व²-जणयादिः ॥६॥
णरु³ ज्जेव्व⁴ जणि⁵ वा⁶ ॥

Pu XVII, 26

नूनं⁷ णड णडा णावह⁷ ॥७॥

Pu. XVII 26

एहादिरेतदस्त्रिसम ॥८॥

Pu. XVII, 60

एह णारी⁸ णरु धणु वा ॥ एहो एहे वा ॥ एषा नारी-एष नरः
एतद् धनम् । एते नार्यो, एतौ नरौ एते धने । एता नार्यः एते नराः एतानि
धनानि । एकवचनादिभेदेन एते त्रय आदेशाः⁹ ॥

जेह्यादिर्यादृशादेः स्त्र्यादौ ॥९॥

जेही णारी जेहे णरु जेह्णु घणु ॥ तादृक् तेही । कीदृक् केही । ईदृक्
एही ॥

इदम इमु नपुंसके ॥१०॥
इमु धणु ॥

Pu XVII 57-58

कथं केसु-किमौ ॥११॥

केसु कहेइ । किम कहेइ ॥ कथं कथयति ॥

जिम-तिमादिर्यथा-तथादेः ॥१२॥

जिम वम्हण तिम लद्ध¹⁰ ॥ जिम तिम । जेम तेम । जिध तिध । जधा
तथा ॥ यथा ब्राह्मणस्तथा लब्धः ॥

- 1) B इवस्य, 2) B. जेव्व । 3) B णरु 4) B. जेव्व । P. ज्जेव्व ।
5) नाणु 6) Not found in B and L. 7) L. णावह । 8) P. नारी,
9) Found in A only 10) A and C₁ P णद्ध ।

चतुर्थः परिच्छेदः

तिङन्त-कार्यम्

प्रथमादेरेकमिदादिर्द्वयोः ॥१॥

Vr VII 1 Ho. III 189
Pu VI 1-2 T. II 4 1
RT I 7 1
Mk VI 7

द्वयोः परस्मैपदात्मनेपदयोः प्रथम-पुरुषादेरेकवचनम्¹ इदादिभवति ॥ प्रथम-
पुरुषस्य । पचइ संकइ ॥

एद्वा ॥२॥

Vr VII 1 Ho. III 139
RT I 7. 2 T. II 4 1
Mk. VI 7

पचए । संकए ॥

सि-सयौ मध्यमस्य ॥३॥

Vr VII 2 Ho. III. 140
Pu. VI 4 T. II. 4. 2

पचसि पचसे । संकसि संकसे ॥

मिह उत्तमस्य ॥४॥

Vr VII 3 Ho III 141
Pu. VI 7 T II 4 3
RT. I. 7 3

पचामि । संकामि ॥

बहु न्त्यादिः ॥५॥

Vr VII 4 Ho III 142
Mk VI 8 T. II 4 4

द्वयोः प्रथमादेर्वहुवचनं न्त्यादि² भवति ॥ प्रथमपुरुषस्य³ ॥ पचंति ।
संकंति ॥

हृत्थौ मध्यमस्य ॥६॥

Vr. VII 4 Ho. III, 143
Pu VI 5 RT II 4 5
RT I 7 8
Mk VI 8

पचह पचत्थ । संकह संकत्थ ॥

उत्तमस्य सो-मु-माः ॥७॥

Vr VII 4 Ho. III 144
Pu VI 8 T II 4 6
RT I 7 3
Mk I 8

पचामो पचामु पचाम । सकामो संकामु सकाम ॥

टीका । मिडा दीर्घो वा (IV. 41) इति दीर्घः⁴ ॥

1) S. रेकम् । 2) S. अन्त्यादि । 3) पुरुष is found in S 4) Found in S.

द्वि-त्र्योर्दो-ती ॥८४॥

Vr VI 55 Hc III. 118
Pu V 76-77
T II 8. 29
Mk V 113-14

स्वादौ परे द्वि-त्र्योः स्थाने दो ती इत्येतौ भवतः । दोहिं । तीहिं ।
तीसुंतो ॥

टीका । द्वाभ्यामिति प्रकृतेर्दोहिं इति भिसो हिं अत एच्च सर्वत्रैकवचनवद्
द्विवचनम् ॥¹

दोण्हि-तिण्हि जस्-शस्भ्याम् ॥८५॥

Vr VI 54 56 Hc, III. 119
Pu V. 79 80
Mk V 115-16

तयोः स्थाने जस्-शस्भ्यां सह दोण्हि तिण्हि इत्येतौ भवतः । दोण्हि
अच्छति । तिण्हि भणंति ॥

द्वेर्दुवे दोणि² च ॥८६॥

Vr VI 57 Hc III 120
Pu. V. 79

दुवे भणंति ॥

चतुरश्चत्तारो³ चत्तारि³ ॥८७॥

Vr VI. 58 Hc. III. 122
Pu V 81
Mk V 119

चतुरः स्थाने जस्-शस्भ्यां सह चत्तारो चत्तारि³ इत्येतौ भवतः ।
चत्तारो³ भणंति । चत्तारि³ भणंति ॥

चउरन्यत्र⁴ ॥८८॥

Vr. VI 60 Hc III. 17
(Vrtti) T II. 2 23
Pu V 78
Mk. V 120

चऊहिं । चऊसु तो ॥

तेषामामो ण्हं ॥८९॥

Vr VI 59 Hc. III 123
Pu V 82
T II. 3. 84
Mk V. 121

तेषां द्वि-त्रि-चतुर्णामामः स्थाने ण्हं भवति । दोण्हं । तिण्हं । चउण्हं ॥

इति सुवन्त-कार्यं निवृत्तम्⁵ ॥

1) This tikā is found in S only. 2) S वेनी । 3) PS, चत्तारो चत्तारि ।

4) S. चऊ— । 5) निवृत्तम् is not found in ABCO₁SP.

Prakrit Text Series

No. 21

HĀLA'S
GĀHĀKOSA
(GĀTHĀSAPTASATĪ)
with
THE SANSKRIT COMMENTARY
of
BHUVANAPĀLA
Part I

Edited by

Prof. M. V. Patwardhān

PRAKRIT TEXT SOCIETY

AHMEDABA - 388 009

PRAKRIT TEXT SERIES No. 21

General Editors

(1) D. D. Malvania

(2) H. C. Bhayani

HĀLA'S
GĀHĀKOSA
(GĀTHĀSAPTAŚATĪ)

With

THE SANSKRIT COMMENTARY

OF

BHUVANAPĀLA

Part I

Edited by

Prof. M. V. Patwardhan

PRAKRIT TEXT SOCIETY

AHMED AD-380009.

Published by

Dalsukh Malvania

Secretary,

Prakrit Text Society

Ahmedabad-9.

Price Rs. 35/-

Printed by

Mahanth Tribhuvandas Shastri

Sree Ramanand Printing Press

Kankaria Road

Ahmedabad-380022

प्राकृतग्रन्थपरिषद्, ग्रन्थाङ्क-२१

कविवत्सलहालकृतः

गाहाकोसो (गाथाकोशः)

भुवनपालविरचितया छेकोक्तिविचारलीलानाम्न्या
टीकया संवलितः

प्रा. माधव वासुदेव पटवर्धन, एम्. ए.

इत्येतेन संपादित

प्राकृत ग्रन्थ परिषद्
अहमदाबाद

Publisher's Note

This one more edition of Hāla's Gāhākosa does not require any apology as new mss are utilized for its critical edition and also for the first time Bhuvanapāla's commentary is printed with the text.

I have to thank Professor M. V. Patwardhan for editing the text and the Commentary for the Prakrit Text Society though he is not in good health due to old age.

I hope that he will be able to finish the Second part in which he wants to give the Translation of the text, Notes, Indices and an exhaustive Introduction

—DALSUKH MALVANIA

PREFACE

Work on the present edition of Hāla's Gāhākosa (Gāthākoṣa or Gāthāsaptasatī) was undertaken by me in 1972, at the instance of the Prakrit Text Society, Ahmedabad, as a part of the Society's plan to bring out new editions of ancient Prakrit literary works. It was decided by the Society that the Prakrit text of Hāla's Gāhākosa with Bhuvanapāla's Sanskrit Commentary (not printed so far) should be published on the same lines as the Vajjālagga published by the Society in 1969. The Prakrit Text Society feels happy in placing in the hands of scholars Part I of Hāla's Gāhākosa with the Sanskrit Commentary of Bhuvanapāla and important variants from Prof. Weber's text of the *Saptaśatakam* of Hāla (Leipzig, Germany, 1881). The Roman figures with the letter W prefixed to them in the margin of the text of the *gāthās* indicate the numbers of the *gāthās* in Weber's edition of 1881. Part II will contain an Introduction, translation, alphabetical index of the *gāthās*, explanatory notes and glossary of important words occurring in the *gāthās*.

For the present edition the following published and manuscript material has been used.

- (1) Prof. Weber's editions of Hāla's *Saptaśatakam*, Leipzig 1870 and 1881.
- (2) Prof. A. Weber's two long articles on the *Saptaśataka* of Hāla published in Vols 26 (1872) and 28 (1874) of ZDMG.
- (3) Prof. A. Weber's monograph on Bhuvanpāla's commentary on the *Saptaśataka*, published with introduction, various indices and a concordance on pp 1-204 of *Indische Studien*, Vol, 16, 1883.
- (4) Deccan College (Poona) manuscript No. 245 of 1880-1881 (used by Weber for his monograph mentioned above) and now deposited in the Bhandarkar Institute, Poona.

- (5) Ahmedabad manuscript No. 7118 of the L. D. Institute of Indology, Ahmedabad.
- (6) Bhandarkar Institute manuscript No. 385 of 1887—1891 of the *Gāthāsaptasatī* with Ājada's Sanskrit commentary (used for Stanzas 601—637 of the Seventh Cento)
- (7) Baroda manuscript No. 12681 of the Oriental Institute Baroda with very probably Bhuvanapāla's commentary (used for stanzas 641—700 of the Seventh Cento).

[For (6) and (7), see the note printed on pp. 258-259 of the present edition]

I have great pleasure in recording here my sincere thanks to the BOR Institute Poona, to the L. D Institute, Ahmedabad and the Oriental Institute, Baroda, for allowing me to make use of the manuscript material mentioned above. My gratitude is of course also due to Prof. A. Weber for the enlightenment and inspiration that I derived from his pioneering work on Hāla's anthology I am also thankful to the Prakrit Text Society, Ahmedabad, for entrusting the present work to me.

M. V. PATWARDHAN

गाथाकोशो

पदमं सयं

- W.1 १) पशुवङ्गो रोसारुणपडिमासंकंतगोरिमुहयंदं ।
गहियग्धपक्यं पिव संज्ञासलिलंजलि नमह ॥१॥
- W.3 २) सप्त सयाडं कडवच्छलेण कोडीएँ मज्झयाराओ' ।
हालेण विरडयाइ साळंकाराण गाहाणं ॥२॥

ओं नमो जिनाय ।.....

इह सलु श्रीसातवाहनकृते गाथाकोशे नानाकविकल्पितासु भिन्न-
विषयासु अनेकच्छेकोक्तिषु सकलकलाकौशलकुशलोऽपि न गूढप्रभाव-
मुद्गावयितुमलं, किं पुनर्वयम् । तथापि सकलसूरिशाल्कार्यप्रार्थनोपरोधेन
अस्माभिरस्मिन्यथावुद्धि विवरणं विधास्यत इति । तत्रादौ सकलविध-
प्रतिबन्धसिद्धिम् अवगुंते भुक्तामः (अधिगन्तुक्तामः) कविरयं नमस्कार-
मकार्पोत् ।

१) हालस्य । [पशुपते रोषारुणप्रतिमासंकान्तगौरीमुखचन्द्रम् ।
गृहीतार्धपङ्कजमिव सन्ध्यासलिलाञ्जलिं नमत ॥] पशुवङ्गो पशुपतेर्महे-
श्वरस्य संज्ञासलिलंजलिं नमह सन्ध्यासलिलाञ्जलिं नमत । कथंभूतम् ।
रोसारुणपडिमासंकंतगोरिमुहयंदं कोपपाटलप्रतिबिम्बिताम्बिकावदनेन्दुम् ।
अतश्च कीदृशम् । गहियग्धपङ्कय पिव गृहीतार्धपङ्कजमिव । सन्ध्यावन्दनेन
रोषारुणत्वं गौरीमुखचन्द्रस्य ज्ञेयम् । अनेनैव वस्तूपक्षेरूपेण ईर्ष्या-
विप्रलम्भशृङ्गारप्रायः प्रबन्धोऽयं विधास्यत इति सूचितं भवति । उत्प्रेक्षा
नाम अलङ्कारः । तस्य लक्षणम्—यत्र विशिष्टे वस्तुनि सत्यसदारोप्यते
समं तस्य । (वस्त्वन्तरमुपपत्त्या उत्प्रेक्षा) सा (तु) विज्ञेया ॥१॥

२) [सप्त शतानि कविवत्सलेन कोट्या मध्यात् । हालेन विर-
चितानि साळंकाराणां गाथानाम् ॥] सप्त शतानि कविवत्सलेन कोट्याः

W4 ३) उय निच्चलणिप्फंदा भिसिणीपत्तम्मि रेहइ बलाया ।

निम्मलमरगयभायणपरिट्ठिया संखसुत्ति व्व ॥३॥

W5 ४) ताव च्चिय रइसमए महिलानं विवभमा विरायंति ।

जाव न कुवलयदलसच्छहाइँ मउलंति नयणाइँ ॥४॥

मध्यात् सातवाहनेन विरचितानि सालंकाराणां गाथानाम् । हाल इति सातवाहनस्य कुन्तलाधिपस्य नाम । कविवत्सलत्वात् सत्यामपि गक्तौ तदीया एव गाथा प्रख्यापिताः ॥२॥

३) पोट्टिसस्स । [पश्य निश्चलनिष्पन्दा विसिनीपत्रे राजते बलाका । निर्मलमरकतभाजनप्रतिष्ठिता शङ्खशुक्तिरिव ॥] पश्य निश्चलनिष्पन्दा विसिनीपत्रे शोभते बलाका निर्मलमरकतभाजनप्रतिष्ठिता अङ्खशुक्तिरिव । निश्चला पवनादिपाताभावात् । निष्पन्दा स्वयं निष्क्रियत्वात् । कल्पितोपमालङ्कारः । काचिज्जनाक्रीर्णे वक्तुमक्षमस्य सकेतं कथयति । अत्र पद्मिनीखण्डनिकटे शून्यं वर्तते, तथा च निश्चला निष्पन्दा च बलाकीति इङ्गिताकारलक्षितत्वादर्थान्तरस्य सूक्ष्मोऽयत्रालंकारः ॥३॥

४) सालाहणस्स । [तावदेव रतिसमये महिलानां विभ्रमा विराजन्ति । यावन्न कुवलयदलसच्छायानि मुकुलन्ति नयनानि ॥] तावदेव रतिसमये महिलानां विभ्रमा विराजन्ति, यावन्न कुवलयदलसदृशानि मुकुलीभवन्ति नयनानि । विभ्रमा मणितसीकृतादयः । विभ्रमाणा मध्ये नयननिमीलितानि विशेष्यन्ते, इति भावः । अथवा नयननिमीलितेभ्यो अर्वाक् सर्वे विभ्रमा लभ्यन्ते, इत्यर्थः । अथवा नयननिमीलितेषु जातेषु अन्ये विभ्रमा न भवन्ति, सुरतसुखनिश्चेषट्वाद्बलानाम् । क्षणं रटन्ती रुदती नृत्यन्ती चातिविह्वला । निःसहत्वं तदा याति मुकुलीकृतलोचना ॥४॥

W6 ५) नोहलियमप्पणो किं न मग्गसे मग्गसे कुरुवयस्स ।

एयं तु हसइ तुह सुहये वलियमुहपंकयं जाया ॥५॥

W7 ६) ताविज्जंति अमोएहि लडहविल्याउ दइयविरहम्मि ।

किं सहइ को वि कस्स वि पायपहारं पहुप्पंतो ॥६॥

W8 ७) अत्ता तह रमणिज्जं अम्हं गामस्स मडणवभूय^२ ।

लुअतिलवाडसरिसं^३ सिसिरेण कथं मिसिणिसंड ॥७॥

५) चुहोडयस्स । [नवफलिज्जामात्मनः किं न मार्गयसे मार्गयसे कुरुवकस्य । एवं तु हसति तव सुभग वलितमुखपद्मजं जाया ॥] नवफलिकामात्मनः किं न मार्गयसि मार्गयसे त्वं कुरुवकस्य, एवं तु हसति त्वां हे सुभग वलितमुखपद्मजं जाया । अपूर्वोपायनफलं नवफलिका । सकेतस्थानात् कुरुवकं गृहीत्वा आयातः सन् कुलटायाः कुरुवकं दर्शयन् नवफलिकां याचते । न त्वं तत्र गतेति सूचनार्थम् । साऽपि तव प्रथमम् अहं गतेति वलितग्रीवं केशन्यस्तकुरुवकं दर्शितवती । अतस्तत्सखी विदिताभिप्राया गाथामिमाम् आह । लेशोऽलङ्कारः, उत्तरं वा । नवजातकुसुमं ललना लताया नोहलिय (नवफलिकाम्) इच्छन्ति । नवफलिका स्यान्नव्ये (?) नवजातरजःस्त्रियाम् ॥५॥

६) मयरंदसेहरस्स । [ताप्यन्तेऽशोकैर्लटभवनिता दयितविरहे । किं सहते कोऽपि कस्यापि पादप्रहारं प्रभवन् ॥] ताप्यन्तेऽशोकैर्लटभवनिता दयितविरहे, उदीपनविभावत्वादशोकस्य । किं सहते कोऽपि कस्यापि पादप्रहारं प्रपुष्यन् (?) । दोहददानार्थं ताभिरशोकः पादैर्हत आसीत् इति । अर्थान्तरन्यासोऽलङ्कारः ॥६॥

७) तस्सेय (मयरंदसेहरस्स) । [पितृष्वसस्तथा रमणीयमस्माकं ग्रामस्य मण्डनभूतम् । लुअतिलवाटसदृशं जिगिरेण कृतं त्रिसिनीषण्डम् ॥] हे अत्ता पितृष्वमः, तथा रमणीयम् अस्माकं ग्रामस्य मण्डनभूतं

W9 ८) मा रुयसु' ओणयमुही धवलायंतेसु सालिञ्चित्तेसु ।

हरियालमंडियमुहा नड व्व सणवाडया^१ जाया ॥८॥

W10 ९) सहि एरिसि च्चिय गई मा रुव्वउ^२ तंसवलियमुहयंदं ।

एयाण वालवालुंकिंतंतुकुडिलाण पिम्माणं ॥९॥

छनतिलवाटसदृशं शिशिरेण कृतं विसिनीखण्डम् । छनतिलवाटवत् सकेत-
स्थाननिरुपयोगित्वात् । संकेतभङ्गकथनम् । उपमासहोक्तिः (१) अल-
ङ्कारः सूक्ष्मं च ॥७॥

८) कुमारिलस्स । [मा रुदिहि अवनतमुखी धवलायमानेषु शालि-
क्षेत्रेषु । हरितालमण्डितमुखा नटा इव शणवाटका जाताः ॥] काचित्
सखीं समाश्रासयितुम् इदमाह । मा रुयसु ओणयमुही मा रोदीः
अवनतमुखी । क्व सति । धवलायंतेसु सालिञ्चित्तेसु धवलायमानेषु शालि-
क्षेत्रेषु । हरियालमंडियमुहा नड व्व सणवाडया जाया हरितालमण्डितमुखा
नटा इव शणवाटका जाताः । एतदुक्तं भवति । ओपध्यः फलपाकान्ताः
(मनुस्मृति, १.४६) इति नाम परिणतिवशेन शालयः शीर्यन्ते । शीर्य-
न्ताम् । इमानि पुष्पितानि शणवाटकानि । ततः स्वेच्छाप्रच्छन्नोपकरणानि
च भविष्यन्ति इति । हरितालो घातुविशेषः । उपमासूक्ष्माभ्यां सकीर्णो-
ऽलंकारः ॥८॥

९) महेन्द्रपालस्य । [सखि ईदृश्येव गतिर्मा रुधतां त्र्यस्रव-
लितमुखचन्द्रम् । एतेषां वालवालुङ्कीतन्तुकुटिलानां प्रेम्णाम् ॥] सहि सखि
मा रुधताम् । कथनम् । तंसवलियमुहयंदं त्र्यस्रवलितमुखचन्द्रम् । एयाण
वालवालुंकिंतंतुकुडिलाण पिम्माणं एरिसि च्चिय गई एतेषा वालवालुङ्की-
तन्तुकुटिलानां प्रेम्णाम् ईदृश्येव गतिः दुःखदायिनोत्यर्थः । त्र्यस्रशब्दस्य
वक्रादित्वात् (वररुचि, ४.१५) अनुस्वारे कृते रूपम् ॥९॥

१ W किं रुअसि २ W हरियालमंडियमुही णडि व्व सणवाडया ३ W रुव्वसु

W11 १०) पायवडियस्स पइणो पट्ठिं पुत्ते समारुहंतम्मि ।

दढमन्नुदूमियाएँ वि हासो धरिणीड निक्कंतो ॥१०॥

W12 ११) सच्चं जाणइ दट्टुं सरिसम्मि जणम्मि जुज्जए राओ ।

मरउ, न तुमं भणिस्सं मरणं पि सलाहणिज्जं से ॥११॥

१०) दुर्गस्वामिनः । [पादपतितस्य पत्युः पृष्ठं पुत्रे समारोहति । दढमन्नुदूनाया अपि हासो गृहिण्या निष्क्रान्तः ॥] हासो धरिणीइ निक्कतो हासो गृहिण्या निष्क्रान्तः । कीदृश्याः । दढमन्नुदूमियाएँ वि दढो यो मन्युः तेन दूनायाः पीडिताया अपि । क्व सति । पट्ठिं पुत्ते समारुहंतम्मि पृष्ठं पुत्रे समारोहति सति । पायवडियस्स पइणो पादपतितस्य पत्युः । स किलानुनयन्नपि गोत्रस्सलनं चकार । तथाभूतस्य च तस्य पशुनिविंशेषस्य या पुत्रेण पृष्ठारोहणलक्षणविकृतचेष्टा सा अस्या हासहेतुः । हास्योऽपि हासमूलः स्फुटमुत्तममध्यमामाधमप्रकृतिः । विकृताङ्गवेपभाषाव्यापारेभ्यः समुद्भवति ॥ खण्डिता नायिका । हासेन व्याजतो मन्दम् इति खण्डिताकोपाङ्गम् । सूक्ष्ममलकारः ॥१०॥

११) तस्यैव (दुर्गस्वामिनः) । [सत्यं जानाति द्रष्टुं सदृशे जने युज्यते रागः । म्रियतां न त्वां भणिष्यामि मरणमपि श्लाघनीयं तस्याः ॥] सच्चं जाणइ दट्टुं सत्यं जानाति द्रष्टुम् । यतः सरिसम्मि जणम्मि जुज्जए राओ सदृशे जने रागो युज्यते । त्वं रूपवान्, सातिरूपवतीत्यर्थः । मरउ न तुमं भणिस्स यदि च सा त्वामलभमाना म्रियते, म्रियताम् न त्वां भणिष्यामि । कि कारणम् । मरणं पि सलाहणिज्जं से मरणमपि श्लाघ्यं तस्याः, यत् त्वदर्थं सपद्यते । अन्ये अन्यथा गाथार्थं योजयन्ति । सत्यं जानाति द्रष्टुं यदसौ त्वय्यनुपमरूपे यूनि अनुरक्ता । एतदुक्तं भवति । द्रष्टुमेव जानाति न पुनरिङ्गिताकारवेदिनी । यतः सदृशे जने युज्यते रागः । अनुरागकृतमत्र सादृश्यम् । रक्ते जनेऽनुरज्यते,

- W13 १२) रंधणकम्मणिउणिए मा झूरसु' रत्तपाडलसुयंधं ।
मुहमारुयं पियतो विज्जाइ^३ सिही न पज्जलइ ॥१२॥
- W15 १३) किं किं ते पडिहासइ सहीहि इय पुच्छियाइ मुद्धाए ।
पढमुग्गयदोहलिणीएँ नवर दइयं गया दिट्ठी ॥१३॥

त्वं तु वीतराग इत्यर्थः । अतश्च त्रियतां, न त्वां भणिष्यामि । यत् ईदृश्यामविवेकिन्याम् उपेक्षापक्ष एव क्षमः । अपि च मरणमपि श्लाघ्यं तस्याः । तस्या मृतायामपि नानुतापो भवतीति भावः । एतेन सा त्वद्वियोगेन दशमीं दशां प्राप्तकल्पा वर्तत इति प्रतिपादितं भवति । पर्यायोक्तिरलंकारः । इष्टमर्थमनाख्याय साक्षात्तस्यैव सिद्धये । यत् प्रकारान्तराख्यानां पर्यायोक्त तदिष्यते (काव्यादर्श २.२९५) ॥११॥

१२) [रन्धनकर्मनिपुणिके मा खिद्यस्व, रक्तपाटलसुगन्धिम् । मुखमारुत पिवन् निर्वाति शिखी, न प्रज्वलति ॥] हे रंधणकम्मणि-उणिए मा झूरसु रन्धनकर्मनिपुणिके मा खिद्यस्व । यतः मुहमारुयं पियंतो विज्जाइ सिही वदनपवनं पिवन् निर्वाति शिखी, न पज्जलइ न दीप्यते इति । कथंभूतम् । रत्तपाडलसुयंधं रक्तपाटलसुगन्धिम् । संधुक्षिने हि मयि रक्तपाटलसुगन्धवदनपवनपानसुखं न सपत्स्यते, इति मत्वा पावको न प्रदीप्यते, इति । अन्ये तु अधरदलदन्तत्रणवशविसूचितफूत्कारमारुताया दुर्विनयं प्रच्छादयन्ती काचिदिदमाह इत्याहुः । अत्र पक्षे लेशोऽलङ्कारः । जइ सो सोहग्गणिही दिट्ठो नयणेहि ति चिय गलंतु । अंगाइ अपाविय-सगमाई ता कीस झिज्जति ॥ क्षेपकः ॥१२॥

१३) [किं किं ते प्रतिभासते सखीभिर्गिति पृष्ठाया मुग्घयाः । प्रथमोद्गतदोहदायाः केवलं दयितं गता दृष्टि ॥] मुद्धाए नवरं दइयं गया दिट्ठी मुग्घायाः केवल दयितं गता दृष्टि । कथंभूताया । पढमुग्ग-यदोहलिणीएँ प्रथमोद्गतदोहदिन्याः । पुनरपि कथंभूताया । किं किं ते

- W16 १४) अमयमय गयणसेहर रयणीमुहतिलय चंद दे छिवसु ।
छित्तो जेहिं वि पिओ' ममं पि तेहि चिय करेहिं ॥१४॥
- W17 १५) एइहिइ^१ सो पउत्थो अहयं कुप्पिज्ज सो वि अणुणिज्ज ।
इय कस्स वि फलइ मणोरहाण माला पिययमम्मि ॥१५॥

पडिहासइ महाडि इय पुच्छियाइ भक्ष्यभोज्यलेह्यपेयानां मध्यादिति मनस्य-
नुध्याय कि किं ते प्रतिभासत इति सस्त्रीभिः पृष्टायाः । दयितं गता
दृष्टिः, अय मे प्रतिभासत इति भावः । दोहददानमन्तरेण मम्मणगद्ग-
दादिदोषदुष्टा जन्तवो जायन्त इति अन्तर्वत्नीनां दोहददानेन (१)
आयुर्वेदविदो वदन्ति । नवरं इति केवलार्थो निपातः । स्वीया मुग्धा
नायिका ॥१३॥

१४) रुद्रसुतस्य । [अमृतमय गगनशेखर रजनीमुखतिलक चन्द्र
प्रार्थये स्पृश । स्पृष्टो यैरपि प्रियो मामपि तैरेव करैः ॥] काचिद् विर-
हिणी प्राणेश्वरस्य पारम्पर्यस्पर्शमपि स्पृश्यन्तो शशिनमिदमाह । हे चंद
जेहिं पि (करेहिं) पिओ छित्तो तेहिं चिय करेहिं ममं पि छिवसु यैरेव
(करैः) प्रियः स्पृष्टः तैरेव करैराम् अपि स्पृशेति । सम्बोधनपरंपरापदेशेन
संपत्त्यै प्रशंसां करोति । अमयमय गयणसेहर रयणीमुहतिलय अमृतमय
गगनशेखर रजनीमुखतिलकेति यः किल प्रार्थ्यते स प्रशस्यते इति । दे
इति प्रार्थनायां निपातः । विरहिणी नायिका । उन्मादो नाम सचारी
भावः । इष्टजनविभवनाशादभिघाताद् वातपित्तकफकोपात् । मनसि-
जमानविकाराद् उन्मादो नाम संभवति ॥ अनिमित्तरुदितहसितैः संगीत-
नृत्यप्रधावितोत्क्रुष्टैः । अप्रार्थ्यप्रार्थनया चोन्मादं दर्शयेत् प्राज्ञः ॥
(नाट्यशास्त्र, ७. १२२-१२३) ॥१४॥

१५) श्रीसातवाहनस्य । [एष्यति स प्रोषितोऽहं कुप्येयं सोऽप्य-
नुनयेत् । इति कस्यापि फलात् मनोरथानां माला प्रियतमे ॥] काचिद्
वियोगिनी स्वचेतसि चिन्तयति । एइहिइ सो पउत्थो एष्यति स प्रोषितः,

- W18 १६) दुग्गयकुडुंवयइढी कह नु मए धोविणण सोढव्वा ।
दसिओसरंतसल्लिणेण उयह रुन्नं व पडएण ॥१६॥
- W19 १७) कोसंबकिसलवण्णय तण्णय उन्नामिएहि कण्णेहि ।
हियइच्छियं घरं वच्चमाण धवलत्तणं पाव ॥१७॥

अहयं कुप्पिज्ज अहं चिरागमनदोषेण तस्मै कुप्येयम् । सो वि अणुणिज्ज सोऽपि मामनुनयेत् “प्रिये क्षमस्वेदं मे दूषणम्” इति । इय कस्स वि फलइ मणोरहाण माला पिययमम्मि इति कस्यापि पुण्यात्मनो मनोरथानां माला फलति निष्पद्यते, न पुनरपुण्यानां मादृशोनामिति । एइहिइ आगमिष्यति । चिन्ता सचारी भावः । स्वीया नायिका ॥१५॥

१६) श्रीवर्मणस्य । [दुर्गतकुटुम्बकृष्टिः कथं नु मया धौतेन सोढव्या । दशापसरत्सल्लिणेन पश्यत रुदितमिव पटेन ॥] दसिओसरंतसल्लिणेण उयह रुन्नं व पडएण दशापसरत्सल्लिणेन पश्यत रुदितमिव पटेन । अत्र कारणमाह । मए धोविणण मया धौतेन दुग्गयकुडुवअइढी कह नु सोढव्वा दुर्गतकुटुम्बाकृष्टिः कथं नु सोढव्येति । धौतं किल निःस्थामसारत्वात् परस्पराकर्षणं न क्षमत इति । उत्प्रेक्षालंकारः । तस्य लक्षणम् । अन्यथैव स्थिता वृत्तिश्चेतनस्येतरस्य वा । अन्यथा वर्ण्यते यत्र तामुत्प्रेक्षां प्रचक्षते ॥ (काव्यादर्श, २ २२१) ॥१६॥

१७) तस्यैव (श्रीवर्मणस्य) । [कोशाम्ब (कोशाम्ब्र)–किसलयवर्णक तर्णक उन्नामिताभ्यां कर्णाभ्याम् । हृदयेष्टं गृहं व्रजन् धवलत्वं प्राप्नुहि ॥] हे कोसंबकिसलवण्णय तण्णय कोशाम्बकिसलयवर्णक तर्णक, उन्नामिएहि कण्णेहि उन्नामिताभ्यां कर्णाभ्याम् उपलक्षित । हियइच्छियं घरं वच्चमाण हृदयेप्सितं गृहं व्रजन् धवलत्तणं पाव धवलत्वं प्राप्नुहि घुरंघरो भूयास्त्वमिति । कोशाम्बो वृक्षविशेषः । तस्य पल्लवाः पाटला भवन्तीति । तर्णको वत्सः । एतदन्वेषणानुषङ्गेण (१) अहं हृदयेप्सितगृहं प्राप्ता (?) इति आशीर्वाददानम् । आशीर्वादोऽलंकारः । (काव्यादर्श २. ३५७) ॥१७॥

- W20 १८) अलियपमुत्तय विणिमीलियच्छ दे सुहय अम्ह ओवासं^१ ।
गंडपरिउंवणापुलइयंग न उणो चिराइस्सं ॥१८॥
- W21 १९) असमत्तमंडण च्चिय वच्च घरं से सकोउहल्लस्स ।
वोलावियहलहलयस्स पुत्ति चित्ते न लग्गिहिसि ॥१९॥
- W22 २०) आयरपणामिउट्टं अवडियणासं असंगयणलाडं^२ ।
वण्णग्घयतुप्पमुहीइ तीइं परिउंवियं भरिमो ॥२०॥

१८) गणस्य । [अलीकप्रसुप्त विनिमीलिताक्ष प्रार्थये देहि सुभग ममावकाशम् । गण्डपरिचुम्बनापुलकिताङ्ग न पुनश्चिरायिष्यामि ॥] हे सुहय सुभग अलियपमुत्तय विणिमीलियच्छ अलीकप्रसुप्त विनिमीलिताक्ष । दे इति प्रार्थये देहि अम्ह ओवास देहि अस्माकमवकाशम् । कदाचित् स्वभावशयित एव स्याद् इत्याह । गंडपरिउंवणापुलइयंग न उणो चिराइस्स गण्डपरिचुम्बनापुलकिताङ्ग न पुनश्चिरायिष्यामि । क्षम्यता खल्विदं मे प्रमादस्त्रलितम् इति । पुलकः सात्त्विको भावः । स्वीया नायिका प्रगल्भा ॥१८॥

१९) वज्जर्षेः (वज्रर्षेः २) । [असमाप्तमण्डनैव व्रज गृहं तस्य सकौतूहलस्य । अतिक्रान्त (अतिक्रामित)—ओत्सुक्यस्य पुत्रि चित्ते न लगिष्यसि ॥] कांचिदवलोकनकुतूहल्लिनि कान्ते प्रसाधनकृतविलम्बामम्बा लोक्षयन्ती इदमाह । से तस्य सकोउहल्लस्स सकौतुकस्य असमत्तमंडण च्चिय घरं वच्च असमाप्तमण्डनैव गृह व्रज । किं कारणम् । वोलावियहलहलयस्स अतिक्रान्तकौतुकौत्सुक्यातिशयस्य तस्य पुत्ति चित्ते न लगिहिसि पुत्रि चित्ते न लगिष्यसीति । साकाङ्क्ष एव कान्तो अभिगम्यते । न तु तस्योत्कण्ठा कृण्ठीकर्तुं युज्यत इत्यर्थः । कोउहल्लं कौतूहलम् । हलहलयं प्रियावलोकनौत्सुक्यम् । ओत्सुक्यमिह सचारी भावः ॥१९॥

२०) कलिङ्गस्य । [आदरार्पितौष्ठम् अवटितनासम् असगतललाटम् ।

W23 २१) आणासयाईं दिती तह सुरए हरिसवियसियकवोला ।

गोसे य' ओणयमुही अह सत्ति पिया' न सदहिमो ॥२१॥

W24 २२) पियविरहो अप्पियदंसणं च गरुयाईं दो वि दुक्खाइं ।

जीइ तुमं कारिज्जसि तीएँ नमो आहियाईएँ ॥२२॥

वर्णधृतस्निग्धमुख्यास्तस्याः परिचुम्बितं स्मरामः ॥] कश्चित् स्वकान्ताया वक्त्रेन्दुबिम्बचुम्बनस्य स्मरन्निदमाह । वण्णग्घयतुप्पमुहीइ तीइ वर्णधृता-
वत्तवक्त्रायास्तस्या परिउवियं भरिमो परिचुम्बितं स्मरामः । कथंभूतम् ।
आयरपणामिउट्टं आदरार्पितंघ्नौम्, अघडियणासं अघटितनासम्, असगय-
णलाडं असगतललाटम् । स्वकान्तायाश्चुम्बनकलाकौशलं प्रकाशितं भवति ।
अन्ये तु साचीकृतवक्त्रेन्दुचुम्बनमिदमित्याहुः । तुप्पं स्निग्धम् । पणामियं
इति अर्पेः पणाम (हेमचन्द्र, प्राकृतन्याकरण, ४.३९) इति पणा-
मादेशे रूपम् । जातिरलंकारः । स्मृतिर्नाम सचारी भावः । या खलु
कुतोऽपि हेतोरनुभूतार्थस्मृतिः स्मृतिः सा स्यात् । स्वीया नायिका ।
वर्णधृतं यद् वर्णवैशद्याय क्रियत इति ॥२०॥

२१) बहुरागस्य । [आज्ञाशतानि ददती तथा सुरते हर्षविक-
सितकपोला । प्रभाते चावनतमुखी अथ (असौ) सेति प्रिया न श्रद्धे ॥]
कश्चिन्नायकः स्वकान्ताया निधुवनवैदग्ध्यम् अन्यदा तु व्रीडां वर्णयितु-
मिदमाह । गोसे य ओणयमुही अह सत्ति पिया न सदहिमो प्रभाते
चावनतमुखी सैवेयं प्रियेति न श्रद्धे । कीदृशी । तह आणासयाईं दिती
तथा तेन अवर्णनीयेन विधिना आज्ञाशतानि ददती । कदा । सुरए सुरते ।
पुनरपि कीदृशी । हरिसवियसियकवोला हर्षविकसितकपोला । यैव निशायां
निधुवनवैदग्ध्यं दर्शितवती सैव प्रभाते व्रीडावनतवक्त्रेन्दुबिम्बा सती सैवेयं
प्रियेति न प्रत्यभिज्ञायत इत्यर्थः ॥२१॥

२२) मेघान्धकारस्य । [प्रियविरहोऽप्रियदर्शनं च गुरुके द्वे अपि
दुःखे । यया त्वं कार्यसे तस्यै नमोऽभिजात्यै ॥] काचिदन्याङ्गनागोत्र-

W25 २३) इको वि कालसारो न देइ गंतु पयाहिण वलंतो ।

किं पुण वाहाउलियं लोयणजुयल पिययमाए ॥२३॥

W26 २४) न कुणंतं चिय माणं निसासु पासुत्तदरविउद्धाणं ।

सुन्नइयपासपरिमुंसणवेयणं जइ सि जाणंतो ॥२४॥

ग्रहणपूर्वकम् आलपन्तं प्रतिभेत्तुम् इदमाह । तीर्णे नमो आहियाईए तस्यै
नमो अभिजात्यै । जीइ तुमं गरुयाईं दो वि दुक्खाइं कारिज्जसि यया त्वं
गुरुणी द्वे अपि दुःखे कार्यसे । के ते । पियविरहो अप्पियदंसणं च प्रिय-
विरहो अ.प्रियदर्शनं च । इदमुक्तं भवति । अहमप्रियेति तथा सह वियोगो
मम च दर्शनम् इति कष्टद्वयम् असह्यं यया त्वं कार्यसे सेयमभिजातिः
कुलीनता नमस्कारमर्हति । अभिजातिशब्दस्य समृद्ध्यादिषु पाठात्
(वररुचि १. २; हेमचन्द्र, प्रा. व्या. १.४४) आत्वं द्रष्टव्यम् । स्वीया
मध्या धीरा नायिका । सा धीरा वक्ति वक्रोक्त्या प्रिय कोपात् कृता-
गसम् । पर्यायोक्तिरलंकारः ॥२२॥

२३) ब्रह्मचारिणः । [एकोऽपि कृष्णसारो न ददाति गन्तु प्रदक्षिणं
वलमानः । किं पुनर्वाष्पाकुलितं लोचनयुगलं प्रियतमाया. ॥] इको वि
कालसारो न देइ गंतुं एकोऽपि कृष्णसारो न ददाति गन्तुम् । कथंभूतः ।
पयाहिण वलतो प्रदक्षिण गत्वा वलमानः । किं पुण लोयणजुयल पियय-
माए किं पुनः साचिनिरीक्षणेन वलितप्रदक्षिणकृष्णतारकतया कालसारद्वयं
लोचनयुगलं प्रियतमाया गमनप्रतिषेधं न विधत्ते । सर्व एव हि शकुना
दक्षिणास्वरकुम्भकरादिकाश्च यतो यथातत्त्वदर्शिन शब्दश्रवणचेष्टाकीर्तनै-
र्भाविफलं सूचयन्ति इति शकुनशास्त्रे श्रूयत इति । कीदृशं लोचनयुगलम् ।
वाहाउलिय वाष्पाकुलितम् । व्याधाकुलितम् इति च योज्यम् । स हि (काल-
सारः) भीतो भयाय जायते । अनुकूलो नायकः । आक्षेपोऽलंकारः ॥२३॥

२४) कालसारस्य । [नाऋरिष्य एव मानं निशासु प्रसुप्तेपद्बिबुद्धाना-
नाम् । शून्यतपार्श्वपरिमर्शनवेटना यदि अज्ञास्यः ॥] वश्चित्कान्तो

१W चलतो २W कुणतो ३W सहसुत्त ४W विबुद्धाण ५W परिमूषणविअणाण

W27 २५) पणयकुवियाण दुन्हं वि अलियपसुत्ताण माणइत्ताणं ।
 निच्चलणिरुद्धणीसासदिन्नयण्णाणं को मल्लो ॥२५॥

नायिकां निशायां निर्भरशयितां दृष्ट्वा अन्यरमणीरतिसुखलाभलालसो विरह-
 व्यग्रतां गतवान् । सा पुनः प्रवृद्धा तदीयदुर्नये मानमवलम्ब्य व्यवस्थिता ।
 अथ सत्यनिकृतकृत्यप्रवृत्त्या (१) कृतमिध्याग्रपथैस्तां प्रत्याययितुं प्रवृत्तः ।
 यदा न कथमपि प्रत्येति तदा स एव मानमग्रहीत् । तथाभूतं च वीक्ष्य
 लक्षतः(२) तमेव नायकं सा निबोधयन्ती सखेदमाह । जइ निसासु सुन्न-
 इयपासपरिसुसणवेयणं तुमं जाणंतु च्चिय यदि निशासु गृन्यीकृतपार्श्वपरि-
 मर्शनवेदनां त्वम् अज्ञास्यः तदा मानं नाकरिष्यः । केषाम् । पासुत्तद-
 रविउद्धाणं (प्रसुप्तेषद्विवुद्धानाम्) । त्वयि गतवति शून्यशय्यापार्श्वपरि-
 मर्शनव्यथां मम त्वम् अजानन विज्ञायसे । दुस्सहदुःखसद्भावम् आविष्क-
 रोति । पासुत्त इति प्रसुप्तशब्दस्य समृद्ध्यादिषु पाठान् (वररुचि, प्रा.
 प्रकाश, १.२; हेमचन्द्र, प्रा. व्या. १.४४) आत्वम् । इयमपि स्वीया
 अगल्भा धीरा च नायिका ॥२४॥

२५) वत्सराजस्य । [प्रणयकुपितयोर्द्वयोरपि अलीकप्रसुप्तयोर्मान-
 वतोः । निश्चलनिरुद्धनिःश्वासदत्तकर्णयोः को मल्लः ॥] दुन्हं वि माण-
 इत्ताणं को मल्लो द्वयोरपि दम्पत्योर्मानवतोः को मल्लो, न कश्चिदपीत्यर्थः ।
 तयोरन्यतरो धीरो नास्तीति भावः । कथंभूतयोः । पणयकुवियाण
 प्रणयकुपितयोः । निश्चलनिरुद्धणीसासदिन्नयण्णाण निश्चलनिरुद्धनिःश्वा-
 सदत्तकर्णयोः, आलिङ्गनलालसयोः अन्योन्यनिसर्गनिष्प्रकम्पयोः । व्यलीक-
 निद्राकाङ्क्षया निश्चलनिरुद्धनिःश्वासवितीर्णकर्णन्वम् । सुप्तस्य हि विगृह्णस्वलाः
 श्वासा निर्यान्तीति । मानेन वित्तयोः प्रख्यातयोरित्यर्थः । अस्त्यर्थक
 इत्तप्रत्ययः । जानिरलंकार ॥२५॥

W28 २६) कुवलयपहरं अंगे जहिं जहिं महइ देवरो दाउं ।

रोमंचदंडराई तहिं तहिं दीसइ व्हए ॥२६॥

W29 २७) अज्ज मए तेण विणा अणुहयसुहाईं संभरंतीए ।

अहिणवमेहाण रवो निसामिओ वज्झपडहुं व्व ॥२७॥

W30 २८) निक्खि व जायाभीरुय दुइंसण निंबकीडयसरिच्छं ।

गामो गामणिणंदण तुज्झ कए तह वि तणुआइ ॥२८॥

२६) तस्यैव (वत्सराजत्य) । [कुवलयप्रहारमङ्गे यस्मिन् यस्मिन्निच्छति देवरो दातुम् । रोमाञ्चदण्डराजिस्तस्मिस्तस्मिन् दृश्यते वध्वाः] । रोमंचदंडराई रोमाञ्चदण्डराजिः कुवलयप्रहारं यत्र यत्र अङ्गे देवरो दातुमभिलषति तत्र तत्र दृश्यते । कस्याः । व्हए वध्वाः । बद्धानुरागसूचकोऽयं रोमाञ्चः सात्त्विको भावः । सूक्ष्मो नामालंकारः । परकीया स्वीया(?) नायिका । आचार्यदण्डिनस्तु मते आकारलक्ष्यः सूक्ष्मोऽयम् ॥२६॥

२७) कूतालस्य (कुन्तलस्य ?) । [अद्य मया तेन विना, अनुभूतसुखानि संस्मरन्त्या । अभिनवमेधानां रवो निशामितो वध्यपटह इव ॥] काचिद् विरहिणी स्वदुःखं सख्यै कथयति । तेण विणा अज्ज मए अहिणवमेहाण रवो निसामिओ वज्झपडहु व्व अद्य मया तेन प्रियतमेन विना अभिनवमेधानां रवो निशामितः श्रुतः । कथंभूतया मया । अणुहयसुहाईं संभरंतीए अनुभूतसुखानि (स)स्मरन्त्या । कीदृशः । वज्झपडहु व्व वध्यपटह इव । स्वनः तदुपचारः तत्सबन्धात् । प्रावृत्प्रवृत्तावपि प्रियस्याप्रत्यावृत्तौ मम मरणं शरणम् इति तात्पर्यार्थिः । उपमालंकारः ॥२७॥

२८) [निष्कृप जायाभीरुक दुर्दशन निम्बकीटकसदृश । ग्रामो ग्रामणीनन्दन तव कृते तथापि तनूयते ॥] हे गामणिणंदण ग्रामणीसुत, निक्खि निष्कृप । निष्कृपस्त्वं यद् ईदृशीं दशां प्राप्तां मामुपेक्षसे । जायाभीरुञ्ज जायाभीरो (मां) नानुवर्तसे । भद्रमण (?) दुर्दशनस्त्वं यस्तस्यामा-

W188 २९) नेउरकोडिविलगं चिहुरं दइयस्स पायवडियस्स ।

हियं माणपउत्थं ओमोयंति च्चिय कहेइ ॥२९॥

W194 ३०) सा तइ सदत्थदिन्नं अज्ज वि ओ सुहय गंधरहियं पि ।

उव्वसियणयरघरदेवय व्व ओमालियं वहइ ॥३०॥

सक्तो न कस्यापि लोचनगोचरं गच्छसि । निम्बक्रीटकसदृशो निम्बक्रीट-
ककल्पस्त्वं यत् तस्यामपि निकृष्टरामाया रमस इति सपत्नीदोषोद्धोष-
णम् । यद्यपि त्वमीदृश तह वि तथापि गामो तुञ्ज कए ग्रामस्त्वदर्थं
तणुयाह तनृयते । ग्रामशब्देनात्मानं व्यपदिशति । अहं त्वद्वियोगदुःखेन
इमामवस्थां प्राप्तेति तात्पर्यार्थः । ग्रामणीग्रामनायकः । विशेषोक्तिरलंकारः ।
गुणजातिक्रियादीनां यत्तु वैकल्यदर्शनम् । विशेषदर्शनायैव सा विशेषोक्ति-
रिष्यते ॥ (काव्यादर्श, २. २२३) । अन्योढा नायिका । अन्योढापि हि
कन्या कर्तव्य सर्वमुद्रतं कुरुते । दुरवस्थापि च तं तु स्वयमभियुङ्क्ते स्मरा-
वेशात् ॥ (रुद्रट, १२ ३६-३८) ॥२८॥

२९) हरिराजस्य । [नूपुरकोटिविलगं चिकुरं दयितस्य पादपति-
तस्य । हृदय प्रोषितमानम् उन्मोचयन्त्येव कथयति ॥] काचिन्नायिका
पायवडियस्स पङ्णो (दइयस्स?) पादपतितस्य पत्युः दयितस्य नेउरकोडि-
विलगं चिहुरं नूपुरकोटिखिल्लं चिकुरं ओमोयंति च्चिय उन्मोचयन्त्येव
हियं माणपउत्थं कहेइ हृदय प्रोषितमानं कथयति । मा खल्वयं केशा-
कुञ्चनव्यथाम् अनुभवतु, कथं केशान् मोचयेदिति प्रसन्ना अहम् इति
कथयितुं तुलाकोटिकोटिखिल्लान् कलया कुन्तलान् खल्यथतीति भावः ।
प्रत्यावृत्तहृदया पत्युः मानावमानम् आविष्करोतीत्यर्थः । माणपउत्थ इति
प्राकृते पूर्वनिपातानियमः । अनुमानालंकारः ॥२९॥

३०) अनुपरसस्य । [सा त्वया स्वहरतदत्तम् अद्यापि हे सुभग
गन्धरहितमपि । उद्वासितनगरगृहदेवतेव अवमालिका वहति ॥] काचित्

- W31 ३१) पहरवणमग्गविसमे जाया किच्छेण लहइ से निदं ।
 गामणिउत्तस्स उरे पल्ली उण से सुहं सुयइ ॥३१॥
- W32 ३२) अह सव्भावियमग्गो^१ सुहय तुह^२ च्वेय नवरि^३ निव्वूढो ।
 इन्दिं अन्नं हियए अन्नं वायाए लोयस्स ॥३२॥

स्वसह्याः पत्यौ प्रेम प्रकाशयन्ती उपालम्भगर्भमिदमाह । साऽद्यापि
 मालिकां कुसुमजां वहति । कथभूताम् । तइ सहत्थदिन्नंत्वया स्वहस्त-
 दत्ताम् । पुनश्च कीदृशी । उव्वसियणयरघरदेवय व्व उद्वरानगरगृहदेवतेव ।
 सा तथा त्वय्यनुरक्ता यथा नव स्वहस्तदानबहुगानेन कालान्तरशुष्कां
 सौरभरहितामपि कुसुमस्रज स्वमूर्धनि धत्ते । त्व तु तद्वार्तामपि न पृच्छ-
 सीति । उद्वसनगरगृहदेवता या देवतेव पिशुनितं भवति (?) । तदुद्वस-
 नगरगृहदेवतेव सा त्वया गवेप्यते (?) इत्यर्थः । प्रथमम् इति निपातः
 सक्तेते द्वितीया स्वादा (?) । उपमालंकारः ॥३०॥

३१) काटिल्लस्य । [प्रहारव्रणमार्गविषमे जाया कृच्छ्रेण लभते
 तस्य निद्राम् । ग्रामणीपुत्रस्योरसि पल्ली पुनस्तस्य सुखं स्वपिति ॥] हे
 सखि से गामणिउत्तस्स उरे जाया किच्छेण लहइ निदं तस्य ग्रामणीपुत्र-
 स्योरसि शयनाञ्जायां कृच्छ्रेण लभते निद्राम् । कथंभूते । पहरवणमग्ग-
 विसमे प्रहारव्रणमार्गविषमे । समे हि किल सुख प्राप्यते, इति । पल्ली
 उण से सुहं सुयइ पल्ली पुनस्तस्य सुखं स्वपिति । अनेकवक्षःस्थलशस्त्र-
 पातानुमितशौर्यशौण्डीर्यगुणस्य तस्य प्रासेन तस्करो न कोऽपि सचरतीत्यर्थः ।
 पहर इति प्रहारशब्दस्य अदातो यथादिष्विति (वररुचि, १ १०) आतो
 अत्वे रूपम् । विरुद्धान्तरिक्षेपोऽलंकारः ॥३१॥

३२) वाक्पतिराजस्य । [असौ स्वाभाविकमार्गः सुभग तवैव
 केवल निर्व्यूढः । इदानीमन्यद् हृदयेऽन्यद् वाचि लोकस्य ॥] काचिदन्या-
 ज्ञनागोत्रेणालपन्त प्रियं प्रतिभिनत्ति । अह असौ सव्भावियमग्गो स्वाभा-

W33 ३३) उण्हाइँ नीससंतो सयणद्धे कीस मे पराहुत्ति ।

हिययं पलीविउं अणुसएण पट्टिं पलीवेसि ॥३३॥

W189 ३४) तुज्जंगरायसेसेण सामली तह खरेण सोमाला^३ ।

सुइरं^३ गोलातूहे न्हाया जंबूकसाएण ॥३४॥

विकमार्गः तुह च्चेय नवरि निव्वूढो तवैव केवलं निव्वूढः । यतः इहिं
इदानीं अन्नं हियए अन्नं वायाएँ लोयस्स अन्यच्च हृदये अन्यच्च वाचि
लोकस्य । तवैव हृदये सैव वाचि (च) वर्तत इत्यर्थः । तस्यां त्वम् अनु-
रक्तो मयि तु शिथिलानुराग इत्युक्तं भवति । अह इत्यदसो रूपम् ।
स्वीया मध्या नायिका । मध्या प्रतिभिनत्त्येनं सोल्लुण्ठैः सा तु भाषितैः ।
पर्यायोक्तिरलंकारः ॥३२॥

३३) भोजस्य । [उण्णानि निःश्वसन् शयनार्थं कस्मान्मे पराङ्-
मुखम् । हृदयं प्रदीप्यानुशयेन पृष्ठं प्रदीपयसि ॥] काचिदुष्णैर्निःश्वस-
स्वनैरन्यासक्तं प्रियं हृदि विदित्वा परावृत्य तम् अभीहितम् (१) इद-
माह । कीस कस्मात् मे हिययं पलीविउं मे हृदयं प्रदीप्य अणुसएण
पराहुत्ति पट्टि पलीवेसि अनुशयेन पराङ्मुखं पृष्ठं प्रदीपयसि । अनुशयः
सपत्नीसङ्गजो मन्युः । क्व । सयणद्धे शयनार्थं । किं कुर्वन् । उण्हाइँ
नीससतो उण्णोष्णं निःश्वसन् । आत्मनः पराङ्मुखत्वेन पृष्ठस्य पराङ्मुख-
त्वम् उपचारात् । अक्षिकुक्षिपृष्ठ चास्वीया (२) । अन्ये तु 'उण्हाइँ
नीससतो सयणद्धे कीस मे पराहुत्ति (२ पराहुत्ते) । हिययं (२ हियए)
पलीवियं (१ पलीविउं) अणुसएण पट्टि पलीवेसि' इति पठन्ति । तत्र तु
मामनुशयेन हृदये प्रदीप्य उष्णं किमिति पृष्ठे (२ पृष्ठं) प्रदीपयसीति
योज्यम् ॥३३॥

३४) अनङ्गदेवस्य । [तवाङ्गरागशेषेण श्यामला तथा खरेण
सुकुमारा । सुचिरं गोदातीर्थे स्नाता जम्बूकषायेण ॥] काचित् कस्याश्चित्

- W34 ३५) तुह विरहे चिरयारय तिस्सा वियलंतबाहमइलेण ।
रविरहसिहरधएण व मुहेण छाइ च्चिय न पत्ता ॥३५॥
- W35 ३६) दियरस्स असुद्धमणस्स कुलवहू निययकुड्डलिहियाइं ।
दियहं कहेइ रामाणुलग्गसोमिच्चिरियाइं ॥३६॥

स्वसङ्ख्याः प्रेमातिशयं प्रकाशयितुं तत्प्रियं प्रत्याह । सा सामली श्यामा ।
तुङ्गंगरायसेसेण जंबूकसाएण न्हाया तवाङ्गरागशेषेण जम्बूकषायेण
स्नाता । तह खरेण अत्यर्थं खरेण असद्येन । सा कीदृशी । सोमाला
सुकुमारा । क्व । गोलातूहे गोदावर्यास्तटे । सुकुमारमूर्तिरपि सती तथा-
भूतेन तीव्रजम्बूकषायेण यदसौ स्नाता तत्र त्वदङ्गरागशेषता कारणम् इति
रागातिरेकः सौकुमार्यं च वर्णितम् इति । पर्यायोक्तिरलंकारः ॥३४॥

३५) तस्यैव (अनङ्गदेवस्य) । [तव विरहे चिरकारक तस्या विग-
लद्वाष्पमलिनेन । रविरथशिखरध्वजेनेव मुखेन च्छायैव न प्राप्ता ॥] तुह
विरहे चिरयारय त्वद्विरहे चिरकारक, तिस्सा तस्याः, वियलंतबाहमइ-
लेण मुहेण छाइ च्चिय न पत्ता विगलद्वाष्पमलिनेन मुखेन च्छायैव न
प्राप्ता । केनेव । रविरहसिहरधएण व रविरथशिखरध्वजेनेव । रविरथ-
शिखरध्वजो दिवाकरकरैः सर्वदा सर्वाङ्गमालिङ्गितः छायां भातपाविषयं
न प्राप्नोति तथा मुखमपि । मुखच्छाया कान्तिर्भण्यते । वैवर्ण्यमिह सात्त्विको
भावः । उपमालंकारः ॥३५॥

३६) रविराजस्य । [देवरस्याशुद्धमनसः कुलवधूर्निजकुडच-
लिखितानि । दिवसं कथयति रामानुलग्नसौमित्रिचरितानि ॥] कुलवहू
दियरस्स रामाणुलग्गसोमिच्चिरियाइं दियहं कहेइ कुलवधूर्देवरस्य रामा-
नुलग्नसौमित्रिचरितानि दिनं प्रति कथयति । निययकुड्डलिहियाइं
निजकुडचलिखितानि । कीदृशस्य देवरस्य । असुद्धमणस्स अशुद्धमनसः ।
आलेख्यलिखितसीतासौमित्रिवृत्तं दर्शयन्त्या तथा इदमुक्तं भवति । पुत्र,

W36 ३७) चच्चरघरिणी पियदंसणा य तरुणी पउत्थवइया य ।

असई सयज्झिया दुग्गया य न यं खंडियं सीलं ॥३७॥

W37 ३८) तालूरभमाडणखुडियकेसरो गिरिणईण् पूरेण ।

दरवुड्डुवुडुणिवुडुमहुरो हीरइ कलंबो ॥३८॥

सौमित्रिर्यथा सीताया मयि तथा वर्तितुमुचितं नान्यथेति । प्रगल्भा नायिका । दियरो भर्तृभ्राता अनुजः । सोमिन्ती लक्ष्मणः । कुडुं भित्तिरिति । सूक्ष्मालंकारः ॥३६॥

३७) हालस्य । [चत्वरगृहिणी प्रियदर्शना च तरुणी प्रोषितपतिका च । असती प्रतिवेशिनी दुर्गता च न च खण्डितं शीलम् ॥] न य खंडियं सीलं न च तया खण्डितं शीलम् । कदाचिद् अगोचरगृहवासिनी स्यादित्याह । चच्चरघरिणी चत्वरगृहिणी । या खलु चत्वरगृहिणी सा सकललोकलोचनगोचरं गच्छतीति । कदाचित् चत्वरगृहण्यपि अमनोज्ञदर्शना सा स्यादित्याह । पियदंसणा प्रियदर्शना । तां सर्व एव निकामं कामयते । कदाचित् प्रियदर्शनाऽपि अनवतीर्णतारुण्या भवतीत्याह । तरुणी । या तरुणी सा मकरकेतनेन क्रौडीक्रियते । कदाचित् तरुण्यपि सभर्तृका भवतीत्याह । पउत्थवइया य प्रोषितपतिका च । या खलु प्रोषितपतिका तस्याः प्रतिबन्धकाभावात् सर्व एव युवजनो वेश्म प्रविशति । कदाचित् प्रोषितपतिकाऽपि सतीभिः समाकुला भवतीत्याह, असती प्रतिवेशिनी । सा तदनुषङ्गदोषेण दुष्यति । कदाचिदसती-प्रतिवेशिन्यपि न स्वैरा भवतीत्याह दुग्गया य दुर्गता च । या खलु दुर्गता भवति सा धनलोभेन विनश्यति । एवं सामग्र्यां सत्यामपि न खण्डितं शीलम् इति महासतीत्वं वर्णितं भवति । तत्र केवलं क्रौडीन्यमेव कारणम् । चच्चरं चतुष्पथम् । सयज्झिया प्रतिवेशिनी । कार्याक्षेपोऽलंकारः । प्रतिषेधोक्तिराक्षेपः (काव्यादर्श २.१२०) ॥३७॥

३८) माहिलस्य । [आवर्तभ्रमणखण्डितकेसरो गिरिनद्याः पूरेण ।

- W38 ३९) अहियायमाणिणो दुर्गायस्स छायां पइस्स^१ रक्खंती ।
 नियबंधवाण जूरइ घरिणी विहवेण इंताणं ॥३९॥
- W39 ४०) साहीणे वि पिययमे पत्ते वि छणे न मंडिओ अप्पा ।
 दुर्गायपउअवडयं सयण्णियं संठवंतीए ॥४०॥

ईपन्मग्नेन्मग्निमग्निमधुक्रो ह्यित्ते कदम्बः ॥] गिरिणईए पूरेण कलंबो
 हीरइ गिरिनघाः पूरेण कदम्बं वहति । केचित्, नदीपूरेण कदम्बो ह्यित्ते
 देशान्तर प्राप्यते । क्रीडशः । ताट्टरभमाडणखुडियकेसरो आवर्तभ्रमण-
 स्त्रण्डितकेसर. । पुनरपि क्रीडशः । दरबुइइडुवुइणिवुइमहुयरो ईपन्मग्ने-
 न्मग्निमग्निमधुक्रः । एवंभूत कदम्बं ह्यित इति । अन्योक्तिरलंकारः ।
 ताट्टरो आवर्त । खुडियं स्त्रण्डितम् । बुइइडुवुइणिवुइ इति देशरूपाणि ।
 कलंबो इति कदम्ब । प्रदीपकदम्बदोहृदेपु (वररुचि, २, १२) इत्यनेन
 दस्य लन्त्रे रूपम् ॥३८॥

(३९) अदम्बकस्य । [अभिजातमानिनो दुर्गतस्य च्छायां पत्यू
 रक्षन्ती । निजवान्धवेभ्यः क्रुष्यति गृहिणी विभवेन आयद्भ्यः ॥] घरिणी
 विहवेण इंताण नियबंधवाण जूरइ गृहिणी विभवेन आगच्छद्भ्यः प्राप्तेभ्यः
 स्ववान्धवेभ्यः क्रुष्यति । किं कुर्वती । छायां पइस्स रक्खंती छाया पत्युः
 रक्षन्ती । कथंभूतस्य । अहियायमाणिणो अभिजातमानिनः कुलवतश्च
 मानिनश्च । “अयमस्मत्पतिः एतान् सकलसप्तसपन्नान् वीक्ष्य वैलक्ष्येण
 मा मलिनिदानमायातु” इति वान्धवेभ्यो असूयति इति । जूरइ इति
 क्रुधेः जूर इति (वररुचि, ८, ६४) जूरादेशे रूपम् । सती स्त्रीया
 नायिका ॥३९॥

४०) चुल्लोडकस्य । [स्वाधीनेऽपि प्रियतमे प्राप्तेऽपि क्षणे न
 मण्डित आत्मा । दुर्गतप्रोपितपतिकां प्रतिवेशिनीं सस्थापयन्त्या ॥] कया-
 चित् अप्पा न मंडिओ आत्मा न प्रसाधितः । सा कदाचिद् वियोगिनी

- W40 ४१) तुज्ज वसहि^१ त्ति हिययं, इमेहि दिट्ठो तुमं ति अच्छीइं ।
तुह विरहे किसियाइं ति तेणं अंगाइं वि पियाइं ॥४७॥
- W41 ४२) सव्भावणेहमइएँ रक्ते रज्जिज्जइ त्ति जुत्तमिणं ।
अणहियए उण हिययं जं दिज्जइ तं जणो हसइ ॥४२॥

स्यादित्याह । साहीणे वि पिययमे स्वायत्तेऽपि पत्यौ । कदाचित् समय एव न भवतीत्याह । पत्ते वि छणे प्राप्तेऽप्युत्सवदिवसे । विशेषणद्वारेण कारणमाह । कथंभूतया तथा । दुग्गयपउत्थवइयं सपज्जियं सऽवंतोए दुर्गतां प्रोषितपत्तिकां प्रतिवेशिनीं सस्थापयन्त्या । मां प्रसाधिततनुं वीक्ष्य मा एषा भूपादुर्दशाम् आसादयत्विति । विशेषोक्तिरलंकारः ॥४०॥

४१) विन्ध्यस्य । [तव वसतिरिति हृदयम् आभ्यां दृष्टस्त्वभित्यक्षिणी । तव विरहे क्रशितानीति तेन अङ्गान्यपि प्रियाणि ॥] तव वसतिरिति हृदयं वल्लभम् । आभ्याम् अक्षिभ्यां दृष्टस्त्वम् इति लोचने प्रिये । तुह विरहे तव विरहे किसियाइ ति तेण कशानीति कशीभूतानीति तेन अङ्गान्यपि प्रियाणि ममेत्यर्थादापद्यते । यदहं त्वाद्दरहे न विपन्ना तत्र उक्तेन प्रकारेण प्रियाणि हृदयादीनि न परिहर्तुं पारयामीति निःस्नेहा सा (इति) मा मनसि मंस्था इति तात्पर्यार्थः । पर्यायोक्तिरलंकारः ॥४१॥

४२) सुग्धस्य । [सद्भावस्नेहमये रक्ते रज्यते, इति युक्तमिदम् । अहृदये पुनर्हृदयं यद्दीयते तज्जनो हसति ॥] सद्भावस्नेहमये रक्ते रज्यते इति युक्तमिदम् । अणहियए जं हियय दिज्जइ अहृदये यद् हृदयं दीयते, तं जणो हसइ तज्जनो हसति । साऽहं त्वय्यहृदये रक्ता सकलजनहासास्पदं जानेति भावः । यदनुरक्तेऽपि नानुरज्यसे तेन त्वम् अहृदयो यतः, इति दोषच्छायया प्रतीतिः । पर्यायोक्तिरलंकारः, मध्या नायिका ॥४२॥

१ w. वमइ त्ति; २ w. तीए, ३ w सव्भावणेहभरिए.

W42 ४३) आरंभंतस्स धुयं लच्छी मरणं व होइ पुरिसस्स ।

तं मरणमणारंभे वि होइ लच्छी उण न होइ ॥४३॥

W43 ४४) विरहानलो सहिज्जइ आसावंधेण वल्लहजणस्स ।

इक्कगामपवासो हु मामि मरणं विसेसेइ ॥४४॥

W190 ४५) अज्जं चैय पउत्थो अज्जं चियै सुन्नयाइं जायाइं ।

रच्छामुहचच्चरदेउलाइं^१ अम्हं च हिययाइं ॥४५॥

४३) रोड़ायाः [आरभमाणस्य ध्रुवं लक्ष्मीर्मरणं वा भवति पुरुषस्य । तन्मरणमनारम्भेऽपि भवति लक्ष्मीः पुनर्न भवति ॥] आरंभंतस्स धुयं प्रारभमाणस्य ध्रुव लक्ष्मीर्मरणं वा भवति पुरुषस्य । तं मरणमणारंभे वि होइ तन् मरणमनारम्भेऽपि भवति । लच्छी उण न होइ लक्ष्मीः पुनर्न भवति । तत् लक्ष्मीलाभकामो मरणभयेन मा त्वम् उद्यमविमुखो भृत्स्वित्यर्थः । उत्थानप्रशंसापरेयमुक्तिः । आक्षेपोऽलंकारः ॥४३॥

४४) वल्लभस्य । [विरहानलः सद्यते आशावन्धेन वल्लभजनस्य । एकग्रामप्रवासः खलु सखि मरणं विशेषयति ॥] काचित् कलहान्तरिता अनुनयपरमपि प्रियम् अवधीर्येव पश्चात्तापतप्यमाना तदानयनाय सखीमिदमाह । विरहानलः सद्यते आसावंधेण वल्लहजणस्स आशावन्धेन वल्लभजनस्य । इक्कगामपवासो हु मामि मरणं विसेसेइ एकग्रामप्रवासस्तु मामि, हुः पुनरर्थे, सखि मरणं विशेषयति, आगमनरत्यभावात् । यः खलु मयि रोषजापं ज्ञान्वा गतः स स्वयं नागमिष्यति । तद् व्रजामि तत्र यत्रासौ, इति तात्पर्यार्थः ॥४४॥

४५) वैरसिंहस्य । [अद्यैव प्रोषितः अद्यैव शून्यानि जातानि । रथ्यामुखचत्वरदेवकुलानि, अस्माकं च हृदयानि ॥] काचित् प्रथमदिवस एव प्रोषितस्य प्रेयसः अनुपमसौभाग्यभङ्गीमभिध्याय, आत्मनश्च दुरवस्थां, प्रार्थयितुम् (१) इदमाह । स हृदयवल्लभोऽद्यैव प्रोषितः । अद्यैव रच्छा-

- W44 ४६) अक्खडइ पिया हियए अन्नं महिलायणं रमंतस्स ।
दिट्ठे सरसम्मि गुणे सरिसम्मि गुणे अईसंते ॥४६॥
- W45 ४७) नइपूरसच्छहे जुव्वणम्मि दियहेसुं निच्चपहिएसु ।
अणियत्तासु य राईसु पुत्ति किं दइढमाणेण ॥४७॥

मुहदेउलचच्चराइँ सुन्नयाइँ जायाइँ रथ्यामुखदेवकुलचत्तराणि शून्यानि जातानि । एतदुक्तं भवति । तस्मिंस्तिष्ठति किल तदीयानुपमरूपवत्तया, आलोकनकौतूहलोत्कलिकाकुलाभिः नगरनारीभिराकीर्यन्ते स्म रथ्यापथचैत्यचत्तराणि । अथ तु तस्मिन् प्रोषिते न काचिदिह युवजनावेक्षणनिरवेक्षा (?) निजनिलयान्निष्क्रामति, इति । अथवा युवजनाकीर्णान्यपि तेन विना शून्यानि रथ्यादीनि प्रतिभासन्त इति । न केवलमिमानि शून्यानि । अम्हं च हिययाइँ अस्माक च हृदयानि । रथ्यामुखादीनां शून्यत्वं रिक्तत्वम् । हृदयानां च शून्यत्वं तद्गतत्वम् । श्लेषदीपकच्छायोदयात् सहृदयचमत्कारिणी काऽपि उक्तिवैचित्री समुल्लसतीति । पर्यायोक्तिरलंकारः । विषादो व्यभिचारी भावः । प्रच्छन्नो (१ प्रवासो) विप्रलम्भशृङ्गारः । विरहिणी नायिका ॥४५॥

४६) धर्मिणस्य । [आस्वलति प्रिया हृदयेऽन्यं महिलाजन रमयतः । दृष्टे सदृशे गुणे सदृशे गुणे अदृश्यमाने ॥] अन्न महिलायणं रमंतस्स पिया हियए अक्खडइ अन्यं महिलाजन रमयतः पुंसः प्रिया हृदये स्मृतिपथमेति । क्व सति । दिट्ठे सरिसम्मि गुणे दृष्टे उपलब्धे सदृशगुणे । किमेतावदेव । नेत्याह । सरिसम्मि गुणे अईसंते सदृशे गुणे अदृश्यमाने । यदा किल कान्तो अन्या रमणी रमयन् स्वगृहिणीगुणानुगुणं सकलकलाकौशलं पश्यति तदा तद्गुणसादृश्यात् तां स्मरति । अथ न पश्यति तदापि तस्यां (१ तासु) तत्संभोगसुखमनासादयन् प्रियां स्मरति, इति उभयथाऽपि स्मरणम् ॥४६॥

४७) कविराजस्य । [नदीपूरसदृशे यौवने दिवसेषु नित्यपथि-

W46 ४८) कल्लं किर खरहियओ पवसिहिइ पिउ त्ति सुव्वइ जणम्मि ॥

तह वड्ढ भयवइ निसे जइ से कल्लं चिय न होइ ॥४८॥

W47 ४९) हुंतपहियस्स जाया आउच्छणजीयधारणरहस्सं ।

पुच्छंती भमइ घरंघरेसु पियविरहसहिरीओ ॥४९॥

केसु । अनिवृत्तासु च रात्रिषु पुत्रि किं दग्धमानेन ॥] काचिन् मानिर्नी
प्रत्रोचयन्तीदमाह । पुत्ति किं दड्ढमाणेण पुत्रि किं दधमानेन । क्व
सन्ति । नइपूरसच्छहे जुव्वणम्मि नदीपूरसदृशे यौवने । दियहेसु निच्चप-
हिण्णसु दिवसेसु नित्यपथिकेषु । अणियत्तासु य राईसु अनिवृत्तासु च
रात्रिषु सतीषु । किं दड्ढमाणेण मानं मा कार्पीरिति । यदि गत्वरं
तात्पर्यं न भवति, यदि च निवृत्तगमनानि दिनानि भवन्ति, यदि
रात्रयो दृष्टप्रत्यावृत्तयो भवन्ति तत् कदाचिद् युज्यते प्रियजने मानः ।
न चैतदस्ति, तत् प्रियजने किममुना कृतेन दुःस्वावसानेन क्रियत इति
गोत्रवतीगिक्षोक्तिः । आक्षेपोऽलकारः ॥४७॥

४८) प्रवरराजस्य । [कल्यं किल खरहृदयः प्रवत्स्यति प्रिय
इति श्रूयते जने । तथा वर्धस्व भगवति निशे यथाऽस्य कल्यमेव न
भवति ॥] कल्लं किर पवसिहिइ पिउ त्ति सुव्वइ अः किल प्रियः प्रस्था-
स्यत इति श्रूयते । क । जणम्मि जने लोके । कीदृशः । खरहियओ
सुष्टु निष्ठुरचित्तः । यन्मामपि ईदृशीं विहाय व्रजतीति । तह वड्ढ
भयवइ निसे तथा वर्धस्व भगवति निशे जह से कल्लं चिय न होइ
यथाऽस्य अस्तनं दिन न सपद्यते, इति । भविष्यद्विरहिणी नायिका ।
उन्मादो व्यभिचारी भावः ॥४८॥

४९) मेघटस्य । [भविष्यत्पथिकस्य जाया आपृच्छनजीवधार-
णरहस्यम् । पृच्छन्ती भ्राम्यति गृहे गृहे प्रियविरहसहनशीलाः ॥]
हुंतपहियस्स जाया घरंघरेसु पुच्छन्ती भमइ प्रथमभविष्यत्पथिकस्य भार्या।

- W48 ५०) अन्नमहिलापसंगं दे' दिव्व कुणेषु मज्झं दइयस्स ।
 पुरिसा इक्कंतरसा न हु दोसगुणे वियाणंति ॥५०॥
- W49 ५१) थोयं पि न नोइ इमा मज्झन्हे उय सिरीसतललुक्का' ।
 आयवभएण छाही वि पहिय ता किं न वीसमसि ॥५१॥

गृहे गृहे पृच्छन्ती भ्राम्यति । किं पृच्छन्ती । आउच्छणजोयधारणरहस्सं
 आउच्छणं आपृच्छनं पुनर्दर्शनाय प्रश्नः, तस्मिन् प्रणयिकृते सति जीव-
 धारणाय रहस्यं गुह्यो मन्त्रः । काः पृच्छन्ती । पियविरहसहिरीओ
 प्रियविरहसहनशीलाः । सीमन्तिन्यस्ताः किल अनुभूतदयितविरहतया
 प्राणधारणरहस्यं जानन्तीति । प्रच्छिद्विकर्मकोऽयम् । मुग्धा नायिका ॥४९॥

५०) सीहल्लस्य (? सिंहलस्य) । [अन्यमहिलाप्रसङ्गं प्रार्थये
 दैव कुरु मम दयितस्य । पुरुषा एकान्तरसा न खलु दोषगुणान्
 विजानन्ति ॥] दे दिव्व कुणेषु दैव कुरुष्व । अन्नमहिलापसंगं अन्यस्त्री-
 प्रसङ्गम् । कस्य । मज्झं दइयस्स मम दयितस्य । यतः पुरिसा इक्कं-
 तरसा न हु दोसगुणे वियाणंति पुरुषा एकान्तरसा न खलु दोषगुणान्
 विजानन्ति । यदि खलु अयम् अस्मत्कान्तो अन्यगमां रमयति तद्
 अस्मदीयान् अशेषान् गुणान् बुध्यते, बुद्ध्वा च न मामवगणयतीति ।
 दे इति प्रार्थनाया निपातः ॥५०॥

५१) अनिरुद्धस्य । [स्तोकमपि न निर्यातीयं मध्याह्ने पश्य
 शिरीषतल्लीना । आतपभयेन छायाऽपि पथिक तत किं न विश्रा-
 म्यसि ॥] काचित् प्रपापाळिका कच्चिन्दरं रिरंसमाना विश्रामोक्तिव्यपदे-
 शेन इदमाह । पहिय पथिक, ता किं न वीसमसि तत् किं न विश्रा-
 म्यसि । यतः उय पश्य मज्झन्हे छाही थोयं पि न नोइ इमा मध्याह्ने
 छाया स्तोकमपि न निःसरतीयम् । इयं क्रीदशी । सिरीसतललुक्का
 शिरीषतल्लीना । केन । आयवभएण आतपभयेन । इदम् उक्तं भवति ।

- W50 ५२) सुहउच्छयं जणं दुल्लहं पि दूराउे अम्ह आणंत ।
 उवयारि जरय जीयं पि नंत न कयावराहो सि ॥५२॥
- W51 ५३) आम जरो मे मंदो अहव न मंदो जणस्स का तत्ती ।
 नृहउच्छय मुहय सुयंधयंध मा गधिरिं छिवसु ॥५३॥

नय्याने अचेतना ह्यायाऽपि न निलयात् निष्क्रामति । किं पुनर्धोरधर्म-
 कृतमकलान्यन क्वापि कोऽपि पुमान् नो विश्राम्यतीति । इदमावयोः
 संघानार्हम्, अहो अस्मिन् सजस्व मामिति भावः ॥५१॥

५२) सुरभिवृक्षस्य । [सुखपृच्छक^क जनं दुलभमपि दूरादस्मा-
 कमानयन् । उपकारिन् ज्वर जीवमपि नयन् न कृतापराधोऽसि ॥]
 काचिदभीष्टं जनमनासादयन्तो आवस्थिकेन ज्वरेण गृहीता सुखप्रस्तावा-
 गतं तं वीक्ष्य सुखिनी सतो स्वगतमिदमाह । हे उवयारि जरय उप-
 कारिन् ज्वर, जीवं पि नंत न कयावराहो सि जीवमपि नयन् न कृता-
 पराधोऽसि । तमेव उपकारं संबोधनद्वारेणाह । सुहउच्छय जणं दुल्लहं
 पि सुखपृच्छक जन दुर्लभमपि । जीवितादप्यधिको ममायं वल्लभ इति
 भावः । दूराउ अम्ह आणंत दूरादस्माकम् आनयन् । यत एवास्यान-
 यनेन अहं त्वया कृतकृत्या कृता इति । अतो जीवितमपि नयन् नाप-
 राध्यन् म जीवेति । अभिलापतोऽनुस्मरणं गुणकीर्तन तथोद्वेगः प्रला-
 पश्च । उन्मादो व्याधिरथ जडता च मरणं च ॥ (रुद्रट, १४,४--
 ५) तन्मध्याद् व्याधिरयं प्रच्छन्नोऽपि प्रबन्धः भः (?) ॥५२॥

५३) गजवर्मणः । [आम् ज्वरो मे मन्दो अथवा न मन्दो
 जनस्य का चिन्ता । सुखपृच्छक सुभग सुगन्धगन्ध मा दुर्गन्धवतीं
 स्पृश ॥] आम जरो मे मंदो । आम इति सप्रतिपत्तौ । अस्ति मे ज्वरः
 किंतु मन्दो न मन्द इति जणस्स का तत्ती जनस्य का चिन्ता । यत-
 स्त्वम् ईदृशेन चरितेन अस्माकं सामान्यजनस्थाने वर्तसे, अतः सुहउ

- W52 ५४) सिहिपिच्छलुलियकेसे वेवंतोरु निमीलियद्धच्छि' ।
 दरपुरिसाइयविसमिरि' मुणसु पुरिसाण दुक्खाइं ॥५४॥
- W53 ५५) पिम्मस्स विरोहियसंहियस्स पच्चक्खदिट्ठविळियस्स ।
 उययस्स ये तावियसीयलस्स विरसो रसो होइ ॥५५॥

च्छय सुखपृच्छक, सुहय सुभग सकलललनाप्रिय, सुयवयंघ सुगन्धगन्ध,
 मा गंधिरिं छिवसु मा मां दुर्गन्धवर्तो स्पृश । न हि तवोपभोगयोग्यतां
 यामीत्यर्थः । सुखपृच्छक इत्यनेन औदासीन्यं सुखकृता उदासीनजन-
 बन्धन तत्रासीति (१) उक्तं भवति । सुहय इति अर्थान्तरच्छायया(२)
 अधरदले दशनदंश शंसति (३) । सुगन्धगन्धेति अन्यनारीसंभोगसुख-
 लाभसपन्नतां प्रकटयति । गंधिरिं इति निन्दायां मतुब्बू इत्यर्थः ।
 तदुक्तम् । भूमनिन्दाप्रशंसासु नित्ययोगेऽतिशयाने । ससर्गेऽस्तिविवक्षायां
 भवन्ति मतुवादयः ॥ माघव्याजादासर्वनं (१) खण्डितायाः कोपस्याङ्गम् ।
 उत्तरालकारः । उत्तरवचनश्रवणादुन्नयनं यत्र पूर्ववचनानाम् । विज्ञेय
 उत्तरोऽसौ प्रश्नादप्युत्तरं यत्र ॥(रुद्रट, ७, ९३) ॥५३॥

५४) हालस्य । [शिखिपिच्छतुलितकेशे वेपमानोरु निमीलितार्धाक्षि ।
 ईषत्पुरुषायितविश्रमणशीले जानीहि पुरुषाणां दुःस्वानि ॥] ईषत्पुरुषायित-
 विश्रमणशीले मुणसु जानीहि पुरिसाण दुक्खाइं पुरुषाणां दुःस्वानि ।
 तान्येव संबोधनद्वारेण प्रकटयति । सिहिपिच्छलुलियकेसे शिखिपिच्छ-
 वद् व्यालोलकेशे । वेवंतोरु निमीलियद्धच्छि वेपमानोरु निमीलितार्धाक्षि ।
 कर्मधारयः समासः । आत्मानुमानेन मयि श्रमदुःस्वानि जानीहीत्यर्थः ॥
 पुरुषायित विपरीतरतम् ॥५४॥

५५) केरलस्य । [प्रेग्णो विरोधितसंहितस्य प्रत्यक्षदृष्टव्यलोकस्य ।
 उदकस्य च तापितशीतलस्य विरसो रसो भवति ॥] पिम्मस्स उययस्स

१w वेवंतोरु विणिमीलियद्धच्छि, २w दरपुरिसाइयविसमिरि; ३w.
 जाणसु; ४w. जं दुक्खं, ५w. व.

- W54 ५६) वज्जवडणाइरित्तं पइणो सोऊण सिच्छिणिघोसं ।
 ३फुसियाइँ करमरीए सरिवंदीणं पि अच्छीणि ॥५६॥
- W55 ५७) करमरि अयालगज्जिर्जयलयासणिपडणपडिरवो एसो ।
 पइणो धणुरवकंखिरिं किं रोमंचं मुहा वहसि ॥५७॥

य विरसो रसो होइ प्रेम्ण उदकस्य च विरसो रसो भवति । कथंभूतस्य प्रेम्णः । पञ्चखदिट्टुविलियस्स प्रत्यक्षदृष्टव्यलीकस्य । अत एव विरोहिय-संहियस्स, पूर्वं विरोधितस्य पश्चात् संहितस्य इति पूर्वकालैकदेशे वा इत्यादिना (पाणिनि, २, १, ४९) कर्मधारयः । उदकस्य कीदृशस्य । तावियसीयलस्स तापितशीतलस्य । प्रेम्णो विरसतात्र (!) । उदकस्य तदनुपह्नेण वैरस्योक्तिः । तुल्ययोग्यताऽलंकारः । तस्य लक्षणम् । विवक्षितगुणोत्कृष्टैर्यत् समीकृत्य कस्यचित् । कीर्तनं स्तुतिनिन्दार्थं साम्यात् सा तुल्ययोग्यता (काव्यादर्श, २, ३३०) । औपम्यसमुच्चय इत्यन्ये ॥५५॥

५६) षण्मुखस्य । [वज्रपतनातिरिक्तं पत्युः श्रुत्वा ज्यानिर्घोषम् । प्रोञ्छितानि बन्धा सदृग्वन्दीनामपि अक्षीणि ॥] करमरीए सरिवंदीणं पि अच्छीणि फुसियाइँ बन्धा मुख्यवन्दीनामपि अक्षीणि मार्जितानि । न केवलं नेत्रोत्पलानि मार्जितानि तासाम्, आत्मनोऽपि, इति अपिशब्दस्यार्थः । वज्जवडणाइरित्तं वज्रपतनातिरिक्तम् । कठिनकुलिशनिर्घातघोरेण धनुर्ध्वनिना अनुमितागमनस्य स्वकान्तस्य भुजबलं कलयन्त्या एष आगतो अस्मद्भर्तेति भवतीनामपि बन्धमोक्षाय भविष्यतीति शश्वदाश्वासयन्त्या इतरवाष्पाम्बुप्लवसरिता नेत्रोत्पलानि मार्जितानीत्यर्थः । फुसियाइँ इति मृजेर्यण् फुसो वा (१) इति फुसादेशे रूपम् । करमरो बन्दी । सच्छी ज्या । सरि मुख्यः । अन्ये तु समानपर्यायं सरिशब्दम् आहुः । सर्ववाचक इत्येके ॥५६॥

५७) कर्णराजस्य । [बन्दि अकालगर्जितजलदाशनिपतनप्रति-

१ w. सिजिणीघोसं; २ w, पुसियाइ; ३ w अच्छीइ ४ w गज्जिर; ५ w सकिणि;

W56 ५८) सहइ सहइ त्ति तहं तेण रामिया सुरयदुव्वियड्ढेण ।

पव्वायसिरीसाइ व जह से जायाइँ अंगाइँ ॥५८॥

W57 ५९) अगणियसेसजुवाणा वालय वोलीणल्लोयममज्जाया ।

अह सा भमइ दिसामुहपसारियच्छी तुह कएण ॥५९॥

रव एषः । पत्युर्धनूरवकाङ्क्षिणि किं रोमाञ्चं मुधा वहसि ॥] करमरि
अयालगज्जियजलयासणिपडणपडिरवो एसो हे वन्दि अकालगर्जितजीमू-
तमुक्ताशनिपातप्रतिरवोऽयम् । पङ्णो घणुरवकंखिरि किं रोमं चं मुहा
वहसि । पत्युर्धनुर्ध्वनिरिति प्रयुक्त्या उक्तं भवति (१) । आक्षेपभ्रान्ति-
मद्गचां ससृष्टिरलंकारः ॥५७॥

५८) करमन्दशैलस्य (! मकरन्दसेनस्य, मकरन्दशैलस्य) । [सहते
सहत इति तथा तेन रमिता सुरतदुर्विदग्धेन । प्रम्लानशिरीषाणीव यथा
तस्या जातानि अङ्गानि ॥] इयं सुरतं सहते सहत इति कृत्वा तथा
तेन सुरतदुर्विदग्धेन रमिता । पव्वायसिरीसाइ व जह से जायाइँ अंगाइँ
यथा तस्या अङ्गानि प्रम्लानानि शिरीषाणीव जातानि । कथंभूतेन ।
सुरयदुव्वियड्ढेण सुरतदुर्विदग्धेन । यो विदग्धो भवति स मुग्धां मृदू-
पायैरभियुङ्क्ते । खरतरा च मुनिमतोक्ताङ्गलेपादिना कृत्रिमयन्त्रयोजनैश्च
मुदिमानमानयति । तरुर्विदग्ध इति यथा प्रेमप्रम्लानाम् (१) । उपमा-
लंकार ॥५८॥

५९) कुसुमायुधस्य । [अगणितशेषयुवजना वालकातिक्रान्तलो-
कमर्यादा । अथ सा भ्रमति दिशामुखप्रसारिताक्षी तव कृते ॥] गतार्था
गाथा । हे वालक, अगणितशेषतरुणा अतिक्रान्तलोकमर्यादा दिशामुख-
प्रसारिताक्षी तव कृते भ्रमति । औत्सुक्यचपलताख्यौ व्यभिचारिभावी
॥५९॥

W58 ६०) अज्जं चेव पउत्थो उज्जग्गिरओ^१ जणस्स अज्जेय ।
अज्जेय हलदीपिजराइँ गोलाइ तूहाइँ ॥६०॥

W59 ६१) असरिसचित्ते दियरे सुद्धमणा पिययमे विसमसीले ।
न कहइ कुडुंबविहडणभएण तणुयायए वहुय्याँ ॥६१॥

६०) प्रह्लाद्व्रतस्य । [अथैव प्रोषित उज्जागरो जनस्य अथैव । अथैव हरिद्रापिञ्जराणि गोदावर्यास्तीर्थानि ॥] काचिद् वियोगिनी वल्लभस्य वीर-
विलासौ व्यपदेशेन वर्णयितुम् इदमाह । सोऽस्माकं हृदयदयितः अज्जं
चेव पउत्थो अथैव प्रोषितः । अज्जेय जणस्म उज्जग्गिरओ जाओ अथैव
जनस्य उज्जागरको जातः । एतदुक्तं भवति । तस्मिंस्तृप्ति अपसारित-
चौरभये यूनि जनाः मुखेन शेरते रम । अथ च कृतगमने तत्र प्रचुरतरत-
स्करत्रासेन समस्तवास्तव्यानां यामिर्नीयामजागरणमिति । अज्जेय हलदी-
पिजराइँ गोलाइ तूहाइ अथैव हरिद्रापिञ्जराणि गोदावरीतटानि जातानि ।
अत्र च योऽनुरागो जितहरिद्रापिङ्गिमा गोदावर्याः, तेन च वनितानाम्
अङ्गरागपरित्यागेन सौभाग्यभङ्गीभणितिराविष्कृता इति पूर्वाङ्गे वीर., उत्त-
राङ्गे विलासोक्तिः । गोला गोदावरी । तूहं तटम् । हलदी इति हरिद्रा ।
अत् पथिहरिद्रापृथिवीपु (वररुचि, १.१३) इत्यनेन इकारस्य अत्वम् ।
रेफस्य लत्वे च रूपमिदम् । पर्यायोक्तिरलंकारः । तस्य लक्षणम् । अर्थ-
मिष्टमनाख्याय साक्षात् तस्यैव सिद्धये । यत्प्रकारान्तराख्यान पर्यायोक्ति-
स्तदिष्यते ॥ (काव्यादर्श, २.२९५).

६१) असद्धस्य [१] । [असदृशचित्ते देवरे शुद्धमनाः प्रियतमे
विषमशीले । न कथयति कुटुम्बविघटनभयेन तनूयते वधूः ॥] वहुया
वधूः । असरिसचित्ते दियरे पिययमे विसमसीले न कहइ असदृशचित्ते
देवरे, प्रियतमे विषमशीले न कथयति न निवेदयति, अर्थाद् देवरस्य
दुरीहितम् इति लभ्यते । केन हेतुना । कुडुंबविहडणभएण कुटुम्बविघ-

- W60 ६२) चिंताणियदइयसमागमम्मि कयमन्नुयाइँ भरिऊण ।
सुन्नं कलहायंती सहीहीँ रुन्ना न उण हसिया ॥६२॥
- W61 ६३) हिययन्नुएहि समयं असमत्ताइँ पि जह समप्पंतिँ ।
कज्जाइँ मणे न तहा इयरेहिँ समाणियाइँ पि ॥६३॥

टनभयेन । किं तर्हिं करोतीत्यह । तणुयायए तनूयने, मा खल्वेष सहसैव देवरं त्यजेदिति । तदीयात्मा मनोरथे व्यथाव्यकृतोनां (१) कुट्ट-
म्बविघटनभयेन भर्तुं न प्रकाशयति । केवलम् अन्तःमन्तापेनोपजायमा-
नात् तानवात् कथयति इति ॥६१॥

६२) हूणाधिपस्य । [चिन्तानीतदयितसमागमे कृतमन्तून् स्मृत्वा ।
शून्यं कलहायन्ती सखीभी रुदिता (शोचिता) न पुनर्हसिता ॥] काचि-
न्नायिका चिंताणियदइयसमागमम्मि सुन्नं कलहायंती रुन्ना न उण
हसिया चिन्तानीतदयितसमागमे ध्यानपारमिताबलानोत्प्रियतमे शून्यं कल-
हायमाना । कयमन्नुयाइँ भरिऊण कृनापराधान् स्मृत्वा । इदं शून्यं
कलहायितम् । भोगोन्मादवताम् अन्तर्दितेत्यस्या उपहासावसानं भवती-
त्यभीष्टा (?) । सा किल सखीजनेन शोचिता न पुनरुपहसिता, इत्यर्थः ।
विप्रलब्धा कलहान्तरिता खण्डिता नाम नायिका । स्मृतिचिन्तोन्मादा
व्यभिचारिणी भावाः । आणिय इति 'इत् ईत. पानीयादिपु' (वररुचि,
१.१८) इति ईतः इत्वे सति रूपम् ॥६२॥

६३) विग्रहराजस्य । [हृदयज्ञैः समम् असमाप्तान्यपि यथा
समाप्यन्ते । कार्याणि मन्ये न तथा इतरैः समाप्तान्यपि ॥] हिययन्नु-
एहिँ समयं असमत्ताइँ पि जह समप्पंतिँ हृदयज्ञैः समम् असमाप्तान्यपि
कार्याणि यथा समाप्यन्ते, न तहा इयरेहिँ समाणियाइँ पि न तथा इतरैः
अहृदयज्ञैः समं समाप्तान्यपि समाप्यन्त इत्यर्थः । परहितकरैः समम्
असमाप्तानि न पुनरज्ञैः समं समाप्तान्यपीति, इय सज्जनवर्णनोक्तिः ॥६३॥

- W62 ६४) दरफुडियसिप्पिसंपुडणिलुक्कहालाहलग्गपुच्छेणिहं ।
पिक्कंबट्टिविणिग्गयकोमलमंबंकरं उयह ॥६४॥
- W63 ६५) उयह पडलंतरोइण्णणिययतंतुद्धपायपडिलगं ।
दुल्लक्खसुत्तगुत्थेक्कवउलकुसुमं व मक्कडयं ॥६५॥
- W64 ६६) उवरिदरदिट्ठखन्नुयणिलीणंपारावयाण विरुएण ।
नीसंसइ जायवियणं सूलाभिन्नं व देवउलं ॥६६॥

६४) विचित्रस्य । [ईषत्स्फुटितशुक्तिसपुटनिलीनहालाहलाग्रपुच्छ-
निभम् । पक्वाम्रास्थिविनिर्गतकोमलम् आम्राङ्कुर पश्यत ॥] अंबकुरं उयह
आम्राङ्कुरं पश्यत । कथंभूतम् । पिक्कंबट्टिविणिग्गयकोमलं पक्वाम्र-
पृष्ठ (२ अस्थि) विनिर्गतं च तं कोमलं च पक्वाम्रस्य यद् अस्थि ततो
विनिर्गतं च तं कोमलं चेति कर्मधारयः । अतश्च कीदृशम् । दरफुडिय-
सिप्पिसपुडणिलुक्कहालाहलग्गपुच्छणिहं दरस्फुटितशुक्तिसपुट तत्र निलीना
या गृहगोधिका तस्याः पुच्छाग्रेण तुल्यम् । वृन्तानुगतताम्राङ्कुरस्य
गृहगोधिकाग्रपुच्छोपमाबीजं प्रतीयमानेनैव धर्मेण । उपमालंकारः । हाला-
हलशब्दो गृहगोधिकायाः पर्यायोक्तिः यस्या ब्राह्मणीति लोके प्रसिद्धिः
॥६४॥

६५) ईश्वरराजस्य । (पश्यत पटलान्तरावतीर्णनिजकतन्तूर्ध्वपाद-
प्रतिलग्नम् । दुर्लक्षसूत्रगुम्फितैकबकुलकुसुममिव मर्कटकम् (ऊर्णनाभम्)॥)
पश्यत ऊर्णनाभम् । कीदृशम् । पडलंतरोइण्णणिययतंतुद्धपायपडिलगं
पटलान्तराद् अवतर्णो यो निजकस्तन्तुः तत्र ऊर्ध्वपादप्रतिलग्नम् । यथा
भवति । दुर्लक्षं सूक्ष्मत्वात् सूत्रं तत्र गुत्थं (गुम्फितम्) एकं यद् बकुल-
कुसुमं, तदिव । पटलं (२ छदि) । उपमालंकारः ॥६५॥

६६) पालिकस्य । [उपरि ईषददृष्टस्थाणुकनिलीनपारापतानां

१ w छेप्पणिहं. २ w णिलुक्क; ३ w विरुएहिं, ४ w णित्थणइ,
५ w. सूलाहिण्णं.

- W65 ६७) जइ तस्स नं होसि पिया ता^१ दियहं नीसहेहि अंगेहिं ।
 नवसूयपीयपेऊसमत्तपाडि व्व किं सुयसि ॥६७॥
- W66 ६८) हेमंतियासु अइदीहरासु राईसु ज सि नं विणिद्दा ।
 चिरंगयपउत्थवइए न सुंदरं जं दिवा सुयसि ॥६८॥

विरुतेन । निःश्वसिति जातवेदनं शूलाभिन्नमिव देवकुलम् ॥] उपरि
 शिखाभागे दरदृष्टो यः स्थाणुकः तत्र निलीनपारापतविरुतेन निःश्वसितीव ।
 कीदृशम् । जायवियणं सूलाभिन्नं व जातवेदनं किलमोरितशूलन्यस्ता(?)
 निःश्वसितीवेति । पूर्वार्धे समासः चिन्त्यः । नित्थणइ जायवियणं निलीण-
 पारावयाण विरुएण । उवरि दरदिद्वुखन्नुयसूलाभिन्नं व देवउलं ॥ इति
 पाठः श्रेयान् । यत्र देवकुलं तत्र तथाक्तम् । तदित्थंभूनम् (?) । निगाप -
 परावयाण विरुएण । उत्प्रेक्षालंकारः ॥६६॥

६७) सयरसेनस्य (१सगरसेनस्य) । [यदि तस्य न भवसि प्रिया
 तद् दिवस निःसहैरङ्गैः । नवसूतपीतपीयूषमत्तसैरिभोसुतेव किं स्वपिषि ॥]
 यदि न भवसि त्व तस्य प्रिया तत् किं निःसहैः सुरतश्रमखिन्नैरङ्गैः
 दिवा नव्यजात-नवप्रसूत-पीतपीयूषमत्तसैरिभोसुतेव किं स्वपिषि । सुतेवे-
 त्यादि ते (?) । कालाध्वभावदेशाना योगे अकर्मकाणाम् अपि कर्मसज्ञा ।
 अत्र उत्तरोपमाभ्यां ससृष्टिरलंकारः । निद्रा नाम सचारी भावः । आल-
 स्याद् दौर्वल्यात् श्रमात् क्लमात् चिन्तनात् स्वभावात् च । रात्रौ जागर-
 णादपि निद्रा समवति देहभूतस्य ॥ उन्मुखगौरवगात्रव्यावर्तननयनमीलन-
 जडत्वैः । जृम्भणगात्रविमर्देरनुभावैरभिनयस्तस्या. ॥ (नाट्यशास्त्र ७,
 ११०-१११.).

६८) आढ्यराजस्य । [हैमनीध्वतिदीर्घासु रात्रिषु यदसि न
 विनिद्रा । चिरगतप्रोषितपतिके न सुन्दरं यद् दिवा स्वपिषि ॥] काचित्

- W67 ६९) जइ चिक्खल्लभउप्पुयपयमिणमल्लसं पए तुह विइण्णं ।
ता सुहय कंटइज्जंतमम्हं अंगं किणो हससि ॥६९॥
- W69 ७०) पाणिग्गहणिं च्चिय पव्वईए नायइ सहीहिं सोहग्गं ।
पसुवइणा वामुइकंकरणम्मि दूरं समोसरिए ॥७०॥

प्रोषितपातिकां दिवसा (? दिवसे) नयनेङ्गितचिरगान (? विदितविक्रियां विदग्धसस्त्रीमिदमाह । हे चिरगयपउत्थवइए चिरगतप्रोषितभर्तृके जं दिवा सुयमि तं न सुदरं यइ दिवा स्वपिपि तत् न शोभनम् । हेमंतियासु राईसु अइदीहरासु जं सि न विणिदा हैमनीषु यामिनीषु अतिदीर्विकासु यदासि न विनिद्रा । अत्र दिवाशयनानुमितं यामिनीजागरणम् असतीत्व-शङ्कां जनयतीत्यर्थः । चिरगय इति गतशब्दो भावसाधनो द्रष्टव्यः । चिरगयपउत्थवइए इति पाठे तु न दोषः (१) । राई रात्रिः ॥६८॥

६९) कृष्टखदिरस्य । [यदि कर्दमभयोत्प्लुतपदमिदमलस पदे तव वितोर्णम् । तत् सुभग कण्टकायमानम् अस्माकमङ्गं किं नु हससि ॥] काचित् मय्यनुरक्तेति जातहासे यूनि तदवलोकनाय मदनचिहनिहवोक्ति-त्वेन तदालपनसुखलाभलालसा सती इदमाह । हे सुहय सुभग जइ चिक्ख-ल्लभउप्पुयपयमिणमल्लस पए तुह विइण्णं यदि कर्दमभयोत्प्लुतं भयोत्क्षिप्तं पदमिदमलसं पदे तव वितोर्णं, ता किणो अम्हं अंगं हससि तत् कस्माद-स्माकमङ्गं हससि । किणो किमिव हससि । कथंभूतम् । कंटइज्जंतं पुलकेनाकीर्यमाणम् । मान्यथा संभावयतु भवान् । कर्दमघृणया किलाहं पुलकिताऽऽकीर्यमाणाङ्गेति । अन्ये तु पार्श्वपरिवर्तिनो विदग्धसस्त्रीजनस्य, तस्मिन् यूनि निजानुरागलिङ्गसहितत्वं सा नायिका इदमाह इत्याहुः । उभयथाऽपि लेशोऽलंकारः । तस्य लक्षणम् । लेशो लेशेन निर्भिन्नवस्तु-रूपनिगूहनम् ॥ (काव्यादर्श, २, २६५) ॥६९॥

७०) कोदिल्लकस्य । [पाणिग्रहण एव पार्वत्या ज्ञायते सखीभिः

१w. अलसाइ तुह पए दिण्णं, २w अंगमेण्हि किणो वहसि, ३w पाणिग्ग-हण च्चिअ.

- W68 ७१) पत्तो छणो न सोहइ अइप्पहाए य पुण्णियायंदो ।
अंतविरसो य कामो असंपयाणे^३ य परिओसो ॥७१॥
- W70 ७२) गिम्हे दवग्गिमसिमइलियाइं दीसंति विंझसिहराइं ।
आससु पउत्थवडाए न हुंति नवपाउसव्भाइं ॥७२॥

सौभाग्यम् । पशुपतिना वासुकिकङ्कणे दूर समुत्सारिते ॥] वासुकिकङ्कणे दूरमपसारिते सति । केन पसुवहणा पशुपतिना । इयम् उत्कुलफणा-फूत्कारतो मा भैषोदिति पशुपतिना वासुक्यपसर्पणं कृतमित्यर्थः । फणो कङ्कणम् । भीरतो मा निषीदतु । भुजङ्गराजोत्सारेण सौभाग्यस्य लिङ्गम् । अनुमानालंकारः ॥७०॥

७१) ध्रुवराजस्य । [प्रात क्षणो न शोभते अतिप्रभाते च पूर्णिमा-चन्द्रः । अन्तविरसश्च कामः असंप्रदाने च परितोषः ॥] पत्तो छणो न सोहइ प्रातः क्षण उत्सवो न शोभते । अइप्पहाए य पुण्णिमायदो तथा अतिप्रभाते च पूर्णिमाचन्द्रः । अन्तविरसश्च कामः । असपयाणे य असंप्रदाने च परितोषः । न शोभत इति सर्वत्र संबन्धः । प्राप्ते हि क्षण उत्कण्ठा कुण्ठीभवति । उत्कण्ठाकारणाभावात् । प्रातः पूर्णिमाचन्द्रो अरुणोदयहतच्छायो भवति । अन्तविरसश्च कामो अनुभूतसुरतसुखतया न जायते । असंप्रदाने च न केवलेन साम्ना यः परितोषः पुण्यतीत्यर्थः (?) । दीपकसमुच्चयतुल्ययोग्यतायोगिनी संसृष्टिरलंकारः ॥७१॥

७२) चित्तराजस्य । [ग्रीष्मे दवाग्निमघोमलिनितानि दृश्यन्ते विन्ध्य-शिखराणि । आश्वसिहि प्रोषितपतिके न भवन्ति नवप्रावृडभ्राणि ॥] आससु पउत्थवडाए आश्वसिहि प्रोषितपतिके न हुंति नवपाउसव्भाइं न भवन्ति नवप्रावृडभ्राणि, अपि तु विंझसिहराइं विन्ध्यशिखराणि । कीदृशानि । गिम्हे ग्रीष्मे दवग्गिमसिमइलियाइ दवाग्निमघोमलिनितानि । ग्रीष्मसमय एवायम् । दवाग्निधूमश्यामलितविन्ध्यशिखराणि न तु वर्षावतार इत्यर्थः ।

१w. अइप्पहाअ व्व, २w. व्व, ३w. असंपयाणो.

- W71 ७३) जित्तियमित्तं तीरइ निव्वोहुं देहि' तित्तिय पणयं ।
न जणो पिययमकयमाणभंगदुक्खक्खमो^३ सव्वो ॥७३॥
- W72 ७४) बहुवल्लहस जा होइ वल्लहा कह वि पंच दियहाइं ।
सा छट्टं किं मग्गइ कत्तो मिट्टं च बहुयं च ॥७४॥
- W73 ७५) जं जं सो निज्जायड अंगोआसं महं अणिमिसच्छो ।
पच्छाएमि य तं त इच्छामि य तेण दोसंतं ॥७५॥

दावो वनदवाग्निरिति दवाग्निशब्दस्य यथादिगणपाठात् (वररुचि १,
१०) ह्रस्वत्वे रूपम् । अपह्नुतिरलंकारः । अपह्नुतिरपह्नुत्य किञ्चिदन्या-
र्थदर्शनम् (काव्यादर्ज, २, ३०४) ॥७२॥

७३) चन्द्रपुट्टिकाया (चन्द्रपुत्रिकाया ?) । [यावन्मात्रं शक्यते
निर्वोहुं देहि तावन्त प्रणयम् । न जन प्रियकृतमानभङ्गदु.खक्षम' सर्व. ॥]
तित्तियं पणय देहि तावत् प्रेम प्रयच्छ जित्तियमित्तं निव्वोहुं तीरइ याव-
न्मात्र निर्वोहुं अफनेति इति । तीरइ इति कर्तर्यपि । अथवा यावन्निर्वाह-
यितुं शक्यत इत्येवंभूतकारितार्थं निर्वोहुम् इति शब्दो द्रष्टव्यः । ननु
मकलजनस्य पतिप्रणयप्राचुर्ये कोऽयं दोष इत्याह न जणो पिययमकय-
माणभंगदुक्खक्खमो सव्वो न जन' प्रियतमकृतमानभङ्गदु.खक्षम. सर्व' ।
नाहं प्रियतमकृतमानभङ्गदु.खमीक्षितुं क्षमेत्यर्थः ॥७३॥

७४) शुद्धशीलस्य । [बहुवल्लभस्य या भवति वल्लभा कथमपि पञ्च
दिवसानि । सा षष्ठं किं मार्गयते, कुतो मिट्टं च बहु च ॥] बहुवल्लभस्य
जा कह वि पच दियहाइं वल्लहा होइ बहुवल्लभस्य पुंसो या कथमपि
पञ्च दिवसान् वल्लभा भवति सा छट्टं किं मग्गइ सा षष्ठं किमिति दिनं
याचते । कुतः । बहुयं च मिट्टं च कत्तो बहु च मृष्ट चेति कुतः ।
इदमेव दुर्लभ यद् बहुवल्लभस्य त्रिचतुराणि दिनानि प्रियत्वं प्राप्यते । ततो-
ऽप्यधिकतरं मृगाक्षि मा मा स्त्रिधस्य (१) इति सखीशिक्षोक्तम् । अर्थान्तर-
न्यासोऽलंकारः ॥७४॥

१ w. देसु, २ w. विणिअत्तपसाअदुक्खसहणक्खमो. ३ w सा किं मग्गइ
छट्टं, ४ w. अंगोआसं, ५ w अणिमिसच्छं.

W74 ७६) ददमन्नुदूमियाँ वि गहिवो दइयम्मि पिच्छह इमीए ।
ओसरइ वालुयामुट्टिउ व्व माणो सुरसुरंतो ॥७६॥

W75 ७७) उय पोमैरायमरगयसंवलिया नइयलाउ ओयरइ ।
नहसिरिकंठम्भट्ट व्व कंठिया कीररिंछोली ॥७७॥

७५) अक्षणस्य । [यं यं स निर्व्यायति अङ्गावकाशं ममानिर्मिषाक्षः ।
प्रच्छादयामि तं तम् इच्छामि च तेन दृश्यमानम् ॥] काचित् स्वसख्याः
कथयति । जं जं सो महं अंगोवासं अणिमिसच्छो निज्झायइ यं यं स
ममाङ्गपार्श्वम् अनिमिषाक्षं पश्यति तं तं अहं पच्छाएमि इच्छामि य तेण
दीसंतं तं तम् अहं प्रच्छादयामि च इच्छामि च तेन दृश्यमानम् । लज्जा-
नुरागप्रकाशनम् । मुग्धा नायिका । किमपि सस्त्रीनां कर्णे अलक्षिताक्षरं
वक्ति, रुच्यम् अप्रावृतमङ्गं विदधाति ससंभ्रमं चैव । वागो (१) व्यभि-
चारिणो भावाः । निज्झायइ पश्यति ॥७५॥

७६) पीठहर्म्यस्य । [ददमन्नुदूनाया अपि गृहीतो दयिते पश्यता-
नया । अपसरति वालुकामुष्टिरिव मानः सुरसुरायमाणः ॥] पिच्छह इमीए
माणो ओसरइ पश्यतास्या मानोऽपसरति । कीदृशः । दइयम्मि गहिवो
दयिते गृहोतः । कथंभूतायाः । ददमन्नुदूमियाँ वि ददमन्नुदूनाया
अपि । किं कुर्वन् क इव । सुरसुरंतो वालुयामुट्टिउ व्व शनैः शनैः विग-
लन् वालुकाया मुष्टिरिव । मन्युः क्रोधः । मुष्टिशब्दः पुल्लिङ्गोऽपि । उपमा-
लंकारः ॥७६॥

७७) पालित्तकस्य । [पश्य पद्मरागमरकतसंवलित्ता नभस्तलादव-
तरति । नभःश्रीकण्ठभ्रष्टेव कण्ठिका कीरपडितः ॥] पश्य शुक्रश्रेणिर्न-
भस्तलादवतरति । कीदृशी का इव । नहसिरिकंठम्भट्ट व्व कंठिया नभः-
श्रीकण्ठभ्रष्टेव कण्ठिका कण्ठाभरणम् । कथंभूता कण्ठिका । पोमरायमर-
गयसंवलिया पद्मरागमरकतमिलिता । आताम्रतुण्डतया नीलच्छदच्छाय-

- W76 ७८) न वि तह विएसवासो दुग्गच्चं मह जणेइ संतावं ।
आसंधियत्थविमुहो जह पणइयणो नियत्ततो ॥७८॥
- W77 ७९) खंधग्गिणा वणेसुं तणेहिं गामम्मि रक्खिओ पहिओ ।
नयरवसिओ नडिज्जइ साणुसएणं व सीएण ॥७९॥
- W78 ८०) भरिमो से गहियाहरधुयसोसपहोलणालयाउलियं ।
वयणं परिमलतरलियभर्मरोलिपेहल्लकमलं व ॥८०॥

तया शुक्रशकुन्तश्रेणः पद्मरागमरकतमिश्रितया अन्तरिक्षलक्ष्मीकण्ठकण्ठि-
क्या उपमीयते । उपमालंकारः ॥७७॥

७८) वासुदेवस्य । [नापि तथा विदेशवासो दौर्गत्यं मम जनयति
संतापम् । संभावितार्थविमुखो यथा प्रणयिजनो निवर्तमानः ॥] न वि तह
विएसवासो दुग्गच्चं मह संतावं जणेइ नैव तथा विदेशवासो दौर्गत्यं
च ममान्तःसंतापं जनयति जह आसंधियत्थविमुहो पणइयणो नियत्ततो
यथा आशस्तार्थविमुखः प्रणयिजनो निवर्तमानो मम संताप जनयतीति ।
आसंधियं संभावितम् । हेतुदीपकाभ्यां संसृष्टिरलंकारः ॥७८॥

७९) भीमविक्रमस्य । [स्कन्धाग्निना वनेषु तृणैर्ग्रामे रक्षितः
पथिकः । नगरोपितो विडम्ब्यते (अभिभूयते) सानुशयेनेव शीतेन ॥]
नयरवसिओ पहिओ सीएण नडिज्जइ नगरोपितः पथिकः शीतेन विडम्ब्यते
अभिभूयत इत्यर्थः । कथंभूतेन । साणुमएण व सकोपेनेव । कीदृशः
पथिकः । खंधग्गिणा वणेसुं तणेहिं गामम्मि रक्खिओ स्कन्धाग्निना
वनेषु तृणैर्ग्रामे रक्षितः । इत्यत एवानुशयशीलेन । अयं किल वने वसन्
प्रचुरकाष्ठकल्पिततल्पपार्श्वपावको ग्रामे च प्रबलपलालमध्यम् अध्यासीनो
न मा मात्रयाऽपि गणयति स्म । सोऽयं नगरे निराश्रय इति सानुशयेन
शीतेन बाध्यत इति । खंधग्गी स्थूलग्निः (स्थूलकाष्ठग्निः) । उत्प्रेक्षा-
ऽलंकारः ॥७९॥

१w. आससिअत्थविमुहो, २w. साणुसएण व्व. ३w. पहोलिरा, ४w. भम-
रालि, ५w. पइण्ण;

W79 ८१) हल्लफ्लन्हाणपसाहिरीणं छणवासरे सवत्तीणं ।
अज्जाए मज्जणाणायरेण कहियं व सोद्वगं ॥८१॥

W80 ८२) न्हाणद्वलिं दीभरियंतराईं जालाईं जालवलयस्स ।
सोहंतीं किलंबयकंटएण कं काहिसि कयत्थं ॥८२॥

८०) विरयादित्यस्य (वितयादित्यस्य १) । [स्मरामः तस्या गृहीताधरधुतशीर्षप्रवूर्णनालकाकुलितम् । वदनं परिमलतरलितभ्रमरालिप्र-
चञ्चकमलमिव ॥] कश्चित् चिरप्रवासी इदमाह । से तस्या दयितायाः
वयणं भरिमो वदनं स्मराम् । कोदशम् । गहियाहरधुयसीसपहोळणा-
लयाउलियं गृहीताधरधुतशीर्षप्रवूर्णनालकाकुलितम् । किमिव । परिमलतर-
लियभमरोलिपहल्लकमल व परिमलतरलितभ्रमरमालाकम्पप्रचलकमलमिव ।
स्मृतिः व्यभिचारी भावः । अनुरागसूचको वागनुभावः । पहल्लं दोलि-
तम् । उपमालकारः ॥८०॥

८१) मुक्ताफलस्य । [औत्सुक्यस्नानप्रसाधनशीघ्राना क्षणवासरे
सपत्नीनाम् । आर्यया मज्जनानादरेण कथितमिव सौभाग्यम् ॥] प्रौढ्यु-
वत्या मज्जनानादरेण कथितमिव सौभाग्यम्, अर्थाद् आत्मन इति
लभ्यते । काभ्यः । सवत्तीण सपत्नीभ्यः । हल्लफ्लन्हाणपसाहिरीण
औत्सुक्येन यत् स्नान प्रसाधनं च, तदाचरणशीलाभ्यः । सौभाग्यम्
आहार्यगुणापेक्षं नेत्यभिप्रायः । कदा । छणवासरे उत्सवदिवसे । केन
कृत्वा । मज्जणाणायरेण मज्जनानादरेण । अह निजरूपशोभासौभाग्य-
गुणा अकृतमज्जनमण्डनाऽपि प्रकृत्यैव प्रियस्य प्रियेति । न हि स्वभाव-
सुभगम् आहार्यगुणमपेक्षत इत्यभिप्रायः । हल्लफ्ल आकुलता । गर्वो
नाम व्यभिचारी भावः । (आकुलता-) व्यञ्जक विव्वोको नाम चेष्टालं-
कारः । ईप्सितभावप्राप्तावप्यत्यभिमानगर्वसभूतः । स्त्रीणामनादरकृतो
विव्वोको नाम विज्ञेय ॥ उत्प्रेक्षालंकारः ॥८१॥

८२) काहिल्लकरय । [स्नानहरिद्रापुरितान्तराणि जालानि
जालवलयस्य । औधयन्ती क्षुद्रवसकण्ठकेन क करिष्यास कृतार्थम् ॥]

१w पसाहिआण, २w हलिद्दा, ३w किलिचिअकंटएण

W81 ८३) अदंसणेण पिम्मं अवेइ अइदंसणेण वि अवेइ ।

पिसुणजणजंपिण्ण वि अवेइ एमेयं वि अवेइ ॥८३॥

W82 ८४) अदंसणेण महिन्नायणस्स अइदंसणेण नीयस्स ।

मुखस्स पिमुणजणजंपिण्ण एमेये वि खलस्स ॥८४॥

W83 ८५) पुँइवडिण्हिँ दुक्खं अच्छिज्जइ उन्नएहि होऊण ।

इय चिंतंताण मणे थणाण किसैणं मुहं जायं ॥८५॥

जालवलयस्य जालरूपकटकस्य जालानि सुषिराणि तत्स्थानदारुकेण शोध-
यन्ती कं कृतार्थं करिष्यसि । कथंभूतानि जालानि । न्हाणहलिदीभरि-
यंतराई स्नानहरिद्रादापित (? प्रित)मध्यभागानि । धन्यः खल्वसौ यदर्थे
त्वयायं विशेषः क्रियत इति । इयं हेला विलासः । तस्या लक्षणम् । सा
जिघ्रति धम्मिल्लं माल्यं वा नखशिखाभिरुल्लिखति । कटकाद् व्यपनयति
विलेपनं च कर्मेति हेलायाः ॥८२॥

८३) मधुकरस्य । [अदर्शनेन प्रेमापैति अतिदर्शनेनाप्यपैति ।
पिशुनजनजल्पितेनाप्यपैति एवमेवाप्यपैति ॥] निगदव्याख्यातेयं गाथा ।
अदर्शनेन अतिदर्शनेन पिशुनजनजल्पनेन एवमेवापि प्रेमापैति इति गाथार्थः ।
आवृत्तिरलंकारः । अर्थावृत्तिः पदावृत्तिरुभयावृत्तिरेव च । दीपकस्थान
एवैतदलंकारत्रयं यथा ॥ (काव्यादर्श २, ११६) ॥८३॥

८४) तस्यैव (मधुकरस्य) । [अदर्शनेन महिलाजनस्य अति-
दर्शनेन नीचस्य । मूर्खस्य पिशुनजनजल्पितेन एवमेवापि स्वग्रस्य ॥]
पिम्मं अवेइ इति पूर्वगाथाया अनुवर्तनीयम् । उभे अप्यसु गाथे अन्यो-
न्यापेक्षया गतार्थे इति ॥८४॥

८५) स्वामिनः । [उदरपतितैर्दुःखमास्यत उन्नतैर्भूत्वा । इति
चिन्तयतोर्मन्ये स्तनयोः कृष्णं मुखं जातम् ॥] इति मनसि चिन्तयतां
स्तनानां कृष्णं मुखं जातम् । किं तद् इत्याह । उन्नएहि होऊण उन्नतै-

- W84 ८६) सो तुह कएण सुंदरि तह झीणो सुमहिलो हलियउत्तो ।
जह से मच्छरिणीइ वि दुच्चं जायाइ पडिवन्नं ॥८६॥
- W85 ८७) दक्खिण्णेण वि इंतो सुहय सुहावेसि अम्ह अंगैइं ।
निक्कइयवाणुरँत्तो सि जाण का निव्वुई ताणं ॥८७॥

भूत्वा पश्चात् पुष्टवडिएहि^१ दुक्खं अच्छिज्जइ जठरउदरपतितैः दुःख-
मास्यत इति । उन्नतं पदं प्राप्यते तदनु उदरभरणमात्रसक्तैः स्थीयते, इति
आत्मनो अवस्थाम् अवश्यंभाविनीं भावयत इव स्तनमण्डलस्य सुखमा-
लिन्यं जातम् इत्यर्थः । अत्र प्रयुक्त्या कयाचिद् अन्तर्वत्नीत्वं सूचितम्
इति ज्ञेयम् । उत्प्रेक्षालंकारः ॥८५॥

८६) कृतपुराशोलस्य (१ कूनपुण्यशीलस्य) । [स तव कृते सुन्दरि
तथा क्षीणः सुमहिलो हालिकपुत्रः । यथा तस्य मत्सरिण्याऽपि दौत्यं
जायया प्रतिपन्नम् ॥ काचित् कस्यांचित् नायकानुरागं प्रकटयितुमिद-
माह । सो तुह कएण स त्वदर्थे हलिअउत्तो हालिकसुतः तह झीणो तथा
क्षीणः जहा से दुच्चं जायाइ पडिवन्नं यथा तस्य जयया दौत्यं प्रति-
पन्नम् । कथंभूतया जायया । मच्छरिणीइ वि मात्सर्यवत्यापि । कथं-
भूतः स हालिकसुतः । सुमहिलो शोभनभार्यः । यत एव शोभना,
अत एव पत्युः प्राणपरित्राणाय मत्सरं मुक्त्वा तथा तद्वयितया दौत्यं
प्रतिपन्नम् । अन्ये तु सुमहिलो शोभनभार्याऽपि यदसौ तव सगमाय
कार्श्यं नुभवति तेन त्वमेव तद्भार्याया अधिकशोभासौभाग्यभावभाजि-
नीति दर्शितम् इत्याहुः । दौत्यमिति सख्याः तद्योगः । मच्छरिणी
असहनशीला ॥८६॥

८७) निघट्टस्य । [दाक्षिण्येनाप्यायन् सुभग सुखयस्यस्माकमङ्गानि।
निष्कैतवानुरक्तोऽसि यासां का निर्वृतिस्तासाम् ॥] काचिद् अन्याङ्ग-

१w. मच्छरिणीअ वि. २w. दोच्चं. ३w. हियआइं ४w. निक्कइअवेण
जाणं गओ सि.

W86 ८८) इक्कं पहरुव्वायं हत्थं मुहमारुएण वीयंतो ।

सो वि हसंतीइ मए गहिओ वीएण कंठम्मि ॥८८॥

W89 ८९) मुहमारुएण त कण्ह गोरयं राहियाइ अवर्णितो ।

एयाण बल्लवीणं अन्नाण य गोरयं हरसि ॥८९॥

नागोत्रग्रहणेन अन्येव (१) आकारेङ्कितलङ्गेन कृतकानुरागमनुमाय नायक-
मिदमाह । हे सुहय सुभग दक्खिण्णेण वि इंतो सुहावेसि अम्ह अंगाई
दाक्षिण्येनापि आगच्छन् सुखयसि अस्माकम् अङ्गानि । निष्कैतवमनुर-
क्तोऽसि यासां का निर्वृतिस्तासाम् । कः सुखनिवेशो, नाहमवधारयितुं
समर्थेत्यर्थः ॥८७॥

८८) आदिवराहस्य । [एक प्रहारपीडितं हस्तं मुखमारु-
तेन वीजयन् । सोऽपि हसन्त्या मया गृहीतो द्वितीयेन कण्ठे ॥] काचित्
स्वरहस्यं सख्याः कथयति । सो वि मए इक्कं पहरुव्वायं हत्थं मुहमारु-
एण वीयंतो सोऽपि मया एकं प्रहारपीडितं पाणिं मुखमारुतेन वीजयन्
वीएण गहिओ कंठम्मि द्वितीयेन गृहीतः कण्ठे । कथंभूतया । हसंतीइ
हसन्त्या । अथासौ सहसा अपराधक्रोधान्धया मया कान्तः करतलेन
ताडितः । ततोऽसौ स्वीयां तथा परुषपाणिप्रहारवेदनामनादृत्य प्रत्युत
तमेव हस्तं मुखनिःश्वासमारुतेन सुखयितुं प्रवृत्तः । ततः प्रत्यावृत्तप्रीत्या
विहस्य मया तदितरकरेण कण्ठे गृहीत इत्यर्थः । उव्वायं पीडितम् ।
धृष्टो नायकः । कृतदोषोऽप्यविशङ्को न विलक्षस्तर्जितोऽपि निर्लज्जः ।
स तु निर्दिष्टो धृष्टो मिथ्यावाग् दृष्टदोषोऽपि ॥ अधीरा नायिका ।
ताडयति पतिमधीरा क्रोपात् सतर्ज्यं सतर्ज्यं ॥८८॥

८९) पृथिव्याः । [मुखमारुतेन त्वं कृष्ण गोरजो राघिकाया
अपनयन् । एतासां बल्लवीनाम् अन्यासामपि गौरवं हरसि ॥] हे कण्ह
कृष्ण तं त्वं मुहमारुएण राहियाइ गोरयं अवर्णितो मुखमारुतेन राधाया
गोरजो अपनयन् एयाण बल्लवीणं अन्नाण वि एतासां बल्लवीनाम्

W87 ९०) अवलंवियमाणपरंमुहीइ इंतस्स माणिणि पियस्स ।

'पिट्ठिपुल्लउग्गमो से' कहेइ समुहट्ठियं हिययं ॥९०॥

W88 ९१) जाणइ जाणावेउं अणुणयविद्वियमाणपरिसेसं ।

पैइरिक्कि च्चिय विणयावलंबणं स च्चिय कुणंती ॥९१॥

अन्यासामपि गोरयं हरसि गौरव हरसि इति चित्रम् । वस्तुतस्तु (न) विरोधोऽयम् । यत एकत्र गोरयं गोरजः अन्यत्र गौरवम् । राघालग्नं रजो वदनपवनेन प्रोत्सारयन् इतरगोपीमुखानि मलि(नि)मानम् आनय-
सीत्यर्थः । विशेषोऽलंकारः । यत्रान्यत् कुर्वाणो युगपत् कर्मान्तरं च कुर्वीत । कर्तुमशक्यं कर्ता विज्ञेयोऽसौ विशेषोऽन्यः ॥ (रुद्रट, ९, ९).
॥ ८९ ॥

९०) पुट्टिसस्स । [अवञ्चितमानपराङ्मुख्या आयतो मानिनि प्रियस्य । पृष्ठपुल्लकोद्गमस्तस्य कथयति समुन्नस्थितं हृदयम् ॥] से तस्याः पिट्ठिपुल्लउग्गमो पृष्ठपुल्लकोद्गमः ममुइट्ठिय हिययं कहेइ समुन्नस्थितं हृदय कथयति । कस्य । इंतस्स हे माणिणि पियस्स आगच्छतो मानिनि प्रणयिनः । कथंभूतायास्तस्याः । अवलंवियमाणपरंमुहीइ अवल-
ञ्चितमानपराङ्मुख्याः । तददर्शनादिव (१ नददर्शनेऽपि) रोमाञ्चेन प्रेमा-
भिमुख्यं प्रिये प्रकटितम् इत्यर्थः । विरोधोऽलंकारः । मानिनीयम् ॥ ९० ॥

९१) रेवत्याः । [जानाति ज्ञापयितुम् अनुनयविद्रावितमानपरि-
जेपम् । प्रतिरिक्त एव विनयावलम्बनं सैव कुर्वती ॥] काचित् कस्याश्चिद्
उत्तमनायिकायाः मानजेपसूचनवैदर्श्यां वर्णयितुम् इदमाह । स च्चिय
जाणावेउं जाणइ सैव ज्ञापयितुं जानानि । किम् । अणुणयविद्वियमा-
णपरिसेसं अनुनयविद्रवितमानपरिजेपम् । किं कुर्वती । पैइरिक्कि च्चिय
विणयावलंबणं कुणंती एकान्तेऽपि विनयावलम्बनं कुर्वती । विनयपथेन

- W90 ९२) किं ताव कया अहवा करेसि काहिसि य सुहय इत्ताहं ।
अवराहाण अलज्जिर साहसु कयरा खमिज्जंति^१ ॥९२॥
- W91 ९३) नूमंति^२ जे पहुत्तं कुवियं दास व्व जे पसायंति ।
ति च्चिय महिलाण पिया सेसा सामि च्चिय वराया ॥९३॥
- W92 ९४) तडया कयग्घ महुयर न रमसि अन्नासु पुप्फजाईसु ।
वद्धफलडय्यो मालड ति इन्हि परिच्चयसि ॥९४॥

यथानुवर्तते तथा अनुमीयते अद्यापि मानशेषमेषा वहतीत्यर्थः । स्वीया
....धीरा नायिका । सा समधिकमाद्रियते धीरा कान्ते कृतापराधेषु ।
भाकारसवृत्तिपरा सुरतेऽपि प्रस्तुत उदास्ते ॥९१॥

९२) ग्रामकुट्टिकाया । [किं तावत् कृता अथवा करोषि करिष्य-
सि च सुभगेदानीम् । अपराधाना निलप कथय कतरे क्षम्यन्ते ॥] कया-
चित् कृतापराध आवर्जनाय नायको अन्यज्ञानागोत्रेण अनुनयन् इदमुच्य-
ते । हे अलज्जिर साहसु अवराहाण कयरा खमिज्जति निर्लेज्ज कथय
अपराधानां मध्ये कतरे अपराधाः क्षम्यन्ते । किं ताव सुहय कया अहवा
करेसि काहिसि किं तावत् कृताः सुभग अथवा करोषि यान् करिष्यसि
वा यान् । न तवापराधानामन्तोऽस्तीति भावः । खण्डिता नायिका ।
दोषाधिकरणं (१ दोषाविष्करणं) कोपाङ्गम् । अमर्षेर्ष्याविषादास्तथा व्यभि-
चारिभावाः ॥९२॥

९३) [छादयन्ति ये प्रभुत्वं कुपितां दासा इव ये प्रसादयन्ति ।
त एव महिलानां प्रियाः शेषाः स्वामिन एव वराकाः ॥] ति च्चिय म-
हिलाण पिया त एव महिलानां प्रियाः । क इत्याह । जे पहुत्तं नूमंति
ये (प्रभुत्वं) प्रच्छादयन्ति । कुवियं दास व्व जे पसायति कुपितां दासा
इव ये प्रसादयन्ति । अन्ये तर्हि क इत्याह । सेसा सामि च्चिय वराया
शेषाः स्वामिन एव वराकाः । नितम्बिनीनां न तासां मनामि आवर्जय-
न्तीत्यर्थः ॥९३॥

1w. एत्ताहे, 2w खमिज्जंतु, 3w ण कुणंति.

4w. वद्धफलभारगरुई मालइमेण्हि.

W93 ९५) अवियण्हपिच्छणिज्जेण तक्खणं मामि तेण दिट्ठेण ।

सिविणयपीएण व पाणिएण तण्ह च्चिय न फिट्ठा ॥९५॥

W94 ९६) सुयणो जं देशमलंकरेइ तं चिय करेइ पवसंतो ।

गामासन्नुम्मूलियमहावडट्टाणसारिच्छं ॥९६॥

९४) [तदा कृतघ्न मधुकर न रमसेऽन्यासु पुष्पजातिषु । बद्धफला मालतीति इदानीं परित्यजसि ॥] हे कयघ महुयर कृतघ्न मधुकर तद्या न रमसि अन्नासु पुष्पजाईसु तदा न रमसेऽन्यासु पुष्पजातिषु । इन्हि इदानीं बद्धफलडया मालइ त्ति परिच्चयसि बद्धफला गुर्वीयमिति मालतीं परित्यजसि । कोऽयं नयः । चिरतरं खल्ल रतिसुखमनुभूय अन्तर्वत्नीत्यनुपभोग्यां यतो मां परिहरति (! यस्तां परिहरति) स एवं भङ्गिभणित्याऽभिधीयत इति । अन्यापदेशोऽलंकारः ॥९४॥

९५) मातङ्गस्य । [अवितृष्णप्रेक्षणीयेन तत्क्षणं सखि तेन दृष्टेन । स्वप्नपीतेनेव पानीयेन तृष्णा एव न नष्टा ॥] काचिदभीष्टावलोकनसु-स्नामृतस्य नतृप्ता इदमाह । अवितृष्णप्रेक्षणीयेन तत्क्षणं तेन दृष्टेन तृष्णैव न व्यपगता । केनेव । सिविणयपीएण व पाणिएण स्वप्नपीतेन पानीयेनेव । यथा खल्ल स्वप्नसमयपीतं पानीयं तृषं न मध्नाति तथा तद्दर्शनम् । रूप-सौभाग्यभङ्गितं भणित्वोक्तिर्भवति(?) । उपमापर्यायोक्तिभ्यां ससृष्टिर-लंकारः ॥९५॥

९६) बटुकस्य । [सुजनो यं देशमलं करोति तमेव करोति प्रवसन् । ग्रामासन्नोन्मूलितमहावटस्थानसदृक्षम् ॥] जं चिय देस सुयणो अलंकरेइ यमेव देशं सुजनोऽलं करोति मण्डयति तं चिय पवसंतो गामासन्नुम्मूलिय-महावडट्टाणसारिच्छं करेइ तमेव प्रवसन् देशान्तरं व्रजन् ग्रामासन्नोन्मूलितमहावटस्थानसदृशं करोति । यं प्रदेशम् अध्यास्ते तं सत्पुरुषः प्रसा-

W95 ९७) सो नाम संभरिज्जइ पम्हुसइ खणं पि जो हु हिययाहि ।
संभरियव्वं च कयं गयं च पिम्मं निरालंबं ॥९७॥

W96 ९८) नासं व सा कपोले अज्ज वि तुह दंतमंडलं बाला ।
उब्भिन्नपुलयवइवेढपरियरं रक्खइ वराई ॥९८॥

धयति । यं च मुञ्चति स शून्यो भवति । सुजनप्रशंसा । इयमपि उप-
मापर्यायोक्तिससृष्टिरलंकारः ॥९६॥

९७) फरकुन्तस्य । [स नाम सस्मर्यते प्रवसति क्षणमपि यः
खलु हृदयात् । संस्मर्तव्यं च कृतं गतं च प्रेम निरालम्बम् ॥] काचित्
प्रवासप्रत्यावृत्तेन कान्तेन, मामनुस्मरन्ती भवती स्थिता उत नेति पृष्ठा
मतीदमाह । सो नाम संभरिज्जइ स नाम सस्मर्यते पम्हुसइ खणं पि
जो हु हिययाहि प्रवसति क्षणमपि यः खलु हृदयात् । संभरियव्वं च
कयं गयं च पिम्मं निरालंबं सस्मर्तव्यं च कृतं गतं च प्रेम निरालम्बम् ।
संभरियव्वं इति भावसाधनम् । त्वं तु मम हृदये सर्वदा वससीति स्मरणम्
अनुपपन्नम् । प्रेयःसमुच्चयाभ्यां संसृष्टिरलंकारः ॥९७॥

९८) वाक्पतिराजस्य । [न्यासमिव सा कपोले अद्यापि तव
दन्तमण्डलं बाला । उब्धिन्नपुलकवृत्तिवेष्टनपरिकरं रक्षति वराकी ॥]
काचित् स्वसख्याः नायकस्य पुरतः प्रेमातिशयं भङ्ग्या अभिधातुमाह ।
सा बाला वराई अज्ज वि तुह दंतमंडलं कपोले रक्खइ सा बाला वराकी
अद्यापि त्वया दत्तं दन्तव्रणं कपोले रक्षति । कमिव । न्यासमिव निक्षेप-
मिव । कथंभूतम् । उब्धिन्नपुलयवइवेढपरियरं उब्धिन्नपुलकवृत्तिनेष्टनप-
रिकरम् । यत् किल रक्षणीयं तत् कण्टकादिभिः परिवार्यत इति । अत
एव च रोमाञ्चनिचितगण्डमण्डलतया तस्मिन् यूनि रागातिरेकः प्रका-
शितः । इत्थंभूतायाम् अपि तस्यां त्व शिथिलादर इति वराकीपदेन प्रक-
टितम् । दन्तमण्डलमिह अर्थाद् दन्तक्षतमेव । पुलकः सात्त्विको भावः ।

W168 ९९) अञ्छउ ताव मणइरं पियाइ मुहदंसणं अइमहग्घं ।

तग्गामञ्छित्तसीमा वि झत्ति दिट्ठा सुहावेइ ॥९९॥

W97 १००) दिट्ठा चूया अग्घाइया सुरा दाहिणानिलो सहिओ ।

कञ्जाइं चिय गरुयाइं मामि को वल्लहो कस्स ॥१००॥

तदुक्तम् । स्नम्भः स्वेदोऽथ रोमाञ्चः स्वरभेदोऽथ वेपथुः । वैवर्ण्यमश्रु
प्रलय इत्यष्टौ सात्त्विका गुणा ॥ उरमापर्यायोक्तिभ्या ससृष्टिरलंकारः ।
प्रियोपालम्भः सखीकर्म ॥९८॥

९९) स्थिरमाहस्य (१ स्थिरसाइमस्य) । [आस्तां तावन्मनोहरं
प्रियाया सुखदर्शनम् अतिमहार्घम् । तद्ग्रामक्षेत्रसीमाऽपि झगिति दृष्टा
सुखयति ॥] अञ्छउ ताव पियाइ मुहदंसणं आस्तां तावत् प्रियाया
मुखेन्दुदर्शनम् । कीदृशम् । मणइरं मनोहरम् । अत एव अइमहग्घं
अतिमहार्घम् । तग्गामञ्छित्तसीमा वि झत्ति दिट्ठा सुहावेइ तद्ग्रामक्षेत्र-
सीमाऽपि झगिति दृष्टा सुखयति ॥९९॥

१००) महिषासुरस्य । [दृष्टाश्चूता आप्राता सुरा दक्षिणानिल-
सोढः । कार्याण्येव गुरूणि सखि को वल्लभः कस्य ॥] दिट्ठा चूया दृष्टा-
श्चूता अवञ्चोक्तम् आप्रवन्म् । अग्घाइया सुरा तथा आप्राता सुरा ।
दाहिणानिलो सहिओ मलयानिल सोढः । एतदुक्तं भवति । मुकुलिता-
न्नदर्शनेन सुराभिसुरागन्धेन मनोजमलयानिलेन च उद्दीपनविभावेनासौ अत्रै-
वानुपयातः । स्मरस्मरतिः (१ जातस्मररतिः १) तद्वियोगेनाहं विपन्नेति ।
अतोऽनुमीयते कञ्जाइं चिय गरुयाइं मामि को वल्लहो कस्स कार्याण्येव
गुरूणि सखि कः कस्य वल्लभः, न कश्चित् कस्यापीत्यर्थः । दक्षिणानिलः
सोढ इति वसन्तागमनं सूचयति । अत एव दिट्ठा चूया इति नवमञ्जरी-
सनाथा इति ज्ञेयम् । मङ्गल्यमिति (१) उरमवेऽपि विरहिणोनां तत्पाना-
भावात् ॥१००॥

इति श्रीभुवनपालविरचिते छेकोक्तिविचारलीलायां श्रीसातवाहनकृते
गाथाकोशे प्रथमं शतं समाप्तमिति ॥

वीर्यं सयं

W98 १०१) रमिऊण पयं पि गओ जाहे अवगूहए पडिणियत्तो ।

अहयं पउत्थवडय व्व तक्खणं सो पवासि व्व ॥१॥

W99 १०२) अवियण्हपिच्छणिज्जं समदुक्खमुहं विइण्णसव्भावं ।

अन्नुन्नैहिययलगं पुण्णेहि जणो जणं लहइ ॥२॥

१०१) [रत्वा पदमपि गतो यदाऽवगूहति प्रतिनिवृत्तः । अहं प्रोषितपतिकेव तत्क्षणं स प्रवामीव ॥] ओ नमो जिनाय । काचिदात्मनः प्रियतमे प्रेम स्वामीभाग्यं च भङ्ग्याऽभिधातुमिदमाह । रमिऊण पयं पि गओ रत्वा पदमपि गतः जाहे अवगूहए पडिणियत्तो यदाऽवगूहति प्रतिनिवृत्तः । अहयं पउत्थवडय व्व अहं प्रोषितपतिकेव तत्क्षणं सो पवासि व्व तत्क्षणं स प्रियतमः प्रवामीव जातः (१ जातः) इत्यध्याहार्यम् । चिग्विग्रहदुःखमनुभूय प्रवासावसानसगनयोरिव आवयोरधिकं प्रेमारम्भनिर्भरं रिरसा सजातेत्यर्थं । स्वाधीनभर्तृका नायिका । प्रस्तुतविचित्रसुरतक्रीडासुखलाभलालसो यस्याः । मुञ्चति पतिर्न पार्श्वं सा स्यात् स्वाधीनपतिकेति ॥ अनुकूलो नायकः ॥१०१॥

१०२) नन्नराजस्य । [अवितृष्णप्रेक्षणीयं समदुःखसुखं वितीर्णसद्भावम् । अन्योन्यहृदयलगनं पुण्यैर्जनो जनं लभते ॥] काचिदात्मेच्छानुरूपं पतिमनाऽनुवतो सखेदमिदमाह । पुण्यैर्जनो जनं लभते । कीदृशम् । अवियण्हपिच्छणिज्जं अवितृष्णप्रेक्षणीयं सुन्दरम् । कदाचित् सुन्दरोऽपि समदुःखसुखो न स्यादित्यत आह । समदुःखसुखं समदुःखसुखम् । कदाचिद् दाक्षिण्येन समदुःखसुखता भवतीत्याह । विइण्णसव्भावं वितीर्णसद्भावम् । एवमपि कदाचित् परस्परप्रेमपात्रं न भवतीत्याह । अन्नुन्न-

१w. उवऊहिउं, २w. पडिणिउत्तो, ३w. समसुहदुक्खं ४w. अण्णोण्ण

W100 १०३) दुक्खं दितो वि सुहं जणेइ जो जस्स वल्लहो होइ ।
दइयणहदूमियाण वि वड्ढइ थणयाण रोमंचो ॥३॥

W191 १०४) चिरिडिं पि अयाणंता लोया लोएहि गारवग्घविया ।
सुण्णारतुल व्व निरक्खरा वि खंधेणं वुज्झंति ॥४॥

हिययलगं अन्योन्यहृदयलग्नम् । एवंभूतं पतिं धन्या प्राप्नोति, अहं
पुनरधन्या यन्नेदृशं पतिं प्राप्तेत्यर्थः ॥१०२॥

१०३) धर्मणस्य । [दुःखं दददपि सुखं जनयति यो यस्य वल्लभो
भवति । दयितनखदूनयोरपि वर्धते स्तनयो रोमाञ्चः ॥] जो जस्स
वल्लहो होइ यो यस्य वल्लभो भवति स तस्य दुक्खं दितो वि सुहं
जणेइ दुःखं दददपि सुखं जनयति । अमुमेव चार्थम् अर्थान्तरन्यासेन
समर्थयति । दइयणहदूमियाण वि वड्ढइ थणयाण रोमंचो दयितनख-
दूनयोरपि वर्धते स्तनयो रोमाञ्चः । रोमाञ्चस्थायी हर्षोद्भवो भावः स
दयितनखदूनयोरपि स्तनयोर्दृश्यते इति प्रकृतार्थसमर्थनम् । बहुसुखसाधनं
न स्वल्पदुःखमपि दुःखं करोति यथा स्वर्गासिंहेतुकयागे छागादिवधमात्रं,
यथा वा प्रचुरफलाभिलाषुकाणामपि अल्पबीजवपनव्ययो न दुःस्वाय जायते
तथेदमपीत्यर्थः । दूमियं पीडितम् ॥१०३॥

१०४) नरनाथस्य । [ओष्ठस्फुरणमप्यजानन्तो लोका लोकैर्गौर-
वार्धिताः । स्वर्णकारतुलेव निरक्षरा अपि स्कन्धेनोह्यन्ते ॥] लोया लोएहि
खंधेण वुज्झंति लोका लोकैः स्कन्धेनोह्यन्ते गौरवेण दृश्यन्त इत्यर्थः ।
गारवग्घविया गुरुतया महार्धतां नीताः । पुन. क्रीदशाः । चिरिडिं पि
अयाणंता ओष्ठस्फुरणेऽप्यनभिज्ञाः । दूरे वाग्मिता तावदित्यर्थः । सुण्णा-
रतुल व्व निरक्खरा वि स्वर्णकारतुलेव निरक्षरा अपि । स्वर्णकारतुला
यथा निरक्षराऽपि स्कन्धेनोह्यते तथा तेऽपीत्यर्थः । चिरिडिं ओष्ठस्फु-
रणम् । अक्षरं (१ अक्षराणि) चात्र वर्णा अन्यत्र परिमाणालेख्याक्षराणि ।
उपमालकार ॥१०४॥

- W192 १०५) आयंवतकवोलं खलियक्खरजंपिरीं फुरंतुट्ठिं ।
 मा छिवसु त्ति सरोसं समोसरंतिं पियं भरिमो ॥५॥
- W333 १०६) मुहविज्झवियपईवं ऊससियणिरुद्धसंकिरुल्लावं ।
 सवहसयरक्खिउट्ठं चोरियरमियं सुहावेइ ॥६॥
- W573 १०७) मयणग्गिणु व्व धूमं मोहणपिच्छं व लोयदिट्ठीए ।
 जुव्वणधयं व मुद्धा वहइ सुयंथं चिहुरंभारं ॥७॥

१०५) हालस्य । [आताम्रान्तकपोलां खलिताक्षरजल्पिनीं स्फुर-
 दोष्ठीम् । मा स्पृजेति सरोष समपसरन्तीं प्रियां स्मरामः ॥] प्रियं भरिमो
 प्रियां स्मराम् । कथंभूताम् । मा छिवसु त्ति सरोसं समोसरंतिं मा
 स्पृजेति सरोषं समपसरन्तीम् । पुनश्च कीदृशीम् । आयंवतकवोलं
 आताम्रान्तकपोलाम् । खलियक्खरजंपिरीं खलिताक्षरजल्पनशीलाम् ।
 फुरन्तुट्ठिं स्फुरदोष्ठीम् । आताम्रान्तकपोलादयः शारीराः कोपानुभावाः ।
 प्रणयकलहकुपिताऽपि सा कमनीयमूर्तिरित्यर्थः । अन्ये तु मदिरामदमा-
 चक्षते । वचन यत्राव्यक्तं व्यक्तीकृतसकलमन्मथावस्थम् । न्यक्कतनूपुर-
 मणितं धान्मन्दमुद्गारम् (?) इत्यादि तस्य लक्षणम् । स्पृतिर्व्यभिचारी
 भावः । जातिरलंकारः ॥१०५॥

१०६) मदाहडस्य । [मुखनिर्वापितप्रदीपं निरुद्धोच्छ्वसितशङ्कि-
 तोल्लापम् । शपथशतरक्षितोष्टं चौर्यरतं सुखयति ॥] चोरियरमियं सुहावेइ
 प्रच्छन्नसुरतं सुखयति । कीदृशम् । मुहविज्झवियपईवं मुखवातनिर्वापि-
 तप्रदीपं, ऊससियणिरुद्धसंकिरुल्लावं निरुद्धोच्छ्वसितशङ्कितालापम् । प्राकृते
 विशेषणस्य पूर्वनिपातानियमः । पुनरपि च कथंभूतम् । सवहसयरक्खिउट्ठं
 शपथशतरक्षितोष्टम् । जातिरलंकारः ॥१०६॥

१०७) विरहानलस्य । [मदनाग्नेरिव धूमं मोहनपिच्छमिव लोक-
 दृष्टेः । यौवनध्वजमिव मुग्धा वहति सुगन्धिं चिकुरभारम् ॥] मुद्धा मुग्धा

१w. णिरुद्धसासं संसंकिउल्लावं; २w चिउरभार.

- W747 १०८) दे या दुमसु तुमं चियं मा परिहर पुत्ति पढमदुमियं ति ।
किं कुड्डं नियमुहयदकंतिदुमियं न लक्खेसि ॥८॥
- W101 १०९) धरिओ धरिओ वियलइ उवएसो से^१ सहीहि दिज्जंतो ।
मयरद्धयवाणपहारजज्जरे तीइ हिययम्मि ॥९॥

चिहुरभार चिकुरभारं वहइ वहति । कीदृशम् । सुयंधं सुरभिगन्धम् ।
किमिव । मयणगिणु व्व धूमं मदनाग्निधूममिव । मोहणपिच्छं व लोयदि-
ट्टोए मोहनपिच्छमिव लोकदृष्टेः । जुव्वणधयं व यौवनध्वजमिव । मालो-
त्प्रेक्षाऽलंकारः । केशप्रशंसापरेयं गाथा । चिहुरभारं इति स्फटिकनिक-
षचिकुरेषु हः (वररुचि, २, ४) इति कस्य हत्वे रूपम् ॥१०७॥

१०८) कञ्छाहनरस्य । [अहो धवल्य त्वमेव मा परिहर पुत्रि
प्रथमधवलितमिति । किं कुड्डं निजमुखचन्द्रकान्तिधवलितं न लक्षयसि॥]
काचित् खगण्डमण्डलञ्छायाल्लुरितं सुग्धा सुधारसेन धवलितम् इति भ्रान्त्या
स्वभवनभित्तिभागमवलोकयन्ती क्रयाचिदिदमुद्यते । दे या अहोऽर्थे । दुमसु
तुमं चियं धवल्य त्वमेव । मा परिहर पुत्ति पढमदुमियं ति मा परिहार्षीः
पुत्रि प्रथमधवलितमिति । किं कुड्डं न लक्खेसि किं कुड्डं न लक्षयसि ।
कीदृशम् । नियमुहयदकंतिदुमियं निजमुखचन्द्रकान्तिधवलितम् । सुग्धा-
मुखेन्दुद्युतिवर्णनपरेयं गाथा । चिय इति पदं भिन्नंक्रमं कुड्ड इत्यतः परं
द्रष्टव्यम् । दे या इति अहो इत्यर्थे निपातः । इति हेतौ । भ्रान्तिमत्प-
र्यायोक्तन्यां सकीर्णोऽलंकारः ॥१०८॥

१०९) श्रीस्वामिनः । [धृतो धृतो विगलति उपदेशस्तस्याः स-
स्त्रीभिर्दीयमानः । मकरध्वजवाणप्रहारजर्जरे तस्या हृदये ॥] से सहीहि
दिज्जंतो उवएसो धरिओ धरिओ वियलइ तस्याः सस्त्रीभिरुपदेशो दीय-
मानो धृतो धृतो विगलति संसते । व्व । हियए हृदये । कीदृशे । मयरद्धयवा-
णपहारजज्जरे मकरध्वजवाणप्रहारजर्जरे, इति विशेषणद्वारेण कारणोक्तिः ।
यत एव जर्जरं तत एव तस्मात् सस्त्रीशिक्षोपदेशो अजस्रं विसंसते इति ।

W102 ११०) तहसंठियणिड्डक्कंतपिल्लपरिरक्खणिक्कदिन्नमणा ।

अगणियविणिवायभया पूरेण समं वहइ काई ॥१०॥

W103 १११) बहुपुष्पभरोणामिय भूमोगयसाह सुणसु विन्नन्ति ।

गोलायडवियडकुडंगमहुय सणियं गलिज्जासु ॥११॥

स्मरेण परायणा वर्तते इत्यर्थः । संभावनानुमानोत्प्रेक्षालंकारः । तदुक्तं वक्रोक्तिजीवितकारेण “सभावनानुमानेन” इत्यादि (वक्रोक्तिजीवित, ३, २५) ॥१०९॥

११०) मानस्य । [तथासस्थितनीडोत्क्रान्तशिशुपरिरक्षणैकदत्तमनाः । अगणितविनिपातभया पूरेण समं वहति काकी ॥] पूरेण समं वहइ काई पूरेण पयःप्रवाहेण सम वहति काकी वायसवधू । कीटशी । अगणियविणिवायभया अगणितविनिपातभया । पुनश्च कीटशी । तहसंठियणिड्डक्कंतपिल्लपरिरक्खणिक्कदिन्नमणा तथास्थितनीडोत्क्रान्तपोतपरिरक्षणैकदत्तमनाः, इति विशेषणद्वारेण कारणोक्तिः । स्वयक्षपक्षार्थित (१ प्रच्छादित) पोतपतनगड्काकुला कुलायवर्तिप्रथमसस्थानम् अशिथिलयन्ती स्वनाशं नाशङ्कते । केवलं नदीपूरेण सह वहति वायसी । नीडशब्दस्य एत्वे द्वित्वे नेहुं इति रूपम् । निहुं कुलायम् । पिल्लः शिशुः । जातिरलंकारः । प्राकृते पूर्वनिपातानियमाद् एकशब्दस्य परनिपातः ॥११०॥

१११) ग्रामणीकस्य । [बहुपुष्पभरावनमित भूमिगतशाख शृणु विज्ञप्तिम् । गोदातटविकटनिकुञ्जमधूक शनैः गल ॥] काचित् स्वैरिणी मधूकमिदमाह । हे गोलायडवियडकुडंगमहुय गोदावरीतटविकटगहनमधूक, बहुपुष्पभरोणामिय बहुपुष्पभरावनमित, भूमोगयसाह भूमिगतशाख, सुणसु विन्नन्ति शृणु विज्ञप्तिम् । किं तदित्याह । सणियं गलिज्जासु शनैर्गल इति । त्वयि अनवरतं प्रचुङ्कुसुमोत्कर हिरति अचिरेण एव मम संकेनगमनमनोरथमङ्गो मा भूदित्यर्थः । कुडगो गहनम् । कच्छस्तटम् (१) । आमन्त्रणपदोपादानद्वारेण सप्रशंसं प्रार्थयते इति ॥१११॥

१W तडसंठिअणीडेक्कंतनीलुआरक्खणेक्कदिणमणा, २W भरोणामिअ-भूमोगअसाह, ३W कुडग महुअ

W104 ११२) निष्पच्छिमाइँ असई दुक्खालोयाइँ महुयपुप्फाईं ।
चीए बन्धुस्स व अट्टियाइँ रुइरी समुच्चेइँ ॥१२॥

W105 ११३) हे^१ हियय मडहसरियाजलरयहीरतदीहदारु व्व ।
ठाणे ठाणि च्चिय ल्गगमाण केणावि डज्झिहिसि ॥१३॥

११२) महाइयस्स । [निष्पश्चिमानि असती दुःखालोकानि मधू-
कपुष्पाणि । चितायां बन्धोरिवास्थीनि रोदनशीला समुच्चिनोति ॥]
असती मधूकपुष्पाणि समुच्चिनोति । कथंभूतानि । निष्पच्छिमाइँ निष्प-
श्चिमानि अन्यानि । अत एव दुक्खालोयाइँ दुःखदायित्वाद् दुःखः आ-
लोको दर्शन येषां तानि दुःखालोकानि । कीदृशी । रुइरी रोदनशीला ।
कस्यां कस्य कानीव । चीए बन्धुस्स अट्टियाइँ व चितायां बन्धोरिव
अस्थीनि दुःखदर्शनीयानि भवन्ति । अथैव खलु मम भग्नमनोरथायाः
प्रियजनसकेतसंगमावसरः इति सबाष्प पुष्पावचयेन असतीभाव आविष्कृतः
इति । निष्पच्छिमाइँ यतो अन्यानि पश्चिमानि न सन्तीति । असती स्वैरिणी ।
चीए इति सामान्यभाषाश्रयेण शब्दप्रयोगः । लोकः किल चीयशब्देन
चितामाह । तद्भवत्त्समदेशीसामान्यभाषाश्रयेण चतुर्विधं प्राकृतं पूर्वाचार्याः
स्मरन्तीति । भावोपमाम्यां सकीर्णोऽलंकारः ॥११२॥

११३) श्रीघर्मिलस्य । [हे हृदय तनुतरसरिज्जलरयहियमाणदीर्घ-
दारु इव । स्थाने स्थान एव लगत् केनापि घट्टसे ॥] काचित् क्वचित्
असदृशप्रेम्णि पुरुषे अनुरज्य पुरुषान्तरं कामयमाना स्वहृदये सखेदमि-
दमाह । हे ठाणे ठाणि च्चिय ल्गगमाण स्थाने स्थान एव स्थितिं कुर्व-
त् । केणावि डज्झिहिसि केनापि दह्यसे (१ घट्टसे) । किमिव । मडहसरि-
याजलरयहीरंतदीहदारु व्व तनुतरसरिज्जलरयहियमाणदीर्घदारु इव । यथा
किल तनुतरतरङ्गिणीरयहत्तं स्थाने स्थाने संश्लिष्टं दीर्घकाष्ठमाकृष्य केनापि
दह्यते तथा त्वमपि पुरुष पुरुषं प्रति स्नेहानुबन्धबुद्धिमात्मनः (१ कुर्वत्)
केनापि द्विविदग्धेन लक्षसपातिरेकं (१) नेप्यस इत्यर्थः । मडहं तुच्छम् ।
ठाणं स्थानम् । उपमालंकारः ॥११३॥

W107 ११४) गोलायडट्टियं पिच्छिऊण गहवइसुयं हलियसुन्हा ।

आढत्ता उत्तरिउं दुक्खुत्ताराएँ पयवीए ॥१४॥

w106 ११५) जो तीइ अहरराओ रत्ति उव्वासिओ पिययमेण ।

सु च्चिय गोसे दीसइ सवत्तिवयणेसु संकंतो ॥१५॥

११४) दामोदरस्य । [गोदातटस्थितं प्रेक्ष्य गृहपतिसुतं हालि-
कस्नुषा । आरब्धा उत्तरीतुं दुःखोत्तारया पदव्या ॥] दुक्खुत्ताराएँ पय-
वीए उत्तरिउ आढत्ता दुःखोत्तारया पदव्या उत्तरीतुम् आरब्धवती । किं
कृत्वा । पिच्छिऊण दृष्ट्वा । कम् । गहवइसुयं गृहपतिसुतम् । कीदृशम् ।
गोलायडट्टियं गोदावरीतटस्थितम् । यत् किलासौ सत्यपि सुखावहे गोदा-
नदीतीरोत्तरणमार्गे मृगेक्षणा विपमेण तटिनीतटेन उत्तरीतुमैच्छत्, तदस्या
मामेवमवेक्ष्य अयं ग्रामणीसुतः करावलम्बं करिष्यति, ततोऽहम् एतत्कर-
कमलन्यस्तहस्तस्पर्शामृतम् अनुभविष्यामीति भावः । सुन्हा वधूः । पदवी
मार्गः । इङ्गितलक्ष्यः सूक्ष्मालंकारः (काव्यदर्श, २, २६०) ॥११४॥

११५) महादेवस्य । [यस्तस्या अधररागो रात्रावुद्वासितः प्रिय-
तमेन । स एव प्रभाते दृश्यते सपत्नीवदनेषु संक्रान्तः ॥] जो तीइ अहर-
राओ रत्ति पिययमेण उव्वासिओ यस्तस्या अधररागो रात्रौ उद्वासितः
अपनीतः प्रियतमेन, सु च्चिय सवत्तिवयणेसु संकंतो गोसे दीसइ स एव
सपत्नीवदनेषु संक्रान्तो विभातवेलयां दृश्यते इति । तस्या हि निशायां
प्रियतमपीतपीतमिति वीतरागमधरं प्रातर्निरीक्षमाणा विपक्षवनिता ईर्ष्यारोषेण
ताम्रवदनेन्दुबिम्बा बभूवुरित्यर्थः । उत्प्रेक्षालंकारः । तदिवेति तदेवेति तामु-
त्प्रेक्षां प्रचक्षते (वक्रोक्तिजीवित, ३, २६) । अयमेवोत्प्रेक्षाध्वनिः ध्वनिका-
रमतेन । श्रीभोजदेवमते तु व्यत्ययवत्यमुख्या परिवृत्तिरियम् । व्यत्ययो
वस्तुनोर्यस्तु यो वा विनिमयो मिथः । तद्द्वयेनोभयवती निर्दिष्टा काव्य-
सूरिभिः (सरस्वतीकण्ठाभरण ३, २९-३०) ॥ त्रिधापि चासौ मुख्या-
मुख्यभेदाद् द्विधा पुनः ॥११५॥

- W108 ११६) चलणोवासणिसण्णस्स तस्स भरिमो अणावलंतस्स ।
पायंगुट्ठावेष्टितकेशदढाकर्मणसुखम् ॥१६॥
- W109 ११७) फालेइ अच्छभल्लं व उयह कुग्गामदेउलदारे ।
हेमंतयालपहिओ विज्जायंतं पलालग्गि ॥१७॥
- W699 ११८) इन्हि वारेइ जणो तइया मूयल्लिओ कहिं व गओ ।
जाहे विसं व जायं सव्वंगपहोहिरं पिम्मं ॥१८॥

११६) [चरणावकाशनिषण्णस्य तस्य स्मरामोऽनालपतः । पादाङ्गुष्ठावेष्टितकेशदढाकर्षणसुखम् ॥] तस्य नायकस्य पादाङ्गुष्ठावेष्टितकेशदढाकर्षणसुखं स्मरामः । कथंभूतस्य । चलणोवासणिसण्णस्स चरणावकाशनिषण्णस्य चरणपाश्र्वोपविष्टस्य । पुनरपि कथंभूतस्य । अणालवंतस्स अनालपतः ॥११६॥

११७) चमरस्य [पाटयति ऋक्षभल्लम् इव पश्यत कुग्गामदेवकुलदारे । हेमन्तकालपथिको वंध्यमान (निर्वाप्यमाणं) पलालग्गिन्म् ॥] उयह पश्यत हेमंतयालपहिओ पलालग्गिं फालेइ हेमन्तकाले पथिकः पलालग्गिं पाटयति । विज्जायंतं निर्वाप्यमाणम् । क्व । कुग्गामदेउलदारे कुग्गामदेवकुलदारे । कमिव । अच्छभल्लं व ऋक्षमिव । य उपरि सर्वाङ्गनिर्वाणस्य लोमश्यामलिम्नः पाटितस्य पलालग्गिनेः सदृश इति । अच्छभल्लो ऋक्षः । उपमालंकारः ॥११७॥

११८) कालियसिंहस्य । [इदानीं वारयति जनस्तदा मूक इव कुत्र इव गतः । यदा विपमिव जातं सर्वाङ्गप्रघूर्णनशीलं प्रेम ॥] काचित् प्रियतमे समुपोढप्रौढानुरागा सर्वोजनेन केनचिद् हेतुना निवार्यमाणा इत्याह । इन्हि वारेइ जणो इदानीं वारयति जनः । जाहे विस व विसमं सव्वंगपहोहिरं पिम्मं जायं यदा विपमिव सर्वाङ्गप्रघूर्णनशीलं प्रेम जातं, तइया मूयल्लिओ कहिं व गओ तदा तु मूकः क्वचिद् गत इव जोन

W110 ११९) कमलायरा न मलिया हंसा उड्ढाविया न य पिउच्छा ।
केण वि गामतलाए अब्भं उत्ताणयं छूढं ॥१९॥

W700 १२०) कह तं पि तइ^३ न नायं जह सा आसंदियाण बहुयाण ।
काऊण उत्तरँविडिं तुह दंसणलेहडा पडिया ॥२०॥

जातः । नवानुरागसुकरप्रतिक्रिये प्रेम्णि जनेन नाहं निवारिता माऽस्मिन्
यूनि रज्येथा इति । इदानीं च त्रिषमिव प्रेम सर्वाङ्गं सर्पति स्म । अतोऽस्य
आरूढप्रौढिन्नः प्रतिक्रिया कर्तुं न पार्यत इत्यर्थः । मूयल्लिओ मूकः ।
जाहे यदा ॥११८॥

११९) मेघनादस्य । [कमलाकरा न मृदिता हंसा उड्ढायिता न
च पितृष्वसः । केनापि ग्रामतटाके अभ्रम् (अन्तरिक्षम्) उत्तानकं क्षिप्त-
म् ॥] काचित् सकेतोपान्तप्रदेशे प्रियमनागतं वीक्ष्य सत्रीडमर्धपथ एव
व्यावृत्ता तदनागमनचिह्नं विवृण्वतीदमाह । कमलायरा न मलिया हंसा
उड्ढाविया न य पिउच्छा इत्यर्धोक्त एव पितृष्वसारं प्रेक्ष्य स्वेङ्कितलिङ्गं
निगूहन्ती पुनरपीदमाह । हे पिउच्छा हे पितृष्वसः केण वि गामत-
लाए केनापि ग्रामतटाके अब्भं उत्ताणयं अभ्रम् उत्तानकं छूढं क्षिप्तम् ।
कमलायरा न मलिया कमलाकरा न मृदिताः, हंसा उड्ढाविया हंसा
उड्ढापिताः (उड्ढायिताः) न च । इह ग्रामतटाकस्यापि मध्ये अन्तरिक्षं
निक्षिप्तं विकीर्णम् । कमलखण्डनम् उड्डयनं च हंसानां न जातमिति
चित्रम् इत्येतेन स्वाशयप्रच्छादनम् । ते वृक्षा कीदृक्षा येषां मुक्ताफलं
फलं भवति । चन्द्रजदीपनिभाते प्रतीक्षते हन्त तव कान्तः ॥ यदि
मदनः सनिहितः सदैव संभवति चूतमञ्जर्याः । प्रियसखि तदसावस्यां
विलोक्यते किं न भग्नायाम् ॥ सत्यं किमन्यदेशेऽपि दृश्यते व्योम्नि
चन्द्रमुखि चन्द्रः । स्यादेवमादि वचनं गौग्ध्यं बाल्ये व्यतीतेऽपि ॥११९॥
१२०) रसिकस्य । [कथं तदपि त्वया न ज्ञातं यत् सा पीठिकानां बहूनाम् ।
कृत्वोपर्युपरिस्थापनं तव दर्शनलम्पटा पतिता ॥] काचित् कस्याश्चित्

- W111 १२१) केण वणे' भग्मणोरहेण उल्लावियं पवासु त्ति ।
 सविसाइ व अलसायंति जेण वहुयाएँ अगाइँ ॥२१॥
- W112 १२२) अज्ज वि वालो दामोयरो त्ति इय जंपिए जसोयाए।
 कण्हमुहपेसियच्छं निहुयं हसियं वयवहूहि ॥२२॥

प्रियतमेऽनुरागं प्रकटयन्तोदमाह । कथं तदपि त्वया न ज्ञातं यत् पीठानां
 बहूनां कृत्वा उत्त्रिपिटिं (1) तव दर्शनलम्पटा पतिता । स्वैरिणीचेष्टां
 सखी गोपयति । नैषा जारेण नखक्षतादभिरुपद्रुता किंतु तव दर्शनार्थं
 ब्रह्मासनोपरिस्थिता जघनभारेण पतिता । न तु ईदृशी (जारेण हेतुना?)
 संजाता । गतार्था गाथा । अन्ये तु 'तं मि' इति पठन्ति । तत्र तं मि (=तं
 पि) इति द्वितीयैकवचनेऽपि भवति (?) । सप्तम्यास्तु दुर्घटः (दुर्घटम्) ।
 आसन्दी पोठिका ॥ उत्तरिविडि उपर्युपरिस्थापनम् । ठेहडो लम्पटः ॥१२०॥
 १२१) मृगाङ्कस्य । [केन सखि भग्मनोरथेन उल्लपितं प्रवास इति ।
 सविषाणीवालसायन्ते येन वध्वा अङ्गानि ॥] केण वणे पवासु त्ति उल्ला-
 वियं केन सखि ते प्रियप्रवास इति उल्लपितम् । कथंभूतेन । भग्म-
 मणोरहेण भग्मनोरथेन । कथं जानासीत्याह । सविसाइ व अलसायंति
 जेण अगाइँ सविषाणोव अलसायान्ते येन अङ्गानि । कस्याः वहुयाए वध्वाः ।
 यदि न कोऽपि एतस्याः प्रियप्रवास इति उदलपिष्यत्, नाङ्गानि अल-
 सानि अभविष्यन् । वणे इति सखीसंबोधनम् । उल्लावियं इति प्रकटा-
 दिपाठाद् दीर्घत्वम् । अलसादिपाठात् अग्र्यन्तः (? अण्यन्तः ?) अनुमा-
 नालंकारः ॥१२१॥

१२२) तारभेदकस्य । [अद्यापि वालो दामोदर इति जल्पिते
 यशोदया । कृष्णमुखप्रेषिताक्षं निभृतं हसितं व्रजवधूभिः ॥] निहुयं हसियं
 वयवहूहि निभृतं हसितं व्रजवधूभिः । कस्मिन् सति । अज्ज वि वालो
 दामोयरो त्ति इय जंपिए अद्यापि वालो दामोदर इति जल्पिते सति ।

W103 १२३. गोलाविषमोयारच्छ्रेण अप्पा उरम्मि से खित्तो ।
अणुयंपाणिदोसं नेण वि सा गाढमवऊढा ॥२३॥

W113 १२४. ते विरला सप्पुरिसा जाण सिणेहो अभिन्नमुहराओ ।
अणुदियहवइदमाणो रिण व पुत्तेसु संकमइ ॥२४॥

कथा । चमोयार यशोदया । कथं हमितम् । कण्ठमुहपेसियच्छं कृष्ण-
सुखप्रेषितादो यथा भवतीति । जननोजनयोग्य जन्पित यशोदया । यथा
न त्वं वान्स्नया वयं विषय इति हरेः सहास्यम् आस्यकमलावलोकनं
गोपीनामिति ॥१२२॥

१२३) नारायणस्य । [गोदाविषमावतारच्छ्रेण आत्मा उरसि
नस्य क्षिप्तः । अनुकम्पानिर्दोषं तेनापि सा गाढमवगूढा ॥] से तस्य
दन्तभस्य उरम्मि अप्पा खित्तो उरसि आत्मा क्षिप्तः । कथम् । गोला-
विषमोयारच्छ्रेण गोदावरीविषमावतरणलच्छ्रेण । स्खञ्जिता हला अहम्
इति नया तदङ्गसङ्गसुखलाभलालमया सकलजनसमक्षम् उरसि तस्य आत्मा
क्षिप्तः । क्षिमेतावदेव । न ख्याह । तेण वि सा गाढमवऊढा तेनापि सा
गाढमुपगूढा । कथम् । अणुयपाणिदोस अनुकम्पानिर्दोषम् । इयं खलु
तुष्णात् सिन्धुगेधसोऽधस्तात् पतन्ती मा वराकी प्राणैर्वियुज्यतामिति
अनुकम्पापदेशेन सर्वाङ्गमालिङ्गता इति । अवतारो घट्टः । सूक्ष्मोऽ-
लंकारः ॥१२३॥

१२४) स्थिरवित्तस्य । [ते विरलाः सत्पुरुषा येषां स्नेहो अभिन्न-
सुखरागः । अनुदिवसवर्धमान ऋणमिव पुत्रेषु संक्रामति ॥] ते विरला
सप्पुरिसा ते विरलाः सत्पुरुषा जाण सिणेहो पुत्तेसु संकमइ येषां स्नेहः
पुत्रेषु सक्रामति । कथंभूतः स्नेहः । अभिन्नमुहराओ अभिन्नसुखरागः,
अनुपदर्शितवदनविकृतिरिति यावत् । पुनरपि कीदृशः । अणुदियहवइद-
माणो अनुदिवसवर्धमानः । किमिव । रिणं व ऋणमिव । ऋणं खलु

- W114 १२५) नच्चणसलाहणासणिहेण पासँट्टिया निउणगोवी ।
सिरिगोवियाइ चुंवइ कपोलपडिमागयं कण्हं ॥२५॥
- W115 १२६) सञ्चत्तँ दिसामुहपसरिण्हिँ अन्नुन्नं (अन्नन्न) कडयळ्ळगेहिँ ।
छल्लि व मुयइ विंझो मेहेहिँ विसंघडंतेहिँ ॥२६॥

अभिन्नमुखराग प्रतिदिनसंचीयमानं पुत्रेषु संक्रामति इति । उपमालंकारः ।
सत्पुरुषप्रशासापरेयं गाथा ॥१२४॥

१२५) मृगेन्द्रस्य । [नृत्यश्लाघनापदेशेन पार्श्वस्थिता निपुणगोपी ।
मुख्यगोपिकायाश्चुम्बति कपोलप्रतिमागतं कृष्णम् ॥] निउणगोवी कपोलपडि-
मागयं कण्हं चुंवइ निपुणगोपी कपोलप्रतिमागतं कृष्णं चुम्बति । कस्याः ।
मिरिगोवियाइ मुख्यगोपिकायाः । कथंभूता सा । पासट्टिया पार्श्वस्थिता
तत्पार्श्ववर्तिनी । कथं चुम्बति । नच्चणसलाहणासणिहेण नृत्यश्लाघा-
पदेशेन । सुललितललितैः पादपातैर्मनोहरैर्हरिणाक्षि त्वयाऽथ साधु वृत्त-
मित्यभिधाय । गोपीकपोलपालीप्रतिफलित कृष्णवदनेन्दुचिम्बं चुम्बति ।
अत एव निपुणेत्युक्तम् । सिरिशब्दो मुख्यपर्यायः । लेशोऽलंकारः ॥१२५॥

१२६) गुरथस्य (?) । [सर्वत्र दिङ्मुखप्रसृतैः अन्योन्य (? अन्यान्य)-
कटकलग्नैः । त्वचमिव मुञ्चति विन्ध्यो मेघैर्विसंघटमानैः ॥] विंझो छल्लि
व मुयइ विन्ध्यस्त्वचमिव मुञ्चति । कैः कीदृक्षैः । मेहेहिँ विसंघडंतेहिँ
मेघैर्विसंघटमानैः । कथंभूतैः । अन्योन्य (? अन्यान्य) कटकलग्नैः ।
पुनरपि कीदृशैः । सञ्चत्तँ दिसामुहपसरिण्हिँ सर्वत्र दिङ्मुखप्रसृतैः ।
घटितविघटितैर्विन्ध्याद्यः पर्वतः त्वचमिव मुञ्चतीत्यर्थः । ये किल
गगनमपि स्वेच्छया प्रच्छादयितुमीशते ते तदीयकटकघटितविघटिताः तनुतर-
त्वप्रूपता तन्वन्तीति महत्त्वं युक्त्या विन्ध्याद्वैर्वर्णितं भवति । कटकः
पर्वतैकदेशः । छल्ली त्वक् । उत्प्रेक्षालंकारः ॥१२६॥

१W सलाहणणिहेण, २W पासपरिसट्टिया, ३W सिरिगोवियाण, ४W सञ्चत्तं,
५W अण्णोण्ण

W116 १२७. आलोयन्ति पुलिन्दा पञ्चयसिहरद्विया धणुणिसण्णा ।

हस्तिउलेहिं व विंघं पूरिञ्जंत नवधेहिं ॥२७॥

W117 १२८) वणयवमसिमडलंगो रेहट विंघो घणेहिं धवलेहिं ।

क्षीरोयमंथणुच्छलियदुद्धसित्तु व्व महुमहणो ॥२८॥

W118 १२९) वंडीण् निहयवंधववियेणाण् वि पकळ्त्ति चोरजुया ।

अणुगण्ण पुळ्त्तओ गुणेणु को मत्सरं वहइ ॥२९॥

१२७) कमलाकरस्य । [आलोकयन्ति पुलिन्दाः पर्वतशिखरस्थिता धनुर्निपण्णाः । हस्तिकुत्रैरिव विन्ध्यं पूर्यमाणं नवाधैः ॥] पुलिन्दा विंघं आलोयन्ति पुलिन्दा विंघं यमालोकयन्ति । कथंभूतम् । पूरिञ्जंत पूर्यमाणम् । कैः । नवधेहिं नव धैः । कैरिव । हस्तिउलेहिं व हस्तिकुत्रैरिव । कथंभूतास्ते । पञ्चयसिहरद्विया धणुणिसण्णा पर्वतशिखरस्थिता धनुर्निपण्णाः । स्वभाव एव धनुर्गता, यदि ते हस्तिन् कौतुकेनालोकयन्ति धनुषि निषीदन्ति । मज्जतत्तराणां श्यामद्विन्धा मद्विन्धा च करिच्छालैः (१ करिकुलैः) सह साम्यम् । उपमान्लंकारः ॥१२७॥

१२८) ललितस्य । [वनदवमपीमलिनाङ्गो राजति विन्ध्यो घनैर्धवलैः । क्षीरोदमथनोच्छलितदुग्धभिस्त इव मधुमथनः ॥] विंघो रेहट् विन्धः शोभते । कथंभूतः । वणयवमसिमडलंगो वनदवमपीमलिनाङ्गः । कैः शोभते । घणेहिं घनैः । कथंभूतैः । धवलेहिं धवलैः । क इव । क्षीरोयमंथणुच्छलियदुद्धसित्तु व्व महुमहणो क्षीरोदधिमथनोच्छलितदुग्धसिक्त इव मधुमथनः । दावगन्दस्य ह्रस्वत्वं यथादिगणपाठात् (वररुचि, १, १०) । उपमान्लंकारः ॥१२८॥

१२९) कोहिलस्य (काहिलस्य) । [वन्धा निहतवान्धववेदनयाऽपि समर्थ इति चौरयुवा । अनुरागेण प्रलोकितो गुणेषु को मत्सरं वहति ॥]

१W. वणद्व, २W. क्षीरोध, ३W. विमणाइ.

W119 १३०) अज्ज कइमो वि दियहो वाहवहू रूयजुव्वणुम्मइया ।

सोहग्गं धणुरूपच्छलेण रच्छासु विक्किरइ ॥३०॥

W122 १३१) नववहुपिम्मतणुइओ पणयं पढमघरिणोए रक्खंतो ।

अलिहियदुप्परियल्लं पि नेइ रणं धणुं वाहो ॥३१॥

वंदीएँ बन्धा चोरजुवा चौरयुवा प्रलोकितः । केन । अनुराएण अनुरागेण । कथंभूतया तथा । निहयबंधववियणाएँ वि निहतबान्धववेदनयाऽपि । निहतबान्धवानां वेदना यस्या इति बहुव्रीहिः । उपलक्षणे वा तृतीया । केन हेतुना तर्हि अवलोकित इत्याह । पक्कलुत्ति समर्थ इति । अमुमर्थं समर्थयन्नाह । गुणेषु को मच्छरं वहइ गुणेषु को मत्सरं वहति । पक्कलो समर्थः । मत्सरः असहिष्णुता । अर्थान्तरन्यासोऽलङ्कारः ॥१२९॥

१३०) कृष्णराजस्य । [अथ कतमोऽपि दिवसो व्याधवधू रूप-यौवनोन्मत्ता । सौभाग्यं धनुरुल्लेखनत्वक्छलेन रथ्यासु विकिरति ॥] अज्ज कइमो वि दियहो अथ कतमोऽपि दिवसः । वाहवहू सोहग्गं रच्छासु विक्किरइ व्याधवधूः सौभाग्यं रथ्यासु विकिरति । केन । धणुरूपच्छलेण धनुर्नवोलेखनत्वग्व्यपदेशेन । कीदृशी सा । रूवजुव्वणुम्मइया रूपयौवन-गर्विता । तस्यां खल्वसौ शबरयुवा अत्यन्तमासक्तः शक्तिक्षयाद् अनुदिनं स्वधनुस्तनूकरोति । तद्वंशत्वचश्च सा तरुणी तारुण्योन्मादनमदेन सौभाग्यं मूर्तिमदिव रथ्यापथेषु विकिरतीत्यर्थः । रूपं त्वक् । उत्प्रेक्षाऽलङ्कारः ॥१३०॥

१३१) स्कन्ददासस्य । [नववधूप्रेमतनूकृतः प्रणयं प्रथमगृहिण्या रक्षन् । अलिखितदुष्परिकर्षम् अपि नयत्यरण्यं धनुर्व्याधः ॥] वाहो रणं धणुं नेइ व्याधो धनुररण्यं नयति । कीदृशम् । अलिहियदुप्परियल्लं पि अलिखितम् अत एव च दुष्परियल्लं आक्रन्दुम् अशक्यम् इति । किमर्थं तर्हि नयतीत्याह । पणयं पढमघरिणोएँ रक्खंतो प्रणयं प्रथमगृहिण्या रक्षन् । कथंभूतः । नववहुपिम्मतणुइओ नववधूप्रेम्णा तनूकृतः । अमुना

W123 १३२) हासाविओ जणो सामलीएँ पढमं पसूयमाणीए ।

वल्लहवाएण अलं मम त्ति बहुसो भणंतीए ॥३२॥

W124 १३३) कइयवरहियं पिम्म नत्थि च्चिय मामि माणुसे लोए ।

अह हुंतं विरहो कस्स होइ विरहे य को जियइ ॥३३॥

कोमलचापाकुञ्चनचिहेन अन्यस्यामयम् आसक्तः इति मा मम प्रथम-
जायाजनो जानातु इति तत्प्रणयभङ्गभीरुमृषैव दुःस्वाकर्षणकर्म कार्मुकं
मृगयामही नयतीत्यर्थः । दुष्परियल्लं (आकण्डुम्) अशक्यम् । दक्षिणो ना-
यकः । स्तण्डयति न पूर्वस्यां सदावगौरवं भयं प्रेम (रुद्रट, १२, १०) ।
अन्यासक्तो मनागपि विज्ञेयो दक्षिणः स इति ॥१३१॥

१३२) कर्णपूरस्य । [हासितो जनः श्यामल्या प्रथम प्रसूयमानया ।
वल्लभवाते (दे) न अलं ममेति बहुशो भणन्त्या ॥] सामलीएँ पढमं पसूय-
माणीए जणो हासाविओ श्यामया प्रथमं प्रसूयमानया जनो हासितः ।
किं कुर्वत्या । वल्लहवाएण अलं मम त्ति बहुसो भणंतीए वल्लभवातेन अमुना
अलं ममेति असकृद् जल्पन्त्या । अत्र एतस्या मौग्ध्याद् असमञ्जसभाषि-
णीत्वं सखीजनस्य हासहेतुः । वल्लहवाएण इति लोकोक्तिः । वल्लभवा-
तेनेत्यर्थः ॥१३२॥

१३३) अनुरागस्य । [कैतवरहितं प्रेम नास्त्येव सखि मानुषे
लोके । अथाभविष्यत् (अथ भवेत्) विरहः कस्य भवति विरहे च को
जीवति ॥] मामि सखि माणुसे लोए कइयवरहियं पिम्मं नत्थि च्चिय मनु-
ष्यलोके कैतवरहितं प्रेम नास्त्येव । अह हुंतं विरहो कस्स होइ
विरहे य को जियइ अथ भवेदकृत्रिमं प्रेम विरहः कस्य भवतीति । नि-
र्व्याजं व्याजमभमाणे प्रेमिणि न कश्चित् स्वभार्या विरहय्य-देशान्तरमनुसरेत् ।
अथ कथंचिद् विरहो भवति तदा तस्मिन् सति को जीवति न कश्चिदि-
त्यर्थः । अमुना विरहे जीवितलिङ्गेन अकृत्रिमं प्रेम नास्तीति भावः । मामि
इति सखीपर्यायः । मनुष्यलोको जीवलोकः । अनुमानालंकारः ॥१३३॥

१w. पसूअमाणाए, २w. अह होइ कस्स विरहो विरहे होंतम्मि को जिअइ-

- W125 १३४) अच्छेरं व निहिं पिव सुक्खं सगं व अमयपाणं व ।
आसि म्हा सो मुहुत्तो विणियंसणदंसणे तिससा ॥३४॥
- W126 १३५) सा तुज्झ वल्लभा तं पिं मज्झ, वेसो सि तीई तुज्झ अहं ।
वालय फुड भणामो पिम्मं किर बहुवियारं ति ॥३५॥

१३४) रामस्य । [आश्चर्यमिव निधिरिव सौख्यं स्वर्ग इव अमृतपान-
मिव । आसीदस्माकं स मुहूर्तो विनिवसनदर्शने तस्याः ॥] विणियंसणदं-
सणे तिससा सो मुहुत्तो अम्हा आसि विनिवसनं यद् दर्शनं तस्मिन् सति
तस्याः, स मुहूर्तो अस्माकम् आसीत् । किमिव अच्छेरं व आश्चर्यमिव
आश्चर्यजनकत्वात् । किम् एतावदेव । नेत्याह । निहिं पिव सुक्खं सगं
व अमयपाणं व निधिरिव सौख्यमिव स्वर्ग इव अमृतपानमिव आसीदिति
सत्र प्रयोज्यम् । नियंसणं परिधानवासः । मालोपमालंकारः । मालोपमे-
ति सेर्य यत्रैकं वस्त्वनेकसामान्यम् । उपमीयेतानैकरूपमानैरेकसामान्यैः
(रुद्रट, ८, २५) ॥ अच्छेरं आश्चर्यशब्दस्य शय्यादित्वाद् (वररुचि, १, ५)
तूर्यधैर्यादित्वाद् (वररुचि, ३, १८) र्यस्य रत्वे रूपम् ॥१३४॥

१३५) प्रवरसेनस्य । [सा तव वल्लभा त्वमपि मम, द्वेष्योऽसि
तस्यास्तवाहम् । बालक स्फुटं भणामः प्रेम किल बहुविकारमिति ॥] का-
चिदात्मनोऽनुरागेण विपक्षद्वेषेद्रोषेण च नायकं प्रयुक्त्या प्रतिभिनत्ति ।
बालक सत्यं भणामः प्रेम किल बहुविकारमिति । तामेव च बहुविकारतां
प्रकटयति । सा तुज्झ वल्लभा तं पि मज्झ सा तव वल्लभा त्वमपि मम
वल्लभ इति । वेसो सि तीई तुज्झ अहं द्वेष्योऽसि तस्यास्त्वं तवाहं
द्वेष्येति । वालय इति अभिधेयान्तर (२ वैधेय) सम्बोधनम् । रिरंसमानां
न रमयसि, अक्लामयमाना च कामयसे । अतो मूर्ख एव त्वमित्यर्थः ।
मध्या नायिका । मध्या प्रतिभिनत्तीत्यादि । दीपकालंकारः ॥१३५॥

२w. गिहिं मिव, २w. सगं रज्जं व; ३w. तं मुहुत्त, ४w. वसण, ५w. सि;
६w. तीअ

- W129 १३६) तद् मानो मानधनाड तीड एमेय दूरमणुवद्धो ।
जह से अमुणीर् पिओ इक्कगामि च्चिय पउत्थो ॥३६॥
- W128 १३७) मधुमासमारुताहतमधुकरशङ्कारणिभरे रण्णे ।
गाइ विरहक्खरावद्धपहियमणमोहणं गोपी ॥३७॥
- W127 १३८) अहयं लज्जालुइणी तस्स य उम्मच्छराइ पिम्माइं ।
सहियायणो वै निउणो अलाहि किं पायराएण ॥३८॥

१३६) [तथा मानो मानधनया तथा एवमेव दूरमणुवद्धः । यथा तस्या अनाश्रवायाः प्रिय एकग्राम एव प्रोषितः ॥] तथा मानो मनधनया तथा एवमेव निष्कारणं दूरमणुवद्धः परां कोटिमारोपितः, यथा तस्याः प्रिय एकस्मिन्नेव ग्रामे प्रोषितः, तस्या न समीपमुपसर्पतीत्यर्थः । कथंमृतायाः । असुणीर् अश्रवणशीलायाः । अश्रवणो या उपदेशं न शृणोति । अधमा नायिका । तस्या लक्षणम् । दोषं विनाऽपि रुष्यति तुष्यति चानुनयमन्तरेणापि । निर्हेतुकप्रवृत्तिश्चलचित्ता साधमा ज्ञेया ॥१३६॥

१३७) स्वामिनः । [मधुमासमारुताहतमधुकरशङ्कारनिर्भरेऽरण्ये । गायति विरहाक्षरावद्धपथिकमनोमोहनं गोपी ॥] रण्णे गोपी गाइ अरण्ये गोपी गायति । कीदृशेऽरण्ये । मधुमासमारुताहतमधुकरशङ्कारनिर्भरे पूरिते । कथं गायति । विरहक्खरावद्धपहियमणमोहणं विरहाक्षरावद्धपथिकमनोमोहनमिति गानक्रियाविशेषणम् । मलयानिलान्दोलनमनोहरशङ्कारिणा विशेषतो विरहाक्षरवद्धेन गोपीगानेन उदीपनविभावेन पथिकाः स्वसीमन्तिनीर्निरन्तरं स्मरन्तो मुह्यन्तीत्यर्थः ॥१३७॥

१३८) ग्रामकुट्टिकायाः । [अहं लज्जावती तस्य च निरर्गलानि प्रेमाणि । सखीजनश्च निपुणः, आस्तां किं पादरागेण ॥] काचिच्चरणौ यावकरसरागेण रञ्जयितुमुन्मुखीम् अनुलेपुकामाम् सखीमिदमाह । अलाहि किं पायराएण आस्तां किं पादरागेण । यतः अहयं लज्जालुइणी

१w. अणुणीअ; २w. गाअइ विरहक्खरावद्ध...; ३w. वि णिउणो.

W130 १३९) सालोई च्चिय सूरे घरिणी घरसामियस्स घित्तूण ।

निच्छतस्स वि पाए धुयइ हसंती हसंतस्स ॥३९॥

W195 १४०) केलीइ वि रूसेउं न तीरण तम्मि मुक्कंविणयम्मि ।

माए जाइयएहिं इमेहिं अवसेहिं अंगेहिं ॥४०॥

अहं लज्जावती । तस्स य उम्मच्छराइ पिम्माइं तस्य च निरर्गलानि
प्रेमाणि । सहियायणो य निउणो सस्त्रीजनश्च निपुणः । इति कृत्वा
आस्तां पादरागेण । पादरागलिङ्गानुमितां विपरीतक्रीडां मम विदग्धस-
स्त्रीजनो मा जानात्वित्यर्थः । अहयं इति अस्मदो हं अहं अहयं सौ-
(वररुचि, ६, ४०) इति अहयं आदेशे रूपम् । अलाहि इति निषेधे
निपातः । आक्षेपहेतुभ्यां ससृष्टिरलंकारः ॥१३८॥

१३९) [सालोके चैव सूर्ये गृहिणी गृहस्वामिनो गृहीत्वा । अनि-
च्छतोऽपि पादौ धावयति हसन्ती हसतः ॥] घरसामियस्स घरिणी पाए-
घित्तूण धुयइ गृहस्वामिनो गृहिणी पादौ गृहीत्वा प्रक्षालयति । कदा ।
सालोइ च्चिय सूरे अस्तमस्तकमनासादयत्यादित्ये । कथंभूतस्य । निच्छं-
तस्स वि अनिच्छतोऽपि । अनु च (१ अथ च) कीदृशस्य । हसंतस्स ।
अनया प्रकृत्या (१ प्रयुक्त्या) अवरुद्धोऽहमनयेति हसतः । साऽपि कीदृशी ।
हसन्ती स्मयमाना । अथ मा खल्वयम् अन्याङ्गनासंभोगसुखलालसतया
निर्यासीदिति व्यपदेशेन प्रियं निरुणद्धीति । असमय एव पादप्रक्षालनम्
उभयाभिप्रायपरिज्ञान च उभयोर्हासहेतुः । स्वीया प्रगल्भा नायिका ।
लब्धा पतिं प्रगल्भाऽनुभावहेलाविलासवासगृहम् । आक्रान्तपतिर्नाना-
विधनिधुवनलब्धवैदग्ध्या (४.रुद्रट, १२, २४) ॥ आक्षेपोऽलंकारः

॥१३९॥

१४०) सुरभिवृक्षस्य । [क्रीडयाऽपि रोष्टुं न शक्यते तस्मिन्
मुक्तधिनये । मातर्जातैरभिरवशैरङ्गैः ॥] काचिदनुनयसुखलाभलालसा अव-
शान्यद्भानि सीदन्ति इदमाह । माए केलीए वि रूसेउं न तीरण मातः

१w. सालोअ च्चिय, २w. चुक्क; ३w जाइअएहि व माए इमेहि.

W196 १४१) फुड्डिल्लियाएँ खिल्लउ मा नं वारेह होउ पडिहँत्था ।
मा रमैणभारगरुई पुरिसायंती किंअमिहिइ ॥४१॥

W197 १४२) पउरजुवाणो गामो मधुमासो जुव्वणं पई थेरो ।
जुण्णसुरा साहीणा असई मा होउ कि मरउ ॥४२॥

क्रीडयाऽपि रोषं कर्तुं न शक्यते । तस्मि तस्मिन् प्रिये । कोदशे । मुक्क-
विणयस्मि मुक्तावनये । कैः करणभूतैः । इमेहिँ अवसेहिँ अंगेहिँ जाइयएहिँ
एभिरेव स्वैरङ्कैरवगैर्जातै । यदि नर्मणा मनागपि अहं रुष्येयं तदेतान्य-
ङ्गानि प्रियरतरसिकानि निरन्तरम् अमुमेव अनुवर्तन्ते, इति भावः ॥ १४० ॥

१४१] गागिलस्य । [फुड्डिल्लिकया क्रीडतु मैनां वारयत भवतु
प्रतिहस्ता । मा रमणभारगुर्वी पुरुषायमाणा क्लमिष्यति ॥] हे सख्यः,
मा नं वारेह मा एनां वारयत । फुड्डिल्लियाएँ क्रीडाविशेषेण खिल्लउ
क्रीडतु । यतः होउ पडिहँत्था भवतु पट्ठी । किं पट्टनया अस्य . इत्याह ।
मा पुरिसायंती किलामिहिइ मा एषा पुरुषायितं कुर्वती क्लान्ति यास्यति ।
कथभूता । रमणभारगरुई जघनभारगुर्वी । घनजघनतया विपरीतसुगतश्रमं
मा आसादयतु इत्यर्थः । फुड्डिल्लिया क्रीडाभेदो यस्यां न्यञ्चनोदञ्चनानि
जघनस्य जायन्त इति । पडिहँत्था पट्ठी । नं इति एनामित्यस्य अवा-
सवि (?) लोपविशेषा बहुलम् इति एकारस्य लोपे सति रूपम् । अनुमा-
नालकारः । १४१ ॥

१४२] वत्सराजस्य । [प्रचुरयुवा ग्रामो मधुमासो यौवनं पतिः
स्थविरः । जीर्णसुरा स्वाधीना असती मा भवतु किं म्रियताम् ।] असई
मा होउ कि मरउ असती मा भवतु कि म्रियताम् । कदाचिदसतीत्वस्य
आलम्बनविभावाभाव एव इत्याह । पउरजुवाणो गामो प्रचुरयुवा ग्रामः ।
कदाचित् कन्दर्पदीपकः समयो न स्यादित्याह । मधुमासो मधुमासः ।
कदाचिदनवतोर्णतारुण्या भवतीत्याह । जुव्वणं यौवनम् । कदाचित् पति-

१W. उप्फुल्लियाइ, २W. परिलामा, ३W जहण, ४W किटिमिहिइ ५W ठेरो

- W198 १४३) बहुसो वि कहिज्जंतं तुह वयणं मज्झ हत्थसंदिट्ठं ।
 न सुयं ति जंपमाणी पुणरुत्तसुयं करइ अज्झा ॥४३॥
- W199 १४४) पायडियणेहसवभावविबभमं तीए जह अहं दिट्ठो ।
 संवरणवावडाए अन्नो वि जणो तह च्चेय ॥४४॥

रेव तरुणोऽस्या स्यादित्याह । पई थेरो पनिः स्थविरः । कदाचिदुन्माद-
 यता भावानामन्यतमो न स्यादित्याह । जुण्णसुरा साहीणा जीर्णा पुराणी
 या सुरा सा स्वाधोना । एवम् असतीत्वहेतो कारणकलापे सत्यपि न चेद्
 असती, इति किं वराकी विपद्यतामित्यर्थ । काकुवक्रोक्तिरियम् । श्रीभो-
 जदेवस्तु पठितिमिमामाह । तदुक्तम्—काकुस्वरपदच्छेदमेदाभिनयका-
 न्तिभिः । पाठो योऽर्थविशेषाय पठिति तां प्रचक्षते ॥ (सरस्वतीकण्ठा-
 भरण ॥, २, ५६) आचार्यदण्डिमते निषेधाक्षेपोऽयमिति ॥१४२॥

१४३) भावस्य । [बहुशोऽपि कथ्यमानं तव वचनं मम हस्त-
 संदिष्टम् । न श्रुतमिति जल्पन्तो पुनरुक्तश्रुतं करोत्यार्या ॥] काचिद् दूनी
 कस्यचिद्धूनस्तत्प्रयानुरागं प्रकटयितुम् इदमाह । अज्झा तुह वयणं पुण-
 रुत्तसुयं करइ उपभोगयोग्या युवतिस्तव वचनं पुनरुक्तश्रुतं करोति ।
 कथमृतं तव वचनम् । मज्झ हत्थसंदिट्ठं मम पार्श्वसंदिष्टं मन्मुखेन
 संदिष्टमिति यावत् । किं कुर्वती । न सुयं ति जंपमाणी न श्रुतमिति जल्पन्तो ।
 कदाचित् तयाऽपि न श्रुतं भवतीत्याह । बहुसो वि कहिज्जंतं बहुशोऽपि
 कथ्यमानम् । सा त्वत्सदेवनिशमनसुस्वरसंज्ञिका श्रुतमपि पुन शृणोती-
 त्यर्थ । अज्झा प्रौढयुवतिः । हत्थसंदिट्ठ इति लोकोक्तिः ॥१४३॥

१४४) कशपुत्रस्य । [प्रकटितस्नेहसद्भावविभ्रमं तया यथाऽहं
 दृष्टः । संवरणव्यापृतया अन्योऽपि जनस्तथैव ॥] कश्चिद्युवा निजवयस्य-
 पुरतः स्ववल्लभाया आत्मात्मनोद्भवभावम् (?) आविष्कुर्वन् इदमाह ।
 तीए जह अहं दिट्ठो तया यथाऽहं दृष्टः अन्नो वि जणो तह च्चेय अन्यो-
 ऽपि जनस्तथैव दृष्टः । कथं यथा भवति । पायडियणेहसवभावविबभमं

भ्यसोऽतो हुं ॥२६॥

अत^१ उत्तरस्य भ्यसः स्थाने हुं भवति ॥ रुक्खहुं पडिदो ॥ वृक्षात् पतितः ॥

डसेहे^२-अदू ॥२७॥

अत उत्तरस्य डसेः स्थाने हे-अदू इत्येतौ भवतः ॥ रुक्खहे^३ रुक्खादु^४ ॥ वृक्षात् ॥

हो-सु-स्सा डसः ॥२८॥

अत उत्तरस्य डसः स्थाने हो-सु-स्सा भवन्ति ॥ रुक्खहो रुक्खसु रुक्खस्स ॥ वृक्षस्य ॥

आमो हं ॥२९॥

Pu XVII. 45

अत उत्तरस्य आमो हं भवति ॥ रुक्खहं ॥ वृक्षाणाम् ॥

हें चेदुद्भ्याम् ॥३०॥

इदुद्भ्यामुत्तरस्यामो हें भवति हं च ॥ वइहें वइहं वा । तरुहें तरुहं वा ॥ वारिवाचको वइ-शब्दः^५ । वारीणाम् । तरूणाम् ॥

भ्यसो हं ॥३१॥

तरुहं देइ^५ ॥ तरुभ्यो ददाति ॥

हो-हं डसि-डसोः ॥३२॥

इदुद्भ्यामुत्तरयोर्डसि-डसोः स्थाने हो-हं इत्येतौ भवतः ॥ अग्गिहो अग्गिहं ॥ अन्नेः ॥

1) B. अत । 2) B. डसे हे only. 3) LV, रुच्छ । P. रुच्छ । 4) Not found in P. 5) BVL. देहि.

हेः स्त्रियाम् ॥३३॥

स्त्रियां ङसि-ङसोः स्थाने हेर्भवति ॥ खट्वाहे¹ ॥ खट्वायाः ॥

पुंस् क्लीबयो² रिदुङ्ग्याम् ॥३४॥

अग्निहे महुहे³ ॥ अग्नेः । मधुनः ॥

जस्-शसोरुदोतौ ॥३५॥

Pu XVII 42

स्त्रियां जस्-शसोः स्थाने उदोतौ भवतः ॥ खट्वाउ अच्छंति । मालाओ⁴ पेच्छह⁵ । कुमारीउ अच्छंति ॥ खट्वाः सन्ति । मालाः पश्य । कुमार्यः सन्ति ॥

टा ए ॥३६॥

Pu XVII 49

स्त्रियां टा ए भवति ॥ खट्वाए ॥ कुमारीए ॥ खट्वाया । कुमार्या ॥

तुहं-हमुं आदिर्युष्मदस्मदोः सुपा ॥३७॥

सुपा सह युष्मदस्मदोः स्थाने तुहं हमुं इत्यादिर्भवति ॥ तुहं पुच्छ । हमुं पुच्छामि ॥ त्वं पृच्छ । अहं पृच्छामि ॥

तुम्हे⁶ अम्हे जया ॥३८॥

Pu XVII 46

तुम्हे⁶ पुच्छह । अम्हे⁶ पुच्छाम ॥ यूयं पृच्छथ । वयं पृच्छामः ॥

शसा तुम्हहं अम्हहं ॥३९॥

Pu XVII 64

तुम्हहं पुच्छामि । अम्हहं पुच्छह ॥ युष्मान् पृच्छामि । अस्मान् पृच्छथ ॥

अम्-ङे-टा-भिस्तइं अइं ॥४०॥

तइं पुच्छामि । अइं पुच्छ ॥ त्वां पृच्छामि । मां पृच्छ ॥

1) B. हेः । 2) B पुस्कीरयो etc, 3) B साहहे । 4) C₁ मालार ।
5) C₁ पेच्छइ । 6) BP तुह्ये अह्ये ।

तुम्हेहि¹ अम्हेहि¹ भिसा ॥४१॥

Pu. XVII. 65

तुम्हेहि¹ दिण्णं ॥ युष्माभिर्दत्तम् ॥

तुह-तुहुं-मज्झ-महुं ङसि-ङसुभ्याम् ॥४२॥ Pu XVII 67

तुह जादो ॥ त्वज्जातः ॥

युष्मदः तुज्झं तुम्भश्च² ॥४३॥

तुम्हाम्हो³ भ्यसाम्भ्याम् ॥४४॥

तुम्ह जादो ॥ युष्मज्जातः ॥

सुपा तुम्हासु⁴ अम्हासु⁴ ॥४५॥

तुम्हासु ठिअं ॥ युष्मासु स्थितम् ॥

जुंद्दुं यत्-तदोरमा ॥४६॥

Pu. XVII 55

अमा सह यत्-तदोः स्थाने जुं द्दुं इत्येतौ भवतः ॥ जुं⁵ चित्तेसि द्रं
पावसि ॥ यच्चिन्तयसि तत् प्राप्नोषि ॥

सप्तम्या जद्दु⁶ तद्दु ॥४७॥

Pu XVII. 56
RT III. 1. 20

सप्तम्या सह यत्-तदोः स्थाने जद्दु⁶ तद्दु इत्येतौ भवतः ॥ जद्दु⁶ वसदि ॥
यत्न वसति ॥

ता-त्वयोर्दा तूण⁷-प्पणाः ॥४८॥

Pu. XVII 39

ता-त्वयोः स्थाने दा-तूण⁷-प्पणा भवन्ति ॥ मणुसदा । मणुसतूण ।
मणुसप्पण ॥ मनुष्यता मनुष्यत्वं वा ॥

1) BCC₁ P तुम्हे हि अम्हे हि 2) B तुहश्च । 3) AB. तुम्हाम्हो 4) BC₁ P.
तुम्हासु अम्हासु 5) Not found in B 6) BE. यद्दु, तद्दु । 7) ACC₁ P तूण ।

तव्य इव्वड्^१ ॥ ४६ ॥

Pu. XVII. 38

तव्य इव्वड् भवति ॥ करिव्वं ॥ कर्तव्यम् ॥

क्व एव्यादिः ॥ ५० ॥

Pu XVII. 32

क्वः स्थाने^२ एव्यादिर्भवति ॥ रमेवि । रमेप्पि । रमेप्पिणु ॥ रंत्वा
रमयित्वा वा ॥

यचश्चेअः ॥ ५१ ॥

भविअ । परिभविअ^३ । आहलिय पडिपडिय णउट्टादि^४ ॥ भूत्वा ।
परिभाव्य । आह्वय प्रतिपत्य नोत्तिष्ठति ॥

तुमोऽणमादिश्च ॥ ५२ ॥

तुमः स्थानेऽणमादिर्भवति । एव्यादिश्च ॥ लहेवि । लहेप्पि । लहेप्पिणु ।
लहणं लहतुं लहेव्वतुं^५ ॥ लव्वुम् ॥

अतोऽचि गुणः ॥ ५३ ॥

मरेप्पि ॥ मृत्वा मतुम् वा ॥

उतोऽच्चादेरुवः ॥ ५४ ॥

ब्रुवणत्तुं ॥ त्वादेस्तु लुणेप्पि ॥ वक्तुम् । लव्व्या लव्वुं वा ॥

एप्येप्पिण्वोरेल्लुग् ब्रुअः^६ ॥ ५५ ॥

Pu XVII. 34

ब्रुअ^६ उत्तरयोः एप्पि एप्पिण्वोरेल्लुग् भवति ॥ व्रोप्पि व्रोप्पिणु ॥
उक्त्वा वक्तुम् वा ॥

1) ABCC₁ इव्वी 2) Not found in B. 3) B, मव । 4) C₁ णउट्टादि

5) C₁ लहेव्वह्वु । 6) B, ब्रअ ।

कृगमोर्वा ॥५६॥

Pu XVII. 35

कृ-गमोरेप्पि-एप्पिण्वो^१रेल्लुग् वा भवति^२ ॥ करेप्पि कृप्पि वा । गमेप्पि
गेप्पि वा ॥

ट्टादिः^३ स्यादेः ॥५७॥

Mk XVIII. 10

स्यादेः स्थाने ट्टादिर्भवति ॥ ट्टादि ट्टेप्पि ॥ तिष्ठति ॥ स्वन^४ अव
[अवेदि] । मृड् मरे^५ [मरेदि] । धृड् धरे^६ [धरेदि] । द्रुष् पस्स
[पस्सेदि] । व्रज् वज [वजेदि] । द्रुज्^७ द्रो [द्रोदि] ॥

हो भुवोऽनुपमर्गे तिडि ॥५८॥

Mk XVIII 8

होदि^८ ॥ उपसर्गे तु अणुहवदि ॥ भवति । अनुभवति ॥

^९तुं क्लोरच ग्रहेर्गेण्हः ॥५९॥

गेण्हेप्पि । गेण्हेप्पिणु । गेण्हेदि ॥ ग्रहीतुम् । गृहीत्वा । गृह्णाति ॥

यग् इजो वा ॥६०॥

यक इजो वा भवति ॥ सुमरिजदि सुमरिज्जदि वा ॥ स्मर्यते ॥

^{१०}हिस्वाविदादिः ॥६१॥

हिस्वौ इदादिर्भवति ॥ करि करे कुरु^{११} करहि ॥ कुरु कुरुष्व ॥

ऊ^{१२}स्तध्वमोः ॥६२॥

लोटस्तध्वमोः स्थाने ऊ^{१३}भवति ॥ देऊ संकऊ ॥

1) L एप्पिण्णु । 2) After this C₁ has भवति वा । 3) PL ट्टादिः । 4) B. स्मर अर । 5) B मरो, L मार । 6) L धार । 7) Not found in B 8) B ति 9) ABC₁ P तुड् । 10) B दा । 11) L कुरु । 12) AC₁.-उस्तध्वमोः । 13) AC₁ उर भवति ।

हुं डाम-डामहै ॥६३॥

लोटो¹ डाम-डामहै हुं भवति ॥ देहुं । संकहुं ॥ वयं ददामः । वयं शङ्कामहे ॥

कृञः² कासा च स्यडा लृटि मस्महे ॥६४॥

लृटि मस् महे च हुं भवति ॥ स्यडा सह कृञः² कासा च ॥ कासाहुं ॥ वयं करिष्यामः करिष्यामहे ॥

स्यडः स्तिः ॥६५॥

लृटः³ स्यडः स्तिर्भवति ॥ सुमरिस्सदि⁴ ॥ स्मरिष्यति ॥

[अथ त्राचटादिः]

⁵युग्रादिर्त्राचटादौ ॥६६॥

त्राचटादिरपभ्रंशभेदः ॥ तत्र त्राचटादौ दोहादौ⁶ युक्त-रेफ-समुच्चारणम् ॥ सर्पि ॥ सप्पि⁷ ॥ ङुं-द्रुं प्रभृति प्रयोक्तव्यम्⁸ (V 46) ॥ त्वा एप्पि-एप्पिणु (V. 55) ॥

[अथ नागर-उपनागरौ]

शेषो नागरे वा स्कादौ ॥६७॥

स प्राकृतमिथ उपनागरे गाथादौ महाराष्ट्र्यां च⁹ ॥

[अथ शौरसेनी¹⁰]

क-द-घ-भयाः प्रकृत्या वा । ६८॥

Vr XII 3. Hc IV, 260
Pu IX 9 267
RT, II 1 5

मोथइ मोथदि¹¹ मोददे वा । मधुकरि सुरभि मलये ॥

1) BC₁ लोट् । 2) P कृञ्, B कृङ् । 3) A लिट् । 4) P सुमरिस्सदि । 5) L अग्रादि । 6) Not found in CC₁ P. 7) ACC₁ PL सर्पिरेव । सर्पिः । L सप्पि (:) 8) B प्रत्यवक्तव्यम् । 9) च is found only in B 10) Kramadīśvara has not explicitly mentioned the name of शौरसेनी । But Lassen has given these sūtras as forming the characteristics of शौरसेनी (Vide Lassen's *Institutiones Linguae Pracriticae*, pp. 50-51, Appendix). 11) Not found in P.

जेत्तिकादि^१र्यावतादेः ॥६६॥

जेत्तिका तेत्तिका ॥ यावत् । तावत् ॥

कृः इअः ॥७०॥

Vr XII 9 Hc IV. 271
Pu IX 39

जाणिअ^२ ॥

कृअं कृो दुअः ॥७१॥

Vr XII. 10 Hc IV. 272
Pu IX 39
RT II. I. 26

कदुअ ॥ कत्वा ॥

गमो मलुक् च ॥७२॥

Vr XII 10. Hc. IV. 272
RT II 1 26

गदुअ ॥ गत्वा ॥

श्रो वा ब्राह्मण्याभिज्ञ-कन्यादिण्यादेः ॥७३॥ Vr. XII. 7

वम्हणं वम्हं च । अहिज्जो अहिचो । कण्णा कंचा ॥

तो लः प्रतेज्जः ॥७४॥

पलिचा ॥ प्रतिज्ञा ॥

क्लोवे णिर्वा जस्-शसोः ॥७५॥

Vr XII. 11

कुंडाईं कुंडाणि वा ॥ कुण्डानि ॥

हसेदो^३ परम् ॥७६॥

पुरिसादो । महिलादो । अग्गीदो^४ ॥ पुरुषात् । महिलायाः ।

अग्नेः ॥

1) PL येत्तिक etc. 2) P. जानिअ । 3) P—दो । 4) ABCO, L. अग्गीहो ।

सर्वत्र परस्मै ॥७७॥

संकदि ॥

भू-ष्ठो भौचिष्टौ¹ ॥७८॥

Vr. XII 12 Hc. IV. 269
16
Pu IX. 78
RT II L 26
Mk. IX 108 137

भोदि । चिष्टदि² ॥ भवति । तिष्ठति ।

अस्तेरत्थि³ स्तिष्ठा ॥७९॥

Vr. XII. 19

अत्थि पुरिसो ॥ अस्ति पुरुषः ॥

स्यडो ह-स-स्ताः ॥८०॥

इदीतौ यकि च ॥८१॥

पठिअदि पढीहदि पढिसदि पढिस्सदि । करिअदि करीअदि ॥
पठिअत्थि । करिअत्थि ॥

स्यडो मिहा सं नित्यमीड् च ॥८२॥

करीसं ॥

[अथ मागधी]

मागध्यां प-सोः शः ॥८३॥

Vr XI 3 Hc. IV. 288
Pu XII. 2-3
RT II 2. 13
Mk XII. 2

लोशे⁴ । शाह्⁵ ॥ रोपः । साधुः⁶ ॥

रो लः ॥८४॥

Pu XII 4 Hc. IV. 288
RT II 2 14
Mk. XII 3

य-प[र]⁷-चवर्गगुक्ता मनागुच्चार्याः ॥८५॥

Vr XI 5
Pu. XII 13-14
RT II 2 18
Mk XII 21

1) P चिष्टौ । 2) P चिष्टदि । 3) P अस्तेरत्थि । 4) ABC₁ and P लोश ।
5) BC₁ P. शाह् । 6) This is found in C 7) ACC₁ यट् etc BP पट् etc.
L यप etc. This has been emended by me ; vide Introduction p. 26

हृदयस्य [हडको¹] ॥८६॥

Vr XI 6
RT XII 2. 22
Mk XII. 14

[यो]² युक्त-यजयोः ॥८७॥

Vr XI. 4. Hc IV. 292
Pu. XIII 5
RT II. 2. 14

क्तो दाणिः³ ॥८८॥

Vr. XI 16
Pu XII 15-16
RT II 2. 20
Mk: XII 23

क्तस्य णिआ⁴ ॥८९॥

Vr. XI 15
Pu XII 37-33
Mk. XII 34-35

दीर्घः संवृद्धौ ।.९०॥

Vr. XI 13
Pu XII 29-30
Mk II. 27-28

हसो⁵ हुं-त्वम्⁶ अद्-दीर्घश्च वा ॥९१॥

Vr' XI 12 Hc IV. 299
Pu XII 27-28 300
Mk XII. 29

चिद्धः⁶ स्यः ॥९२॥

Vr. XI 14 Hc. IV. 298
Pu XII. 33

पैशाचिके च ॥९३॥

हके हगे चाहमर्थे ॥९४॥

Vr XI 9 Hc IV. 301
Pu. XII 31
RT II 2 12 & 28
Mk XII 30

शुद्ध⁷ शप्पदो महालायो शाहु-[हडको⁸] कय्यं⁹ [वय्यं¹⁰]-यिदाणि
चमहणाहुं वअणेण चिद्धदि । रे देवा ! हके पुलिआ¹¹ ॥ सुण्ठ पट्पदः
महाराजः साधुहृदयः फार्यं वर्जयित्वा ब्राह्मणस्य वचनेन तिष्ठति । रे देव !
अहं नतः¹² ॥

[अथ अर्धमागधी]

महाराष्ट्री-मिश्रार्धमागधी ॥ ९५ ॥

- 1) ABCC₁ and P have हृदको । L हलदको । This has been emended by me 2) ABCC₁ L ये जायुक्तजयोः । L suggests it in the footnote as योनाद्य युक्त etc P सजो etc 3) P. दालिः 4) P. निआ । 5) L जसा हुत्वम् etc. 6) L छिद्ध (पैशाचिके) 7) P. शुद्ध । 8) MSS and P हदको । 9) P. कस्ज । 10) P. वस्ज MSS not clear 11) P. पुणिआ । 12) Found only in C

[अथ शवरी]

शवरे सोरेत्वम्¹ ॥ ६६ ॥

एषो मेशे इत्यादि कथंचिद्भेदा महाराष्ट्रादेः । शकाभीर-द्राविडो²-द्रा³-
वन्त्या-वन्ति-श्रावन्ति - प्राच्य-शौरसेनी- वाहिकी-दाक्षिणात्यादि-भाषाभेदाश्च
नाटकादौ पालभेदे च ॥ देशोक्तिर्यथादर्शनमुन्नेया ॥

टीका । इयं भाषा महाराष्ट्री-मिश्रार्धमागधी ज्ञातव्या । शवरी महाराष्ट्रीय-
नोच-जातिभेदः । तत्र तेषां गाथादौ सो स्थाने एत्वं भवति । एषो मेशे एष मेष इत्यर्थ
इत्यादि ॥³

[देशोक्तिः]

१. सोत्प्रासोल्लापन⁴-विस्मयेषु वषे ॥
२. पुत्तरे योनौ ॥
३. गौरवे मारिवे⁵ ॥
४. बहिणि-भबुकौ वयस्यार्थे ॥
५. सुमित्तो संबन्धे ॥
६. क्रोधोपशमन-प्रोत्साह-प्रसादनेषु⁶ मित्त ॥
७. उणाह-साह-ढोल्हाः प्रियार्थे ॥
८. अम्हो-अम्हिह-अम्हा मात्रार्थे⁷ ॥
९. बहिणि-संधि-भग्ग-वुत्त-वज्जधट्टिता संधिता-रगडा मन्द-
भाग्यासु ॥

1) From "शवरे सोरेत्वं to भेदाः" are not found in B ॥ 2) P. द्रविडोद्राव-
3) Found in A 4) After this B adds प्रोत्साह । 5) B मारिवे 6) प्रसादनेषु
मित्त is not found in B 7) P. अस्मो अस्मि अस्मा मात्रार्थे ।

१०. गमेर-गमार-णडञ्जाण-अवट-वेन्न अविदग्धे ॥
११. भडिल-भण्डा-विअच्छ^१-होहो-अहो एककत-ददे संबोधने ॥
१२. सुहले सुहे स्त्रियाः ॥
१३. रे परिहासे सोधिसेपे च ॥
१४. अरे विस्मये च ॥
१५. मरुउ-हमारि-अहह सकटाक्ष-विस्मये ॥
१६. चञ्जली-मत्सी^२-गमसम-भञ्जल-ल्ल-वहेवहे^३-वहवह-कलकल-
वहइ मदन-वेदनायाम् ॥
१७. सुहिडं विवाविडं अणिअइ आविडं गौरवातिशये ॥
१८. कोञ्छी जीविकायाम् ॥
१९. ओ निर्देशे ॥
२०. जे जि इवार्थे ॥
२१. हेज्जत्तं^४ एवमर्थे ॥
२२. मिए स्वार्थे ॥
२३. ढड्डोण^५-इत्तं पंत्यविड-वारिअ-मारुआ-सोहा-धुंगा-ओरंग-कञ्जल-
कञ्जली ह्यस्तन-श्वस्तनयोः ॥
२४. होइ-वहइ पर्याप्तौ ॥

1) B विच्छइ । 2) B. मत्सो । 3) CC₁ बहुवह । 4) P हेज्जातम् ।
5) P ढड्डि ।

२५. समसीस-सरिसौ तुल्यतायाम् ॥
 २६. चिंता-लिखट्टौ व्यसनोपहृते ॥
 २७. खोज्ज मार्गचिह्ने ॥
 २८. गजईमर परिहासे वसन्ते च ॥
 २९. अलेह भेंड कृपालेपन-मेखलासु ॥
 ३०. केऊरपुत्तो गो-महिषी-शावके ॥
 ३१. उड्ड^१ अत्युच्चे ॥
 ३२. विस्सह-विटाणो गृह-संपर्कयोः ॥
 ३३. निंदुअ दोषे ॥
 ३४. ऊद्द^२ निन्दायाम् ॥
 ३५. अद्-अगौ परिहासे वर्णने च ॥
 ३६. पीणु गोचरे ॥
 ३७. सड्डक्क^३ मुञ्जार्थे ॥
 ३८. दहक्क शोभने ॥
 ३९. वहिणि-वहित्थ-महिला भगिन्याम् ॥
 ४०. पात वेधने ॥
 ४१. मलुक् कदाचिदर्थे ॥
 ४२. छंदिम वैलक्ष्ये ॥
 ४३. लिप इच्छायाम् ॥

४४. थाम स्थाने ॥
 ४५. पहिलः प्रथमे ॥
 ४६. मज्ज उपरि ॥
 ४७. यदि तत्रार्थे^१ ॥
 ४८. चिकित्त^२ पिच्छले^२ ॥
 ४९. प्रवेन्ल प्रस्तुतार्थे ॥
 ५०. कडमड उद्वेगे ॥

इत्यादि देशीसारः ॥

एइ^३ पादपूरणे ॥६७॥

मइ^४ एइ^३ दुज्जण-वधण-गओ ॥ मया अपि दुर्जन-वचन-गतः ॥

एड अनुस्वारयुक्तान्ता^५ लघवश्च ॥६८॥

कण्ठे लग्ग^६ पिअ स्सअं ॥

टीका । अस्यार्थः । कण्ठे लग्गः प्रियं स्वयम् । कण्ठे इत्यत्र एकारः । लग्ग इत्यत्र अकार । पिअ इत्यत्र अकारः । स्सअं इत्यत्र अनुस्वारश्च । एते गुरवो लघवो ज्ञेयाः । तेन पञ्चटिकाच्छन्दसो लघुत्वम् उपपद्यते इति तात्पर्यार्थः ॥

ह्रस्व-दीर्घत्व-स्वशब्दोपाधिर्यथेष्टम् ॥६९॥

ढोल्ला मिलिआ सा उण स अइ ॥ ह्रस्वत्वम् । मिलिआ ज स तइ ॥ लोपो दीर्घत्वं च ॥

टीका । अस्यार्थः । प्रिया मिलिता सा । अर्थात् त्वामिति शेषः । पुनः कदाचिद् अर्थे पुन सा मया मिलिता । मिलिता या सा त्वया ॥

1) Not found in-B 2) P चिकिन्द पिच्छले । 3) P. घइ । 4) P मह । 5) अन्ता is not found in B 6) ABC₁ P लग्गु , but commentary gives लग्ग ।

० [अथ पैशाचिकी]

वर्गाद्यौ त्रि-चतुर्थयोः ॥१००॥

vr X 3 He IV 325

वर्ग-त्रि-चतुर्थयोः स्थाने वर्गाद्यौ भवतः ॥ लोफानुसारात् पैशाचिके ॥
गगनं ककलं¹ (V 103) । घर्मः² खम्मो । जातं चातं । भङ्गारः³ छंफालो ।
डिम्बः टिपो⁴ । गण्डः फंटो । दुर्गा तुक्का । साधुः साथु । विसं पिसं ।
घृतं⁵ खृतं । भूतं फूतं ॥

प्राकृतमिद्ध⁶-त्रिचतुर्थयोश्च ॥१०१॥

He IV 327

यजनं जजलं (V. 103) चचलं (V. 103) ॥ कचिन्नादौ⁷ ॥
स्वर्गः⁸ शग्गो ॥

लुग्यः परम् ॥१०२॥

यकारस्य परं केवलं लुग् भवति ॥ जयः चओ ॥ नाभ्यस्य⁹ ॥ काकः
काफो ॥

णनोर्लः ॥१०३॥

णनोः स्थाने लो भवति¹⁰ ॥ भणति फलति । ध्वनति थ्वलति । भणितं
फलितं । ध्वनितं थ्वलितं ॥

प्राकृतणश्च ॥१०४॥

चणं पलं¹¹ ॥

1) MSS and P ककणं, vide V. 103 for ल । 2) B घर्म । 3) L किङ्कारः चिङ्कालो । 4) B' तिष्पी । 5) Not found in L 6) B सिद्धि
7) In P it has been given as a separate sūtra (No 104) 8) L स्वर्गः ।
9) In P and L it has been given as a separate सूत्र (no. 106) ; but
it may be regarded as a वृत्ति । 10) This वृत्ति is not found in ABCC₁
P It is found only in L 11) B फलं ABCC₁ पणं ।

रादेर्लादिः ॥१०५॥

रादेः स्थाने लादिर्भवति ॥ चरणं चललं¹ ॥

नणोर्जे वा ॥१०६॥

कनकं कजकं । वर्णं वज्जं ।

एवेवयोर्येवयिवौ ॥१०७॥

हरिरेव हलियेव । हरिरेव हलियिव ॥

हृदयस्य हितअकं ॥१०८॥

Vr X. 14 Hc IV. 310

दृढ-हृदयकः । तठ-हितअको ॥

तुंफ-तुप्फौ युष्मदो वा बहुत्वे ॥१०९॥

बहुत्वे युष्मदः स्थाने तुंफ-तुप्फौ वा भवतः ॥ यूयं भणथ तुंफ् फलह ।
तुप्फ वा । तुम्हे वा ॥

अस्पदोऽम्फः ॥११०॥

बहुत्वेऽस्पदः स्थानेऽम्फो वा भवति ॥ वयं भणामः अंफ् फलामो
अम्हे वा ॥

भुवः फो-फुरौ ॥१११॥

भूधमतोः स्थाने फो-फुरौ भवतः ॥ फोति फुरति ॥ भवति ॥

1) RL चलण । After this in all the MSS and PL some words, such as, कष्टम् कस्टं । उष्ट्र उसरो । उष्ण उसणो (ABCC₁ P), but (L) कृष्ण कसणो । प्रश्न पसणो । स्नानम् सिनाणं । कार्यं कारिञ्ज are given As all these sūtras do not come under the purview of this rule, they are not included in the body of the text These seem to be the characteristics of महाराष्ट्री ।

प्राकृतवच्छेषम्¹ ॥११२॥

तिस्सा सिस्सो एण्हं । इति स्स हसिमो एहिं । ता वहामि ।
 'वपआरो ॥ तस्याः सीमा एत्वादि । इति स्म हसाम एषु । तावद् वहामि ।
 व्यवहारः ॥

लक्षण-निबद्धा यावत्-संभवाः ॥११३॥

जडासो तडासो चारिहत्यो, घर² [त]³इ अगो खेडुवुत्तो ।
 गा[ई]³ होही घरणि विदोही, सो किस वोळ्ळ⁴ अणाहि णाहित्ति ॥
 यादूशस्तादूशश्चतुर्हस्तः गृहं तस्याग्रे तृणस्तम्बः ।
 धूता गां दुग्ध्वा गृहिणी व्याकुला, सा का वार्ता इदानीं नास्तीत्यर्थः ॥

*

*

*

*

विद्यातपोऽर्थी वादीन्द्रः पूर्वग्रामी द्विजः ऋविः ।

चक्रपाणिसुतो ज्यायान् नत्तासौ श्रीपतेः कृती ॥

इति वादीन्द्र-चक्रचूडामणि-महापण्डित-श्रीक्रमदीश्वरकृतौ संक्षिप्तसारे
 महाराजाधिराज-श्रीजुमरनन्दि-परिशोधितायां रसवत्यां वृत्तावष्टमः पादः
 समाप्तः । सन्धिपादादिना प्राकृताल्पेन द्वितीयोऽध्यायः ॥

॥ सपूर्णः ॥

1) P. शेप. 2) P. घरद्, AC₁ घरण । 3) Emended by me 4) C₁ वळ्ळ ।

